

ȘENDRICENII

(DOROHOI)

STUDIU ȘI DOCUMENTE

DE

GH. GHIBANESCU

Profesor, Membru corespondent al Academiei Române, Senator.

Publicațiune făcută sub auspiciile Comitetului școlar al
Școlii Normale de învățători „Alexandru Vlahuță”
din comuna Șendriceni (Dorohoi)

HUȘI
ATELIERELE ZANET CORLĂTEANU
1925

Surete și Izvoade vol. XIV

Iubite Domnule Iancu,

Ai prilejit pentru literatura istorică, în genere, și în special pentru povestea moșiei Șendricenilor, unde se află așezată Școala Normală, pentru care ți-ai închinat toată vloga tinerețelor dumitale, un monument neperitor, care va sluji de pildă și altora.

În lucrarea ce am consacrat-o pentru cunoașterea urzirei vieții românești pe văile apelor Lăbușcăi, a Buhaiului și a Ghiliei, mi-ai dat îndemnul de a lega pe baza documentelor istorice, o poveste adevărată, care arată câte energii vechi românești s'au perindat la valorificarea rodului pământului, unde azi se înalță așa de mândră Școala Normală, ce ești chemat a o conduce cu vrednicie, ca unul care ai fost factorul principal la urzirea ei și primul ei director.

Așezământul nou ce-l conduci își va lega povestea sa în viitor cu numele tău, după cum, satul Șendricenilor își leagă povestea de întemeetorul său Șendrică din neamul Tolocico, care arată că a păstorit și condus averile sale hrânite în jurul Ozerului Dorohoiului, de care și-a legat numele în satul de mai apoi Șendricenii, iar dumneta vrednic apostol sufletesc al neamului, ai pus bazele acestui așezământ de cultură românească, ce slujește puternic la reînvierea sufletului românesc la masele mari naționale din încercatele regiuni ale raialei Hotinului și ale părților de miază noapte ale Bucovinei de peste Prut, din ținutul vechiu al Cernăușului, dinspre Pocușia lui Alexandru cel Bun și a Mușatinilor, așa de copleșite de năvalnicile și înstrăindtoarele colonii de Ruteni.

Eu am reînviat povestea pământului românesc; tu reînvi-ezi sufletul românesc, în acest fericit și încântător colț al țării.

Mulțumesc prin tine comitetului școlar al Școalei Normale, care s'a grăbit să ajute cu banii săi la publicarea acestui volum, o verigă prețioasă din lungul șir de volume ale Suretelor mele.

Iar tu primește din partea mea ca coleg și moș, îmbrăți-șări de adâncă iubire, ce-ți păstrez.

Gh. Ghibănescu

Huși, 30 Iulie 1925

C. IANCU

**PRIMUL DIRECTOR AL ȘCOALEI NORMALE „ALEXANDRU
VLAHUȚĂ” DIN ȘENDRICENI (DOROHOI)**

GH. GHIBĂNESCU
PROFESOR, SENATOR

Schiță Istorică despre Șendriceni

---

§ 1. *Inceputurile.* Nu e lucru ușor a spune răspicat care să fie începutul vieții în așezările, ce au luat naștere pe valea Buhaiului, în apropierea nemijlocită a marelui drum, ce trecea prin Dorohoi peste Jijia spre Hotin și Camenița Podoliei.

Inceputurile Șendricenilor se leagă cu ale Dorohoiului; acestea cu ale Cobălei și așa încetul pe încetul se leagă viața acestui loc cu a tuturor celor de prin prejur, împânzindu-se viața din vale în vale și peste dealuri, ca o apă, care se revarsă peste câmpurile roditoare și pline de fânețe și iamașuri ale țării.

§ 2. *Cursul Jijiei.* Dacă călătorul ar privi cursul Jijiei din dealul Pomârlei, sau din piscul cel înalt al dealului din spetele Dorohoiului, sau din dealul Dimăchenilor și al Corlătenilor, ar vedea lămurit că valea Jijiei prezintă o adâncime înconjurată din toate părțile de dealuri înalte, între care s'a ezit din vechiu un mare *ezâr*—*ozer*—care a trebuit să fie mare și întins prin toate văgăunile, ce se vârau printre văile apelor, ce dau astăzi în Jijia, și că dealurile înalte formau din străvechi mici ostroave, având din jur în jur apele Ozerului, iar dealul pe care mai apoi Ștefan Vodă a zidit mănăstirea Sf. Nicolae în 7003, era o peninsulă, având pe trei laturi apele iezerului și numai pe o punte îngustă, de aproape 50 metri, își făcea legătura cu dealul, pe care astăzi stă așezat Dorohoiul—târgul nou.

Apele adânci ale ezerului și-au făcut scurgere, la Căcăceni—azi Dimăcheni.—prin spargerea care s'a operat în masivul dealului dinspre răsărit, rupând lanțul de dealuri, cari azi poartă de o parte satul Corlăteni, și de altă Dimăcheni. După cum Dunărea a săpat în veacuri și milenii vad de trecere, rupând Balcanii și Carpații la porțile de fer, așa și Jijia a săpat vad de scurgere în pânțele dealului dintre Căcăceni și Corlăteni.

Din vechiul ozer, cu întind. de peste 30 kilometri, nu rămăsese până mai eri—alaltăeri decât partea sa de nord dela Dorohoi

spre Pomârla, hotărnicind spre răsărit vatră multor moșii, ce veniau din dealurile dinspre apus până în ozer, dintre care și marea moșie a târgului Dorchoiului, cu tot ocolul său, în care intrau la sud Broscăuți, iar la nord-vest Hilișeul cu Șendricenii și alte așezări din învecinatele locuri.

Aici era *valea adâncă*; și azi încă este aici *coada ezerului*, unde se așază un nou sat, format din noii împroprietăriți.

În jurul acestui mare și străvechiu ezer s'a dezvoltat o viață economică, proprie locului, adică creșteri de mari herghelii de cai și epe — *Cobăle*; de mari tamâzläcuri de vite cornute, boi, vaci și *buhai* — pe valea *Buhaiului*; și atât locurile cât și stăpânii au luat numele după întrebuintarea locului și îndeletnicirile vechilor stăpâni.

Aici avem *Cobăla* — epe, aici avem *Buhaiul*, aici avem *Broscăuți*, *Prelipca* (teiuș), *Trestiana* (trestie), *Lozăni* (lozine), *Verbia* (salcie); tot aici a luat porecla după îndeletnicirile sale, o veche familie de boeri, cari deschid pragul secol al XV-a, numindu-se *Tolocico*.

— § 3. *Neamul Tolocico*. După cum în regiunea Cobălei apar ca vechi boeri neamul *Babiș*; asemenea și în regiunea Buhaiului și a Lăbușcăi apar ca vechi boeri stăpâni ai locului neamul *Tolocico*.

În actele moșiei de azi a Șendricenilor ne vin două numiri topografice, cari ne pot lămuri asupra vechilor stăpâni:

Ghilia (corect *Bilia*) și *Lăbușcă*, deal, vale, pârâu spre Lozna.

„și de acolo drept la vale în *vadul Bili* în drumul *Lăbușcăi*... iar de aicea din *vadul Bili*... spre apus până în *pârâul Lăbușcăi ce este fundul moșiei Șendriceni*“ (pag. 77).

Aceste trei nume, *Bilia* și *Lăbușcă*, ca și *Șendriceni*, numele general al așezării de sat, ne duc cu mintea la *trei* nume de vechi boeri din neamul *Tolocico*.

În 6996 Mart 12 (1488) Ștefan Vodă cumpără cu 400 zloți tătărăști, jumătatea de jos a satului Zvorăștea pe Siret, ca s'o dea apoi danie mănăstirii Moldoviței, pentru pomenire. Între vânzătorii sunt toți nepoții și strănepoții lui Zvoriște celui bătrân. *Zvoriște* ne duce la satul Zvoriștea de pe Siret, zis din vechiu *Dvorești*, adică la *Curte*; deci Zvoriște ar fi *Curteanul*. Dela a

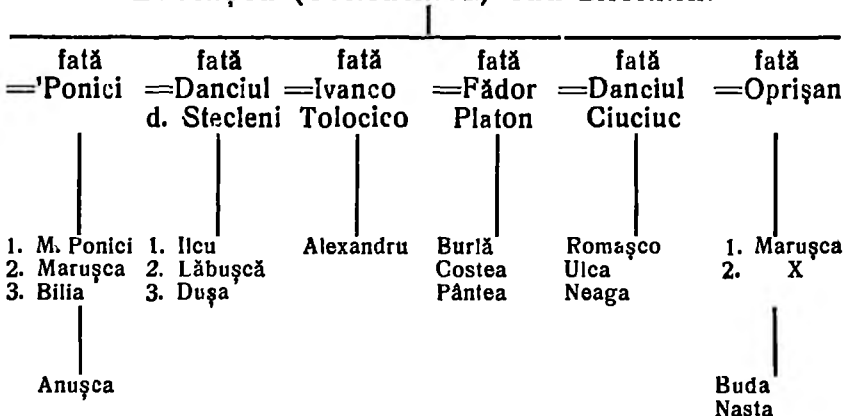

cui curte nu știm; cred însă că dela a lui Alexandru cel Bun, care în lunga și pașnica lui domnie de 32 ani a putut fixa ca boeri teritoriali o mulțime, de viteji ce au fost slujit cu credință domniei și țării.

Acest Zvoriște a avut 6 fete, a căror nume nu ni se arată, ci ni se spun *ginerii*. Primul ginere e Ponici, care are trei copii; *Mihul Ponici, Mărușca și Bilia*, cu fică-sa *Anușca*. Al doilea ginere e *Danciul* din *Steclieni*, care are trei copii, *Ilcu, Lăbușcă și Dușa*. Al treilea ginere e *Ivanco Tolocico* cu fiul său *Alexandru Tolocico*. Al patrulea ginere e *Fădor Platon* cu fiii săi *Burlă, Costea și Pantea*. Al cincilea ginere e *Danciul Ciuciu* cu fii săi *Romașco Ciuciu, Ulca și Neaga*. Al șaselea ginere e *Oprîșan* cu fiică-sa *Mărușca* și cu 2 nepoți *Buda și Nastea*.

Iată încrângătura.

ZVORIȘTE (CURTEANUL) CEL BĂTRÂN

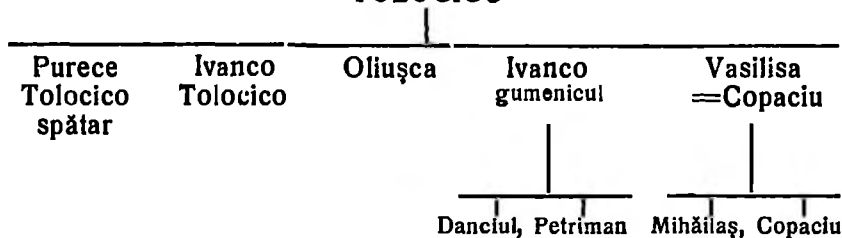
Deci *Ivanco Tolocico* e dat ca ginere lui Zvoriște celui bătrân. Cine este acest *Ivanco Tolocico*?

În actul din 6999 Febr. 26 (1491) — deci cu trei ani în urma celui alt — ni se spune că Ștefan Vodă întărește 2 sate pe Nistru, *Drislivoe* și unde a fost *Nosco* — gde *bil Nosco* — lui *Purece* spătar, fratelui său *Ivanco Tolocico*, surorii lor *Oliușca*, nepoților de frate *Danciul* și *Petriman* fii lui *Ivanco* gumenicul (clucerul de arie) și altor nepoți de soră *Mihăilaș* și *Copaciu*, fii *Vasilisei*.

Iată dar o nouă încrângătură a *Tolocoștilor*.

¹⁾ Semnul = arată că e măritată cu...

TOLOCICO

Cunoaştem acum cine era ginerele lui Zvorişte cel bătrân fără să ne spună a cui fecior era acel Ivanco. Dacă Zvoriştea a trăit pe Siret, *Tolocico a trăit pe Jijia*, la Dorohoi.

Cu mult înainte de Ivanco Tolocico, găsim că trăia la Dorohoi un *Şândrică Tolocico*, despre care vorbesc actele timpului, cu începere dela 1453 până la 1477, amintindu-l ca *Şandru dela Dorohoi, Şândrica dela Dorohoi* şi *Şândrica Tolocico*.

Şandro, Şândrică, Şândricin e ungurescul „*Sandor*“ – Alexander, – Nagy Sandor – Alexandru cel Mare –; căci primii boeri descălecători au venit din Maramureş cu onomastica maghiarizată sau rutenizată.

Acest *Şândrică dela Dorohoi – ot Dorohoi*, – apare ca *boer fără boerie*, supt Alexandrel Vodă, supt Petru Vodă Aron şi supt Ştefan Vodă, ceiace arată că era în afară de politica tulbure a vremii, ca boer de ţară, care îşi avea ocupaţia în meseria, care i-a dat şi numele de *Tolocico*.

Toloacă pe româneşte însemnă o câmpie sau fâneţ de pārloagă (Şăineanu), iar *părloagă* este pământ rămas nearat un an doi (Şăineanu). Cihac traduce pe *toloacă* prin jachere (ţelină) friche (paragină).

Cuvântul *toloacă* e malo-rusul *toloka*, trifţ, păturiage, prairie, pacage (imaş); de unde verbul *tolociti* treten zertreten, fouler l'herbe aux pieds.

Asemenea în ruşeşte *toloka* însemnă mijlocul de a îngrăşa pământul făcând să-l pască vitele, în câmpurile acoperite cu mirişte, iar *tolociti* este tot „fouler l'herbe aux pieds“.

Forma *toloca, tolociti*, e în polnoglasie faţă cu sârbescul *tlaciti* worauftreten, *calco*, deci forma *toloacă* e un rutenism

venit dela Nord, nu dela sud; de aceea îl și găsim la Dorohoi, regiune în plină vecinătate cu Rutenii din vechiu.

§ 4. *Șandrică Tolocico*. Nu greșesc când afirm, că Ivanco Tolocico cu frații și surorile sale sânt fii lui Șandrică Tolocico, adică ai lui *Alexandru Toloacă*, boer mare în rada lui Ștefan Vodă, și cu mari treceri la curtea marelui Voevod. El se dă de fecior a lui *Vlad Toloacă*, primul boer, care încă dela finele secolului al XIV își avea ca primă ocupațiune de a crește cirezi de boi și vaci pe îngusta vale a *Buhaiului*, — Buhaicea — care se închidea la gură prin apele ozerului, iar în tînd prin dealurile împădurite ale *Hilișăului*, pe o lungime de aproape 10 kilometri. Ca urmă de aceste vechi îndeletniciri găsim în numirea văii, și apei, de apa Buhaiului, din cauza unor întâmplări, pe care nu le știm, căci buhaiul-*bivolul*-este cel de care se leagă mai multe numiri, fie prin bărbăția lui, fie prin puterea lui care putea vări în spărieți o lume întreagă, necum pe cei de pe valea cu al său nume — valea Buhaiului.

În această regiune s'au putut lăsa miriște bogate pentru pășunatul boilor și vacilor, ca prin calcarea și bălîgarul lor să slujească mai apoi la îngrășatul pământului ca să dea o iarbă mai grasă și mai mănoasă.

Marele boer *Vlad* a fost poreclit de contimporani *Toloacă*, căci el era curteanul, care se putea lăuda cu mai multe *toloace* pentru vite, în preajma ozerului, pe valea Buhaiului, iar fiul său *Șandro*, după cum a fost desmierdat în *Șandrică*, *Șandricică*, *Șandricin*, așa și porecla tatălui său de *Toloacă*, și desmierdat în *Tolocico*, ca fiind suffix deminutiv, ca în *Ivanco*, *Oliușco*, *Deatco*, etc.

Șandrico a trăit în Dorohoi, și el e boerul, care urmează în cinstea de a fi pomenit în actele secol al XV-lea ca *ot Dorohoi*, ca *Dorogunscago*, după marele *Mihail ot Dorohoi*.

Douăzeci și patru de ani *Șandrico Tolocico* a trăit la Dorohoi, dându-și credința sa întru întărirea diferitelor urice eliberate de domnia săi, și îndeplinind chiar misiuni diplomatice pe lângă curtea Regelui Poloniei.

Șandru ot (din) Dorohoi, vine pomenit pentru întâia oară supt domnia lui Alexandrel Vodă în 1453. Din acest an avem

șase documente eliberate de divanul domnesc între 26 Ianuarie și 2 Iunie. În 2 urice figurează *Șandru ot Dorohoi* în 6961 Ghenar 26 (Art. Ist. I. I. 102), și 6961 Ghenar (Uricar XVIII, 21), în alte 3 urice el nu figurează ca boer martur, și anume 8 Februarie (I. Neculce IV, 176), 8 Februarie (N. Iorga Doč. V 393), ci găsim pe *Cozma Șandrovici*, adică Cozma a lui *Șandru*, în 3 April (Art. Ist. I. I. 142), pentru a apare ca *Șandra ot Hâr-lău* în 2 Iunie, (Surete I. 163).

Am bănuî dar că numele patronimic de *Șandru* a bătut pe cel de botez *Cozma*, și în loc de a figura în urice ca *Cozma Șandru*, i s'a zis mai des *Șandro*, sau în deminutiv *Șândrică*.

În adevăr cu numele *Șandor*, *Șandro*, găsim boeri Maramureșeni în plin secol al XIV-lea. În 1361—deci în toiul descălecatului găsim având moșie pe valea râului *Cosen—Cozon—Ozon*. „Keniziatum medietatis cujusdam possessionis nostrae Olachalis Ozon vocatae, in dicta terra Maramorusiensi existentis, quem keneziatum prius Stan dictus Fejir similiter Olahus conservasse „(Mihaly. Diplome Maramureșene 50) pe fii lui Luca—Locovoy—anume Bud. Sandor, Oprisa, Iohanis, Dragomer și Bayia“.

Deci între 1300-1360 un *Stan Feier*, adică *Albul*, stăpânia în Maramureș pe apa Ozonului—azi Cosen—jumătate din moșia cu acelaș nume. În 1361 Ludovic Regele Ungariei dă moșia aceasta fiilor Lucăi, între care e și *Sandor—Alexandru*.

Atât *Feer*, cât și *Șandor* apar în diplomatica secol al XV-lea ca boeri Moldoveni: *Feer* la Vaslui, unde întemeiază satul *Fe-rești-Albești*, iar *Șandor*, apare la Dorohoi, ca *Șandro*, *Șândrică*, care întemeiază mai târziu satul *Șândriceni*. E vădit lucru că a trebuit să fie o apropiată legătură de extensiune etnică între *Feer* și *Șandor* din Maramureș din secol XIV, și între *Feer* și *Șandor* din Moldova în secol al XV-lea; fără a pune o imediată înrudire genealogică.

Viața Maramureșană a acestor fii ai Lucăi—Locovoy—ni e lămurită prin alte diplome. După mai multe pări pela regele Ungariei li se statornicește dritul de stăpânire pe mai multe moșii, dintre cari numai Vălenii—Potok—fără contestare. Așa în 1405 Noembrie 6 și Decembrie 16 (Dipl. Mar. 132, 135), li

se recunoaște dreptul de stăpânire pe aceste 7 moșii: „Bărbești, „Barfalva“, Ferești „Fejerfalva“, Călinești „Kalinfalva“, Boloțești „Ba'athafalva“, Budești „Budfalva“, Vincești „Vinchfalva“, și Văleni „Patak“. „sub keneziatu Kaszov în comitatul Marə-morosiensi“.

Urmași lui Luca – Locovoy – în 1405 erau aceștia: *Vinch, Dragus, Șandor și Bod* de Kaszon.

Judecățile pentru moșii; prigonirile de neam, lege și limbă, greutățile de a se mai putea ogoi pe văile Coseului¹, au silit și pe *Fejer*, vânzătorul din 1361, ca și pe *Șandor* din 1405 să se refugieze peste munți, atrași de curentul foarte puternic de emigrare, de înlesnirea traiului, și de libertățile de cari se bucurau cei veniți în Moldova de supt Petru Mușat, apărată de Polonia prin tratatele de închinare.

Este dar foarte probabil ca *Șandor* dela 1405 să vină în părțile Dorohoiului, atras ori prin înrudire cu cei de aici, ori prin afaceri prielnice și să treacă cu toate turmele sale de oi și cu cirezile sale de vaci și boi, ca și de *bivoli, buhai* și să capete porecla de *Toloacă* înrudindu-se cu vechia familie a lui *Zvoriște*, care pentru a-și mărita cele 6 fete, a căutat gineri prin toate părțile și pe valea Coseului în persoana lui *Șandor* din 1361-1405 sau al nepotului său Iancu Toloacă, sin *Vlad Toloacă*.

Am putea dar face pentru secol XIV și XV a această problematică încrângătură a neamului *Toloacă*.

1. Luca (Locovoy), 1330-1370.

---

2. Bud. Șandor, Opriș, Ion Dragomir, Băilă 1370-1410.

3. Vlad Șandro zis Toloacă 1410-1450.

4. Cozma Șandro zis Tolocico 1440-1480.

---

5. Purece, Ivanco, Oliușca, Ivanco, Vasilisa 1460-1490.
spătar Tolocico gumenic¹⁾
fata lui
Zvoriște

---

1) *Mlrus gumno*, arie, clucer de arie, *gumenic*-Tennen-wächter.

Să revenim acum la *Șândrică Tolocico* din secol XV-lea.

El apare ca boer divanist fără boerie și supt Petru Vodă Aron în 6963 ca *Șândrică ot Dorohoi* (Ulianițki 41, Radu Roșeti, cronica Bohotinului 45), și ca *Șândrică Tolocico* în 6964, Iunie 15, tot supt Petru Vodă Aron (Hurmuzachi app. II 669, Ulianițki 87), când iscălește cu alți 50 de boeri primul tratat de închinare a Moldovei supt Turci (Vezi Surete XV, Doc. Vasluiului, supt presă).

Supt Ștefan cel Mare *Șândrică* apare în urice între 6966-6975, adică 10 ani, și tocmai târziu vine în 6985.—În toate vine citat ca boer fără boerie, nu în prima serie a celor ce stau în fruntea listei boerilor divaniști, ca Manuil, Vlaicul, Hoico Știbor, Duma Braevici, fiind rude în apropiat grad ai marelui Voevod, ci în a 2-a serie de boeri după părcălabii de cetăți și vornici.

Șandro ot Dorogonea în 6966 Febr. 13. (I. Bogdan, Doc. lui Ștefan cel Mare 1. 6).

Șândricina în 6969 April 12 (I 11).

Șândrică în 6969 Febr. 21. (I. 44), iar Manovarda în index Zolkeviensis îl scrie *Szyndraka* (Candela 1884, pag. 503, când dă mitropoliei Sucevei o prisacă.

Șandro în 6791 April 15 (I. 74).

Șendrica în 6972 Sept. 12 (I 84).

Șandra Dorogunscago în 6972 Noembrie 2 (I 86).

Șendricki în 6973 Mart 3 (I 88).

Szandro Dorohujskyi în Manovarda (Candela 1884, 541, 1885, 22), în 6973 April 11 (I. 90).

Jupana *Șandra* în 6964 Mai 10 (I 191).

Șandro în 6974 Dec. 8 (I 113).

Șendrica în 6974 Decembrie 8 (I 115).

Șendriki în 6975 Ghenar 10 (I 119).

Șandro Dorogunshii în 6975 Sept. 11 (I 121), și 6975 Oct. 20 (I 123).

Șendrică Tolocico în 6974 Sept. 15 (I 112. Wickenhauser, Worovetz und Putna 153, 154).

Șandra Tolocico în 6975 Ghenar 1 (I 117).

Iar Radu Roseti îl dă ca trăind încă în 6985 (Cr. Bohotnului 46), dacă nu este o greșeală de cetire.

Șandrică Dorohoianul are și o misiune diplomatică la Curtea Regelui Cazimir al Poloniei în 1467 Oct. 9 (6975 Sâmbătă în ziua sfântului Francisc).

Iată actul în întregime :

„Sâmbătă în ziua Sfântului Francisc în anul 6975 s'a ținut adunarea obștească a țărilor maiestății Domnului craiului milei sale, a Rușilor, a Podoliei și a Moldovei, în locurile tari de supt Hotin fiind și stând și făcând. Pentru a căreia adunare sporire și înfăptuire și orânduire și diriguire au fost trimiși și încredințați și numiți prea ilustrul întru Dumnezeu părintele Cneazul Grigorie cu mila lui Dumnezeu și Arhiepiscop al sfintei biserici a Liovului și iarăși cu prea străluciții domni pan Stanislau de Hodcia, Voevodul țării Rusești, starostele general de Haliciu și pan Mihail Buciaschi, Voevodul Podoliei, starostele de Sneatin și de Colomela și de Coropeț, și prea luminatul și prea înălțatul cneaz, și prea puternicul domnul nostru Craiul Cazimir din mila lui Dumnezeu Craiul Poloniei, și mare cneaz al Litvaniei, al Rusiei, și al Prusiei, și altor multe țări gospodar ; și iarăș prea puternicul domn, pan Vlaicul și pan Goian staroste de Hotin și pan Șendrico Dorogunski și pan Iuga Visternic, boeri și stetnici ai domnului Ștefan Voevod, din mila lui Dumnezeu domn țării Moldovei : de altă parte. Intre cari domni dumnalui Nicolae Grimalo vijut (duce) domlui milei sale Craiului, în osebi a fost trimes ca tuturor părților să li să facă dreptate, iar nu să se privească a unuia. La care adunare acești domni de îmbe părțile, într'o singură voință iarăș la acest loc supt Hotin, dacă va fi vrearea lui Dumnezeu și a domnului milei sale Craiului și a domnului Ștefan Voevod întru aceasta și

alte adunări obștești să îndeplinească cea mai apropiată după sfântul Gheorghie, să facă și s'au învoit și s'au așezat ca la acel *seim* toate vorbele (pricele) despre cari ei nu s'au putut împăciui între sine, cum și acele ce s'au făcut înaintea solului prin prea înălțat pan Jan Ritvinski, mareșal al Crăiei Polone întregi, la prea puternicul domn Ștefan Voevod, domnul țării Moldovei, dela domnul mila sa Craiul și toate altele ce vor mai avea a se judeca, mari și mici, și iarăși acelea care se vor mai ivi după acest *seim* (adunare). Iar dacă domnul mila sa Craiul acel *seim* la acea zi la o săptămână după sfântul Gheorghie nu o va voi; iar mila lui alte zile înainte de acestea sau după acestea va pune acelui *seim*, atunci mila sa va da știre domnului Ștefan Voevod cu ai săi trimiși sau cu ale sale cărți și ziua o va așeza, și va înștiința și-și va trimite boerii săi, și atunci toate pricele vor fi aduse, și judecate și sfârșite. S'a scris supt Hotin, la 9 zile Octombrie. „(I. Bogdan Doc. lui Ștefan cel Mare II 297).

§ 5. *Moșia târgului Dorohoi*, Ștefan cel mare o dată cu zidirea bisericii sale cu hramul sfântului marelui Ierarh Nicolae, „în al 39 an curgător al domniei sale“. și care se sfârși în 18 Oct. 7003, credem că a înzestrat și târgul cu o anumită moșie —loc domnesc—, din jur împrejur. Uricul domnesc lipsește, căci cătră 1745, Alistarh Hrisoscoleu vistierul pune la cale o înșelăciune și —cum zice cartea— „el fiind boer mare și cu stare la acea vreme a umblat după acel târgoveț—starostele breslei negustorilor—și cu mijloace i-a luat dresese locului de a mâna“. (Surete XII, Dorohoiul, pag. 62).

Dacă Ștefan Vodă a isprăvit de zidit biserica Sf. Neculai în 18 Oct. 7003; apoi tot în acel an a trebuit să le dea târgoveților și hrISOVUL moșiei, care nu poate fi mai vechiu decât data zidirei bisericii. Ce bogate știri n'am avea astăzi despre Dorohoi și moșiile megieșe, dacă am avea măcar un suret de pe acest uric, ca pentru Văslui!

Zicem că tot locul depe valea Buhaiului până în fund spre Hilișeu, era loc domnesc, căci tot acel loc a intrat în raza moșiei târgului Dorohoi.

Iar boerii *Toloacă* cât au crescut vite albe cornute pe a-

ceste locuri au întrebuințat locul domnesc ca a lor, dând domniei dijma obișnuită, ori dacă au fost proprietari cu uric—ocină și moșie—apoi a trebuit ca marele Voevod Ștefan să le răscumpere moșia, pentru a o cuprinde în raza moșiei târgului Dorohoi; aceasta după 1495.

Amândouă părerile sunt de susținut, lipsindu-ne izvorul oficial. Credem însă că de oarece urmași de ai lui Zvoriște—nepoți—ca *Bilia*, fata lui Poniți, sau ca *Lăbușcă*, fecior lui Danciul Steaclă, și-au legat numele de ape și văi, ca fiind primul stăpâni ai acestor văi, apoi ei au avut așezări reale, proprii și drepte ale lor, și că Ștefan Vodă le-a răscumpărat cu bani, cum a făcut la Vaslui, și așa s'a fost întins moșia domnească a Dorohoiului, zece kilometri în sus pe apa Buhaiului, pe unde și-au trăit traiul ginerii lui Zvoriște și mai ales boerii *Toloacă*, între care numele *Șandra* vine mai des pomenit: *Șandor* (1361-1405), *Șandro* (1453-1475), *Șandricico* (1522).

Acolo în fundul văii Buhaiului începuse a se face așezare de sat de acei ce se îndeletniceau cu creșterea vitelor. Fiind veniți de peste munți, iar oamenii de serviciu—slugile lor—fiind chiar Ungureni—au zis așezării *hely—helyes* „der Orth“. *seliște*, și așa a început a se denumi locul la *Helișeu*, de unde prin alunecare *Șilișeu*, schimbându-se adesa în *ș*, *patrierși*, *lerarși*, etc.

Ceiace în Bugeac s'a zis *Câșle*, în sudul Moldovei *odăi*, peste tot *seliște*, la Dorohoi s'a zis *helieș*, *hiliș* de argații aduși din părțile ungurene de către curteanul *Zvoriște* sau de mara-mureșanul *Șandor*.

Toate aceste *hilișe* au intrat în raza moșiei târgului Dorohoiului, sau cel puțin așezările din jos—*Hilișeul de jos*; aceasta după 1495.

Trec ani de-a rândul, și suntem în 1522 vara; Domn era Ștefăniță Vodă. În 1 Iunie 1530, tânărul Voevod vine și miluște pe neamul lui *Șandrică* cu o parte din moșia târgului Dorohoiului, ce venia pe Buhai în sus, și anume satul *Șilișeul de jos*, precum și o bucată de pământ rămasă din hotarul târgului *Dorohoiului* (Acad. Rom. LII 34),

Șandrică avusese un frate pe *Sima* dela care rămăsese 2 fete: *Vasutca* și *Neacșa*. De am avea azi suretul acestui vechiu

§ 7. *Arderea Șendricenilor*. Cel mai vechiu act, care vorbește despre Șendriceni e ispisocul slavon dela Cosfantin Moghilă Vodă, prin care dă boerului său *Vasile Oriș*, mare vornic al țării de sus, *seliștea Șendricenilor*, care este sub bucovină în ținutul Hărlăului, care acea siliște a fost a noastră dreaptă domnească, atârnătoare către ocolul târgului Dorohoiului, și a *stat toată pustie de demult încă din zilele lui Alexandru Vodă*“, (să edna seliștea naimea Șindriceanii ste est pod bucovinea u volost Hălōvi șto toa seliștea bila nașego pravago gospodarsco prișlușna că ocol trăg Dorohonscago, i stoit sve pusta, ot davno estej ot dni Alexandra Voevodı ; Surete ms. XX 321),

Ca o moșie cu proprietari anumiți și cu urice domnești de stăpânire să devină iarăși domnească, a trebuit ca fostului său stăpân să nu i se recunoască titlul *donativ* de următorul domn în scaun, de oarece prin asemenea donațiuni se îngusta domeniul fiscal al domnului; sau că proprietarul moșiei să se fi făcut vinovat pentru *hitlenie* sau *hainie* către noul domn, care era în drept să confişte pentru sine moșia, luând-o ca domnească.

Așa a trebuit să se petreacă lucrurile și cu Șendricenii: Iar ispisocul de danie a lui Costantin Movilă Vodă din 1611 ne deschide calea. *Siliștea Șendricenilor a stat pustie de demult, încă din zilele lui Alexandru Vodă*.

Cronica țării ne îămurește lucrurile.

În 1560 Noembrie 18 în zi de Marți, (7069) a fost mare război între oștile lui Alexandru Lăpușneanul și cele ale lui Despot Vodă la *Verbia*¹⁾ pe Jijia.

„Alexandru Vodă dacă au înțales că Despot fără de veste de unde au intrat în țară cu oaste străină de-l împresoară, neavând la ce se apuca la un lucru așa de grabă, ca den somn deșteptat, de sărg și cu puțini negata, iau eșit înainte la Jijia, la locul ce se chiamă *Verbia*; că țara pismuind lui Alexandru Vodă, n'au vrut să incalece în oaste, și cu cine au putut au eșit; și tâmpinându-se și-au dat război, unde cei puțini de cei mulți și cei negata de cei gătiți n'au putut suferi, ce au dat dos și au fugit Alexandru Vodă în gios.“ (Let. I², 211).

La aceste zise ale lui Ureche cronicarul, Neculai Costin face

1) *Verbia* slav. *Verba*, arbisseau, le saule à feullies aiguillées, răchiță, salcie.

un studiu mai pe larg după izvoarele Leşeşti şi Ungureşti. Lăpuşneanul Vodă avea ca la 25000 oameni în oaste, mai mulţi ţărani decât slujitori ; între aceştia erau şi 2000 Turci. Peste oştire mai mari erau Moşoc şi Bogdan. Despot avea oaste mai puţină dar mai disciplinată şi mai bine pregătită ; peste oştire erau mai mari Laski şi Anton Săciul. Şi zice Neculai Costin : „acest război a lui Alexandru Vodă cu Despot la ce loc au fost, cronicarii străini nu scriu, iar răposatul Grigore Urechie, ce au fost vel vornic scrie că au fost la Verbia ; însă pre scurt scrie, iar noi din cronică străine am aflat mai pre largu, şi scriem mai pre largu“. (Let. I² 435).

Verbia este moşie fără sat. În 1838 moşia Verbia era proprietatea casei răposatului căminar Neculai Pavlo, fratele căminarului Spiridon Andrei Pavlo, marele bancher al Iaşilor. În cercetarea delimitării moşiei târgului Dorohoiului vine şi Andrei Pavlo şi prezintă următoarele acte pentru Verbia : a) un act din 1583, prin care Gheorghe Movilă Episcopul de Rădăuţi dăruieşte Suceviţei moşia Verbia cu ezărul Trosna şi cu 4 mori în Jijia, răscumpărându-l dela mân.-Voroneţului, b) act din 1668, Aug. 27 prin care Iliiaş Alexandru Vodă hotărniceste Verbia despre Broscăuţi. c) act din 1746 Aug. 27 prin care C. Cehan Racovişa Vodă, întăreşte semnele hotară după hotarnica din 1668.

În cronica moşii Suceviţa, scrisă de pr. D. Dan (Bucureşti 1923 pag. 110) vorbind de moşile mănăstirii, supt No. 7 pomeneşte de Verbia următoarele : „Satul Verbie pe Jijie, în ţinutul Hârlăului, primit dela George Movilă în 1582 Sept. 14, răscumpărat dela călugărul Avramie din Voroneţ, care-l cumpărase de la aprodul Dimitrie, feciorul lui Vascan Movilă. Acest sat fusese confiscat de Ştefan cel Mare în 5 Martie 1487. (Ion Bogdan Doc. lui Ştefan cel Mare I. 193). lui Ivanco Barlici şi surorii sale Anuşca. El a fost confirmat de Ştefan Vodă Tomşa în 1623 August 11 mân. Suceviţa. Satul a fost hotărnicit în 15 Dec. 1744“.

Verbia venia mai jos de Broscăuţi, în spre Căcăceni (azi Dimăcheni). Luptele date aici de armatele lui Despot şi Lăpuşneanu au prilejit arderi şi pustiiri a multor aşezări de sate din împrejurimi. Iar Şendriceni cari veniau în nemijlocită apropiere de 6 până la 8 kilometri în sus de Broscăuţi a fost şi el ars.

Se vede că proprietarii Șendricenilor, sătui și ei de domnia Lăpușneanului au luat partea de arme a lui Despot învingătorul. Revenind în scaun Lăpușneanul cu a doua domnie a alungat de pe moșie pe urmașii lui Șendrică din 1522, și le-a luat moșia pe sama domniei.

Și așa Șendricenii devin moșie domnească, ascultătoare de ocolul târgului Drohoivului, care și el era încă domnesc, neștirbit în întindere prin dăni către boeri.

§ 8. *Vasile Orăș proprietar în Șendriceni.* Primul act, ce se găsește în arhiva de documente a Șendricenilor, e ispisocul lui Costandin Movilă Vodă din 7119 Iunie 12 (1611), prin care Vodă dăruiește lui *Vasile Orăș mare vornic* al țării de sus selistea *Șăndriceni*, care iaste supt pădure (bucovină) în ținutul Hărlăului. Motivele donațiunii sânt că Vasile Orăș, a slujit cu dreptate și cu credință domnilor de mai înainte, a slujit cu dreptate și credință părintelui său Ieremia Movilă Vodă „iar acmu slujeaște și noao cu dreptate și cu credință și țării, și nevoitu-sau cu slujba pentru apărarea țării atunci, când a fost având nevoie“ (a dnes slujit i nam pravo i vearno i zemli i nevolisal să slujboiu dlea teagotnost zemscago otcu gde imașea nevoliu; Surete mss XX, 321; Surete XIV 1).

Cronica țării povestește pe larg tulburările pentru domnie între verii primari Moveștii, urmașii fraților Ieremia și Simeon Movilă. Asemenea le povestește și Joppecourt în ale sale „Les Troubles“ (Magazin istoric pentru Dacia III...) Donațiunea este anterioară luptelor cu Tomșa de la Cornul lui Sas și privește dar luptele pentru înscăunarea lui Costantin Vodă.

Cine era *Vasile Orăș*? Vodă Costantin Movilă zice că el a slujit domnilor dinainte de Ieremia Vodă, a slujit Eremii Movilă și apoi și lui Constantin Vodă. *Vasile, alias Văscan Orăș* apare întâi ca aprod, Ca hoer divanist apare în 7106 Mai 5 ca hatman și parcalab Sucevei, (Surete II 361), ca interimar a lui Simoen Movilă, devenit Vodă în Muntenia, pentru a reveni ca titular în 7109 Febr. 12 (N. Iorga doc. XI 274; Acad. Rom. V. 69) în 7110 Iunie 9 (Arh. ist III 80; N. Iorga Doc. VI, 15; XI, 85; Surete V 294; Ispisoace și zapise I, 2, 2 și 8) în 7111 april 20 (Ispisoace 1, 2, 18, 20, Uricar XXII, 381); în 7112.

(N. Iorga, Regeste Hurm. XI 908; Ac. Rom. LXXII 234; Ispisoace 1, 2, 35); în 7113 (Arh. ist. 1, 2, 7; Wickenhauser Solka 71; Surete ms. XXXV, 148 arh. stat. Buc. secția istorică; Surete II 380; Ispisoace 1, 2, 38); în 7114 până la 30 Iunie, data morții lui Ieremia Movilă Vodă. (Arh. ist. III 74; Surete II 240; Iorga Doc. VII 75; Ispisoace I, 2, 44; Cronica Romanului 1 30; Iorga Doc. V 212; VI 126 : regeste Hurmuzachi XI 908).

Supt Simeon Movilă el iese din hătmănie ca să apară în 7116 Mart 10 supl Constanția Movilă tot ca hatman și parcalab Sucevei (Uricar XVIII 256).

În hătmănie îi urmează Isac Balica, ruda Moveștilor, iar Vascan Orăș trece ca vornic al țării de sus, urmând lui Pătrașco în 7119 Spt. 2 și Dec. 10 = 1610 (Surete II 205-206).

Cu răpunerea Moveștilor de Stefan Tomșa dispăre și Vascan Orăș de pe arenavieții politice, ca mulți alți boeri cărora li s'au tăiat capetele, căci se îngrășară berbecii, cum zice cronicarul.

§ 9. *Neamul Orăș*. Supt acest nume găsim boeri divaniști încă din secol XV, cum și mai multe sate în Muntenia, Moldova și Bucovina: *Orășa* (Bacău). *Orășani* (Botoșani și Koțman) *Orășani* (Dolj) *Orășani* (Argeș). Toate aceste nume ne duc nu la zicerea *Oraș* (magh. *varos*. die Stadt, ci la numele propriu *Orăș*.

Ce să însemneze *Orăș*?

În diplomele maramureșene ni se vorbește de o apă *Oros* „*Orozniz*“ — et currendo venit ar caput cuiusdam fluvy *Orozuis nuncupati*“ încă din 1353 Mai 14 (I. Mihaly. Dipl. Mar. 32). În 1373 Aug. 11 Regele Ludovic depozitează pe Bogdan Voevodul și-i dă toate moșiile sale în stăpânirea lui Balk. Drag și Ion fiii lui Sas Moldovanul. Vorbind de hotarele *Cuhniei* și dependențele sale îi arată hotarele; și diploma regală zice: „post hec incipiunt alie mete a parte possessionum *Orozviz*...“ (idem 66).

La amândouă aceste documente I. Mihaly face notă: *Orozviz*, apa Rusului, ce se varsă în apa Vișăului, lângă Leordina (pag. 32); — *Oroz viz* apa Rusului, care cade în apa Vișăului între Rusjkova și Leordina. Numele și l'a luat de la Ruși, cari au șezut atunci și stau și acum pe apa aceasta în comunele Poenile de sub munți, Repede și Rsuzkova (pag. 37).

În adevăr *Orosz* pe ungurește este Rus, ruscisch, der Riise. Rămâne atunci că între descălecătorii lui Bogdan au fost și cineva din neamul *Orășitor*, cari au venit în Moldova. Sau ei și-au făcut cale mai apoi prin încuscări cu cei din țară.

Cea mai veche amintire o avem în uricul din 6997 Mart. 14 (1489), prin care se zice că Ștefan Vodă dăruiește mănăstirii Voroneșului satul *Vlădeni* pe Siret, pe care l'a cumpărat dela nepoții lui Isaia logofătul, care îl avea cu uric dela Alexandru cel Bun, satul *Vlădenii* pe Siret unde a fost Vlad Orăș și cu mori pe Siret „*gde bilu Orăș Vladu*“. (I. Bogdan Doc. lui Ștefan cel Mare I. 376).

Arătările uricului din 1489 ni-l verifică documentele timpului. În 6915 Ghenar 7 (Ulianițki 16) se vorbește de un *Vlad de la Siret*; în 6916 Oct. 8 idem (Arh. Ist. I. I. 132). În 6919 Sept. 22. (Arh. Ist. 1. 2. 12) se vorbește de Vlad *ot Siret* și de fratele său *Crăstici pah*; în 6922 Dec. 20 (T. Codrescu I. 49), idem.

Unind arătările aceste dintre 1407—1413 despre Vlad *ot Siret* și cele ce spune uricul din 1489 (6997), reese că boerul Vlad dela Siret, care a dat numele satului *Vlădeni*, a fost *Orăș*, (Rusul).

Trec 32 de ani la mijloc, nu mai avem amintiri dela *Orăș*, ori documentele prin laconismul lor nu ne dau și lămuririle de familie. Tocmai în 1448 ni se amintește de un *Coste Orășăscul dvornic*, și de fratele său *Petre parcalab*, și anume în următoarele:

6956 Febr. 18. *Coste parcalab* și fratele său *Petre* (Ulianițski 70) supt Roman Vodă.

6956 April 23. *Coste Orășăscul dvornic* supt Petru Vodă. (Ul. 72).

6957 Mai 26. *Coste Orăș dvornic* și fratele său *Petre parcalab* de Cetatea Albă supt Alexandrel Vodă (Acad. Română LXXVII. 118).

6958 Febr. 11. *Coste Orăș* sub Bogdan Vodă. (Anal. Acad. seria II Vol. XI 52-55).

6960 Oct. 27. *Coste Orăș parcalab* și fratele său *Petre* (Ul. 70, 77, 78, Acad. Rom. LXXV. 1; Arh. Stat Iași Răchitoasa 3, supt Alexandrel Vodă.

6961 Iunie 20. Coste Orăș parcalab, și fratele său Petre (Ul. 81, Uricar XVIII, 22; Iorga Doc. V, 394, Arh. ist. I. I. 103, 142), supt Alexandrel Vodă.

6964 Iunie 15. Coste Orăș și Petre parcalab supt Petru Vodă Aron (Ul. 87).

6965 Sept. 8. Coste Orăș și Petre parcalab supt Ștefan cel Mare (Arh. ist. I. I. 154, I. Bogdan I. 4).

6972 Noembr. 2. Coste Orăș (Ul. 104; I. Bogdan I. 79, 81, 84, 86).

Pentru secol XV găsim dar acești *Orăși* :

Orăș (Rusul) din Maramureș depe Vișău.

Cristici Orăș pah.

Vlad Orăș dela Siret care întemeiază
satul Vlădeni

Coste Orăș dvornic
și apoi boer fără boerie

Petre Orăș
parcalab de Cetatea-Albă

Despre *Orășii* din secol XVI avem destul de bogate știri în actele secol XVI și XVII.

În uricul din 7060 April 1 (1552) Ștefan Rareș Vodă întărește lul Ghianghea parcalab mai multe sate, între cari *Hueșanii*, la gura Voronei și cu mori în Siret; *Sineștii* și satul nou numit Roșcanii între Suceava și între Siret, cumpărat dela *Petre Rusu*, părțile de sus și de mijloc unde a stat Petre Rusul; „Bilăuții“ a treia parte dela Hotin, Ravăcăuții, a patra parte cumpărat cu 200 zloți tătărești, dela *Alexa Rujavinski*, fiul lui *Coste Orăș*, nepot de frate a lui *Toader Orăș*, nepot de fiu al *Măriucăi*, fiica *Pancovei*. (Iorga Doc. VII, 74).

În uricul din 7074 Iunie 22 (1566), se vorbește iarăș de neamul lui Orăș în satele Negoștii, Costeștii și Păuneștii (Poiana și Valea sacă), pe Trotuș, unde își impart moșiile, ce le au depe moașa lor Cerna de supt Ștefan cel Mare, luând câte a treia parte. Iată o serie de Orăși: Petru Orăș cu frații săi Măteiaș Orăș, Bratul Orăș, Stanca Orăș, măritată cu stolnicul *Toader Sofioiul*, Anița, Neacșa și Ilie Orăș (mezinul), (Uricar XIV, 335).

În uricul din 7078 Mart 19 (1570) se vorbește iarăș de Orăși; Ana fata Gănesii și cu semințenia ei; Petru Orăș cu

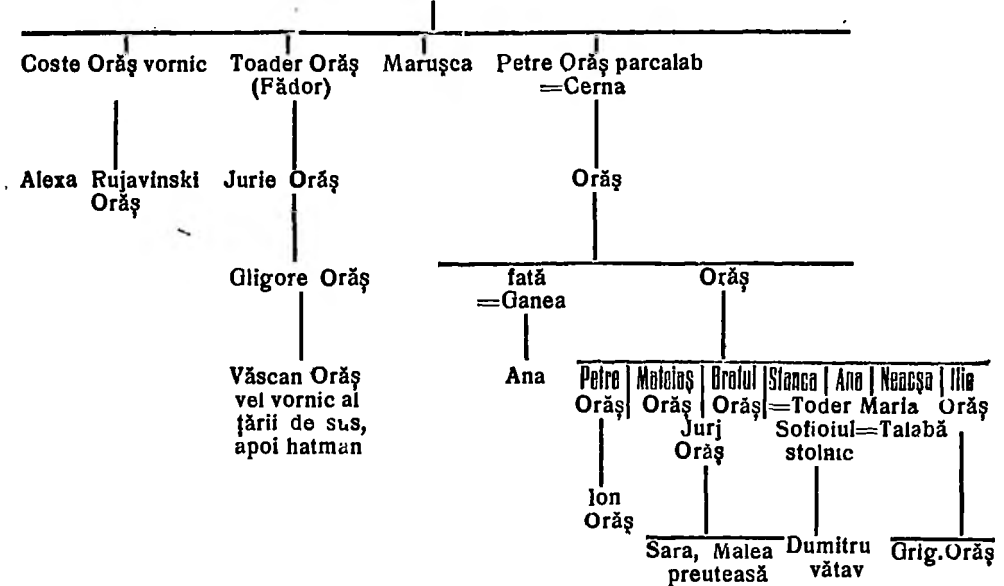

frații și surorile ei, Mateiaș Orăș, Bratul Orăș, Stanca Orăș măritată cu Toader Sofioiul stolnic, Maria Orăș măritată cu Talabă, Ilie Orăș, Sara Orăș, Malea preuteasă, fetele Jurgii Orăș. (Uricar XIV 339).¹⁾

Iar în actele satului Orășani se vorbește de acești înaintași ai lui Vascan Orăș aprod; Fădor Orăș a născut pe Jurii Orăș, acesta pe Gligorii Orăș, acesta pe Văscan Orăș aprod.

Unind arătările acestor 3 urice ar eși aceste încrângături bănuite:

Orăș Vlad (1370–1450)
=Pancova

Lunga domnie a lui Ștefan Vodă a zdruncinat vaza politică a boerilor Orăș, căci din vornici și părcalabi de Cetate, din boeri fără boerie cum îi găsim în secol XV-lea, în secol XVI-lea îi găsim boeri de țară, fără nici o boerie, iar cel ce ridică treptele boeriilor e Văscan Orăș, care din aprod ajunge la rangul de hatman și mare vornic al țării de sus supt Movelști.

1) În uricul din 7144 Ghenar 14 (1641) Vasile Vodă Lupul împarte moșiile între verii primari, Dumitru Sofioiul vâtavul, Ion Orăș, fiul lui Petre Orăș, și Gligorie Orăș, ficiorul lui Ilie Orăș. (Uricar XIV 340).

Deci marele ban Vasile Orăș, fost hatman și apoi mare vornic al țării de sus, nu era un nume nou, ci un vechiu urmaș de vechi boeri, cari înscrisesse în istoria Moldovei multe slujbe date țării și Voevozilor ei.

El s'a aniestecat pe față în politica timpului, ca mare boer divanist și a făcut politica domnului său Costantin Vodă Movilă, luptând contra lui Ștefan Vodă Tomșa, în lupta de la Cornul lui Sas, în 7120 (1612). Mulți boeri au perit în urma acelor războaie de sabia Tomșei: Vasile Stroiici logofătul, Balica Isac hatmanul, Kirița Draco postelnicul, Miron Stolnicul, apoi Beldiman logofătul, Sturza hatmanul și Barboiu Sturza vornicul și Boul visternicul.

Se vede că marele vornic Vasile Orăș a pribegit cu Nestor Ureache, vornicul cel mare de țara de jos, și a provocat apoi război cu Tomșa Ștefan la Păcurari lângă Iași și la Tătărăni (Rădiul lui Tătar) și la Tăutești.

În aceste învărtejiri de arme, marele vornic Vâscan Orăș a fost lovit cu confiscarea moșiilor sale, între cari erau și Șendriceni. Și iață ce ne spune hrisovul Radului Vodă M hnei din 7124 August 15 (1616): „Carele acest sat Șendriceni a fost a socrului său Vasile Orăș biv vornic și l'a perdut pre el cu a sa viclenie, când s'a sculat cu Costuntin Vodă Moghilă și cu multă oaste leșească asupra lui Ștefan Vodă Tomșa“. (pag. 3, cf. Let. 1, 2, 262 – 265).

Se vede că vecinul proprietar al Hilișeului Rugină, s'a folosit de schimbarea de proprietate în Șendriceni, care fusese iarăși luat pe sama domniei și a început să încalce hotarul Șendricenilor. Atunci satul Șendriceni s'a jăluit de aceasta lui Ștefan Vodă Tomșa, care în 7122 Aug. 8 (1614), scrie carte la Rugină de Șilișău, „cum tu le iai lor hotar domniei mele, care iaste de ocolul Dorohoiului..., deci tu să vii să stai de față cu acei vecini ai domniei mele din ocolul Dorohoiului, și să-ți aduci și privilegiile ce vei fi având“. (pag. 2).

Știa – probabil – Rugină că Șendriceni fusese oare când loc domnesc ca și Hilișeul, și că Ștefăniță Vodă dăruise Hilișeul cu locul slobod din hotarul târgului Dorohoi, – Șendriceni de azi – lui Șendrică și nepotelor sale de frate. În virtutea acelu vechiu

drit, el căuta acum să le încalce hotarul vecinilor din Șendriceni.

Domnia lui Ștefan Vodă Tomșa se surpă în curând. În scaun îi urmă Radul Vodă Mihnea. Acest domn în vedere că la Țarigrad a fost bine slujit de boerul său Coste Băcioc marele vornic, împreună cu Onciul Iurașcovici staroste de Cernăuți; cum acesta era ginere lui Vasile Orăș vornicul, căci ținea în căsătorie pe Anghelina, fata lui Orăș, se milui și-i întări privilegiul socrului său, redându-i moșia Șendriceni: „Milostivitu-neam și i-am dat și l'am miluit pe Onciul Iurașcovici cu un sat anume Șendriceni, ce iaste pe apa Buhaiului, în ținutul Hărălului“ (pag. 3).

§ 10. *Onciul Iurașcovici proprietar în Șendriceni.* Prin în-surătoarea lui Onciul Iurașcovici, mare vataf la Suceva, cu Anghelina fata lui Văscan Orăș, marele vornic al țării de sus, moșia Șendriceni trece dela socru la ginere, pentru o serie de ani; aceasta după 1616.

Neamul lui Onciul Iurașcovici nu era așa de ilustru ca al socrului său. Slujba de mare vatav la Suceava, apoi la Dorohoi, era mai mult administrativă decât politică. Ea și mai apoi vel Căpitanul de orașe, slujba aceasta a vătăjiei, era un derivat al însărcinărilor polițienești ale hătmăniei.

Știri despre Onciul n'avem multe. Un *Onciul* din Suceava e amintit în 1570 (Surete V 183) În 1603 se arată că un *Onciul* are Hărtopol cu frații săi *Ștefan, Nastea, și Mărica*. (Surete IX 236). Un Iurașcu e aprod în 1592 și are frați pe *Pascal și Mărica*, ei sunt feciorii lui Pătrașco parcalab și nepoți Cozmei ușiariul, proprietarul Cobălăi dela Nistru, (Surete IX 53 59).

Intre 1616 și 1636 Onciul Iurașcovici e stăpân în Șendriceni, și toate actele vorbesc despre el. Așa în 1616 (7124) Aug. Radu Vodă Mihnea pentru serviciile aduse domniei de cătră starostele de Cernăuți Onciul Iurașcovici îi dă satul Șendriceni, care a fost a socrului său Orăș biv vornic și l'a perdut pe el cu a lui viclenie, când s'a sculat cu Costantin Moghilă Vodă și cu multă oaste leșească asupra lui Ștefan Vodă Tomșa. (pag. 3). (umilostivihomsea i dadohom i pomilovahom na neg să edin selo naimea Șendriceanii, șto na potoji Buhaiu u volost

Hrălovscogo ; što tot selo naimea Șeandriceani beașaa tăst ego Orăș bivșii dvornic i izgubil ego vā svoi hicleanstvo cogda vāzvizalsea sã Costantin Moghilã Voevodî, sã mnogao voiscaoa Leahovea nadu Ștefan Tomșa Voevodî. Surete ms XX 324).

În 1619 Sept. 24 Gașpar Vodă Grașian, vine și întărește Onciului Iurașcovici mare vatav de Suceava seliștea Șendricenilor, ce venea supt Bucovină la Hârlău, care siliște a fost domnească ascultătoare de ocolul târgului Dorohoiului. (pag. 4). (dali i potvrădili esmi sluga nașemu vearnomu Iurașcovici Onciul, vel vātag volost Suciavscoi i cneaghini ego Anghelina, dășta Orăș bivșii vel dvornic, edna seliștea șto sea imenet Șendricenii pod bucoven, șto u volost Hrălovia, șto to seliștea bilo nașego pravaa gospodarscaa pribușna că ocol trăg Dorogoiu, șto tao seliștea beașa doamaie ot Costantin Moghila Voevodî, teast ego vișpisanomu Orăș bivșii dvornic. Surete ms. XX 324).

În aceeași zi Vodă Gașpar dă carte domnească ureadnicilor, soltuzului și pãrgarilor din Dorohoi prin care li se aduce la cunoștință că domnia a dat satul Șendriceni marelui vātav de Suceva, sau mai drept a întărit dania făcută cu 3 ani mai înainte de Radu Vodă Mihnea. Cu acest domnesc prilej li se atrage atențiunea că raporturile administrative, deși satul Șendriceni era de ținutul Hârlăului, el va asculta și acum șa și mai înainte de ocolul târgului Dorohoiului, și că deci supt raportul dărilor și dabilelor toți *vecinii* satului, adică toți acei oameni cari s'au fost apucat să-și facă așezări pe această moșie foastă domnească, n'au a plăti dregătorilor de Dorohoi: ureadnici, soltuzi și pãrgari, nici o dajde, afară de dabilă, care urmează s'o plătească cu târgul.

„Dadahom selo Șendricenii bolearinu nașemu. Onciul Iurașcovici velicomu vātav Suceavsteai...., vā niștoj da ne privlăciti sã trăgu ta siiu da imaet oni platiti dabila sã trăg, a inoe nișta dajda na pravlenie bolși ih ne valuet“. Surete ms. XX 331).

Dar Cartea lui Gaspar Vodă trebuie tãlmăcită. Toți locuitorii satului Șendriceni erau identificați în drepturi și datorii cu târgoveții din Dorohoi. Peste ei erau mai mari dregătorii Dorohoiului și ai Hârlăului, căci dacă satul Șendriceni figura politicește în ținutul Hârlăului, locuitorii țineau *de fapt* de slujbașii dom-

nești din Dorohoi. Peste ei era mai mare *ureadnicul* Dorohoiului, care administra județul și era reprezentantul lui Vodă. Ureadnic (serb *urednic*, rector, administrator orânduit, orânduitor, dregător (I. Bogdan) de la adverbul *uriadco*, bun) a fost un precursor al diregătorului și al *ispravnicului*. Șoltuzul și pârgarii erau slujbași comunali, *aleși*; ureadnicul era *numit* de Vodă. Atât târgoveții cât și sătenii din Șendriceni erau scutiți de anumite dăjdi către acești dregători; Căci ceiace nu putea scuti Vodă era birul, dajdie împărătească. Aceasta era dabila, pe care cei din Șendriceni urma s'o plătească la olaltă cu Dorohoenii.

Dabilă pro *davilă*, corvée, impotécrasant, exaction, e slavul *davati*, *dati*, comun cu *do-dare*. Formațiunea cuvântului e românească, nu slavă, căci nu ni-o dă nici un dicționar slav. Supt Ștefan cel Mare era termenul general de *danu-dare*¹⁾; cuvântul *bir* nu se încetățenise.

Dabila era dar darea care se plătea în cislă cu întreg orașul. Fiecare răspundea de partea aferentă altuia, în caz de lipsă, adică „dacă *dădea bir cu fugiții*. Ureadnicul privighia de buna orânduială în încasarea dabilelor. Șoltuzul și pârgarii privighiau întru îndeplinirea robotelor către târg ale sătenilor împrejurași;

Cartea domnească de stăpânire se dădea de Vodă în mâna stăpânului, căci numai cu aceste cărți putea stăpânul să-și valorifice drepturile sale față de cei administrați. De aici din această generalitate de cazuri pe tot întinsul țării, a eșit vorba „*ai carte ai parte*“. Domnul cedând cuiva o parte din domeniul domnesc, cedă odată cu moșia și toate veniturile legate de dânsa. De aceia Gaspar Vodă scrie diregătorilor din loc de stat și orășenești, că n'au a lua nimic de la Șendriceni afară de dabilă, care o vor plăti odată cu târgoveții.

§ II. *Intăia hotărnicie a Șendricenilor*. Onciul Iurașcovici ia ca motiv o pricină de hotar despre *Buhaicea*, sat așezat la 3

1) 7010 Noem. 16 „usl da sluhaiut vișrecennogo monast'ra i z *danelu*“ II 210; 6966 April 12 (I 10) „oni da ne imaiut platiti ne ilișa, ni *dan* ni podvodu.

6978 Febr. 8 (I 140) „ni Colodi, ni *dan* stobi nicotoromu svoemu panu ne platili“ etc.

chilometri spre nord de vechea selişte a Şendricenilor tot pe apa Buhaiului. Nişte păstori s'au fost apucat şi au ridicat stâlpul zdrobit, şi care sluja ca semn de hotar. Ca urmă de vechi semne de hotar ni se arată *stâlpul cu buor*. In linia dreaptă plecând în sus şi în jos de la acel stâlp, să alegea hotarul pe teren. Era de ajuns ca să se mute stâlpul, să se surpe, să se ridice, ca nici o urmă vie despre hotar să nu se mai cunoască. Pentru a se şti linia de hotar a stâlpului se aduc la faţa locului 18 marturi şi toţi arată cum s'a surpat stâlpul. Din aceşti 18 marturi, 6 sunt săteni din Şendriceni : *I. Mitescul, P. Mişco* bătrânul, *Zaharia, Grigorie, Dumitru* şi *Ion Vlaicul*. Apoi erau 2 ureadnici : *Gavril* şi *I. Jidovul*, 2 şoltuzi, 2 vatamani, deci toţi fruntaşi din satele vecine.

Marturii închee 2 cărţi şi le trimet marelui logofăt Ionaşco Gheânghe, una în privinţa stâlpului zdrobit (16 Fevruarie) : alta în privinţa alegerei hotarului (5 August 1620). După trei luni Vodă Alexandru Iliiaş porunceşte să se scrie de marele logofăt ispisocul de hotărnicie al Şendricenilor. *Acest ispisoc este matca tuturor actelor ce vorbesc de hotarele Şendricenilor*. Patruzeci de marturi atestă faţă cu Vodă de starea hotarelor din jur în jur (vezi pag. 7, 8, 9). Iată acele vechi hotară din 18 Noembrie 1620 :

A. *Spre Dorohoi* : piatra din vratniţa (*poarta*) Şendricenilor, piatra din vârful heleşteului Cristei, movila Braicoviţa, iazul Tomei purcariul, stâlpul de piatră din dealul dinspre Păscari, moghila dealului din mijloc, drumul Dragulei spre heleştenul Boghiului, matca în jos a iazului Pribeagului, drumul Păscarilor, drumul în jos de lângă movilă, vracniţa Şendricenilor.

B. *Spre ezer*, vechiul hotar.

C. *Spre Buhaicea*, ozerul, loziile de la valea adâncă, drumul vechiu, un stâlp de piatră, alt stâlp de piatră la Soloneţ spre apa Buhaiului, buor din dumbrava Marcoviţa, buorul Loznei supţ Lăbuşcă, poiana Cobâlei, fântâna Strahovei ;

D. *Spre Cobâta* : fântâna Strahovei, apa Cobâlei, stâlp de piatră spre Dorohoi, alt stâlp de piatră, dealul peste apa Buhaicei fântână la ozer spre Pascari.

Odată fixate şi repetate hotarale despre tuspatur laturile, Onciul Iuraşcovici fost parcalab, vine la domnie şi capătă o nouă carte donativă pentru Şendriceni.

Aşa în 1621 Iunie 29, deci după 7 luni, Alexandru Vodă Iliaş întăreşte Onciului Iuraşcovici, fost părcălab, seliştea Şendriceni sub bucovină, ce-i în ținutul Hărlăului, care acea silişte fost-a a noastră dreaptă domnească ascultătoare de ocolul târgului Dorohoiului.

„Edna selişte şto sea imenuet Şendricenii pod Bucovinu, şto u volost Hrălovea; şto toa selişte naşego bilo prava gos-podarăscaa prislusna că ocol trăg Dorohoiu (Surete ms XX 348).

Ceia ce e interesant în hotarnica Şendricenilor e faptul că în loc de a avea numai semne fireşti: ulmi, movile, stâlpi, etc. se întâlnesc semne cu nume de oameni. Iată câteva: Heleşteul *Cristei*, movila *Braicoviţa*, iazul *Tomei* purcariul, dealul şi drumul *Păscarilor*, drumul *Dragulei*, heleşteul *Boghiului*, iazul *Pri-beagului*, în fine *poarta* (vratniţa) Şendricenilor; apoi apa *Buhaiului*, (Buhaice) *Marcoviţa*, buorul *Loznei*, *Lăbuşca*, fântâna *Strahului*, (Strahovei). Apa *Bilii* căzând în cuprinsul moşiei nu e amintit între semnele hotare, întru cât valea. apa, dealul şi pădurea *Lăbuşcăi* cădeau pe hotarul Şendricenilor dinspre Lozna.

Unele din aceste nume sunt prea comune, ca să le putem fixa vechimea. O întrebare se pune însă; deoarece seliştea Şendricenilor a stat pustie peste 60 ani—deci 2 generaţiuni de oameni,—iar înainte de Alexandru Lăpuşneanu stăpânirea efectivă a durat 40 de ani, în mâna lui *Şendrică* şi a urmaşilor lui, iar înainte de aceasta moşia fiind domnească ca şi Dorohoiul şi Hilişeu, nu cei ce au trăit pe Şendriceni au putut da *toate* aceste numiri la seamnele de hotară, ci cred că cei ce au stătut pe vatra târgului Dorohoiului, întrucât numai pe latura dinspre Dorohoi vin peste 7 denumiri proprii la semnele de hotară.

Dintre urmaşii lui Zvorişte bătrânul, numai *doi* şi-au legat numele de ape şi văi: *Bilia* şi *Lăbuşcă*. *Cristea*, *Toma* porcariul, *Păscariul*, *Pribeagul*, *Marcoviş*, *Boghiul*, *Strahul*, *Dragulea*; *atăfia inşi despre cari n'avem ştiri documentare*.

Dragulea vine pomenit în actele secol XV-lea ni se spune în uricul din 6999 Ianuarie 17 că *Dragulea* a fost *fata* lui *Dragomir* din Cobăle, şi că a vândut Ceretieni pe Cobăle cu 133 zloşi tătăreşti lui Petre şi Ion (I. Bogdan. Documentele lui Ştefan cel Mare pag. 456). De o altă *Dragulea* fata lui Şt. Pelpea,

cu al ei fecior Ilea, ne vorbesc uricile din 7003 Mart. 19 și 7005 Mart. 15 (o. c. II, 84, 111).

Și din aceste nume de semne de hotare scoatem încheierea că ocupațiunea de predilecție a celor ce trăiau prin jurul ezerului era creșterea vitelor, de aici și nuntele de *porcar*, *păscar*, *pribeag*, date unora din semnele de hotară. Iar peste toate stă numele de *Strahul*, *Strahova*, legat de sat, de o fântână, vechiu semn de hotar. În *Strahul*, *Strahova*, noi citim tulpină slavonă *strahu* (mlrus *strah*), frică și încredințare, *craințe*, *peur*, *frayeur*, dar și *assurance*, *assurer*. Deci cel ce a făcut fântâna a fost un *credincș* al celor ce aveau *epe* la Cobăla, sau boi, vaci și buhai la Șendriceni.

§ 12. Odată hotarele Șendricenilor fixate pe teren, o carte de întăritură dela A. Ilieș Vodă se capătă; raporturile sătenilor din Șendriceni cu autoritățile de stat și municipale din Dorohoi sunt regulate prin carte speciale; proprietarul moșiei Onciul Iurașcovici își petrece ticnit viața la țară, cu amintirea vie a slujbelor ce a dat țării ca *vătag* de Dorohoi, ca să fie apoi pomenit ca fost parcalab, „biv prăcălab“, ca fost staroste „biv starostea“, și unica lui grijă nu e alta decât aceia de a-și întări titlul de proprietate, luând dela domnii ce se succedau des unul după altul, noi cărți domnești de milă și întăritură. Așa în 1621 Ștefan Vodă Tomșa întărește Onciului seliștea Șendriceni supt bucovină și cu vad de moară („edna seliștea șto s imenuet Șendriceanii pod bucovin să brod za mlin, șto toa seleșta bila prislușnaa că ocol trăg Dorogonscoiu i pravaa gospodărascah, Surete ms. XX, 350).

În 5 ani de zile cât Onciul fusese proprietar, își făcu o moară „vad de moară“. Se știe și azi unde a fost această vechi moară, care va fi un prilej de desfășurare pricinii între proprietarii de mai apoi, când moșia va fi împărțită în două. Locul vadului de moară e ceva mai jos de biserica de astăzi la cotul ce face apa Buhaiului lângă drumul ce duce la Dorohoi.

Cartea aceasta era a patra la rând.

Vine cu a doua domnie Radul Vodă Mihnea; Onciul Iurașcovici se prezintă la Vodă și în amintirea vechilor slujbe făcute domniei cu marele vornic Coste Băcioc la Țarigrad „u Țarigrad“ — trecuse 8 ani la mijloc dela prima carte domnească;

acum în 1624, slujba făcută la Țarigrad era privită cu mai multă dragoste, căci vremea mărise perspectiva istorică, și îmbătrânise și Vodă și sluga sa Onciul, așa că devenise acum „cu multă strămtorare la Țarigrad = să mnogo ustrigvauu u Țarigradu“, (Surrete ms. XX 354).

Vodă Radul Mihnea nu numai că-i întărește dreptul de proprietate asupra Șendricenilor, ci-i mai întărește stăpânire peste o falce și 2 hectare de vie la Cotnar, a patra parte de sat din *Zastavna*, un heleșteu la Toltri „i drugoiu stav ot Tol-dri... u volost Cernăuț“, a patra parte din *Piedecăuți*, jumătate din *Bobești*, a șasa parte din *Căbești*, (pag. 11).

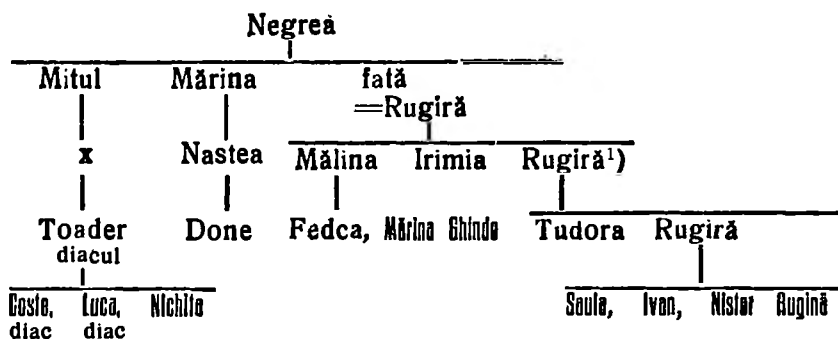
Fiind tare la Vodă, Onciul își caută să-și reguleze cetele de hotar cu cei dela Hilișeu.

§ 13. *Intre Șendriceni și Hilișeu.* În 1522 Hilișeu – cel puțin partea din jos – era loc domnesc, ascultător de ocolul târgului Dorohoiului. El a fost dat atunci lui *Șendrică Tolocico* și nepoatelor sale de frate împreună cu locul rămas slobod din hotarul târgului adecă Șendricenii de mai apoi. Pe locul Hilișeelor, în fund, la izvorul apelor Buhaiul și Jijia, își făcuse așezări – *helyeș* – vechii argați ai Zvorișteanului.

Șendrică și cu urmașii lui țin Hilișeu de jos și cu Șendricenii până către 1560, când se pierd pentru hainie. Ele revin iarăș moșii domnești; dar soarta lor de mai apoi se schimbă. Hilișeu își are viața sa; Șendricenii abia în 1611 se dau de C. Vodă Moghilă lui Vâscan Orăș.

În Hilișeu găsim stăpân pe *Rugină*. Neamul lui Rugină e e chiu, încă din secol XV-lea.

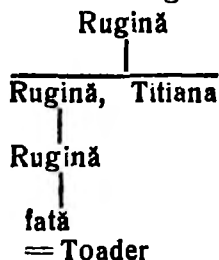
În ispisocul din 7003 (1495) Febr. 5 (I. Bogdan II 70). se vorbește de un *Irimia Rugină*, care avea și nepoți, toți stăpâni în *Sindșeuți*. Iată neamurile acestui străvechiu Rugină :

Tocmai în pragul secol XVII găsim pe un *Condrea Rugină pitar*, care împreună cu cneaghina lui *Sofronia* vând în 1616 Noembrie 15 cu 260 taleri părțile lor din Popeni pe *lubăneasa* Varvarei Hăcimândoae, fata lui Grozav, pe cari și ei le cumpărase cu bani gata încă supt Petru Vodă (Șchiopul) dela Popovschi (Surete II, 105).

Cu acest *Condrea Rugină* punem în legătură pe *Rugină al nostru din Hilișeu*, care vine citat în mai multe acte ale timpului alături cu Onciul Iurașcovici marele vatag de Dorohoi; așa în 7137 = 1629 (Surete V 275). Nu e fără interes a pomeni că răzeșii de Ruginești pe Troțuș își trag spițele lor dela *Ion Rugină* care are 4 urmași, Bobeică, Muntean, Lazăr și Săcară, (Surete ms, XXXII 754), probabil toți gineri după cele 4 fete ce o fi avut dânsul.

De alt *Rugină* din Oboroceni avem știri în Surete II 289, cu această încrângătură,

De alți *Rugină* din secol XVII avem știri în actele timpului ca *uricari* și *vornici de poartă*. Așa e *Stratulat Rugină* uricar

1) În 6967 Ghenar 3 se pomenește de un Lână Rugină, căruia Stefan Vodă îi întărește stăpânire în satele Rugineni, Tăuții, jumătate din Telejna, Stăborenii, Botoșani, și lezerul Leahului. (Muz. Mun. Iași, plic IV, 2).

între 7175–7179 (Surete IV, 54, 202, 264, 273, 276, 280, 288); *Rugină* şatrar 7176 (Surete IV 104; Ispisoace IV-I 171); *Rugină* vornic de poartă între 7155-7177 (Surete IV 107, seq. Ispisoace III, 1, 48 seq.); Vasile *Rugină* vornic în 7197 (Surete II, 230; V 109); postelnic în 7198 (Ispisoace IV I 171).

Rugină din Hilişeu cosia în tărie fânul depe Şendriceni, moşia lui Onciul Iuraşcovici, aceasta în 1625. Radul Vodă Mihnea dă carte să se oprească (pg. 12). Dar *Rugină* nu ascultă de cartea domnească, el vânduse fânul vornicului de Botoşani şi avea în el un sprijin de a merge mai departe cu cositul fânului.

Trec 2 ani. Un nou domn, o nouă probă. Iar Miron Moghilă Barnovschi în 1627, Oct. 31 scrie carte ureadnicilor de Dorohoi să oprească pe *Rugină* de a mai cosi şi ara pe hotarul Şendricenilor. (pg. 13).

Şicanele celor din Hilişeu se în lanţ. Ei strică şi smulg din pământ *stâlpul* de hotar dinspre Hilişeu.

Un nou domn, o nouă carte domnească dă Moise Moghilă în 1631, către ureadnicul de Dorohoi şi către Gociul diac să cerceteze pricina *stâlpului* de hotar (pg. 13).

Între timp *Rugină* moare. Era bătrân; avea fete măritate; una măritată cu un *Dumitraşco*, alta cu *Lupul Talpă cuparul*. Cărţile domneşti pomenesc de ginerii lui *Rugină*. Aşa *Pătraşco Başotă* logofătul scrie carte către Borleanul uricar şi Gociul diac să reguleze hotarale între Şendriceni şi Hilişău (pg. 14). Se vede că *Lupul Talpă cuparul* era mai aprig acolisitor, de aceea şi Alexandru Vodă Iliaş în cartea sa domnească din 10 Oct. 1632 porunceşte să-i rădice dela *Lupul Talpă* 12 boi gloabe şi să-i aducă la curtea domnească. (pg. 14).

Lucrurile merg tot rău. *Lupul Talpă Cuparul* nu se astâmpără cu toată străşnicia lui Vodă; Marele Ionaşco Ghenghea logofătul scrie o nouă carte către Borleanul uricar să oprească pe *Lupul* de a mai ara şi de a mai cosi peste *stâlp*, şi ca gloabă să-i ia 6 boi *hatalm* şi să-i aduci la poarta curţii Măriei Sale (pg. 15).

Vine în scaun Vasile Vodă *Lupul*. O nouă carte domnească să dă către aceleaşi Borleanu uricar şi către Ion Stârcea în 1635

lunie 6 (pg. 16), să cerceteze pricinile vechi de hotar și de cosit fân în tărie din partea Lupului Tălpă cuparul pe Șendriceni.

Cercetarea o fac în Aug. 4, anul 1635 și pentru a afla adevărul se pune brazdă în cap la martori; dar ei au refuzat și deci nu s'a putut afla nimica la tața locului, Comunică însă Domnului în scrisoarea lor de cercetare, că atât Dumitrașco de Ilișești cât și Lupul Talpă comisul, gînerii lui Rugină, au schimbat stălpul de hotar, că au bătut vecinii de pe moșia lui Onciul și că fânul l'a fost vîndut lui Dumitru șoltuzul de Botoșani. (pg. 16).

În 14 Sept. acelaș an 1635, același boeri și marturi scriu scrisoare de mărturie marelui logofăt, lui Pătrașco Bașotă de toate pricinile de hotar, de cosit fân și de bătutul vecinilor de pe Șendriceni, și neputînd înpăciui lucrurile la hotar lasă la înțelepciunea marelui logofăt să facă dreptate. (pg. 18).

Cercetările se fac și în 1636 vara, pentru care lucru se dau 2 cărți domnești dela Vasile Vodă, una din 1636 Mai 19 (pg. 19), și alta din 12 Iulie (pg. 20); abia în 30 August 1636 se face cercetarea de cătră boerii rînduiți spre aceasta; (pg. 21), și se constată că arătarea ce au adus gînerii lui Rugină că s'ar fi hotărât Hilișeul despre Șendriceni de Gheorghe părcălabul încă supt Petru Vodă Șchiopul, nici un martur bătrîn n'a auzit că s'ar fi făcut o asemenea hotărnicie cîndva.

O nouă carte domnească se dă de cătră Vasile Vodă Lupul în 4 Oct. 1636 către Borleanul uricar și C. Cioglea vornic de Botoșau să cerceteze pricina pentru stălpul de hotar, cositul fânului în tărie și aratul în volnicie. (pg. 22).

Între timp moare și Onciul Iurașcoviți și pricinile merg tot judecându-se între urmașii legitimi ai proprietarului Șendricenilor și cei ai Hilișăului.

§ 14. *Eremia Cărcu proprietar în Șendriceni.* Onciul Iurașcoviți părcălabul muri către 1650. El apucase a-și mărta pe fiică-sa *Maria* cu un *Eremia Cărcu* fost portar. El își cată de moșie și merg lucrurile liniștit pînă cătră 1660 Mai, cînd o nouă carte domnească este dată de Ștefan Vodă Lupul cătră T. Gherman din Cordăreni pentru cercetarea pricinilor de hotară dintre Cărcu și Dorohoieni, care și ei arase peste stălpul lui Cărcu. (pg. 24).

În pachetul nostru de acte, ce-l publicăm în acest volum ne lipsesc 6 acte, care la 1862 erau în mâna lui C. Cerchez, proprietarul de atunci al Șendriceuilor, după cum rezultă din opisul prezentat la Tribunalul de Dorohoi. Citim în acel opis că mai erau acte din 7120, 7126, două din 7145, 7147, 7167. Probabil că în aceste acte se va fi vorbind tot de acel lanț de cărți domnești cu privire la samavolniciile lui Rugină și ginerilor săi dinspre Hilișeu.

Soții Ieremia și Maria Cârcu portar stăpânire în tihnă Șendriceni până în 1669, când se vede că Cârcu muri, iar jupâneasa lui, Maria, regulează prin zapis averile sale. Soții Cârcu neavând copii înfiase pe Gavril Dobrenchie, feciorul lui Arsenie Dobrenchie, și atunci face diată și lasă acestui copil de suflet o parte din averile sale părintești. *Piedecăuții* la Cernăuți și jumătate din Șendriceni cu *casă*, cu *pohoarne* gata și cu jumătate de vecini ce sânt de moșie, „*fără de vecini ce sântu de Costâna*“ „*că aceia sântu a lui Dubău deusebi*“ (pg. 25).

Între cei ce iscălesc actul de așezare e și Rugină biv șătrar din Hilișău, dat de noi mai sus.

§ 15. Pentru cunoașterea mai de aproape a moșiei Hilișăului, dăm hotarnica acestei moșii după copia scrisă de noi din hârtiile răposatului M. Brăilescu, stăpânul Hilișăului. Kurt (Surete ms. II, 527).

XCI. 7267 Iunie 8 (1759) fără loc.

HOTARNICA HILIȘEULUI

„Din luminată poruncă prea înălțatului Domnului nostru Io Ioan Toader Voevod, am mersu la *Hilișeul de sus* în ținutul Dorohoiului pe *apa Jijiei*, supt codrul Herței, carea acea moșie iaste a dumisale *Costandin Macri vel jicnicer* și a lui *Toader Kurt* mazil, cerșind Toader Kurt ca să-și aleagă partea lui de cătră dumnealui *Costandin Macri jicnicerul*, și după porunca Mării Sale am mersu acolo și am strânsu oameni buni împregiurași fiind față și dum. jicnicerul *Macri* și *Toader Kurt*, și scoțindu-și scrisorile cineși pre câtă parte are și după scrisorile ce au arătat, neau arătat și o mărturie de hotărâtură de îmbe părțile din leat 7176 Iunie 12 (1668), dela *șătrar Rugină* și dela *Ursul vornic* și dela *Vasile vornic*, fiind atunci hotarnici, dintru care mărturie s'au adevărit că *au îmblat acel sat în patru zăci și patru pol jereabii* și au ales acești boeri dumisale jicnicerului

Costandin Macri cumpărăturile ce au cumpărat Balica hatmanul și Costin vornicul 26 jereabii, și aceste jereabii le stăpânește dumalui jicnicerul Macri, fiind cumpăratură de moșul dumisale Dumitrie Macri banul dela Nicolae Costin jicnicerul; iar 18 jereabii pol sau vinit lui Adrian paharnicul, însă trei jireabii ce sau cumpărat dela Diaconul feciorul lui Gligora Ciornohuz, după hotărătura acelor 2 boeri numiți mai sus, precum arată și ispisocul dela Ion Vodă Mavrocordat, și acestea le stăpânește *Toader Kurt, fiind de zestre de pe Adrian păharnicul*; și s'au încheiat tot satul cu aceste cumpărături a acestor doi boeri. Și fiindu-le nealese jereabili sau învoit amândoi să aleagă fieștecare partea sa deoparte și după învoiala lor *au făcut funie de 30 de stânjeni și stânjenul de 8 palme*, și întâiu am măsurat capul moșiei în gios dinspre Cilișăul de gios, începând a măsura dela doao pietre ce sânt hotară în culmile dealului deasupra viei Pomârlei, unde se desparte Cilișăul de Pomârlea, și am mers curmezîș spre apus peste Jijia și peste Hrăbești până supt codru într'o limbă de pădure și s'au aflat 53 funi și împărțindu-să pe jireabii sau venit de jireabii câte 35 stânjeni și 6 palme, și sau venit în parte dumisale jicnicerului Macri pe 26 jereabii 780 stânjeni, iară lui Toader Kurt, sau venit pe 18 jireabii pol 555 stânjâni, și unde sau venit drept sau pus piatră hotar. Al doilea sau măsurat pe mijloc, începând din marginea codrului de lângă Mihălău și până în fundul Tămcei în marginea părăului din gios și sau aflat 37 funi, iar stânjeni 1110 și împărțindu-se iarăși pe jireabii sau venit dumisale jicnicerului Costandin Macri 650 stânjâni, iar în partea lui Kurt (turcește *Lupul*) sau venit 460 stânjeni și unde sau venit drept am pus și piatră. Și măsurând și fundul moșiei în marginea pădurii dispre opcina Tămcăi și sau aflat 23 funi iar stânjâni fac 690, și sau venit în partea dumisale jicnicerului pe 26 jereabii 305 stânjeni, iar Kurt pe 18 poli jireabii i sau venit 300 stânjeni. (*sic*).

Incepându-se hotarul întâi dintre doao pietre ce sânt a Cilișăului din gios, dinspre câmp, am pus piatră hotar între zăpodie cam costiș și de acolo în sus peste muche și la vale pe din sus de vadul de moară a dumisale jicnicerului Macri, în lungul moșiei precum merge Jijia și pe costișă în sus până în

muchea dealului Corjăușilor și acolo sau pus piatră hotar. Și de acolo la vale peste gura văii Corjăușilor și dela deal de *mormântul uriașului*, și tot în sus pe coastă și mai sus pe muche până în curmătură la un drum săpat și s-u pus piatra de la deal de drum, și de acolo peste un țiclău ce iaste aproape de Jijia, și pe șes până în malul Jijiei unde dă Tămca în Jijie și acolo sau pus piatră în malul Jijiei despre miază noapte, și de acolo peste Tămca și pe șes și pe costișă până în Holmuș, și acolo sau pus piatră și buor în stejar; și de acolo la vale și pe șes sau pus piatră în malul Jijiei lângă niște scursuri, ce vin prin luncă și sau făcut și buor hotar întrun stejar, și de acolo în chiscu pe șes peste păraul Bivolului și pe supt costișă alături cu poiana turbată supt dialul Bivolului sau pus piatră întrun piscu și buor întrun stejar, și de acolo sus până în codru sau făcut doi buori întrun stejar lângă un părau adânc. Și acestea sunt hotarale care le despart prin mijloc partea dinspre Pomârla a dumisale jicn. Macri, iar partea despre Dersca, e a lui Toader Kurt. *Iar în codru în lungu să stăpânească până unde să hotărăscu capetele moșiei*; deasemenea și dumlui jicn. Macri să stăpânească partea dinspre Pomârla cu codru cu tot și Teodor Kurt să stăpânească partea sa cu codru cu tot despre Dersca. Așijderea și pentru un vad de moară ce sau numit a dumisale jicnicer Macri care iaste din gios tot a dumisale să fie, măcar că sau venit pe partea lui Kurt. Așijdere și *pentru schit*, viindusă pe partea lui Kurt au dat Kurt schitului 30 de stângeni în lung și 30 stângeni în lat și după cum sau învoit și sau așezat am făcut și dela noi această mărturie hotarnică iscălită de noi și de toți câți sau tâmplat și au știut carte sau iscălit, iar care nau știut carte sau pus pecețile și numele, și după mărturia noastră săși facă și întăritură dela Măria Sa Vcdă. Acestea înștiințăm și asemenea mărturii sau dat și la o parte și alta.

Leat 7267 Iunie 8

Tanasă Meleghie vornic de pcartă și hotarnic, Costandin Maxentie jicnicer, Neculai Gafencu mam tâmplat, Pop Ioniță ot Silișău, † Lupul Tepșe, † Pintilie Jacotă, † Costin, † Toader Ciocan, † Toader Olariu, † Pricopie Ciocan, † Lupașco Ciocan, și eu Andrei hotarnic scriitor scoțindusă depe cea adevărată hotarnică și am iscălit.

Isprăvnicia ținutului Dorohoiului. Această copie fiind în-
tocmai depe cel adevărat original sau încredințat și de cătră is-
prăvnicie. (indescifrabil) 1831 Decemvrie. 24.

Deci dela 1669 Șendricenii umblau în 2 părți: o parte o
ținea Gavril Dobrenchi și altă jumătate o ținea Dubău Tudosă,
viitorul mare logofăt. Cu ce titlu ?

Pentru lămurirea acestui fapt trebuie să ne oprim puțin a-
supra înrudirilor de familie între *Cârcu* și *Dubău*. De fapt nea-
mul Dubău e *Cârcu*, iar neamul Dobreanchie, intrat în Șendri-
cenii prin înfiere, era rudă de aproape cu Dubău. Și iată cum :

Teodor Dragotă vornicul a avut o fată pe Candachia, pe
care o mărită cu Irimia Murguleț. Acest Ieremia a avut acești
frați : Ștefan Murguleț, Andrei Murguleț, Ipate Murguleț și pe
Maria măritată cu *Cârcu*. Toți acești 5 frați erau feciorii lui T.
Murguleț. (Arhiva istorică II).

Din Ieremia Murguleț și Candachia s'au născut acești co-
pii : *Bilușca*, măritată cu Isar, *Salomia*, măritată cu Arsene Dob-
renki, tatăl lui Gavril Dobrenchi, și *Nastasia*, măritată cu Ghe-
orghe *Cârcu* aprod, zis mai apoi prin călugărire *Ghelafie*, și
poreclit de unii și de alții *Dubău*.

Cine era Gheorghe *Cârcu* ?

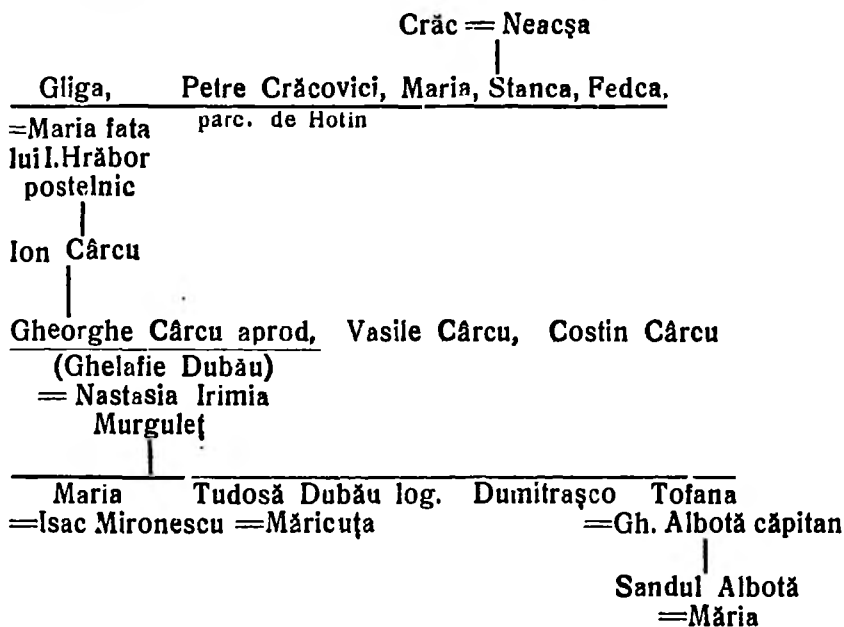
Neamul *Cârcu* sau *Crăc* e vechiu și stă în legătură cu apa
Cracăului.

Un *Crăc* îl găsim însurat cu *Neacșa*, și are acești copii :
Petre Crăcoviți parcalab de Hotin, Gliga Crăcoviți, *Maria*, *Stanca*
Fedora. D-I Sever Zotta bănuiește că *Gliga Crăc*, zis și *Gligore*
Crăc, a luat în căsătorie pe Marica fata lui Hrăbor postelnicul din
1546 și are moșia Zăhărești, lângă Suceava. Din acest *Gligore*
Crăc, a eșit *Ioan Crăc*, care la rândul lui are acești copii :
Gheorghe Cârcu aprodul, zis mai apoi Ghelafie Dubău, Vasile
și Costin—după care moșia *Costina*, care era a lui Tudosă Du-
bău logofătul.

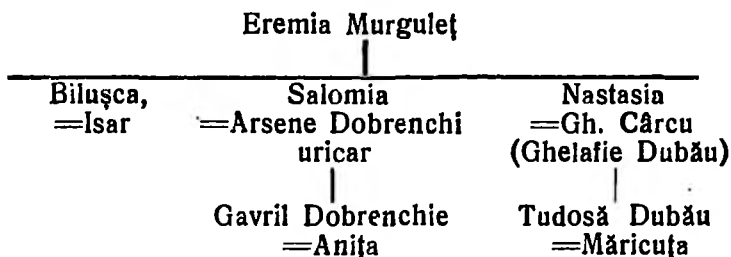
Tot cu această *Cârcu* trebuie pus într'o legătură și alt *Cârcu u-*
ricar, care are acești 4 copii : *Gligorie*, *Leavul* (Leon), *Marica* și
Vasilca. (Arh. Genealogică II. 262 p. C. Giurescu, Bul. Com
Istorice I 181).

Iată o spiță a neamului *Cârcu* zis *Dubău*.

Nu știm în ce înrudire a fost *Irimia Cârcu portarul* cu Ion Cârcul; noi credem dacă nu era frate, era văr primar, și deci rudă de aproape cu Dobrenchie uricarul și cu Gh. Cârcu Dubău, așa că înfierea lui Gavril Dobrenchie s'a făcut în familie.

§ 15. După ce ne-am lămurit asupra înrudirilor necesare pentru a ne explica trecerea proprietății în Șendriceni, ne putem acum explica înțelesul cărții domnești din 1715 Dec. 9, a lui Neculai Vodă Mavrocordat, în care zice așa: „Zicând cum acel sat Șendriceni, giuștate de sat este al său a Sandului Albotă, schimbătură dela Gavril (Miclescul) hatmanul, ginerele lui Tudosă

Dubău, ce au fost logofăt mare, iară lui Dubău logofătul i-au fost dat danie dela Maria, giupăneasa lui Cârceu portariul, fata Onciului Iurașcovici visliarnicul, iar cealaltă giumătate de sat iaste a Aniței giupăneasa lui Gavrilaș Dobrenchie vornicul". (pg. 33).

Actul de danie a Mariei-Cârcoaie către Tudosă Dubău nu-l avem, dar această Marie Cârcoaie, când face cele două danii, le face la două rude de aproape, o jumătate o dă lui Gavril Dobrenchie, copil înfiat, dar și nepot; iar altă jumătate o dă lui Tudosă Dubău alt nepot.

Așa a mers stăpânirea în Șendriceni după 1669 (7177) Mai 6.

Iată schema mersului proprietății în Șendriceni dintru început până în secol XVIII-lea.

1	Șendricenii, moșie domnească din hotarul târgului Dorohoiu – 1522	
2	Șendrică $\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$ Sima Șendrică cu fetele lui 1522 – 1560
3	Șendricenii moșie domnească 1560 – 1611.	
4	Vasile Orăș, vornic mare 1611 – 1614.	
5	Șendricenii, moșie domnească 1614 – 1616	
6	Onciul Iurașcovici, ginerele lui Orăș, după Anghelina 1616 – 1650	
7	Irimia Cârceu și Maria fata Onciului 1650 – 1669.	
8	$\frac{1}{2}$ Gavril Dobrenchie și Anița	$\frac{1}{2}$ Tudosă Dubău și al Maricului 1669 – 1690
9	jos $\frac{1}{2}$ Anița Dobrenchie	Gavril Miclescu ginerele lui Tudosă 1690 – 1710
		Sandul Albotă schimbătură 1715.

§ 16. Fiecare proprietar pe partea sa de moșie din Șendriceni își apără interesele moșiei despre vecini. Așa în 1671 Aug. 20, Tudosă Dubău logofăt – deci dania către el e anterioară, – continuă de a avea pără la divan cu Rugină sătrarul, de sigur feciorul bătrânului Rugină și cumnat cu Dumitrașcu și

Lupul Talpă. Era în discuție un semn de hotar, „din Jidovca la movila Orlit”.

Jidova, Jidovul diregător de Dorohoi, *jidovca, Orlea, movila Urișilor*, iată atâte nume curioase, ce ne vorbesc de lucruri cu totul străvechi! 15 marturi din Dorohoi, boeri și târgoveți vin și atestă pe sufletele lor că „unde-s pietrele în jidova și în movila Orlit acolo hotarul și același semnul” (No. 27).

Între 1670—1700 stăpâni în Șendriceni au fost: pe partea de sus a stăpânit *Anița* jupâneasa lui Gavril Dobreanchi, iar în partea de jos a stăpânit Tudosă Dubău logofătul, apoi ginerele său Gavril Miclescul logofăt și în fine prin schimb Sandul Albotă.

Anița era cumnată de văr primar lui Tudosă Dubău; iar Sandul Albotă venia nepot de soră, deci rudă de aproape.

Nouă ne lipsesc azi din plic 2 acte, unul din 1718—1678 și altul din 1718—1681. acte care erau la 1862, cum arată opusul înfățișat de C. Cerchez, proprietarul moșiei.

17. *Dobrenchie*. Supt numele Dobrencul, Dobrițcki, Dobreanche, Dobrinski, se întâlnesc în secol XVII și XVIII mai mulți boerinași, veniți probabil, în țară ca scriitori de divan, ca piseri leșești.

Cel întâiu pomenit e Arsenic Dobrițcki scris și Dobrenchi, cari se dă ca uricar prin 1629, 1630 (Surete II. 142, 146 170; V. 308). El prin căsătorie intră în neamul lui Eremia Murguleț, și se înrudi cu neamul Dragotă și Cărcu (Dubău). Probabil că Arsenie Dobreanchi a avut mai mulți feciori, căci pe lângă Gavril Dobreanchie, stăpân în Șendriceni, ni se pomenesc ca contemporani alți trei: Dumitru, Strătulat și Toader Dobreanche uricar între 1648—1666. dintre care cei 2 dintâi se dau de rude cu T. Dohatco și nepoți ai lui D. Tureatcă și ai Antemiei și au nu mai puțin de 6 moșii, *părți* (Ispisoace și zapise II. 2. 118 III. 1. 132. Surete IV. 118).

Se mai pomenesc Dobrenchești și în secol XVIII, când în 1704 Ianuar 4. un Toader Dobreanchie vinde lui Costășco Pascal o șesime din Cătămărăști, ce o avea de la tatăl său (N. Iorga Calimahi II. 4., 433 nota 1.)

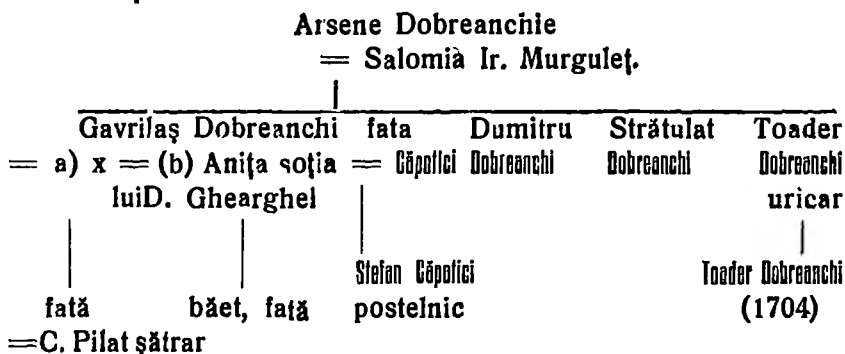
Polonia furniza încă din secol al XVI-a cea mai mare parte din diacii de divan, și uricari, căci școlite de prin mănăs-

tiri nu puteau îndestula nevoile cancelariei domnești cu scriitorii de slavonie și cu ceva vază politică. Polonia era rezervorul de procurat asemenea elemente; între aceștia au fost un Dobrinchie, un *Dobriscki*, ca și Pisoschi, *Nebojato*, Condreașchi și alții.

Deci de Gavril Dobreanchie se vorbește ca fiind cocon în 1669, când se înfiiază; de nevasta lui Anița se vorbește încă în 1715, când are pricini de hotară cu stăpânii celeilalte jumătăți din Șendriceni, cu Sandul Albotă.

Faptul că de Anița se vorbește așa de târziu în secol al XVIII arată că dânsa era mult mai tânără ca barbatul ei, de și avusese parte de doi bărbați: de *Dumitrașco Ghearghel Medelnicer* cu întâia ei căsătorie și de *Gavril Dobreanchie* cu a doua căsătorie.

Aceasta ne-o lamurește Cartea de judecată din 1725 a Mitropolitului Gheorghe, dată urmașilor lui Gavril Dobrenckie. Era o răfuială între rude și Mitropolitul țarei judecă. Iată neamurile după această carte:

Și zice zapisul de răfuială din 1699 Iunie 30: „dară pentru alte zăloage ce au mai rămas sau dat pe mâna lui *Andrei Abaza vornicul, tatăl jupănesei lui Gherghel*“ (No. 28). Deci Anița jupăneasa de a doua a lui Gavril Dobreanchie era fata lui Abaza Vornicul.

Acest Abaza Andrei Vornic, a avut de frate pe Radul și au fost feciorii lui Gavril Lupul hățmanul, fratele lui Vasile Vodă Lupul. Sunt multe actele ce vorbesc de el; ca biv cămăraș, în 1655 (Surete IV. 80), sulger în 1660 (IV 300). ca biv camaraș și parcalab de Hotin în 1657 (IV 161); tot camaraș în 1666

(IV 118, 119), ca vtori stolnic în 1665 și camaraș (IV. 195) ca biv visternic în 1671 (IV. III. seq. în fine ca 2 clucer în 1678 (V 72).

Din întâia căsătorie cu D. Gherghel med. ea are o fată pe care o mărită cu șatrarul C. Pilat.

Prin Anița lui Andrei Abaza Ghergheleștii intră în legături cu urmașii lui Onciul Iurașcovici, prin Dobreanchie, și deci intră în Șendriceni.

18. *Ghergheleștii*. Dacă colegul și prietenul meu d. Ilie Gherghel profesor și istoric ar fi putut să-mi pună la dispoziție actele, ce privesc pe Gherghelești, ca diplome de familie, spițe de neam și alte acte ce privesc stăpânii multor moșii, dintre cari și Șendricenii, unde și azi au moșii în hliza zisă *Ghilia lui Gherghel*. Știrile despre Gherghelești ar fi fost mai depline și precise întru începutul lor.

Dacă ne luăm după O. Leca în *Familiile boerești* (pag. 514), începutul Ghergheleștilor din Moldova – Dorohoi – se trage dela Gherghely din Făgăraș.

Trăia pe la 1540 un *Grigor* – maghiar Gherghely – fiul lui Vlad de Zeliște, care căpătă diploma de boerie de la Ferdinand al Austriei.

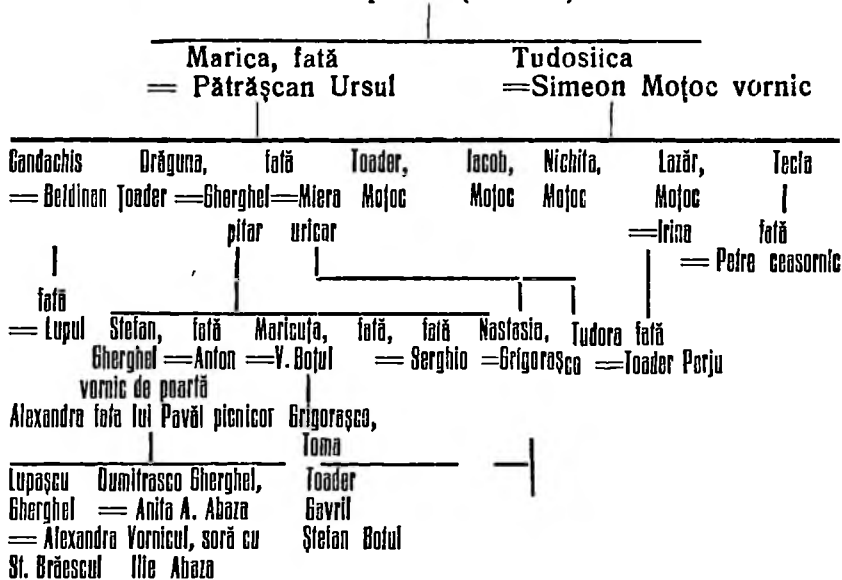
În 1624 un Gergely – sau Grigor, armeneste *Kricor* – căpătă o nouă diplomă confirmativă de la Gabriel Bettlen, principele Ardealului.

O. Leca cunoaște din familia Gherghel aceste nume după 1790: *Costache Gherghel* paharnic, *Ștefan Gherghel* caminar, *Ilie Gherghel* postelnic, *Mihail C. Gherghel* spatar, *Ioan Gherghel* mare comis și de la cari sunt urmașii actuali. Atâta!

Noi am avut ocazia de a publica în ale mele *Surete* (III, 132–140) un vechiu ispisoc slavon de la Vasile Vodă Lupul, din anii 1649 Febr. 22 (7157), prin care se judecă urmașii lui Moțoc pentru jumătate din moșia Movileni ot. Roman „adecă au venit înaintea noastră *Tecla*, tata lui Moțoc Vornic, cu *Irina*, femeia fratelui sau Lazăr Moțoc și cu ginerii lor *Petre Ceasornicar* și *Toader Perjul* și cu semințele lor, fii *Candachiei Beldimăneasa*, și cu *Lupul* ginerele *Beldimăneasei* și cu *Ștefan* fiul *Ghergheloaei* și cu ginerii ei *Anton* și cu *Vasile Boțul* și cu *Sărghie* și cu *Grigorașco*, toți ginerii *Ghergheloaei* și cu surorile lor *Nastasia* și *Tudora* fetele lui Mieră uricar, toți nepoții *Pătrășcăneasăi*.

Din această carte de judecată iese această veche încrângătură de neamuri ale primilor Gherghelești:

Petre portar (Vartic ?)

(Ispisoace IV. 1. 16. 18.)

Despre acest Gh. Gherghel, primul cunoscut, avem știri că în 1634 (7142) vinde o vie cu 350 zloți lui Toader Boldescu (Surete II. 234).

Despre Drăguna Ghergheloaie avem știri în 1642 (7150), că e martoră într'o vânzare ce face vărul ei Nichita Moțoc, fiul lui Simeon Moțoc. vornicul (Isp. II 2. 25) cătră nepoata ei Maricuța femeia lui Vasile Boțul.

Despre Ștefan Gherghel avem mai multe știri documentare E amintit în 1661 (Surete II 173). El ține în căsătorie pe Alexandra fata lui Pavel jicniceriu; zapis din 7189. (Surete II. 166).

În 1699 Ștefan Gherghel e vornic de poartă în 7177; (Surete IV. 58); El își zice Ștefan Gherghel de Rusi; (Surete IV. 49 50; zapis din 7175).

Îar Dumitrasco Gherghel, ni e dat ca diac în 1678 (Surete IV, 40). Acesta este cel dintrîn Gherghel, care intră în Șândriceni,

întrucât femeia lui Anița devine soția lui Gavril Dobrenchie, iar el prin datoriile sale către Lazor jidovul, obligă pe femeia sa Anița – devenită acum Dobrenchie – să le răfuiască tocmai în 1699 vara, când era stăpână prin bărbat pe Șendriceni, iar dela Gherghel avea pe lângă un băet – Lupașco Gheorghel – și o fată măritată cu șătrariul C. Pilat.

Iată în ce stă datoria de bani.

Dumitrașco Gherghel rămăsese dator lui Lazor jidovul cu 349 lei, iar dobânda de zece în doisprezece s'a fost ridicat la 154 lei, pentru 2 ani și 3 luni, deci la moartea lui Gherghel, întâmplată înainte de 1699, cu 2 ani și trei luni, datoria sa personală a fost de 548 lei. Pentru această datorie a lui el a fost pus amanet mai multe odoare de preț, între care *mărgăritare* pentru 164 lei, 150 *berbeci* pentru 150 lei, 2 *cai* pentru 40 lei, 2 *inele* pentru 20 lei, o *pereche de brățări* pentru 36 lei, cu un inel de aur, acestea au tras 16 matcaluri, matcalul este 2 lei și un ort, o *păreche sărji* pentru 50 lei, 2 *perine zorba* pentru 20 lei, un *covor* pentru 10 lei, 2 *cupe de argint* pentru 17 lei, 10 *linguri și o căldărușă de argint* pentru 32 lei, 8 *coți de masă* pentru 7 lei, (pg. 27). Ilie Enache stolnicul socotește datoria și împacă părțile.

Anița Dobrenchie continuă de a stăpâni în Șendriceni pe partea ei din jumătate de sat. Vecinul și ruda sa Sandul Albotă își caută prin judecată stăpânirea și despre Dorohoi, aceasta în 1715 (pg. 28). Tot în acel an Sandul Albotă clucerul își regulează hotarele despre Anița Dobrenchie prin boerii C. Zberea șătrar și Gh. Gorovei (pg. 29), potrivit semnelor din ispisocul lui Alexantru Ilieș Vodă.

Mărturia hotarnică a celor 2 boeri rânduiți vine la marele logofăt Ilie Catargiul, care arată prie scrisoarea sa din 7 Oct. 1715 că pricinile de hotare între Anița și Gavrilaş Dobrenchie și Sandul Albotă s'au regulat după hrisovul lui Alex. Ilieș din 1620 Noembrie 18, iar cât de hotarul despre Dorohoi nu s'a regulat linia de hotar, dar pune lămurit problema juridică că „*mai de credință sunt dreasele domnilor bătrâni, decât gurile oamenilor*“ și „*unde iaste dovadă cu scrisori din seamne în seamne nu încapă altă credință*“. (pg. 32).

Afacerea ajunge la Vodă. După 2 luni Vodă Neculai A. Mavrocordat—1715 Dec. 9,—dă hrisov de hotarnică a Șendricenilor și spune că Șandricenii umblau în 2 părți: o giământate o ține Anița a lui Gavrilaş Dobrenchie, iar altă giământate o ține Sandul Albotă clucerul, luată în schimb dela ginerele lui Tudosă Dubău logofăt, dela Gavril Miclescu hatmanul, iar Dubău a avut'o danie dela Maria lui Eremia Cârceu, fata lui Onciul Iurașcovici, și nepoata lui Vâscan Orăș, primul proprietar cu danie din 1611 (pg. 33).

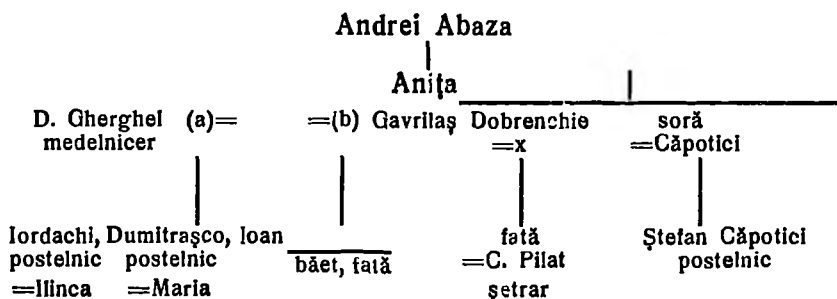
Cu tot hrisovul lui Vodă, Sandul Albotă nu se liniștește, și o nouă cercetare a hotarilor dinspre Dorohoi se face în 1720 (pg. 38), și se aduc martori în 4 Iunie aceluiaș an (pg. 39).

După 5 ani—în 1725—o nouă pără se începe între rudele lui Dobrenchie și Anița, văduva de mult a lui Gavrilaş Dobrenchie, iată pricina lor.

Gavrilaş Dobrenchie luase în a doua căsătorie pe Anița, fosta soție a lui Dumitrașco Gherghel medelnicerul, Dobrenchie era sărac, n'avea altă avere decât „4 boi, 2 vaci și 2 cai“, ba încă ceva mai mult „și pe acele averi le-a prăpădit până a nu muri Dobrenchie“ (pg. 42).

Anița la măritatul ei cu Gavrilaş Dobrenchie avea 3 copii făcuți cu Gherghel, pe *Ioan Gherghel*, *Dumitrașco Gherghel* și pe *lordachi Gherghel postelnic*. Dar și Dobrenchie din prima căsătorie avea o fată măritată cu C. Pilat șătrarul, iar împreună cu Dobrenchie „au avut un copil și o copilă și s'au întâmplat de au murit și Dobrenchie și copiii amândoi“ (pg. 41).

Deci iată încrângătura :

Cum Șendricenii erau moșie prin danie către Gavrilaş Dob-

reanchie, socrul și unchiul jeluitorilor, Ștefan Căpotici și C. Pilat, Anița n'avea nici un drept, căci îi murise copiii și chiar soțul; ei ceriau pentru sine moșia Șendriceni. Dar la giudecată Anița aduce mai multe isvoade de datorii ale lui Gavrilaş Dobrenchie și stând în giudecată înaintea Mitropolitului Gheorghie și a marelui logofăt Iordache Cantacuzino, cad la pace în următorul mod:

Dobrenchie rămâne dator cu 230 de vedre de miere la un turc Mahomet. Pentru plata acestei datorii, atât Căpotici cât și Pilat vând giumătate din Piedecăuși pentru 90 de lei, un contăș și o sabie cu 11 lei, iar 129 de lei i-a plătit Anița, deci peste tot fac 230 de lei; mai mult încă Anița a rădicat 20 lei altă datorie a lui Dobrenchie, iar pentru pomenirile celor morți s'au mai cheltuit 67 de lei și 3 potronici, (67 lei, 12 parale) din cari Anița și-a fost scos 10 lei depe niște nasturi. Pentru toate aceste datorii rudele admit să dea în seama Aniței jumătate din Șendriceni și cu 2 vecini. După trei zile Mihai Vodă Racoviță — în 27 April 1725 — întărește anaforaua boerilor și dispune astfel: „și pentru acei 184 de lei și 3 potonici, ce au fost date de Anița în datorie lui Dobrenchie, s'au socotit și s'au dat o giumătate de sat din Șendriceni și 2 vecini“. (pg. 42).

Și astfel dela 1725 April Anița Dobrenchie a rămas singură stăpână pe giumătatea de sus a Șendricenilor. Puțin timp după aceea Anița a murit, căci în 1627 se vede că intră în acțiune fiul ei Iordache Gherghel, făcut din întâia ei căsătorie cu Dumitrașcu Gherghel medelniceriul.

Ș E N D R I C E N I I I N 1 7 2 7	
$\frac{1}{2}$ din jos S a n d u l A l h o t ă	$\frac{1}{2}$ din sus I o r d a c h i G h e r g h e l

Ș. 18. Intre *Gherghelești și Albotești*, (1728). În ultimul an al domniei celei de a treia a lui Mihai Vodă Racoviță, întâmplându-se să moară Anița Dobrenchioaie — în 1726 se prezintă la divan moștenitorii Aniței, și în pâra lor încinsă asupra Șen-

dricenilor, Vodă dispune ca „Albotă (Sandul clucerul) să țină partea din gios (dinspre Dorohoiu) cu vadul morilor cel vechiu, iar Gherghel (lordache postelnicul) să ție partea de sus“. Gherghel însă fiind lacom și în dorul lui de stăpân nou, cum ajunge la țară a cosit întâiu fânașul depe partea lui Albotă, a început a lua dijma din pâne; mai mult încă, cum Albotă își avea casele pe partea de sus a lui Gherghel, și acesta nu-l lăsa în pace să trăiască în casa lui, iar în dorul ce l avea Gherghel de a-și face iaz, începe ezătura unui iaz ceva mai jos de iazul cel vechiu cu vad de moară, așa că coada iazului nou înneca vadul morii iazului vechiu. De toate acestea Vodă Grigore Ghica dispune să se facă o cercetare la fața locului, și pentru aceasta e însărcinat banul D. Macri, boer cunoscut pe atunci în părțile Dorohoiului. Vodă scrie lui Macri, „să citești cartea lui Mihai Vodă ce este la Albotă și ce scrie în carte așa să fie., și d-ta să fii zapciu lui Gherghel să facă casă lui Albotă pe partea lui, precum sunt casele lui cu toate heiurile., cât de vadul nou de moară să-l strici, iar pentru executare pune termen dela 9 Ghenar la Sânpietru (29 Iunie), (pg. 43).

O nouă carte domnească dela acelaș Vodă Gr. Ghica se dă în 2 Mai 1728, tot în această afacere, dar și mai drastică, ceiace arată că noul proprietar lordachi Gherghel era aprig și vajnic. (pg. 44).

Anul 1728 e an de noi cercetări de hotare ale Șendricenilor. Fiind sfadă între Albotă clucerul și lordachi Gherghel postelnicul, o nouă cercetare a hotarelor, se face de către cei trei boeri orânduți: C. Zbere, Stroici spătar și Miron Gafenco, în 24 Mai; la 30 Mai D. Macri banul cel rânduit de Vodă, primește carte de hotârnicie a Șendricenilor și-și scrie raportul către Vodă în 30 Mai din Pomârla, iar la 28 Iunie Vodă dă hrisovul de hotârnicie, în care fixează de teren linia de despărțire între Șendricenii de sus ai Ghergheleștilor și Șendricenii de jos ai lui Albotă (pg. 48).

Iată cum hotărăște Vodă Gr. Ghica: Sandul Albotă clucerul să ție partea *din sus*, unde își avea și casele; Ghergheleștii să ție partea *din jos*. Albotă reține el heleșteul cu vad de moară; ce vine însă pe partea de jos a Ghergheleștilor; Ghergheleștii

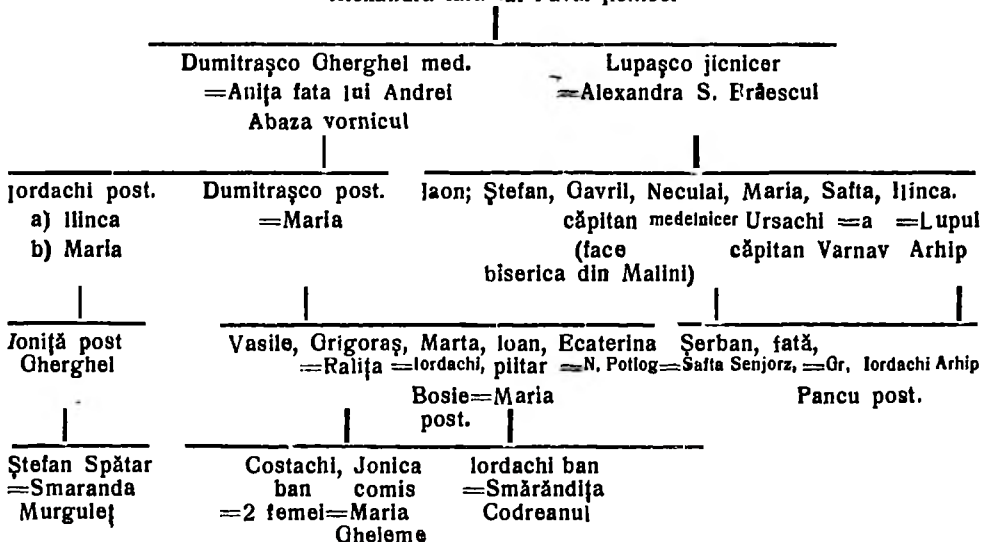
au voe să-ți facă iaz pe apa Buhaiului *în sus*, unde or vrea, pe partea lui Albotă, fără să strice ceva morii lui Albotă, giumătatea de jos a Ghergheleștilor va cuprinde mai mult loc, fiind pământul mai prost, siliștea veche va rămânea în partea Ghergheleștilor, pomeșii rămân Ghergheleștilor, fiind sădiți pe partea din jos.

Vine iarăși liniștea între cei doi stăpâni, după întocmirea făcută de Vodă cu divanul Măriei Sale. De fapt ne lipsesc din pachet 2 acte, unul din 1731, altul din 1735, care erau la 1862, așa că proprietatea curge liniștită în Șendriceni până către 1746, în care timp D. Gherghel are pricină cu călugării dela Bărnova pentru hotarale moșiei dinspre Păscari, proprietatea Bărnovii, și mai ales pentru dijma luată depe hliza dincolo de stâlpul cel de piatră, ca semn de hotar (pg. 50).

§. 19. *Șendriceni către 1750.* Pentru înțelesul mersului mai departe al proprietății în Șendriceni, cum și a putea face legătură între actele de proprietate, e nevoie a da din spița Gherghelească cel puțin *trei* generațiuni, cari umplu secolul al XVIII, și anume urmașii vornicului de poartă Ștefan Gherghel, acela care pentru meritele lui capătă diplomă de nobilitate dela M. Apafy, prințul Ardealului.

Ștefan Gherghel vornic de poartă

=Alexandra fata lui Pavăl jicnicer

Cu aceste date putem pricepe actul de împărțire din 1742 Ghenar 30, prin care urmașii lui Lupașcu Gherghel și ai Alexandrei, născută Ștefan Brăescul comis, își împart între ei moșiile părintești, între cari nu figurează Șendricenii.

Iată ce iau feciorii și fetele lui Lupașcu Gherghel jtnicer.

Ștefan,	Gavril,	Neculai,	Safta,	Ilinca.
post. ia :	căp. ia :	med. ia :	=Andrei Varnav ia :	=Lupul Arhip ia :

$\frac{1}{4}$ Ralopănești, $\frac{1}{2}$ Brăești $\frac{1}{4}$ Ralopănești, $\frac{1}{2}$ Mlenăuți $\frac{1}{2}$ Horobcăuți
 $\frac{1}{4}$ Băișești, $\frac{1}{2}$ Criva, $\frac{1}{4}$ Băișești, $\frac{1}{2}$ Băscăcenii, $\frac{1}{4}$ Hrițeni,
 $\frac{1}{2}$ Mlenăuți, $\frac{1}{8}$ vil Bălțata, $\frac{1}{2}$ Criva.
 $\frac{1}{2}$ din Roșii, $\frac{1}{2}$ Băscăcenii.
și părțile Jorei din
Șătrăreni

Nu figurează în listă *Măria*, măritată cu căpitan Ursachi. Se vede că ori murise tânără fără copii, ori fusese înzestrată, ca o fată de boer, în scule și haine fără moșie.

Lupașcu Gherghel avea 10 moșii în diferite județe : Hotin, Dorohoi, Hârlău, Bacău și Suceava.

Șendricenii intrase în partea lui Dumitrașcu medelnicer, și apoi a rămas la cei trei fii ai lui : *Iordache*, *Dumitrașcu* și *Ioan*. Despre acești trei frați avem amintire în scrisoarea din 22 Martie 1753 (pg. 53), pe care Ioan Gherghel o dă nepotului său de vară lui Alexandru Isăcescul, fiind vară-sa Maria fata „mătușei“ *Catrina Gorovei*. În această scrisoare se arată că Șendricenii „pe giumătate“ este depe maica lor *Anița* „fata lui Andrei Abaza“, iar „giumătate am cumpărat'o eu dela Albotă“. 1) Din „tot satul“ Șendriceni, Ioan Gherghel dă lui Alexandru Isăcescu a *triea parte*, iar în alt loc zice „și fiind noi trei frați, adică *Iordachi Gherghel postelnic* și *Dumitrașcu Gherghel*și cu *Ioan Gherghel*“ (pg. 53), ne-am împărțit tot satul Șendriceni în trei părți“. (pg. 54).

Adică :

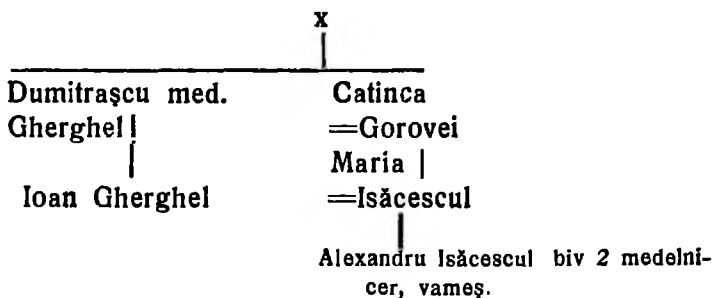
1) Actul de cumpărare e din 7238 Sept. 6 (1729), când Sandul Albotă vinde celor trei frați Gherghelești partea de sus a Șendricenilor cu 80 lei. (pg. 76).

9	Anița Dobrenchie $\frac{1}{2}$ (jos)	Sandul Albotă $\frac{1}{7}$ (sus) 1715
10	lordachi Gherghel $\frac{1}{2}$ cu livadă (baștină)	Dumitrașco Gherghel $\frac{1}{2}$ cu livadă (baștină)
		Ioan Gherghel $\frac{1}{3}$ 1750 (cumpărată) cu livadă Alexandru Isăcescul (danla) 1753
11	Grigoraș D. Gherghel $\frac{1}{3}$	Vasile D. Gherghel $\frac{1}{3}$
		Ioan D. Gherghel $\frac{1}{3}$ (1775)
12	Grigoraș D. Gherghel $\frac{1}{2}$ (jos)	Ioan D. Gherghel $\frac{1}{2}$ (sus) (1779)
13	Grigore Gherghel =Halîța, Maria =lord. Boste, postelnic	Ioan Gherghel $\frac{1}{2}$ sus 1791

Cei trei frați își mai împart și cele 3 livezi din Șendricen. (pg. 53); iar vadul de moară rămâne lui Dumitrașco și apoi jupănesei lui Maria (pg. 54).

Cu Dumitrașco Gherghel are afaceri de bani, — 300 lei — Ioan Iamandi, în 1745, acest Ioan Iamandi este jicnicerul, mort în 1767, el are de frați pe Panaite și pe Cristea Iamandi post. (Roșiești, studii din pg. XXVII).

Alexandru Isăcescul venia lui Ioan Gherghel nepot de vară

Intrarea lui Alex. Isăcescu med., mai apoi vameș, în Șendriceni a provocat o serie de procese la divan. Acest Alex. Isăcescul se pune și mai cumpără o *treime* din Șendriceni în 1753, dela Maria jupăneasa lui lordachi Gherghel post. și dela fiul ei Ioniță.

Acest Ioniță pornește jalbă că el „nefiind de vârstă” rău s'a vândut partea lui. Alex. Isăcescul arată că „decând a cumpărat sunt 12 ani, și cu voia lui a cumpărat, și singur el a iscălit”

(pg. 58). Iar Grigoraș și Vasile Gherghel, feciorii lui Dumitrașco Gherghel se scoală contra daniei și cer răscumpărarea ca frați ai dănuitorului. Atât boerii cât și Mitropolitul îi dau rămași „căci bună și după orânduiala pravilei“ s'a dat judecata, că adică Ion Gherghel făcând danie partea sa „de suflet“ lui Alex. Isăcescul, aceasta „este și el drept moșinas“.

O dată rămas stăpân pe partea lui de moșie, Alex. Isăcescul își alege hotarnic pe C. Gândul, și vine la fața locului și-și întocmește o hotarnică „care n'a fost pe hrisovul lui Gr. Vodă Ghica“ ci a hotărât cu greșală. De aici alt șir de jalobe și judecăți, prin care Isăcescul e îndatorit a se ține în privința hotarelor în limitele hrisovului lui Gr. Ghica Vodă din 1728 (pg. 48).

Dar Ghergheleștii nu se lasă bătuți. Alex. Isăcescul cu dania lui Ion Gherghel le stătea ca un ghimpe în ochi și atunci izbutesc să scoată o nouă diată dela Ioan Gherghel, acum om bătrân de tot, în 1772 Mart 1.

Prin această nouă diată Alexandru Isăcescul era scos din orice drept în Șendriceni, căci—zice diata—„eu cunoscând că am făcut mare greșală de... n'am dat'o nepoților mei... am stricat dania ce făcusem dumisale Alex. Isăcescul... căci n'am cunoscut acum la slăbiciune și neputință nici un bine dela dumnealui... de aceea am dat danie a treia parte din Șendriceni... nepoților mei *Grigoraș, Vasile și Ioan*“.

Și așa Alexandru Isăcescul vameșul iese depe moșia Șendriceni în 1772, iar stăpâni pe întreg satul Șendriceni rămân cei trei băeți ai lui Dumitrașcu Gherghel post.: *Grigoraș, Vasile și Ioan*.

În 1779 vedem că Vasile nu mai figurează între proprietari în Șendriceni. Se vede că a murit fără urmași și atunci cei 2 frați: *Grigoraș și Ioan Gherghel* stau în judecată cu mân. Bârnova pentru încălcare de hotară dinspre Păscari¹⁾ moșie a Bârnovei, judecată care le-o face Vasile Razul vel log. da rămasă mănăstirea să nu treacă peste hotarele vechi ale lui Alexandru Iliaș Vodă din 1620 Noembrie (pg. 63).

1) În Arhivele Statului din București se păstrează doc. ce vorbesc de Păscari, Buhaiul și Dumbrăvița ot Dorohoi, proprietăți ale mănăstirei Bârnova.

Dintre cei doi frați *Grigoraș și Ion Gherghel*, acesta din urmă are mai multe pricini cu megieșii. Amândoi frații vânduse stănul dela movila Braicovița cu anul căpitanului Iordachi. Acesta cere ca să i se vândă și pentru anul 1782 (pg. 65).

În 1784 *Ion Gherghel* simplu mazil dela ținutul Hârlăului, cere dela Vodă Alex. C. Mavrocordat să i se aleagă mai bine hotarele. Vodă rânduește de Iordachi Canta spătar și ispravnic al Hârlăului, să meargă la starea moșiei Șendricenilor de sus și să-i hotărnicască hotarul (pg. 66).

Apoi are pricină cu un Petre Chioar pentru „o chioi de sumani“, cu care îi înecă moara de pe moșie.

La jalba lui din 22 Iunie (pg. 67), Vodă A. I. Ipsilant Vodă, rânduește 2 boeri spre cercetare (pg. 68). O altă pricină au frații Grigoraș și Ion Gherghel în 1790 cu paharnicul Mihalachi Costachi¹⁾ care luase cu anul în arendă moșia Lozna dela pitarul Vasile Potlog și-i încălcă hotarul spre Lozna, (pg. 68) cu facerea unei mori.

Boerii cercetează și află că un mal al apei Lăbușca aparține moșiei Șendricenilor și că deci rău a făcut moara Mih. Costachi (pg. 69), cercetare făcută de C. Cozmița căpitanul de Iași, o adivereste ispravnicul de Hârlău, I. Razu stofnic.

Dar un nou vecin cu bucluc se ridică cu hrăpîri în timpul Șendricenilor. Era căpitanul Gh. Cuciuc, proprietarul Cobălei:

În opisul acestor acte—originalele fiind trimise la Moscova—se văd că erau 20 de plicuri cu actele Bărnovei, în număr de 296 *documente*. În plicul 1 sunt actele *Păscarilor* t.: număr de *cinci* bucăți: 7147 (era stăpân Gavrilaş Mateiași logofătul; 7167. Ghica Vodă întărește mână. Bărnova dreptul de stăpânire asupra Ozerului dela Dorohoi; 7177 Duca Vodă Iasă mână. Suceviței lezerul; 7188 Duca Vodă reîntărește dreptul mână. Suceviței asupra ezerului; 7212, Mihai Vodă Racovița reînoește dreptul de stăpânire a mână. Suceviței asupra iezeralui.

Asupra acestui ezer iată ce mai cetim în frumoasa monografie a pâr. D. Dan despre „Mănăstirea Suceviței“, urde vorbind de moșiile Suceviței, la No. 39 scrie, *Un ezer* la Dorohoi dimpreună cu mănăstirea Dragomirea și Bărnova. Această veche proprietate fu confirmată de Duca Vodă în 31 Ianuarie 1670, de Antioh Vodă în 17 Noem. 1699, și de C. N. Vodă Mavrocordat în 28 Noem. 1740“. (pg. 117).

1) Pah. M. Costachi, mai apoi spătar, era fiul lui Ilie Costachi spătar și al Mariei M. Sturza vornic, și ținea în căsătorie pe Maria Cananău.

care pretindea că *poiana Cobălei* depe Lăbușca nu este cea din jos, ci alta mai din sus. Boerii hotarnici—Ștefan Vârnav pitar și Gr. Criste pitar—sunt siliți să măsoare linia de hotar „cu fune de 30 stânjani și stânjenul de 8 palme gospod“, și începând a măsura din „bourul Loznei“ până în poiana Cobălei, cea arătată de Gh. Cuciuc, „*au eșit 9 odgoane cari fac 270 stânjani*“, dar făcând socoteala de chipul cum curg hotarele „celorlalte moșii megieșe s'a văzut că nu poate fi aceia „poiana Cobălei“, ci acea din jos până unde au mai eșit 31 *odgoane, cari fac 930 stânjani*, — „*cari fac peste tot capul moșiei Șendriceni despre Lozna 40 odgoane, cari fac 1200 stânjeni* 1)“ pag. 71).

În 1793 Ion Gherghel cere din nou să i se hotărască pol sat Șendriceni despre vecini. În 9 Mai Vodă M. C. Suțu, scrie carte la ispravnicii de Hărlău, lancu Racovița spătar și Iordache Cananău ban să meargă să hotărască moșia. Ei fiind ocupați cu trebile ținutului rânduesc pe Cozmiță și pe C. Dociul căpitani în 8 Iunie. În 15 Iunie se ridică hotarnica Șendricenilor. Ion Gherghel arată la boerii hotarnici hârtiile moșiei: hotarnica din 1620, din 1715 și din 1728.

La această hotarnică pentru întâia oară se măsoară și pădurea despre Lozna în curmezișul moșiei. Măsura se face „cu odgonu de 23 stângani, și ese la măsura întâia, *fundul moșiei 60 odgoane* 2) și 30 stânjani, (sic) și dau jumătății de sus a Șendricenilor 22 odgoane și 16 stânjani, iar jumătății de jos 37 odgoane și 20 stânjani, ce fiind loc cu pădure mai mult“. La a doua măsurare tot în curmeziș—in zarea dealului Lăbușcăi,—au eșit 52 odgoane, și 12 stânjani, din cari s'au dat părții de sus 22 odgoane și 6 stânjani, iar părții de jos s'au dat 30 odgoane și 6 stânjani.

Mult mai multe au trebuit să fie pricinile între Gherghel și megieși, căci din plicul cu actele Șendricenilor, copiat și publicat de noi, lipsesc nu mai puțin de 20 de acte, cari se

1) Cum un stânjen are 2 m. 23, 1200 stânjeni fac 2676 metri, atâta ar fi lățimea moșiei Șendricenilor pe părâul Lăbușcăi, *latura de sud*.

2) Cum un stânjăn domnesc are 2 m. 23, 60 odgoane a 23 stânjani fac 1380 stânjani, sau 3077 metri. Deci fundul păduros al moșiei era mai lat cu 400 metri decât partea de câmp și țânețe.

găsesc trecute în opisul din 1862, și anume din anii 1763, 1773 (două), 1776 (două), 1777, 1781 (două), 1783 (două), 1786, 1787, 1789, 1792 (două), 1793, 1794, 1796 (două), și 1804.

§ 20. *Șendricenii către 1800.* Ioan Gherghel pitar moare către 1800, căci în 1803 Iulie 17 găsesc pe *Măriuca pităreasa Ghergheloaie*, deci soția lui Ion Gherghel ce are pără la isprăvnicie cu Lupul Prutian din Buhai pentru niște boi luați în țările de pităreasă pentru o datorie în *chezășie* (pg. 78). Se constată că acest Lupul Prutian, luase dela obștie 53 lei, dar nu-i dăduse pităresei. Cât de aprig fusese pentru ale sale ataceri Ion Gherghel pitarul, pe atât se arată și Mariuța pităreasa, soția sa (pg. 79 seq.), mai ales la măsurările făcute pentru alegerea hotărârilor moșief Buhaiul și Păscari, cum și după Lozna Potlogesților.

În acest timp se schimbă și harta județului Hârlău, dându-se Șendricenii în cuprinsul ținutului Dorohoiului, de unde până atunci — 1803 — fusese de ținutul Hârlăului (pg. 81). Pricinile Măriuței pităresei le purta cumnatul ei Iordachi Bosie sulger, care se iscălește ca vechil în 1806 că a luat dela pităreasa 18 bucăți documente, ce vorbesc de Șendriceni (pg. 82).

Maria Ghergheloaie pităreasa trăește încă în 1809, când se jăluiește împreună cu Gh. Cuciuc proprietarul Cobălei, contra lui V. Potlog stolnic, proprietarul Loznei pentru impresurare, ce le face moșiilor lor Cobăla și Șendricenii (pg. 83).

În 1809 se vede o schimbare între stăpânii Șendricenilor. Apare *Costachi Gherghel* ban, fiul lui Grigoraș Gherghel, contra lui dase jalbă la divan Vasile Potlog stolnicul, stăpânul Loznei; acesta în 1809 Mai 6 (pag. 85). Vodă A. C. Moruz rânduește pe banul Andronachi Donici în cercetare și în 6 Iunie 1810 se face o nouă hotarnică precisă și lămurită în semne despre toate părțile (pg. 86-90).

Proprietari în Șendriceni — întreg satul — erau în 1810 acești trei: Mariuța Gherghel soția pitarului Ioan Gherghel, pe jumătatea de sus, Costachi Gherghel și Iordachi Bosie sulger pe jumătatea de jos.

După mai multe pricini de mică valoare între stăpânii Șendricenilor și megieșii lor despre Lozna, în 1825 pităreasa Maria Gherghel murise și stăpâni în Șendriceni găsim pe Enăcachi

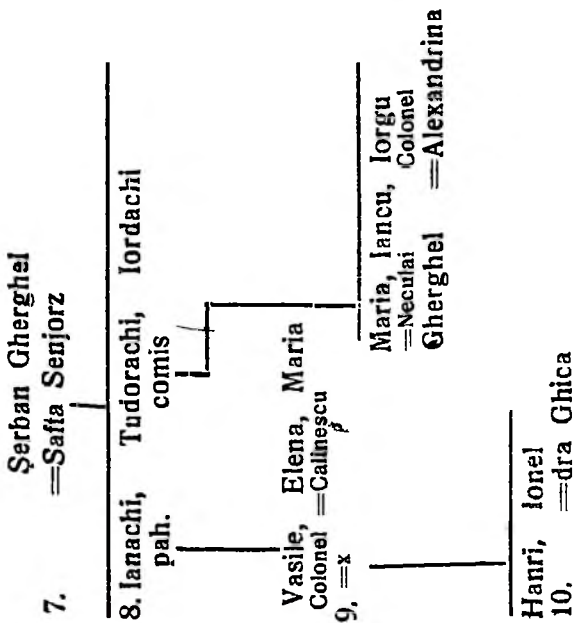
Gherghel sărdar, fiul pităresei Măriuța Ghergheloaie și pe Costachi Gherghel ban și pe Nastasia Bosie căminăreasă.

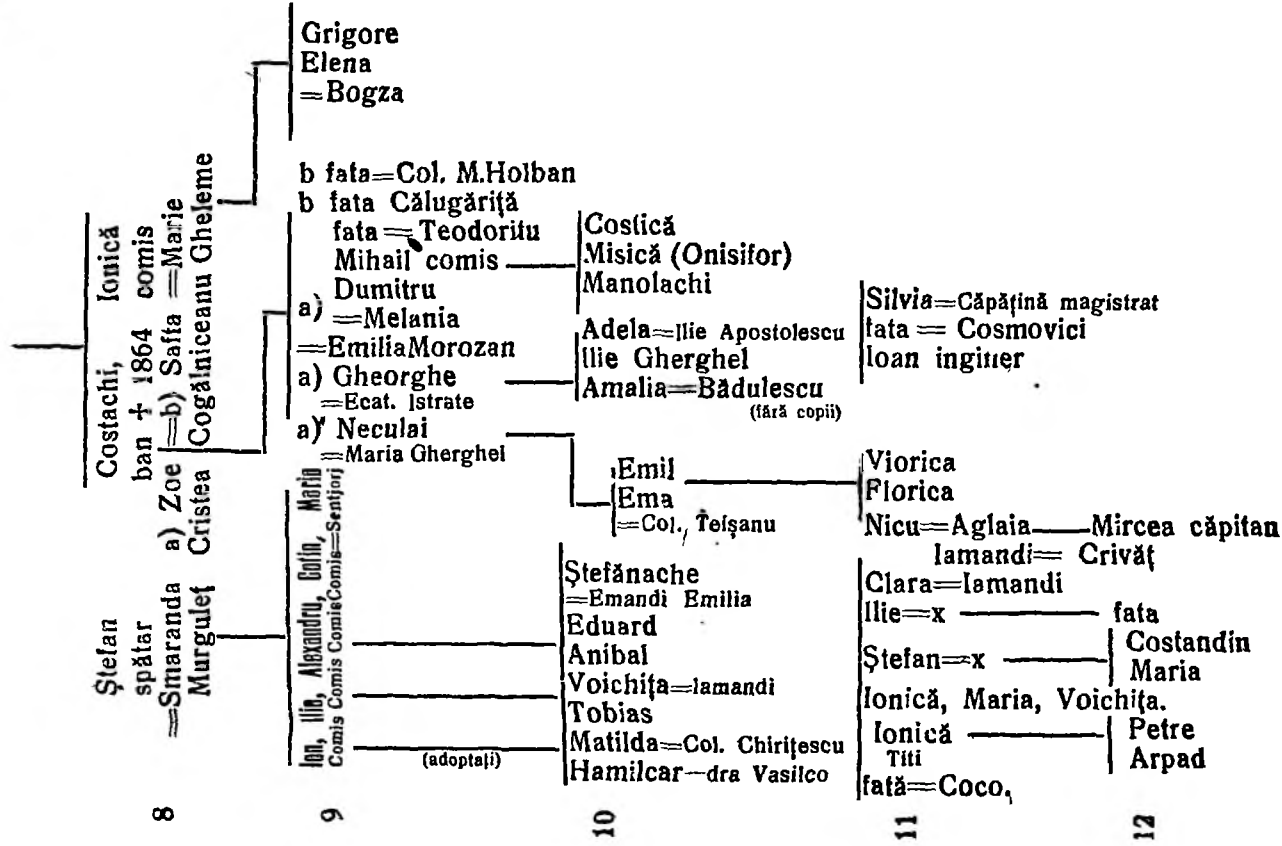
Iată o schemă :

13	Grigoraș Gherghel (Ralița)	Maria (Iordachi Bosie)	Ioan Gherghel pit. $\frac{1}{2}$ (sus) 1779
14	Cost. Gherghel ban $\frac{1}{2}$ sus	Iordachi Bosie sulger $\frac{1}{2}$ sus	Măriuța Ghergheloaie pităreasa $\frac{1}{2}$ (sus) 1825
15	Costache Gherghel ban $\frac{1}{2}$	Nastasia Bosie $\frac{1}{2}$ căminăreasă	Enacachi Gherghel ban 1825
16	Costache Gherghel ban $\frac{1}{2}$	Enacachi Gherghel ban $\frac{1}{2}$ 1826	

Dela această dată actele de trecerea proprietății lipsesc în plicul nostru.

§ 21. Spița Gherghelștilor din secol XIX.

§ 22. *Casa Gherghelești*. După 1825 nu mai avem acte care să vorbească de Șendriceni. Cred însă nimerit a da știri din dosarele tribunalului Dorohoi, din care prea puține am avut răgazul a le celi, toate fiind într-o câțiva greu de găsit.

Asupra *Caselor Ghergheleștilor* din Dorohoi avem un opis de 19 acte în dosarul din 1862. Iată acele acte: 7269 (1761) hotarnica; 7269 (1765) dania locului lui Ioan Vodă Teodor Calimah, 7269 (1771) suret de pe hotarnica dela Alex. Ghica Vodă, 1780 hotarnica lui Ștefan Ciogole vornic de poartă. 1784 tij hotarnica; 1784 o danie; 1784 dania lui Iordachi Aslan; 1785 carte dela Moruz Vodă (sic); 1786 hotarnica lui C. Stănescu vornic de poartă, 1785 o anafora; 1799, 1801, 1803, 1827, în total 19 bucăți.

Tot atunci se mai prezintă Tribunalului un dosar cu 18 alte diferite hârtii.

Asupra *averii C. C. Smărăndița, soția lui Enacachi Gherghel*, născută Codreanu, avem în dosarul pe 1862 următoarele 32 acte înșirate numai pe ani: 1831, 1835 (trei); 1836 (șaisprezece), 1840 (trei); 1839 (trei); 1837, 1841 (două); 1844, 1850, 1851. Toate aceste 32 acte se iau dela mâna medelnicerului Mihail Holban și se dau în primirea comisului C. Scobihorn.

§ 23. După 1826 nu mai avem acte care să ne spună de mersul proprietății în Șendriceni. În lipsă de acte avem în schimb un nesfârșit lanț de dosare, care vorbesc de Gherghelești și de afacerile lor, trecute prin instanțele judecătorești.

În 1826 erau 2 proprietari în Șendriceni: Costachi Gherghel banul pe jumătatea de jos, și Enachi Gherghel ban pe jumătatea de sus. Ei erau veri primari între ei, unul — Costachi — fiind fiul lui Grigoraș și al Raliței, alțul — Enacachi — a lui Ion și al Mariei.

Enacachi ban a avut de soție pe Smărăndița Codreanu, dar fără copii. Soarta părții de sus se va fi cuprinzând în cele 32 acte, ce ne lipsesc dela pachet. Se vede că partea de sus a trecut prin vânzare la comis C. Cațichi, — nu știm cu ce titlu —, iar partea lui Costachi Gherghel, rămâne la urmașii săi, dela cele 2 femei ale sale.

Dela femeia sa Zoe, născută Cristea, din Bucovina, a avut 3 băeți: *Dumitrachi Gherghel, Gheorghe Gherghel, și Neculai Gherghel*; iar din a doua căsătorie, cu Safta Cogălniceanu, vară primară cu Mihail Cogălniceanu, are pe comisul Mihai Gherghel și 3 fete, din care una măritată cu Colonel M. Holban, alta călugăriță, și alta măritată cu Teodoritu.

Mihail Gherghel n'avea parte în Șendricenii de jos, de-aceia îl vedem că cumpără o parte dela comisul C. Cațichi în partea din sus.

Din descrierea dosarelor pe ani se vor vedea mai limpede situațiile Ghergheleștilor în Șendriceni, și vom știi mai bine trecerea proprietății.

În 1843 (dosar 10). Sofia Gherghel cu soțul ei care ? pentru zestre.

În 1843 (dosar 25). Creditorii lui Enacachi Gherghel.

În 1843 (dosar 27). Catagrafia averii lui Enacachi Gherghel.

În 1844 (dosar 41-50) Creditorii lui Ion Gherghel.

În 1844 (dosar 72) Ilie Gherghel pentru împresurarea moșiei Brăești.

În 1845 (dosar 85) Teoder Gherghel pentru alegerea moșiei Păntești.

În 1846 (dosar 128) *C. Cerchez cere să i se dea în stăpânire Șendricenii.*

În 1848 (dosar 206) *Costachi Gherghel cere să i se aleagă părțile sale din Șendriceni.*

În 1848 (dosar 253) Teodor Gherghel cere să i se evalueze moșia Păntești.

În 1849 (dosar 266) Vânzarea moșiei Șendriceni a lui Vasile Bosie.

În 1850 (dosar 320) Mihalachi Gherghel cere a i se vinde casele sale din Dorohoi.

În 1850 (dosar 321) Mihalache Gherghel și C. Cerchez cu Soltana Holban pentru moșie.

În 1851 (dosar 401) Ioan Gherghel pentru împresurarea moșiei Teioasa.

În 1852 (dosar 525) Vânzarea moșiei Șendriceni a lui Ioan Gherghel.

In 1852 (dosar 547) Mihail Gherghel cere să i se evalueze casele sale din Dorohoi.

In 1853 (dosar 482) *Evaluarea părților de moșie, ce are Costachi Cerchez în Șendriceni.*

In 1854 (dosar 631) Vânzarea caselor lui Enacache Gherghel.

In 1854 (dosar 602). *Mihalachi Gherghel cere stăruitor să se afle la cine se găsesc documentele Șendricenilor.*

In 1854 (dosar 623) Vânzarea moșiei Șendriceni a lui Mihalachi Gherghel.

In 1856 (dosar 680) Elena Gherghel vinde moșia *Dămileni.*

In 1857 (dosar 775) Mihai Gherghel împrumută bani.

In 1857 (dosar 762) Evaluarea caselor din Dorohoi ale lui Ilie Gherghel.

In 1858 (dosar 797) Casa defunctului C. Gherghel cu Iulius Tobias pentru hani.

In 1858 (dosar 832) Ilie Gherghel arendează moșia *Drăgușani.*

In 1859 (dosar 911) Catagrafia averii lui Ilie Gherghel.

In 1859 (dosar 917) Gheorghe Gherghel cu Hoisă ceasornicar.

In 1860 (dosar 1001) Gheorghe Gherghel cu Șmil Alamaru.

In 1861 (dosar 1053) Vânzarea moșiei Brăești a lui Ilie Gherghel.

In 1862 (dosar 1198, 1201) Catagrafia averii defunctului Costache Gherghel.

In 1863 (dosar 1238-1285) Ștefan Gherghel ipotecă moșia *Drăgușani.*

In 1863 (dosar 1264) Gheorghe Gherghel cu Mihel sin Iancu.

In 1863 (dosar 1305) Vânzarea moșiei Brăești a lui Ilie Gherghel.

In 1864 (dosar 1340) *Mihail Gherghel ipotecă moșia Șendriceni.* Se constată că partea lui Mihail Gherghel vine de fălci, care prețeluită a 25 galbeni fălcia, fac peste tot 11750 galbeni.

In 1864 (dosar 1372) Mihail Gherghel pentru punere sub curatorie.

In 1864 (dosar 1383) Costachi Cerchez și C. Gheleme pentru bani.

In 1865 (dosar 1563) Gheorghe Gherghel cu Motâl sin Peisâh Strulovici pentru bani.

In 1865 (dosar 1565) Epitropia casei lui Enacachi Gherghel cu orândătorii depe Ibănești.

In 1865 (dosar 1648) Gheorghe Gherghel pentru plastografie.

In 1865 (dosar 1833-2007) Elena Gherghel cu C. Mironescu pentru bani.

In 1865 (dosar 1981) Ștefan Gherghel cu A. Ventura pentru bani.

In 1865 (dosar 2309) Anibal Gherghel ipotecă partea din Brăești.

In 1866 (dosar 2388) Costachi Cerchez și casa lui Mihail Dan pentru bani.

In 1866 (dosar 2439-2520) Elena Gherghel cu C. Mironescu pentru bani.

In 1866 (dosar 2458). Teodor Gherghel ipotecă moșia Pântești.

In 1866 (dosar 2548) Mihalachi Gherghel cu frații săi Gherghelești pentru Șendriceni.

In 1866 (dosar 2580) Catagrafia averii lui Mihalachi Gherghel.

In 1867 (dosar 2726) Costachi Cerchez ipotecă părțile sale din Șendriceni.

In 1867 (dosar 2899) Neculai Gherghel și Alecu Curt pentru bani.

In 1868 (dosar 3293) Costachi Gherghel și Epitropii casei lui Mihalachi Gherghel pentru bani.

In 1868 (dosar 3123) Erezil lui Costachi Gherghel cer împărțirea averii lor părintești.

In 1869 (dosar 3356 și 3357) Elena Gherghel cu Sava Manea pentru bani.

In 1869 (dosar 3559) Iancu Gherghel pentru rupere de sigill.

In 1869 (dosar 3784) Catagrafia averii defunctei Elena Gherghel.

In 1870 (dosar 3885) Evaluarea moșiei Șendriceni a lui Gh. Gherghel.

In 1870 (dosar 3942) Misică Onisifor Gherghel cu Șava Manea pentru bani.

In 1870 (dosar 4070) Elena Gherghel ipotecă părțile sale din Broscăuți.

In 1870 (dosar 4197) Misică Gherghel cu M. Dimitriu pentru bani.

In 1870 (dosar 3789) Catagrafia averii defunctului C. Cerchez.

In 1871 (dosar 4946) Epitropia casei defunctei Elena Gherghel cu Mihai Dimitriu.

In 1871 (dosar 5029) Ștefan Gherghel și C. Cananău, pentru bani.

In 1872 (dosar 5509) Ștefan Gherghel și C. Cananău pentru bani.

In 1867 (dosar 2314) Mihail Gherghel cu Em. Băduțeanu pentru bani.

In 1872 (dosar 5357) Grigore Gherghel pentru bătae.

In 1872 (dosar 5578) Grigore Gherghel cu primăria de Dorohoi pentru mobilier.

In 1869 (dosar 3338) Costachi Gherghel cu Ifrim Brăilescu pentru contract.

In 1874 (dosar 6781) Gherghel Onisifor și Gherghel Emanoil fac apel electoral.

In 1874 (dosar 6822) Emanoil Gherghel ipotecă părțile sale din Șendriceni și Mlenăuți.

In 1875 (dosar 7343) Eduard Gherghel cumpără un loc dela Teodor Livcă.

In 1873 (dosar 5833,-5840) Onisifor Gherghel pentru bătae și falș.

In 1875 (dosar 7698) Onisifor Gherghel pentru bătae.

In 1875 (dosar 7341) Neculai Gherghel cu D. S. Miclescu pentru bani.

In 1875 (dosar 7515) Onisifor Gherghel și căpitan Manoliu pentru pădure.

In 1875 (dosar 7540) *Dimitrie Gherghel cere diviziunea moșiei Șendriceni rămasă lui dela defunctul său tată Costachi Gherghel.*

In 1875 (dosar 7859) *Gherghel Costachi și frații săi Oni-*

sifor și Emanoil vând moșia Șendriceni, rămasă dela tatăl lor Mihail Comisul.

In 1875 (dosar 7860) Costachi Gherghel și frații săi vând Mlenăuți iar în două.

In 1875 (dosar 7693) Gheorghe Giosanu se arată că ipoteca moșiei Mlenăuți.

In 1876 (dosar 8204) Vânzarea caselor lui Onisifor Gherghel.

In 1876 (dosar 8279) Eduard Gherghel ipotecă casele sale din Dorohoi.

In 1876 (dosar 8954) Maria Gherghel împrumută bani dela Aron Moisă.

In 1877 (dosar 6440). Vânzarea Șendricenilor, urmărită de C. Constantiniu din Iași.

In 1877 (dosar 9775) Emanoil Gherghel pentru violare de sechestru.

In 1877 (dosar 9805) Emilia Gherghel cu soțul său Ștefan Gherghel pentru separație de patrimoniu.

In 1877 (dosar 9828) Eduard Gherghel cu Haretu pentru bani.

In 1877 (dosar 9877) Costică Gherghel cu Ștefan Gherghel pentru bani.

In 1878 (dosarele 10026, 10267, 10297, 10427, 10569) Onisifor Gherghel pentru bătae, pentru calomnie, pentru otrăvire de porci, pentru arestare.

In 1878 (dosar 10489) Vânzarea averii lui Edmont Gherghel, urmărită de C. Haretu.

In 1878 (dosar 10625) Zoița Gherghel cu Bercu lipscanu pentru bani.

In 1878 (dosar 10505) vânzarea averii lui Ene Gherghel.

In 1878 (dosar 11236) Grigore Gherghel pentru maltratare.

In fine în 1879 (dosar 11399) Onisifor Gherghel ipotecă casele sale din Dorohoi.

Aceste sunt dosarele ce vorbesc de Gherghelești. Celelalte sunt dosare lucrătoare în grea Tribunalului de Dorohoi, unde se mai găsesc acte cu referințe la Gherghelești și la Șendriceni.

După 1840 proprietatea în Șendriceni se schimbă. Intră ca stăpân C. *Cerchez*, care ține până către 1870, când i se face

inventarierea averii. El are dese pricini cu cooproprietării săi în Șendriceni, și ca unul care deținea documentele moșiei, fu silit prin carte de blăstăm să le scoată.

Iată cartea de blăstăm.

CARTE DE BLĂSTĂM

Sofronie cu mila lui Dumnezeu Arhiepiscop și Mitropolitul Moldovei și Sucevei.

Tribunalul judecătoresc de Iași secția II prin adresa No. 10884 ne încunștințează că ministerul justiției cu oficia No. 4351 către judecătoria de Dorohoi, comunicând în copie acelui tribunal pe lângă adresa No. 2348 și prin alta asemenea cu No. 5312 în cazul documentelor ce să cer dela dumnealui Constantin Cêrchez dela dumnealui Mihalachi Gherghel relative pe partea de moșie Șendriceni, ordonă că așa precum după toate lucrările până acum înaintate nu s'au putut descoperi de către cine anumè se păstrează documentele cuvenite dumisale Gherghel, și nici se speră că se va afla fără a se aplica carte de blăstăm în contra tuturor fezelor cari ar putea avea vre-o știință acelor documente, și prin urmare acest tribunal prin înțelegere cu acel de Dorohoi, să aplice o carte de blăstăm în cel mai scurt timp și descoperind pe fața păstrătoare documentelor să să strămtoarească a le trăda cerând prin cetitul adresei a să slobozi o asemenea carte, în urmare noi mai întâi părintește sfătuim și duhovnicește îndemnăm pe toți aceia cui vor fi având cât de puțină știință întru aceasta să arate și să mărturisească dreptul adevăr în frica lui Dumnezeu, ca nu din rudenie, prietenie sau pentru feluri de interesuri lăcomindu-se și tăgăduind adevărul să-și vatăme sufletul și să-și piardă agonisitul lor avut, căci pentru unii ca aceia slobozim această carte de blăstăm, iar cărui vor arăta și vor mărturisi dreptul adevăr în frica lui Dumnezeu, să fie ertat și blagoslovit amin.

Sofronie Mitropolitul Moldovei

Secția II, No. 1768 anul 1860

Octombrie 7.

Asupra acestei cărți de blăstăm se găsesc la dosar mai multe jalobe ale lui C. Cêrchez, și mai multe termene, cum cel

din urmă termen era la 21 Sept. C. Cerchez arată că aceasta este „jignirea onoarei mele“ ca să pășesc în biserică cu hramul adormirii Maicii Domnului să ascult citirea cărții de blăstăm“.

În urma acestora se scot documentele Șendricenilor cu opis din 1862, în număr de 119 bucăți, apoi se arată documentele caselor Gherghelești în număr de 19 bucăți, cum și alte 18 bucăți diferite documente, în total 156 documente.

Sunt nenumărate jalbele lui C. Cerchez; el arată că moșia Șendriceni umbra în 1862 în 5 părți, din care 2¹/₂ părți—adică jumătate din moșie—le ținea el prin cumpărătură dela casa răposatului spătar Enacache Gherghel, cum și dela comis Ioan Gherghel, iar alte 2¹/₂ părți—altă jumătate o stăpâneau cei 4 frați Gherghelești, copiii lui Costachi Gherghel.

După moartea lui C. Cerchez, Șendricenii se împart astfel: o parte o țin frații *Gheorghe, Neculai și Dumitru Gherghel*, o parte o ține *Costachi Gherghel*, o parte o ține Mih. Gherghel prin cumpărătură dela Cațichi, iar în locul lui C. Cerchez intră stăpân Canănau.

§ 24. Bisericele din *Șendriceni, Buhai și Ghilia*. Cele trei biserici în forma lor actuală, sunt noi, și s'au zidit pe locul lor în apropiere de alte vechi biserițe de lemn.

A. Numai biserica din Buhai are inscripție, care sună astfel:

„Acest sfânt lăcaș cu hramul Adormirea Maicii Domnului, din acest sat Buhai, proprietate a sfântului mormânt / s'au zidit cu cheltuiala zisei proprietăți în zilele și cu blagoslovenia preafericitului patriarh al Ierusalimului Kirio kir Kiril / și a prea înălțatului domn principatelor unite / Alexandru Ioan Cuza Vodă, și a cuvioșiei sale / părintelui arhimandrit și erarh Kirio kir / Platon, prin osârdia dūmisale medelniceri / Dumitru Alevra vechilul epitropii / sfântului mormânt din Moldova, cu stăruința / și cereerea iconomului Vasile Ștefanovici / anu 1862 August 30, Vasile Săpătoriu.

În biserica din Buhai se găsesc mai multe cărți vechi.

Iată câteva însemnări:

a) Pe o *Evanghelie*, Iași 7270 (1762): „această *Evanghelie* amu dat'o / preotului Miron feciorului meu pentru / pomenirea mea și a babel și nu poate / nimenea a o lua den mâna / lui

cătu a trăi elu și copii lui / și să mă pomenească la toate le-turghiile / și eu Costantin diacon și cu Vârvara / soțul meu amu iscălitu cu mâna / noastră, leat 1791“.

„Această sfântă Evanghelie este a copiilor / preutului Miron și când vor voi să o e dela biserică / ca un odor a lor, iară până atunci să șază la biserică. / Ilie protopop 1806 Fevr. 26.

„După arătarea condeiului ce s'au văzut de că / tră noi a părintelui iconomului Ilie ot Botoșani / viind și eu la această protopopie a ținutului Dorohoi, mi s'au arătat această svântă / Evanghelie găsindu-să la sat Buhai în mâna / preutului Aftanas pe svântul prestol / și pentrucă preutul Aftanas s'au aflat preutul a răscumpăra aciastă carte / și fiind în mâna sfinții sale și păr aice / nepotului strămoșesc sculându-să 6 veri primari / anume Zamfira, vâra primară a preutului Aftanase, fiu preutului Miron sculându-să / și sculându-să prin giudecata protopopiei / meale am luat 20 de lei / bani și au rămas / sfânta Evanghelie a preutului Aftanas / din care i sau incredințat de cătră proto/popie me la anul 1825 Februar 20. / Mihail iconom/.

„Eu preutul Aftanasie dau aciastă Ev/anghelie preutului Ghenghie fiului meu /o dau cu gura mea și pomenire să fie neertat de Dumnezeu cea ce a luao (1838 Mart ?) preutul Gheorghe sin (fiul) Aftanase.

b) Pe un pomelnic de lemn: Prea fericiții ctitori bisericii Buhaiului: *vii*: prea fericitul patriarh al Ierusalimului Chirilă, Petrea arhimandrit, Chirilă arhimandrit, Dimitrie, Ecaterina și tot neamul lor. Costandin, Zoița și tot neamul lor.

Ajutătorii ctitori, Gh. Mândășăscu arhitect acestei biserici.

c) *Minee* de Sibiu 1855, acest mineiu împreună cu alte 11 sau cumpărat de Epitropia averilor sfântului mormânt pentru biserica de pe moșia Buhaiul prin osărdie iscălitului vechil a zisei epitropii. D. Alevra 1862 Oct. 30.

d) *Ohtoih*: „Acest ohtoih este luat dela un călugăr, de preutul Simion din satul Buhaiul, care le-a dăruit bisericii / dintr'acel sat, și să nu fie volnic al înstrăina dela această biserică din preuții sau din poporării mei, 1827 Iulie 6. Ilie iconom Gheorghe protopop Dorohoiului.“

e) *Evanghelii* 1858 Neamț.: „Această sfântă Evanghelie

sau cumpărat de cătră epitropia averilor sfântului mormânt pentru biserica depe moșia Buhaiul prin osărdie sub iscălitul vechii a zisei Epitropii 1862 Oct. 30. D. Alevra.

Apoi cărți vechi: Apostolul, București 7251 (1743); Evanghelia Iași 7270 (1762). Altă Evanghelia Iași 7270, Leturghie grecească veche, Antologhion Iași 7270, Penticostarion, București 7276 (1768), 2 Ceasloave, Neamț 1835, Molitfelnic Iași 1834. Triod Neamț 1847, Tipicon Iași 1836; apoi revista *Preutul* Iași 1863 (anul II).

B. In *Ghilia* Gherghel, este biserica ctitorie Gherghelească; n'are inscripție.

Pe icoana sf. Neculai se citește: „Această icoană cu hramul sfântului / Ierarh Neculai o / afieroscu bisăricii depe moșia mea Șendricenii de gios cu hramul / sfinț'lor mai mari Mihail și Gavril. Eu Costachi Grigoraș Gherghel postelnic la anul 1858 luna Iunie 30 zile.

Dintre cărți notăm:

Leturghiile din 1818 Iași.

Ceasoslov mic rupt.

Leturghie Sibiu 1819.

Triod Blaj, rupt.

Alt Triod Blaj 1771, 1776 cu notița: „să s(ă) știe de când am fost eu *eri* (ierei), Ioan Hanăsu, imbla velet 1 optu sute 3, Februar 24, —preutul în Strahova 1795, —să să știe de când am scris eu Anton că a fost 1798.

Țenticostar București 1800.

Antologhion Iași 7263, vol. I (Septembre-Februar).

Alt Antiloghion Iași 7263, rupt p/e întregul an (Sept.-August).

Ceasoslov legat, Neamț, rupt.

Antiloghier Iași (7263) rupt (Ianuar-August).

Antologhion (grecesc) pe lunje Sept.-Decembr., legat: „*eis ton arhon capitan Kir Gheorghiu Catzilou didascalos tou Kostantinou Gheorghii, 1783 laneiarios*“.

Ohtoih mare, Buda rupt.

Penticostarion Blaj 1768.

Leturghii rupte.

Molitfelnic, rupt.

Pe o Evanghelia, Iași 7270: „*sie Evanghelia otmealinau*

rabu bojiu Costantinu / do hramu svsatago Uspenila iz jenoiu svoeiu Izvonoiu, i ciad ego Eftimia, i Dochiți, Climente, Dimitrie, i prociahu, sãrod nicovu ego, 1762.—Această Evanghelie a dat-o robul lui Dumnezeu Costantin la biserica sfintei Adormiri cu fãmeaia sa Izvonoi și cu copiii lor Eftimie, Dochița, Climente Dimitre, și alți copiii ai lui 1762.

C. In *Șendriceni*, vechea biserică de lemn, așezată pe coastă s'a stricat, și s'a zidit cea actuală în preajma iazului săpat. N'are înscripție.

Dela vechea biserică de lemn avem aceste cărți vechi.

Antologhion 7263 (1755 Iași). Pentecostar Iași 7261, „acest sfânt Pentecostar dela anu 1663 (sic!) cu cheltuiala lui *Costantin Cerchez*, și el a reposat la 1873 la Ianuarie în 16 zile. —Evanghelie Iași 7270.

—*Triod. Râmnic 7269 (1761)*: „Acest triod cercetându-se s'au aflat cumpărat cu drepti bani, reposatului Ioan diaconul ce au fost slujitor sfintei biserici din satul Buhaiul lăsându-l zeastre biserici și clericilor, nepoți și strănepoți cari ar fi în locul lui slujitori sfintei biserici, pomenindu-l unde se află slujitor / Gheorghe diacon strănepot pomenitului / diacon și adevărat fecior răposat preut Iordachi / și pentru ca să nu să înstrăineze dela biserică prin alte mâni străine s'au încredințat, / 1821 April 28.

Gheorghe iconom, preut Dorohoiului.

—Chiriacodromion, București 1801.

—*Triodion (rupt)*: „Acest triod este al sfintei biserici cu hrămul Adormirea Maicii Domnului din satul Șendriceni, moșia dumisale Costachi Cerchez, și cine s'ar afla cineva să-l fure sau să-l vândă să fie anafima cu tot neamul lui. Gh. Vasiliu (file 1-297).

—*Leturghiile, Iași 1845*, „dat de preutul Ion Gheorghiu dela biserica Uspenia din Buhaiu“.

—*Leturghiile Iași 1868*, „dat de V. Isăceanu preut în 1877 Februar 8.

—Evanghelie Neamț, 1858; pe legătura de argint sfă scris: „Mihai Dano și soția sa Maria, născută Gheleme, pentru a lor pomenire, 1863 Ghenar 12 zile.

– *Pe potir*: Mihai Dano, Mari Dano, pentru a lor pomenire 1869 Ghenar 25.

– Pomelnicul ctitorilor bisericii Adormirea Maicii Domnului din Șendriceni. – Cerchez comis, scris în 1877 Ianuarie 25 de preotul V. Isăceanu.

– *Vii*: Ștefan, Ioan, Leon, Aglaia, Costachi, Adela, Neculai, Hanrieta, Maria, Smaranda, Ileana

– *Morți*: Coștantin, Zoița, Neculai Casandria, Neculai, Manolachi, Eupraxia monahia, Dumitru, Călin, Toader, Simeon, Smarandă, Safta, Maria, Letter, Petru, Gheorghe, Mihai, Sofia și tot neamul lor.

– Pomelnicul familiei Cananău (tipărit).

Vii: Ștefan-Costanțu cu fii lor; Georges-Zelie cu fiii lor; Clarisa, Elena, Alexandru, Titus, Ernest, Alecu-Ruxanda cu tot neamul lor; Maria, Ana, Aristița cu tot neamul lor.

Morți: Costantin, Agripina, Costică, Telemac, Veniamin Mitropolit, Veniamin arhimandrit, Șerban, Balașa, Vasile-Ecaterina, Ion Maria, și tot neamul lor; – Vasile-Ecaterina, Ioan-Maria și tot neamul lor;

Vasile – Ecaterina – Gheorghe – Anastasia – Gheorghe și tot neamul lor; Gheorghe, Monahia Sevastia, Monahia Xenia, Monahia Epistimia; Elena, Calipso, Scațlat.

Scris în Șendriceni 1891.

§ 25. *Neamul Cerchezesc*. Intrând cu stăpânire pe 2 părți din Șendriceni hatmanul C. Cerchez, e locul a ne opri asupra acestei familii vechi și ilustre.

După Cantemir familia Cerchez e mai veche ca Vasile Lupu, pela 1630. In documentul publicat de noi în Surete XI, 51, și se vorbește de un *Cerchez bătrânul*, care ar fi trăit supt Aron Vodă pela 1594. Dela acest Cerchez bătrânul au rămas 2 copii: *Cerchez spătar și o fată*, cari își împart țiganiile între sine, pe Toader și pe Avrămia.

Cerchez spătarul de supt Moise Movilă Vodă, are un fecior pe *Ionița Cerchez*, ce fusese stolnic înainte de Gh. Ștefan Vodă. Acest Ioniță avu de soție pe *Irina*, care trăia încă pela 1654 Septembrie 11, împreună cu fiul său *Ștefan Cerchez*. (Surete XI, 52).

Iată dar primele patru generațiuni de *Cerchezi* din secol XVI și XVII-lea:

1. Cerchez cel bătrân (1550-1594)

2. Cerchez spătarul (1630) fată
 =Todosca fata lui Andrei =x
 (Surete x, 21).

3. Ioniță Cerchez biv stolnic
 =Irina

4. Ștefan Cerchez comis
 =Anița n. Enachi Paladi post.
 (1670 - 1700)

Despre *Ștefan Cerchez* comis vorbesc mult și documentele timpului și chiar letopisețele țării (I. Neculce supt anul 7182 (1674) la domnia lui D. Vodă Cantacuzino, când conduce armatele Moldovenști la movila Răbăiei, împreună cu A. Buhuș hatmanul, C. Cantemir serdarul cu Mitre și cu Gheorghită (Let II² 206). Acelaș *Ștefan Cerchez* fost paharnic al doilea, bate pă Tătari la Vălcănești, luându-le toate prăzile, ce le aduceau ei dela Beciu, adică dela Viena. (Let. II² 29).

Tot acest *Ștefan Cerchez* comisul, scapă pe Dumitrașcu Beizade Cantemir din mâna lui Cerchez Mehmet Pașa imbrisorul, (Let II² 245).

Despre el se vorbește în multe documente ale timpului (Surete IV, 56, 232, Ispisoace IV, 1. 4. 8).

Contemporan cu *Ștefan Cerchez* comisul și omul politic al vremii, scrisorile mai pomenesc alți *Cerchezești*: pe *Alexandru Cerchez* în 7184 (1676), (Ispisoace IV I. 4). *Andronic Cerchez*, paharnic în 1688, spătar în 1690 (Ispisoace IV I 192), vornic în 1693, și pe *Neculai Cerchez* către 1690.

Fără a preciza și intemeia pe acte legăturile de înrudire, nu greșim, dacă îi punem pe toți frați ori veri între ei și urmași ai lui Ioniță Cerchez stolnicul și ai Irinei, și am avea dar pentru generația IV acești urmași:

3. Ioniță Cerchez stolnic

= Irina

4. Alexandru, Cerchez 1676	Ștefan Cerchez, comis 1675-1700 =Axița Enachi Paladi ia Frunțișani	Andronic, Cerchez vornicul 1690-1700 =Axana Jurie Căpotici	Neculai, Cerchez 1690
----------------------------------	---	---	-----------------------------

Legând arătările spiței publicate de noi mai jos la pagina 103 cu alte arătări de spițe și documente, ar reeși pentru Andronic Cerchez, mare vornic de țara de jos acești urmași:

4. Andronic Cerchez vornic =Axana Căpotici

5. Miron Cerchez spătar =Maria Ilie Saule	Maria =x	Vasile Cerchez cămăraș
--	-------------	------------------------

Cu acești Cerchezi intrăm în secol XVIII-lea. De aici în colo spițele se încurcă și se contrazic, ceiace ar arăta ori o descendență deosebită de două ori trei ramuri de Cerchezi, ori lipsă de știri documentare.

După spița noastră dela Dorohoi, *Miron Cerchez spătarul* are un singur fiu pe *Iordache Cerchez șatar*.

După spița Cerchez Paladi, Miron Cerchez spătarul au alți trei copii: *Saul, Vasile și Andronic Cerchez*.

Fără a le coordona le punem în această încrângătură:

5. Miron Cerchez spătar, =Maria Ilie Saule	Maria, =x	V. Cerchez camaraș, =Maria Ghencea
6. Saul, Vasile, Andronic, Iordachi. șatar		Ioniță, Mihalachi Cerchez comis ban, apoi spătar

În adevăr în spița Cerchezilor dela Rășești (Fălciu) și dela movila Răbăei, acolo unde Ștefan Cerchez comisul conducea armata Moldovenească supt Dumitrașcu Vodă Cantacuzino (Let

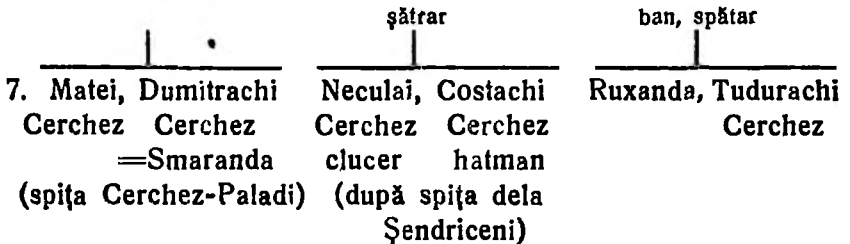
II² 206), se arată altă încrângătură a primului Cerchez, legat prin căsătorie cu Maria fata lui Ghenciu și a Catrinei născută din Lupașcu Cogălniceanu și din Nastasia fata lui Ghedeon Mera, nepoata lui Gl. Mera și strănepoata lui *Mera Marmure uricar*, primul și cel mai vechiu stăpân cunoscut prin acte al moșiei din jurul movilei Răbăiei—*Mereni* (Surete rus. XLV, 1013).

Această Marie a ținut în căsătorie—cred—pe Vasile Cerchez camarășul, și are de urmaș pe Mihalache Cerchez, banul și apoi spătar.

Cu aceștia ajungem la 1750.

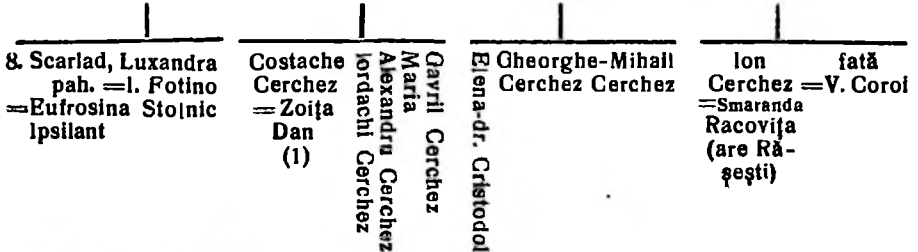
Spیțele noastre ne dau acești urmași pentru generațiunea a 7-a de Cerchezești.

6. Vasile M. Cerchez, Iordachi M. Cerchez, Mihalache V. Cerchez

Cu aceștia ajungem în pragul secol XIX-a, și de aici încolo spițele se îndepărtează și mai mult unele de altele. Pentru generațiunile 8-a, 9-a și 10-a avem aceste încrângături.

7. Dumitrachi V., Neculai Gh. Costachi Gh. Tudurachi M
Cerchez Cerchez clucer Cerchez Cerchez
=Smaranda hatman

1) Zoe Dan, măritată cu C. Cerchez moare în 1871, și are testamentul său din 1871 Febr. 5. Ea aducea zestre 4000 galbeni. Ea era fiica Saftel n. Scorțescu și a lui Danu. Are de soră pe Catinca, măritată cu Burghelea, și

bri săi istoria țării Moldovei și parte și în Muntenia, mai mult sau mai puțin iluștri.

§ 26. *Neamul Cananău*. Cu anii 1877 intră stăpân în Șendriceni neamul Cananău. Având daraveri de bani cu Ghergheleștii, cu Holbăneștii și cu Cerchezeștii, Cananău cumpără la mezat moșia Șendriceni scoasă la vânzare de creditorul C. Constantiniu, avocat din Iași.

Nu e ușor a lega șirul de generațiuni ale familiei *Cananău*, întrucât genealogiștii de până acum nu ne spun mai nimic despre neamul Cananău.

— În O. Leca avem știri despre 3 Cananăi: un Cananău căsătorit cu Ecaterina, fata lui Ion Balș vornicul. De fapt această Catincă Cananău e fata băneșei Maria Cantacuzino, măritată în 1815 cu C. Cananău, fiul lui Ioniță Cananău. (Iorga Doc. XXI, 190).

De un alt C. Cananău biv vel pah. ne spune că fiica sa Ecaterina se mărită cu Toma, fiul lui Vasile Balș. În fine mai amintește de Gh. Cananău, prefectul de Constanța. (Familii boerești 506).

— În condica de boeri, copiată dela N. Roiu, fostul arhivar la Arhiva statului din Iași (Surete ms II), găsim că în condicile divanului de întărituri Iași se găsesc știri de acești Cananăi:

Cost. Cananău paharnic între 1753-1760.

Șarban Cananău spătar prin 1796-1798.

Iordachi Cananău medelnicer între 1780-1784.

Ioniță Cananău pah. 1786, spătar 1802.

Cost. Cananău spătar 1804.

Iancu Cananău spătar 1839.

Vom arăta mai jos înrudirile dintre ei ale acestor 6 nume de Cananăi.

Supt numele de *Canano*, rostit și scris și *Cananou* și *Cananău* se înțelege un nume *levantin*, care nu e nici grec curat, nici italian. E greu de a vedea în *Canano* pe *gr. Kanna*—jonc, tube, cu sufixul *ano*, cum în *Comino* ar fi *Kommi*, cu sufixul *ino*; în *Cantacuzeno*, sufixul *eno*, dacă nu avem a face aicea cu expresia *Kata Kosino*— de lângă satul Cosino (după I. Carajani).

Cel dintâi Cananău e jîtnicerul Gh. Cananău, care luă întru însoțire pe Maria, sora lui Ion Teodor Vodă Calimah (Uricar

VIII 8; N. Iorga, Doc. Calimachi I, XCIX; 441), și care a trăit mult după moartea celui de al doilea soț—Iordachi Cananău, fiind o bătrânică respectabilă peste 60 ani în 1760. e (I. Neculce V. 72).

Iată înunemurire, în care a intrat acest prim Iordachi Cananău jicnicerul.

1) Calmăș (de la Câmpu-Lung)

2) Teodor Vodă— Enachi Gavril Paraschiva, Maria †1797 Dumitrașcu
 Calimach Terziman Mitropolit, =Andronachi ban =I. Ursuleț = Maria A,
 =Maria Sturza =N. Patrașcu, =Iordachi, Sturza
 =Ralița Hrisoscoleu pitar Cananău

3) Alexandru =Ruzanda Sc. Ghica Vodă.

Grigore Vodă jicnicer, post
 =Elena Mavrocordat

Acestei domnești înrudiri își datorește Iordache Cananău rădicarea sa în rang politic, cum și a copiilor săi, deși căsătoria sa cu Maria Calmuș are loc cu mult înainte de rădicarea lui Toader Calmuș la domnie, prin 1743. (Iorga, Calimachi, II, X).

Iordachi Cananău jicnicerul a trăit între 1700-1760 și datorește legătura sa cu neamul Calmăș, situației sale de mare dragoman al Porței mai mult de un sfert de veac. El era fiul lui Cost. Cananău marele căminar.

Avem dar pentru primele trei generații de Cananău aceste încrângături :

Costantin Cananău, mare căminar, apoi
 postelnic supt Antioh Vodă Cantemir
 =Tofaia

fata	Canano	Iordachi comis
=Ciudin	Iordachi ban jicnicer, postelnic	Iftime egumen (2)
(a)=x	(b)=Maria Calmăș (1)	
Costantin (3) sulger pah. =Maria Cantacuzino	Șerban (4) vatav za. aprozi, spătar =x	Ioniță (5) cupar =Maria N. Roset logofăt
		Costachi sterp =Saffa T. Cantacuzino vornic

NOTE. 1) *Maria Calmăș*, sora lui Ion Teodor Vodă Calimah, și soția jicnicerului Iordache Cananău, e amintită în multe acte ale timpului; ea căpătă scutire în 7267 Febr. 1 (1759) (N. Iorga Doc. XXI, 142) se vorbește de dânsa ca văduvă în 1758, și Maria ce au ținut'o dumnealui Gh. Cananău vel jicnicer 7266 Mai 31, (idem XXI 141); ea căpătă danie 8 munți în Bucovina și o vie la Crucea în Putna, și în 1775 schimbă acești munți cu mănăstirea Voronețul (idem XXI 153). Ea fusese măritată întâi cu un Ion Ursuleț, ea moare tocmai cătră 1797.

2) *Iftimie* călugărul și egumen la Vorona se dă cumnat Mariei, dar poate fi și cumnat de frate, și cumnat de văr; aici pare a fi cumnat de văr.

3) *Costantin Cananău* are în Suceava case, pe care le-a fost cumpărat dela Piele Albă, (N. Iorga Doc. Calimachi II, 31), este ispravnic de Hărlău în 1757 (idem I 441), ispravnic de Suceava în 1759, pentru a trece apoi la Hărlău în 1760-1763 supt vărul său Gr. Calimachi. Ca ranguri de boerie, îl găsim stolnic în 1757, 1759; apoi e paharnic.

Ei moare în 1768 vara. Ei e copilul lui Iordache Cananău jicnicer din întâia lui căsătorie (N. Iorga Doc. XXI, 130). Tot aici se arată că Maria Calmăș, văduva lui Ion Ursuleț, aducea în al doilea ei menaj 400 lei dar de nuntă dela fratele ei Teodor Calmăș, 6 boi, 5 vaci, 6 capre, 20 stupi și un rădvan, (idem XXI, 131).

—*Șarban Cananău*, zis și Celebi—învățatul—cumpără încă din 1767 Dec. 12 (7276) vie la Crucea de gios cu 30 lei dela Ion Pușcă (N. Iorga Doc. XXI, 158); pe el îl găsim vataf zal aprozi în 1775-1779 (N. Iorga Doc. Calimachi II, 218), apoi e spătar în 1797 (idem II 38), greșit e pus visternic în 1775, (idem XXI, 153).

5) *Ioniță Cananău*, e cupar între 1760-1784, paharnic între 1784-1804, apoi e spătar.

6) *Costantin* e mort tânăr înainte de 1775, căci în 10 Martie acelaș an, Maria Cananău iscălește actul de schimb cu mănăstirea Vorona împreună numai cu doi fii ai ei: *Șarban* și *Ioniță*. (idem XXI, 153).

Trecând la urmașii Cananăi ai generațiunii a 4-a, cu toate lipsurile ce avem în coordonarea datelor, am putea da această încrângătură pentru cea de a 5-a generațiune.

3. Iordachi Cananău jicnicher

(a)=

(b)=Maria Calmăș

4. Costantin pah.
=Maria T.
Cantacuzino
vornic

Șărban,
=Balașa
A. Sturza

Ioniță,
=Maria
N. Roset

Costandin
=Safta
Cantacuzino
vornic

5. linca=C.
Cătrina=Tomă Balș sulger
Cost. sulger=SaftaEn. Mihu
Marfa=M. Costachi pitar
Iordachi pitar
fată=x

fată
=Andrei Mihu

Ion spătar
=Maria V.
Holban

Costachi
pah.
=Catinca
Cantacuzino ban

Ruxanda

Origore agă=Prof. rîia

Russanda=Răducan Prîjescul

Elena=Razu— Marghioala

fată=Ion Luca vornic

Iordachi pitar=Nastasia Ston

Obs. Despre acești Cananăi din generațiunea a 5-a avem știri multe în N. Iorga, Doc. XXI.

Cu Ion Cananău spătarul ginerele lui V. Holban intrăm în seria Cananăilor de astăzi. Din 15 nume ce cuprinde generațiunea 5-a, 9 sunt fete și numai 6 sunt băieți. Despre descendenții din *Ion Cananău spătarul*, avem aceste știri geneologice :

5.

Ion Cananău spătar
==Maria V. Holban

6. Gheorghe, Șarban, Veniamin, Xenia, Epistimia, Sevastia, Neculai, Costachi
post. (că lu spătar,
postelnic (e) spătar,
==Sion are 4 femei GreceanuCalipso ==Agripina
(sterp) (sterp) ==b Eliza Jora Greceanu

Gheorghe==Zelia
Alec
Constanța==Șt. Ganea
Clarisa==Cost. Matei
Titus==Rosetti
Costică
Ernest==Scheletti

Costică
Gheorghe
fata

Zelia
==Gh. Cananău

Georgeta
Nicu

Nicu
==Lucia Ventura

Paulette
==Col. Sturza
Valentina
==D. Suțu

Corina

Eleonora
==I. Ciolac
Laurenția
Costică
Agripina
==Eduard Ule

Ecaterina
==Sin Gyon
Alina
==Nicu Cerchez
Bebé
==Baș (2 copii)
Nicu
==Mavrocordat
(are 4 copii)

Ema
==Salman general

Adela

Maria
==Miclescu

Raul Colonel
Eugenia
Lucia==Aslan

7.

A/XX7

Nu tot așa de preciși vom fi cu alți Cananăi, cari sânt pomeniți în actele și doc. relative la istoria renașterii României (D. A. Sturza și Ghenade Petrescu X 332), ca trăitori la Botoșani și luptători Unioniști în divanul adhoc și adunările electiv.

Intre cei pomeniți aici figurează cei 4 frați Cananău: *Gheorghe* post, *Șerban* post, *Neculai* spatar, și *Costachi* spatar, feciorii lui Ioniță Cananău spatar:

Aci se pomenesc de-alți 7 Cananăi și anume:

Alecu Cananău, unionist de Botoșani vol. VIII, 652;

Ch. Cananău, unionist de Botoșani vol. IV, 962;

H. Cananău, comis, unionist de Botoșani III 591;

P. Cananău, unionist de Botoșani IV 963;

Vas. Cananău, unionist de Botoșani III 590;

Ion Cananău, aga, unionist de Botoșani III 591. El se dă ca fecior lui *Gheorghe Cananău*.

Sebastian Cananău, vornic, deputat al orașului Botoșani în divanul adhoc al Moldovei și fost Ministru III 590; IV 193 seq; V 106 seq. VI-i 43 seq. VIII 652.

Cum în generația 5 de Cananăi avem numai acești bărbați: *lordachi Cananău* pitar sin (fiu) *Constandin Cananău* pah; *Constandin Cananău* sulger sin (fiu) *C. Cananău* pah; *Costachi Cananău* pah sin *Ioniță Cananău*; *Grigore Cananău* agă sin *Ioniță Cananău*, și *lordache Cananău* pitar sin *Ioniță Cananău*; prin urmare toți veri primari între ei; i-am putea socoti ca urmași ai lui *Costantin Cananău* pah. și ai *Catincăi*, *Cantacuzino* băneasa, întru cât toți între ei erau veri.

Și așa am avea pentru generațiunea 6 și acești Cananăi.

4. Ioniță Cananău ;	Costantin
=Maria N. Roset	=Saffa

5. Costachi pah.	lordachi (Gheorghe)
=Catınca Cantacuzino ban	pitar
	=Nastasia Sion

6. Sebastian, Vasile, Petre, H, Ch, Alecu.	Ion Cananău
(are Hancea)	

7. Eufrosina Adela Grigore Cananău	
=Rosetti= A. A. Greceanu	

Costachi Cananău intră proprietar în Șendriceni în anul 1877, în urma vinderii la mezat prin avocatul C. P. Constantiniu din Iași a moșiei Șendricenilor, [pentru plata datoriilor defunctului C. Cerchez.

Atât curtea cât și biserica ascund în sine multe taine petrecute în scurtul timp de 42 ani, cât a stat moșia Șendricenilor în mâna familiei Cananău.

Cu moartea lui C. Cananău, și cu întâmplările de după războiu, d-l Ernest Cananău se hotărăște și vinde moșia obștiei Cananău din Ghilia cu 700000 lei, în 1919 Oct. 9, restul de moșie din Șendriceni, după ce se scăzuse 130 Ha. expropriate, și alte 15 Ha. pe deal (azi Pavlovici).

După trei ani obștia din Ghilia vinde în 1 Iulie 1920 cu suma de lei 184000 Ministerului de Instrucție pentru a se clădi, acolo școala Normală „Alex. Vlăhuță“, care grație muncii neobosite și fără preget a directorului ei I. C. Iancu, se înalță azi mândră, ca un palat vrăjit din povești de pe locul unde a trăit atâta lume din vechi, legând cu acest așezământ nou de cultură românească, lunga poveste a pământului, a căruia schițare am dat-o în paginile anterioare, și unde atâtea nume ilustre de familii s'au perindat de la anii 1350 până astăzi.

Marginile moșiei cumpărate de la obște, și de aceasta de la Cananău sunt acestea: *spre nord*—paraul Buhaiului și lotul I. A. Ignat; *spre sud*—lotul Elena I. A. Ignat și C. N. Pădurariu; *spre vest*—lotul Iohan Sveițzer; *spre est*—lotul Alex. Scripcariu, Gh. D. Ignat, lotul bisericii și fânașul.

Gh. Ghibănescu

Iași 15 Iulie 1925

SURETE ȘI IZVOADE

VOL. XIV.

(DOCUMENTELE ȘENDRICENILOR)

I. 7119 Iunie 12 (1611) Iași. Costantin Moghila Vodă dăruiește lui Vasile Orăș, vornic țării de sus, seliștea Șendricenilor la Hârlău sub bucovină, atârănătoare de ocolul Dorohoiului, stând pustie dela Alexandru Vodă Lăpușneanu.

Io Costantin Moghila Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei; adevărat și cinstit boiarin pan Vasile Orăș mare vornic al țării de sus slujit-a mainte sfânt răposafi celor ce au fost maidenainte domni, și părintelui domniei-meale Eremia Voevod, și țării noastre, iar acum slujește și noao cu dreptate și cu credință și țării și nevoitu-s'a cu slujbă pentru apărarea țării atunci, când a fost având nevoie. Pentraceaia noi văzând a lui dreaptă credincioasă slujbă și nevoie, milostivitate-am înșine cu osebita noastră milă și am dat și l'am miluit pe el de la noi în a noastră țară în Moldova, cu o seliște anume Șindriceani, care iaste sub bucovină, în ținutul Hârlăului, care acea seliște fost-a a noastră dreaptă domnească, atârănătoare cătră ocolul târgului Dorohoiului, și a stat toată pustie de demult încă din zilele lui Alexandru Voevod. Deci să-i fie lui și de la noi cea de mai sus scrisă seliște Șindriceani, și cu tot hotarul ei, pe unde din veac a imblat, și de la noi danie și miluire și întărire și uric și ocină cu toate veniturile lui și copiilor lui și nepoșilor și stănepoșilor și răstrănepoșilor ce i se vor aleage mai de aproape nerușăit niciodănoară în veacii vecilor. Iar după a noastră viață și domnie cine va fi domn din frații noștri sau din ai noștri copii, sau din al nostru neam, sau chiar pe oricare altul Dumnezeu îl va aleage să fie domn țării noastre a Moldaviei, acela să nu strice a noastră daanie și miluire și întăritură, ci să-i

dea și să-i întărească, precum și noi i-am dat și l'am miluit pentru a lui direaptă slujbă ; iară cine s'ar ispiti a-i rađe lui a noastră daanie și miluire și întăritură, acela să nu fie iertat de Domnul Dumnezeu și de preacurata lui Maică și de toți sf'nții amin ; și să aibă părător strașnic la strașnicul județ a lui Hristos. Și altul să nu se amestice.

Scris' în Iași la anul 7119 Iunie 12

Io COSTANTIN VOEVOD

*Patrașco vel logofăt a învățat și iscălit
să l se facă lui uric*

† NEBOJATCO

Pecete mică în ceară cu exerga : Io Costantin Moghila Voevod; cap de bou

II. 7122 August 8 (1614) Iași. Cartea lui Ștefan Vodă Tomșa către Rugina din Șeleșeu pentru încălcare de hotare în Șendriceni.

Io Ștefan Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei, scriem slugei noastre lui Rugina din Șeleșeu, dămu-ți ție știre cum noao s'a jăluit satul Șendriceanii pre tine și așa zicând cum tu le iai lor *hutar* domniei mele, care iaste de ocolul Dorohoiului. Pentraceasta cum vei vedea această carte a domniei mele, iar tu să vii și să stai de față cu acei vecini ai domniei mele din ocolul Dorohoiului, și să-ți aduci cu tine și privilegiile ce vei fi având. Și altfel să nu faci.

Domnul a zis.

In Iași la anul 7122 August în 8

Mărze vel dvornic a învățat

† AVRAAM

Obs. In dos stă scrisă o notă în slavonă : „list na Rugina za Șendricenschi hotar“. (carte la Rugina pentru hotarul Șendriceanilor)

III. 7124 August 15 (1616) Iași. Radu Vodă Mihnea dăruște lui Onciul Iurașcovici staroste de Cernăuți, satul Șendriceani, fost a socrului său Orăș biv vornic și perdut în hitlenie, sculându-se cu Costantin Vodă asupra lui Ștefan Tomșa Vodă.

Io Radu Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldovei ; adică această cinstită slugă a noastră credinciosul Onciul Iurașcovici staroste de Cernăuți slujit-a noao cu direaptă slujbă și țării noastre cu boiarinul nostru credincios și cinstit

Coste Băcioc marele vornic la Țarigrad. Domnia mea văzând a lui direaptă și credincioasă slujbă milostivitu-ne-am și i-am dat și l'am miluit pre el cu un sat anume Șendriceni, ce-s pe apa Buhalului în ținutul Hărlăului, carele acest sat anume Șendriceni a fost a socrului său Orăș biv vornic și l'a perdut pre el cu a sa viclenie, când s'a sculat cu Costanin Moghilă Voevod și cu multă oaste leșască asupra lui Ștefan Tomșa Vodă. Pentru aceea ca să-i fie lui dela Domnia mea daanie și miluire și uric și întărire și ocină cu toate veniturile lui și copiilor lui și nepoților și strănepoților și împrăștiaților, ce i se vor aleage lui mai de aproape nerușăit niciodănoară în veacii vecilor. Iar după a noastră viață și domnie cine va fi domn din copii noștri sau din al nostru neam, sau chiar pe oricare altul îl va aleage Dumnezeu să fie Domn în a noastră țară a Moldaviei, acela să nu-î strice a noastră daanie și așezare și miluire și întăritură, ci mai vârtos să-i dea și să-i întărească, precum și noi i-am dat și i-am întărit pentru a lui direaptă slujbă. Iar cine s'ar ispiți a rade a noastră daanie și miluire și întăritură, acela să nu fie iertat de Domnul Dumnezeu și de prea curata lui Maică și de toți sfinții, amin, și să aibă pârăș strașnic înaintea strașnicului județ a lui Hristos; și altul să nu se ameastece înaintea acestei cărți a domniei mele.

Insuși Domnul a poruncit.

In Iași la anul 7124 luna Aug. 15

Gheanghea vel logofăt a învățat și a iscălit.

† LUCOCI

Pecetea domnească în ceară roșie cu exerga: Io Radul Voevod din mila lui Dumnezeu fiul Mihnei Voevod 7124. Cap de bou.

IV. 7128 Septembrie 24 (1619) Iași. Gaspar Vodă întărește dania lui Onciul Iurașcovici vatag la Suceava, seliștea Șendriceni, ce-o are zestre de pe femeea sa Anghelina, fata lui Orăș vornic.

Io Gaspar Voevod, din mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei, adecă domnia mea dat-am și am întăritu înșine slugei noastre credinciosului Iurașcovici Onçiul vel vâtag la ținutul Sucevei și Cneghinei lui Anghelinei, fata lui Orăș fost mare vornic o seliște ce se numește Șendriceni, sub bucovină, ce-i în ținut-

tuł (šteis Dorohoiului) Hărlăului; care acea seliște a fost a noastră domnească ascultătoare cătră ocolul târgului Dorohoiului; care acea silște fost-a daanie dela Costantin Voevod socru-lui său mai sus scris lui Orăș fostului vornic. Pentraceaia noi văzând a lui direaptă și cu credință slujbă, care a slujit noao și țării, și dela noi încă datu-i-am și i-am întărit înșine lui pre acea silște ce se numeaște Șendriceani în ținutul Hărlăului supt bucovină, și cu vad de moară și cu toate veniturile, ca să-i fie lui și dela noi direaptă daanie și miluire și ocină și uric cu toate veniturile. Altul să nu se amestice înaintea acestei cărți a noastre.

Insuși Domnul a zis.

In Iași la anul 7128 Septembrie 24

LUCOCI

„ *In neființa milei sale pan Ghenghea vel logofăt
Nebojatco logofăt*

V. 7128 Septembrie 24 (1619) Iași. Gaspar Vodă scrie carte la Șoltuzul de Dorohoi că a dat Șendriceanii lui Onciul Iurașcovici, vătăg de Suceava, și dar să nu-l supere.

Io Gaspar Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei; scriem slugilor noastre ureadnicului și șoltuzului și pârgarilor din târgul Dorohoiului, dâmu-vă voao știre, cum domnia mea m'am milostivit și am dat satul Șendriceani boiarinului nostru, lui Onciul Iurașcovici, marelui vatag de Suceava. Pentraceaia cum veți vedea această carte a domniei mele voi să aveți a-l lăsare foarte în pace, intru nemica să nu-l învăluiți cu târgul; numai aceasta să aibă ei a plăti dabila cu târgul, iar alta nici o dajde la deregătorie mai mult lor să nu le învăluiți, și alfel să nu faceți.

Insuși Domnul a zis.

Io GASPARE VOEVOD

In Iași la anul 7128 Sept. 24

LUCOCI

Pecetea mică în ceară roșie desprinsă și căzută.

VI. 7128 Mart 8 (1620) Iași. Gaspar Vodă întoarce lui Onciul Iurașcovic vataf de Suceava seliștea Șendriceani pentru slujbele date țării la Țarigrad.

Io Gașpar Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei; adică domnia mea am dat și am miluit și am întărit pre sluga noastră, credinciosului *Onciul Iurașcovic* vel vataf de Suceava, și cneaghinei lui Anghelinei, fata lui Orăș vel vornic, un sat care se numeaște Șendriceani supt bucovină, ce-i în ținutul Hâr-lăului, carea acea siliște fostă direaptă domnească ascultătoare cătră ocolul târgului Dorohoiului, și a fost daanie și miluire socrului său Orăș biv vel vornic dela Costantin Moghilă Voevod. Iară cându a fost în zilele lui Ștefan Voevod Tomșevici, iarăș i s'a luat acel sat și l'a atârnat de ocolul târgului Dorohoiului, iară după acela când a fost în zilele domniei meale, iar mai sus scrisa slugă și al nostru credincios *Onciul Iurașcovic* vel vatah a slujit *noao cu direptate și credincioasă slujbă și țării domniei meale la Țarigrad cu al nostru credincios și cinstit boiarin Gheanghea vel logofăt*, iar domnia mea așijderede m'am milostivit și am dat și am miluit și am întors lui acel sat Șendriceani și cu vad de moară și cu tot venitul, ca să-i fie lui și dela noi direaptă ocină și daanie și miluire și uric cu toate veniturile nerușait lui niciodănăoară în veacii vecilor, și altul să nu se ameastice.

Domnul a arătat.

Scris în Iași la anul 7128 Mart 8

Io GASPARG VOVOD

BORLEANUL

„ In neștiința millei sale pan Gheanghea vel logofăt
eu Nebojatco logofăt

VII. Fără an Febr. 16 (după 7128) Dorohol. Cercetare ce se face pentru un stălp stricat la Șendriceani despre Buhaice.

Intru tot cinstit pre după Dumnezeu mult nedejdător părintele nostru, dumnealui jupân Gheanghea mare logofăt, dupaceastea dăm știre dumitale, ca părintele nostru cel bun, că a venit Onciul prăcălabul cu cinstită carte măriei sale lui Vodă la noi cum să avem a strânge omen (i) bun (i) bătrân (i) megieș denpregiur și să socotim hotarul și de un stă(l)p, cum lau stricat acel stă(l)p despre sat despre Buhaice, deci noi așe am făcut cum scrie

carte măriei sale lui Vodă, strâns-am oameni buni bătrâni megieși și am socotit și am aflat noi toți cu sufletele noastre, cum stâlpul nu a fost scos nici mutat den loc, ceau fost zdrobit deasupra de tot, și au fost și sluga dumitale *Ion Jidovul* deregătorul iar cu omeni buni vatămani den satele dumitale din Șerbăuți și din Ternaucă deau văzut și ei cum a fost stâlpul ridicat și zdrobit de niște păstori. Deci noi văzând așa am pus alt stâlp tot pe acelaș loc cu cei oameni, de asta dăm știri dumitale, dumneata ești destul înțelept facevei cum va fi voia dumitale, și să fi dumneata sănătos. ot gospodi amin, (dela Domnul amin). u (în) Dorohoi Febr. 16.

Mai mici feciori dumitale, Gavril diac biv ureadnic, Ion Jid. ureadnic, Ștefan diacon ot Dorohoi, Ion Nalivaico otam biv șoltuz, Gheorghie Scripa diac tij ottam, Ionașco Grozăvescul, Lealii vataman ot Ternauca, Ilnat vataman de Buhaice, Gavril tij. i Ștefan i Grigorie tij. ottam, Vasile Sinite star (bătrân) ot (din) Bohaice, Ionașco Mișescul ot Șendriceani, Pavăl Mișco star ottam, Zahariia, Grigore tij. Dumitru, Ionașco Vlaicul tij. i inii mnoghi ludi dobrii bil tamo (și alți mulți oameni buni au fost acolo); în dos : *list za stlăp otcu Buhaice za marturie* (carte pentru stâlpul despre Buhaice de mărturie).

VIII. 7128 August 5 (1620) Dorohoi. Alegerea făcută în hotarul Șendriceanilor despre Dorohoi.

Părintelui și născătorului nostru bunului și iubitului și scumpului și noao după Dumnezeu mult nedejditor milei sale Dumisale Gheanghea vei logofăt multă viață sănătoasă și bună voie să aibă dăruiță dela Domnul Dumnezeu făcătorul ceriului și al pământului. Dămuți știre dumitale ca părintelui nostru bun spreaceasta. Onciul Iurașcovici cum a venit la noi cu cinstita carte a Domniei tale milei lui, ca să avem a strângere oameni buni și băffâni megiași și să socotim cu direptete pe ale noastre suflete hotarul satului său *Șendriceani, ce iaste la ținutul Hârlăului, care a fost ascultătoriu de ocolul Dorohoiului*, că l'au fost hotărât împregiur despre toate părțile; și astfel și cu oameni buni am mers înșine și văzut-am înșine pe vechiul hotar și stâlpii vechi și noi, am pus stâlpi unde au trebuit despre toate părțile

împregiur; asifel iaste hotarul Șendriceanilor *despre Dorohoi*; din vracnița Șendricenilor din piatră spre soare răsare la altă piatră, în vârful heleșteului Cristei, și de acolo la moghila Braicovița, și de acolo la hreablele (iazul) Tomei purcariului, iar de acolo la un stâlp de piatră, la dealul din mijloc despre hotarul Păscarilor; iar de la acel stâlp de piatră dealul la movila din mijlocul dealului, iar de la moghila pâra la drumul ce vine din Dragule, la heleșteul Bodiului, iar de la hăleșteu matca în jos la iazul Pribeagului la drum în hotarul Păscarilor, iar de acolo tot drumul pe lângă moghila până la vracnița Șendriceanilor și la stâlpul de piatră despre Dorohoi; asemenea pe vechiul hotar *despre ozer*. Iarăș hotarul *despre Buhaicea* din ozer din valea adâncă la lozii pe drumul bătrân la un stâlp de piatră, iară de acolo la alt stâlp de piatră, și din piatră drept prespre apa Buhaicea la sărături, și de la sărături (soloneț) la dumbravă la bour și de acolo la Marcovița și de la Marcovița la bourul Loznii supt Lăbușcă, iar de acolo pâraul în gios la hotarul Cobălei la poiană și de acolo despre pădurice drept la fântâna Strahova. Așijdere despre *hotarul Cobăliei*, iarăși din fântâna Strahovei peste apa Cobălei la deal drept la un stâlp de piatră despre hotarul târgului Dorohoiului, și de acolo la alt stâlp de piatră și de la piatră în sus peste apa Buhaiului, la fântână și la râpa din ozer despre hotarul Păscarilor; prespre tot împrejur hotarul iaste după vechiul hotar al satului Șeandriceanilor. De aceasta dăm știre dumitale pe ale noastre suflețe și mărturisim cum înșine am găsit și am făcut cu oameni buni și bătrâni megiași; astfel dumneata vei face direase Onciului de la Domnul mila lui, cum te va învăța Domnul Dumnezeu și domnul Dumnezeu să-ți dăruiască dumitale zile bune și ani în pace, de la Hristos amin.

Scris în Dorohoi la anul 7128 August 5 zile

Noi mai mici fii dumitale: Botică ureadnic din Dorohoi, și Lazor biv pitar, și Gligore Mitrofanici șoltuz și cu 12 pargari și Cristea bătrânu și Costin șlicarul și alt Grigore Hubar, și Cozma bătrânul, și Dubrov și Pavel și Malic și Stratul și Macsin și alți oameni au fost mulți din târgul Dorohoiului și Andreica vătăman din Cobăla și Onciul vătăman din Măgura și Buțurca vătăman din Pascar(1) și Vasile vătăman din Buhaicea, și

Dan de acolo, și Cozma și Ilea de acolo și Simiom Horbul din Cocoreani, și Ionașco bătrânul din Șendriceani și Miț și Gherasim și Pavel Mișco și Lazor și Brai și Dima și Tihmar de acolo și alți mulți oameni buni fost-au la aceste hotară, astfel mărturisim cu toți cu ale noastre suflete, cum mai sus scriem.

Obs. 6 peceti în tuș. Pecetea târgului Dorohoiului: „† trăg Dorohoi“.

IX. 7129 *Noembrie 18 (1620) Iași*. Alexandru Vodă Iliiaș întărește alegerea hotarelor Șendricenilor despre Dorohoi după mărturia hotarnică a lui Boticiu.

Io Alexandru Voevod, fiul lui Iliiaș Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei; adică au venit înaintea noastră și înaintea a lor noștri boiari, sluga noastră *Onciul Iurașcovici și cneaghina lui Anghelina fata lui Vasile Orăș biv hatman*, cu un zapis de mărturie de la Botici ureadnic din Dorohoi și de la Lazor biv pitar și de la Gligore Mitrofanici șoltuz și cu 12 pângari din târgul Dorohoiului și de la Cristea bătrânul, și Costin Cepișcă, și Gligorie Hubariu și Cozma bătrânul și Dubrov și Pavăl și Malic și Stratul și Maxim și de la alți mulți oameni buni de acolo, și Andreica vătăman de Cobâla, și Onciul vătăman de Măgură, și Buțurca vătăman de Păscari și Vasilie vătăman de Buhaice și Dan și Cozma și Ilea de acolo și Simion Horbul de Cocoreani și Iurașco bătrânul de Șendriceani și Miț și Gherasim și Pavăl și Lazor și Brai și Dima și Tihmar de acolo, scriindu întracel zapis cu ale lor suflete, precum ei au hotărât hotarul satului *Șendriceanilor, ce iaste în ținutul Hârlăului, care a fost ascultător de ocolul Dorohoiului* despre toate părțile. Astfel este satul Șendriceani *despre Dorohoi*, din vracnița Șendricenilor de în piatra spre soare răsare la altă piatră, în vârful hăleșteului Cristei bătrânul, și de acolo la moghila Braicovița și de acolo la iazul (hreblele) Tomei purcariului; iar de acolo la stâlpul de piatră pe dealul din mijloc despre hotarul Păscarilor; apoi de la acel stâlp de piatră dealul la moghila dealului din mijloc, iar de la movila mare până la drumul ce vine de la Dragule la hăleșteul Bodiului, iar de la hălășteu matca în jos la iazul Pribeagului la drum la hotarul Păscarilor și de acolo tot drumul în gios pe lângă moghile până la vracnița Șendricenilor, și din stâlpul de piatră despre Dorohoi. Asemenea hotarul lă-

turalnic pe vechiul hotar *despre ozer*. Și iarăși hotarul *despre Buhaicea*, din ozer este vaea adâncă din lozii pe drumul vechiu la un stâlp de piatră ; și de acolo la alt stâlp de piatră și din piatră drept înspre apa Buhaiciului la Soloneț (sărătură) și din Sărătură la dumbravă la buor, și de acolo la Marcovița și din Marcovița la buorul Loznii supt Labușcă și de acolo până în jos la hotarul Cobâlei la poiană și de acolo peste dumbrăviță dreptu la fântâna Strahovei ; asemenea și *despre hotaru Cobâlei* ; și iarăși din fântâna Strahovei prin apa Cobâlei, la deal drept la un stâlp de piatră despre hotarul târgului Dorohoiului, și de acolo la alt stâlp de piatră și din piatră la dealul peste apa Buhaici la fântână la râpa din ozer despre hotarul Pâscarilor, peste toate laturile încunjurătoare hotarul este pe vechiul hotar satul Șendriceani, care acea seliște de satul Șendriceani, fost-a daanie și miluire de la Costantin Moghilă Voevod socrului Onciului lui Vasilie Orăș biv hatman, pentru direapta și credincioasa slujbă ce a slujit țării. Pentraceaia și noi văzând acea mărturie de la acei de mai sus scriși oameni buni din acele hotarnice, noi încă le-am dat și le-am întărit lor deplin pe acea, seliște ce se numește Șendriceanii în ținutul Hârlăului supt bucovină și cu vad de moară și cu tot venitul, cum să fie Onciului Iurașcovici și cneaghinei lui Anghelina, fata lui Vasilie Orăș hatman și de la noi direaptă daanie și milă și ocină și întărire și uric cu tot venitul, și altul să nu se amestece înaintea acestei cărți a noastre. Scris în Iași la anul 7129, Noembrie 18.

Însuși Domnul a poruncit.

Ghianghea vel logofăt a învățat și a iscălit

HARAGA

Pecetea desprinsă. Este și un suret din 7224 Oct. 3 (1715) tradus de Axinte Uricarul. Acest suret are această notiță : „Scoțindusă acest suret de pe ispisocul răposatului Alexandru Iliiaș Voevod, care au fostu pe sârbie și l-au talmacit pe rumânie însuși iscălit cu iscălltura noastră să să criază.

Ilie Catargiul vel logofăt

X. 7129 Iunie 29 (1621) Iași. Alexandru Voevod Iliaș întărește Onciului Iurașcovici silișteea Șendriceanilor supt bucovină la Hârlău.

Io Alexandru Iliaș Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei, adică Domnia me am dat și am întărit înșine slugii noastre Onciului Iurașcovici fost parcalab o seliște, ce se numește *Șendriceanii supt bucovină, ce-i în ținutul Hârlăului*, care acea seliște a fost a noastră direaptă domnească *ascultătoare de ocolul târgului Dorohoiului*, care acea siliște fost-a daanie și de slujbă de la Costantin Voevod socrului său Orăș biv vel dvornic. Drept aceia noi văzând ale lui direapte privilegii și slujbenii dela înaintașii domni și dela noi am dat și am întărit noi lui pe acea siliște, care se numeaște Șendriceani în ținutul Hârlăului sub bucovină și cu vad de moară în apă și cu tot venitul ca să-i fie lui și dela noi ocină și uric și cu tot venitul; altul să nu se ameastice înaintea acestei cărți domnești.

Insuși Domnul a poroncit.

Scris în Iași la anul 7129 Iunie 29

Gheanghea vel logofăt a învățat și iscălit.

† IGNAT

XI. 7130 Noembre 26 (1621) Iași. Ștefan Vodă Tomșa întărește lui Onciul Iurașcovici staroste selișteea Șendriceanilor.

Io Ștefan Tomșa Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei; adică domnia mea am dat și am întărit înșine slugii noastre Onciului Iurașcovici biv staroste din ispisoace ce dânsul a avut dela Radul Voevod și de la Gașpar Voevod și de la Alexandru Voevod pe a lui direaptă ocină și daanie ce el are o siliște ce se numeaște Șendriceanii supt bucovină cu vad de moară; care acea siliște fost a ascultătoare de ocolul târgului Dorohoiului și dreaptă domnească; dreptacea ca să-i fie lui și dela noi direaptă ocină și daanie și întărire și uric cu toate veniturile. Altul să nu se ameastice înaintea acestei cărți a noastre.

Insuși Domnul a zis.

Scris în Iași la anul 7130 Noembre 26

Gheanghea vel logofăt a învățat și a iscălit

† LUCOCI

XII. 7133 *Noembre 14 (1624) Suceava.* Uric mare de la Radul Vodă Mihnea, prin care întărește Onciului Iurașcovici cele ce are de la soacra sa Maria lui V. Orăș vornic, în Șendriceani, 2 vii la Cotnari, Zastavna, Toltri, Pidecăuți, Bobești și Căbești.

Io Radul Voevod. cu niila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei; adică a venit înaintea noastră și înaintea tuturor moldoveniștilor boiari a mari și mici, sluga noastră Onciul Iurașcovici cu un zapis de mărturie de la Maria cneaghina răposatului Vasile Orăș biv vel vornic făcut cu mare blestem denaintea lui Iurașco Dracea și dela Ignat Ciogolea părcălab și de la Dumitrașco Mihul și de la Gavril Tăutul, și de la Gligore Robceanul și de la Tudor și de la Hacico șo'tuzul și de la 12 părgari și de la mulți oameni buni și militari înainte, scriindu cum dânsa de nimene silită nici învăluită, ci de a sa bună voe tocmitu-s'a cu ginerele ei Onciul Iurașcovici, cum după moartea fiicei sale Anghelina, soțul a lui nostru mai sus scris, să aibă el singur a-și stăpâni tot satul *Șendriceani cu loc de moară și cu tot venitul, ce-i pe Buhaicea în ținutul Hărlăului*, care a fost ascultător de ocolul Dorohoiului *care i-a fost fiind de slujbenie jupanului ei Vasile Orăș dela Costantin Moghilă Voevod, după aceea în zilele lui Ștefan Tomșei Voevod, l'a fost alipitu-l'a iarăș cătră Dorohoi.* Deci sluga noastră mai sus scrisă Onciul Iurașcovici slujit-a domnie' meale și țării noastre a Moldaviei cu direptate și cu credință și cu multă strămtorare în *Țarigrad.* Derept aceeaia Domnia mea încă m'am milostivitu m'am și dat-am înșine lui cel sat cu tot venitul, și iarăș i-am dat una falce și 2 fărtae de vie ce-s la Cotnar, în *dealul Ploscu*, care i-au fostu lui cumpăratură de la Lupul fiul Eremicăi din târgul Sucevei, și încă i-am mai dat Onciul Iurașcovici Lupului pentracea vre 2 boi buni. Și iarăș i-am dat lui toate ociaile și moșiile și cumpărături ce a cumpărat el împreună cu fiica ei Anghelina și a patra parte de sat *Zastavna* cu hăleșteu și moară, și iarăș și alt heleșteu din *Toltri* și cu loc de moară ce-i în ținutul Cernăuțului și a patra parte din satul *Pidecăuți*, partea din jos care-i la Prut; și jumătate din satul *Bobești* partea din jos cu loc de moară; și iarăș i a șasa parte din satul *Căbești*; și despre 60 ughi ce i-am fost dat lui împrumu-

tare iarăş el i-a întors lui ; căci că el a fost dat acei bani în danie în vistiărarul domniei mele, şi acel zapis s'a rumpt dinaintea celor bărbaţi buni. Dreptăceia Domnia mea cum am văzut acel zapis dela atăţia oameni buni şi militari înainte, făcut cu atăta blestem de către însăşi Maria cneaghina răposatului Vasile Orăş, cum nime dintre nepoţii ei şi din seminţeniia jupânului ei să nu cuteze a se amesteca, şi nici să se acolisească cândva ; Pentruceia şi domnia mea dat-am şi am întărit înşine slugii noastre năi sus scrise Onciului Iuraşcovici, cum să-i fie lui şi dela noi drepte ocine şi moşii, danie şi întărire şi din vatră de sat şi din câmp şi din tot venitul neruşăit niciodănăoară în veacii vecilor şi aitul să nu se amestece.

Insuşi Domnul a poruncit.

In Suceava la anul 7133 Noembre 14

Dumitraşco Ştefan vel logofăt

† TOMA

Pecetea în ceară roşie cu exerga „Io Radul Voevod, cu mila lui Dumnezeu fiul lui Mihne Voevod 7124.” cap de bou.

In dos nota : „*ispisoc za Şendriceani. i inih. sel eje dala cneaghinea Orăşoae* (ispisoc de Şendriceani şi altor sate, ce le-a dat cneaghina Orăşoae).

XIII. 7133 August 6 (1625) Hârlău. Cartea lui Radu Vodă Mihnea către Onciul Iuraşcovici staroste, oprind fânul cosit de Rugină de Şeleşeu.

Io Radul Voevod cu mila lui Dumnezeu Domn ţării Moldaviei, dat-am această carte a domniei mele slugii noastre lui *Onciul Iuraşcovici biv staroste*, spreaceia să fie tare şi puternic cu această carte a domniei mele a opri fânul ce l-a cosit Rugină în al său hotar la stâlpul satului Şendriceanilor, care fân el l'a vândut vornicului de Botoşani ; iar dacă cuiva i se părea cu strâmbul, iară el să aibă a fi faţă înaintea domniei mele. Aşa să ştiţi şi altfel să nu fie.

Domnul a zis.

In Hârlău la anul 7133 August 6

Dumitraşco Ştefan vel logofăt a învăţat

† DANOVICI

Pecete cu exerga ; † Io Radul Voevod din mila lui Dumnezeu fiul Mihnei Voevod 7124. cap de bou., in dos nota : „*list na Rugin za hotar*”, (carte la Rugină pentru hotar).

XIV. 7136 *Octombre 31* (1627) *Iași*. Miron Barnovschi Vodă carte către ureadnicii de Dorohoi, în pricina dintre Onciul de Șendriceni și Rugină de Șileșeu pentru fânul cosit.

Io Miron Barnovschi Moghila Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei; scriem domnia mea slugilor domniei mele ureadnicilor de Dorohoi, dămuv(ă) știri că ni s'au jeluît sluga noastră Onciul Iurașco pre Rugină și pre alți oameni dzicându că ară și cosăscu pre ocina lui în hotarul Șendriceanilor, unde iaste ocina lui, dereaptu acea, deacă veți vedea cartea domniei mele iară voi să opriți tot fânul cât va fi cosit acolea și arătura ce va hi să fie pe sama Onciului, iară lui Rugină dei va părea cu strămbul voi să le dați dzi la domnia mea și să-ș aducă Rugină și direasele să vedem cu ce isprăvi ține acel loc, aceasta voao scriem și astfel să nu faceți.

Insuși Domnul a poruncit.

În Iași la anul 7136 Octombre 31.

Pecetea în juș roș cu exerga: Io Miron Barnovschi Moghila Voevod și domn țării Moldovei. Capul de bou; în dos: *list na Rugină* (carte la Rugină).

XV. 7139 *Februar 3* (1631) *Iași*. Moise Vodă Moghilă carte către Gociul diac pentru stricarea unui stâlp la Șendriceanii Onciului după Buhaicea.

Io Moise Moghilă Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domn țării Moldaviei, pișem slugam gospodstvami ureadnicom ot Dorohoi i Gociul diac (scriem slugilor domniei mele ureadnicilor de Dorohoi și lui Gociul diac), dămuț știre că s'au jăluit înaintea domniei mele sluga domniei mele Onciul Iurașcovici ceau fostu părcalab, pre niște oameni dzicându că ș'au hotărât el satul lui Șendriceanii despre toate hotarăle, și au stâlpit, iar acmu s'au aflat un stâlp stricat și mutat din loc, dinspre sat despre Buhaicia, pentraceaia deacă veți vedea cartea domniei mele, iar voi să socotiți cu oameni buni de pre acolo, de veți afla că iaste mutat acel stâlpu den loc să luați boi dela acei oameni și să-i trimețeți la domnia mea, și să puneți stâlpul iarăș la loc cumu-i vor spune direasele până unde-i iaste hotarul lui. sișe vam pișem a

comu neacaa crivda da stănet lițem pred gospodvni. (asta voao scriem, iar cui (i s'ar părea) nescaiva înșelăciune să fie de față înaintea domniei meale).

Insuși Domnul a poruncit.

Iași la anul 7139 Februar 3

Gheanghea vel logofăt a învățat și iscălit

(I nac ne ucinite, și altfel să nu faceți)

ȘAIDIR

Pecetea roșie în ceară alipită: † Io Moisă Moghilă Voeved, bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi, cap de bou, coroana, stea, sabia, soarele, buzduganul, lună.

În dos notița: *za hotar Șendriceani otca Buhaicea*, (de hotarul Șendricenilor despre Buhaicea).

XVI. *Fără an, Noembrie 12 (cătră 7140)*. Cartea lui Pătrașcu Bașotă logofăt cătră Borleanul uricar în pâra dintre Onciul și Dumitrașco ginerele lui Rugină pentru alegere de hotare.

Eto az (adică eu) Pătrașco Bașotă vel logofăt scriem priiatenilor roștri Borleanului uricarului și Gociului multă sănătate. Dau a ști dumilor-voastre că sau părât acie de față Onciul Iurașcovici cu Dumitrașco ginerele lui Rugină pentru o bucată de hotar ceau mai fostu cartea mării sale lui Vodă de hotărât în doao rânduri acolo și leați și socolit cum am văzut și scrisoarea cea de mărturii acmu de țznoavă li s'au scris la dumnevoastră pentraceia să socoliți cum veți afla mai cu dreptul cu oameni buni să le hotărâți și să le stâlpiți... cum iaste scris în cartea mării sale ci iaste la Dumitrașco și cum veți afla mai cu dreptul iar să scrieți mărturii, aceasta scriem dumilor-voastre, și să fiți dumnevoastră sănătoși, amin.

În Iași Noembrie 12

Patrașco Bașotă vel logofăt

Pecetea mică în ceară neagră sfărâmată.

XVII. 7141 *Octombre 10 (1632) Iași*. Cartea lui Alexandru Iliș Vodă cătră Borleanul uricar în pâra dintre Onciul și Lupul Talpă cupar, ginerele lui Rugină pentru fânațe.

Io Alexandru Iliș Voevod, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldaviei, pișemi gospodstvami sluzear: nașim Borleanul uricar i ureadnicom ot Dorohoi (scriem Domnia mea slugilor noastre

lui Borleanul uricar și ureadnicilor de Dorohoi), voao știri c' domnii mele s'au jăluit sluga noastră Onciul ce au fostu stăroste pre Lupul cuparul gînerile lui Rugină, și așeau zis înaintea domniei mele că-i ia bucată de loc cu fănațe, din hotarul Șendriceanilor cătră hotarul Șelișeului în tăria sa. drept acea deaca veși vedea ciastă carte a domniei mele iar voi să socotiți cu oameni buni de va fi așea, și de va fi aratu sau cosit prespre stălpii Onciului, iar voi să luați 12 boi și la domnia mea să-i aduceți și să le dați dzi să vie de față toți cu uricele sale împreună.., să opriți cu fănaț cu tot pânăș vor întreba înaintea domniei mele și hărtie de dzi încă să le faceți; tac da znaete, i nac ne ucinite pread sim listu gospodstvami (astfel să știți și altfel să nu faceți prespre această carte a domniei mele).

Domnul a zis.

pis u las (scris în Iași) la anul 7141 Octombre 10

Gheanghea vel logofăt ucil i iscah (a învățat și a iscălit)

† TOADER

Pecete mare aplocată pe hărtie: Io Alexandru Ilieș Voevod, cu mila lui Dumnezeu domn țărilor Moldaviei; cap de bou, coroană, stea, buzdugan, sabie, soare și lună.

In dos: *list na Lupul cupar* (carte la Lupul cupar).

XVIII. *Fără an. Febr. 20 Iași (7141)*. Cartea lui Ghenghea log. cătră Borăleanul uricar in pâra dintre Onciul și Lupul Talpă cupar pentru un stălp și pentru cosit fân pe nedreptul.

Eto az (adică eu) Gheanghea vel logofăt, scriem la priia-telu nostru la Borăleanul ceau fost uricar, dămuț știre că ni sau jăluit *Onciul lurașcovicl prăcălab* pre Lupul cupariul dzicând înaintea noastră că-i ia o bucată de hotar, dela satul lui de Șendriceani și iau arat hotarul peste stălpul, și au și cosit, deci pentraceia deacă vei vedea cartea mării sale lui Vodă, iar tu ca să aibi a mearge și a strânge oameni bun(i) bătrân(i) megiiși din sus și din gios, să aibă a scoate hotarul și direasele și pre stălp, deci de se va afla că au arat și au cosit hotarul Onciului de Șendriceani Lupul și cu vecinii săi, iar tu ca să aibi a lua șase boi hataim dela Lupul cuparul și să-i trimiți înaintea porții mării sale lui Vodă, și am triimis și prentu un ficior al nostru pre Nacul diregătorul din Tomești să hie acolo la cea

tocmeală, iar de nu-i veți putea tocmi să le dați dzi să-și aduc(ă) direasele, înaintea măriei sale lui Vodă, deaceasta dăm știri, și să te bucuri despre mine.

In Iași Febr. 20

Ghenghea vel logofăt

Pecetea în ceară verde.

In dos: *List na Lupul cupar*. Carte la Lupul cupar.

XIX. 7143 *Iunie 6 Iași* (1635). Cartea lui Vasile Vodă Lupul către Borleanul uricar și I. Stârcea în pâra dintre Onciul și Lupul Talpă cupar pentru Șendriceani și fânul cósit.

Io Vasile Voevod, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldaviei, scriem domnia mea la sluga noastră la Borleanul uricariul și la Ion Stârcea dămuv(ă) știre: că sau jăluitu înaintea domniei mele sluga noastră Onciul ce au fostu staroste dzicând că-i împresură. Lupul Talpă ce a fost cupar o bucată de hotar dela Șendriceani, și iau luat și niște fân de pe partea lui, pentru aceia deaca veți vedea cartea domniei mele, iară voi să strângeți oameni buni den sus și den gios, să meargeți să socotiți și să aleageți partea Onciului deusebi cum va hi mai cu dreptul nemărui să nu fățăriți ce după cum vor spune diresele și după cum vor ști oameni buni așa să le aleageți. Așijderea și de acel fân săi socotiți de se va afla că au fostu a Onciului să-i faceți leage să-i plătească și cum veți afla mai cu dreptul să faceți scrisoare și să ne dați știre. *toe pișem* (aceasta scriem).

Gospodin reci (Domnul a zis).

In Iași leat 7143 Iunie 6

Pătrașco Bașotă vel logofăt

† DUMITRU

Pecetea domnească în tuș roș cu exerga: Io Vasile Voevod bojiu milostiuu gospodaru zemle Moldavscoi. Cap de bou, coroană, stea, soare, lună, sabie, buzdugan.

Obs. In dos nota: *list za hotar Șendriceanschim Borăleanului, Stârciib* carte de hotar a Șendriceanilor Borleanului și Stârcii.

XX. 7143 *August 4. Dorehol* (1635). Mărturie de cercetare ce face Borleanul uricar și Stârcea în hotarul Șendriceanilor despre Șilișău a Lupului Talpă comis.

Milostive și luminate Doamne, să fii măriia dumitale sănătos, dăm știri mării dumitale, ca domnului nostru milostiv, că a venit

cinstita carte dumitale, să socotim cu oameni buni și bătrâni megieși, de o bucată de hotar din hotarul Șendriceanilor, satului Onciului Părcălabului că sau jăluit înaintea mării dumitale, că iau împresurat Lupul Talpă comisul, cu hotarul Șeleșeului, deci noi vădzându cinstita carte mării dumitale, mărsam și am strânsu oameni buni și bătrâni și megiași de prinpregiur, și din târg den Dorohoi și dentralte sate, deci milostive Doamne dacă am mâr-su acolo la acel loc ce au price împreună cu acești oameni mulți strânși și cu oameni buni cari știu acel loc cum iaste și a cui iaste, noi am trimes la Lupul comisul să vie și el la noi și săși aducă și direasele să le citim și a lui și a Onciului să le hotărâm pe unde le vor spune direasele, cum iaste *obicearul* iar el nau vrut să vie la hotărât și la oameni buni cum au fost învățatura mării tale, ce au dzis că va veni înaintea mării dumitale, ce au trimes pe Dumitrașco din Ilișești cumnatul lui Rugină, cu un ispisoc de întăritură dela Smeon Vodă pe o bucată de loc din hotarul Buhaiciului, și scrie întracel ispisoc acel loc în seamne despre hotarul Șendriceanilor *din Jidovca în movila cea mare la Urlea, și peste o moviliță despre hotarul Păscarilor*. Deci noi milostive Domne, vrutam să aleagem niște oameni buni bătrâni *săi giurăm și să le punem brazdă cum iaste leage* cari vor ști cu sufletele lor pe unde sântu aceale seamne, ar ei nau vrut ci sau tras la măriia dumitale, deci noi leam dat dzi înaintea mării dumitale, și am mâr-su cu acești oameni buni de neau arătat aceale seamne și neau arătat de unde au luat Lupul fânul lui Dumitru șoltuzul din Botoșani, ce au vândut Onciul părcălabul, și de unde iau bătut vecinii, deci tot iaște hotarul Onciului de Șendriceani, de aciasta dăm știre mării dumitale, iar măriia dumitale îi va giudeca cum va fi voia mării dumitate. ca un domn milostivu și să fii măriia dumitale sănătos, și cu voe bună dela Hristos întru anî mulți și buni. Ot gospode amin, (de la Dumnezeu amin).

Iet (anul) 7143 August 4

Mai micii robli mării dumitale: Borăleanul uricar, și Isac Stârcea, și Gociul din Dorohoi, și Gheorghie diregătoriul ot Buhaici. și Grozav șoltuz ot (din) Dorohoi, și Romașco tij (iarăși)

și Ion Onco tij, și Stratulă, și Ștefa bătrânul, și Vlașin tij, și Gligorie Onic, și Droni și Gavril Șelepco, și Ionaș zăt (ginere) Cresti, și Ionașco Frățian tij, și Găgiul tij, și Roman tij, și Gora bătrânul tij. și Ionașco bătrânul, și Dumitrașco biv (fost) șoltuz, și Pătea Siul tij. și Isac Ilcescul tij. și Ștefa ot Buhaicea și Fădor ot Popeani, și alți oameni buni au fostu și Pavel o Șendriceani star, și Eremia tij. și Ionașco tij. și Ionașco și Drăgane star (bătrân), și Moisă, dămu știre mării dumitale, toți noi cu sufletele noastre.

XXI. 7144 Sept. 14 Dorohol (1635). Cartea boerilor rânduiți să cerceze hotarele Șendricenilor despre Șeleșeu în pricina dintre Onciul și Lupul Talpă comis.

Roditelii nașemu prea vâzdeleannomu i po Bozea nam mnoga nadijumu, pan Patrașco Bașotă, velichii logofātu, ot gospodi radovatisea gospodstvati amin. (Părintelui nostru prea scump și după Dumnezeu noao multă nădejde. Dumnealui Pătrașco Bașotă marelui legofăt, dela Dumnezeu să te bucuri domnia ta, amin). Cătră aciasta dăm știre dumitale, ca părintelui nostru, că are pâră Onciul prăcălabul cu Lupul Talpă comisul pentru o bucată de hotar din hotarul Șendriceanilor, dzicându Lupul comisul că iaste de hotarul lui a Șeleșeului, deci prăcălabul Onciul au făcut cinstită carte mării sale lui Vodă la noi și la oameni buni de prin pregiur megiași să le socotim acel loc cu pâră a^mcui iaste, deci noi vâdzând cinstita carte a mării sale lui Vodă, noi neam strânsu cu mulți oameni buni și slugi domnești și am mersu la acel loc și am ședzut o dzi toată dzua și Lupul comisul a fost acas(ă) și nau vrut să ias(ă) la noi cum scrie cartea mării sale lui Vod(ă), ce șau luat dzi la măria sa Vodă și la dumneata, deci noi leam dat și au venit înaintea dumitale iară dumneata părintele nostru logofăt, iarăș ai trimes la oameni buni să le socotim direasele, și să le hotărâm cu bătrâni carii vor ști cu sufletele lor, deci Onciul prăcălabul de iznoav(ă) au strânsu oameni buni și au trimis cu Borăleanul uricar la dumnealui la comisul Lupul să ias(ă) să le socotim și să le hotărâm, iară dumnealui iarăș nau vrut să vie la noi la hotar, ce am mersu de am aflat la acel loc de țarină, tot stricat cu oile și călcat, și am găsit și oile de faț(ă) în dzua de vâzvijenii

cistnago cresta (Inălțarea cinstitei cruci), și am luat și nești berbeci dintre acele oi de iam dat la scaun la Dorohoi, iară hotarul iaste despre Șeleșeul piscul jidovscăi, despre baltă, despre izvor, dreptu prin iazul lui Pribeg, și valea în sus tot matcă până întru altu iaz a Boghiului, unde se împreună cu hotarul Pomârlei și de acii la deal la Urlea, unde iaste un piscu mare cu movile, și peste piscu, pe drumul Dragolei, până în hotarul Păscarilor, iară pe unde au luat fânul an comisul Lupul tot iaste hotarul a Onciului a Șendriceanilor acum iarăș au călcat acel loc tot cu oile, și iau luat și un cal dela un fecior și iau bătut și pe niște oameni iarăș an cu putearea dumisale, deci noi vădzându că nu va să vie la leage și la hotar, cum scrie cartea mării sale lui Vodă, noi am semnat locul și nam pus stâlpi, și dăm știre dumitale, dumnetă vei face cum va fi voia dumitale, de aceasta dăm știre dumitale și să fii dumneata sănătos, *ot gospodi amin* (de la Dumnezeu amin).

pis (scris) u (în) Dorohoi vlt (anul) 7144 Sept. 14

Mai mici feciorii dumitale: Borăleanul uricar, și Isac Stârcea, și noi Ion Șoltuzul cu 12 prăgari ot trăg Dorohoi, și oameni buni anume: Miron biv voiut, și Grigore biv voiut, și Ștefa star (bătrânul), și Vlașcu star, și Gligorie și Droni și Gavril Șelip, și Ionașco zeat Criste, și Iosip Ilcescul, și Ionașco Frațian, și Braia star și Ionașco Drăgănescul, și Pavăl Mișco și Samson și alți oameni buni au fostu, dăm știre dumitale.

(ss) Borăleanul (pecete *un cal*), Isac Stârcea (pecete *o pasăre*), Pecetea Dorohoiului: *trăg Dorohoi*.

XXII. 7144 *Mal 19* (1636) *Iași*. Cartea lui Vasile Vodă Lupul cătră dregătorii de Dorohoi în pâra dintre călugării de Bârnova și ginerii lui Rugină pentru alegerea hotarelor dintre Șendriceani, Buhaicea și Păscari.

Io Vasilie Voevod bojiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi. Scriem domniia mea la slugile noastre la *dregătorii de Dorohoiu*, Dăm știre că domniei mele sau jăluit rugătorii domniei mele, egumenul i tot săborul dela svânta mânăstire de la Bârnova, și sluga noastră Onciul ceau fostu parcălab pre Dumitrașco cumnatul lui Rugină, și pre Lupul ce au fostu comis dzicându că le iau dela trei sate hotară, dela Buhaici, dela Șendriceani și dela Păscari, pentraceaia deacă veți vedea cartea dom-

niei mele, iar voi să le dați dzi să stea de față Innaintea domniei mele, și săși aducă direasele cu ce iau aceale hotară, și să le faceți și hârtie de dzi, *totu i nac ne budet* (aceasta și altfel să: nu fie).

Saam gospodinu veleal (Insuși Domnul a poruncit).

u Ias (In Iași) 7144 Mai 19

Gavril Măteiaș vel logofăt

† MARDARIE

Pecetea domnească în tuș roș ștearsă.

In dos: *list za soroc na Dumitrașco i Lupul Talpă comis* (carte de soroc la Dumitrașco și Lupul Talpă comis).

XXIII. 7144 Iulie 12 Icași (1636). Vasile Vodă Lupul scrie carte la Ciogole și Borăleanul uricar în pâra dintre Onciul și Dumitrașcu, ginerele lui Rugină pentru Șendriceani și Șilișeu.

Io Vasilie Voevod, bojiu milostiiu gospodaru zemle Moldavscoi, pișem gospodstvami slugim gospodstvami (scriem domnia mea slugilor domniei mele) Costandin Ciogolei ureadnic ot Botoșani, i Bourleanul (sic) uricar, dămuv(ă) știre că sau pârât de faț(ă) Innaintea domniei mele slugile noastre, Onciul Iurașco, și cu Dumitrașco, ginerele lui Rugin(ă), pentru o bucată de hotar, dzicându Onciul căi iaste lui direaptă ocin(ă) și moșie din hotarul Șendriceanilor, iar Dumitrașco și cu ceilalți frați a lui, așea au dzis că lli lor dare și miluire, cum au arătat și uric dela Pătru Vodă din hotarul Șelișeuului, pentraceaia deacă veți vedea cartea domniei mele, iar voi să strângeți oameni buni bătrâni de prin pregiur, megiași și din Dorohoi, cari vor fi oameni buni, și să meargeți la aceale hotare, să socotiți pre acel uric dela Pătru Vodă, pe unde va spune în seamne, și pe unde au hotărât Gheorghie părcalabul și cu alți oameni buni, pre acel hotar, să socotiți cum veți afla mai cu dreptul nimărui să nu fățăriți, și deacă veți aleage să puneți seamne, și să le faceți scrisoare, și să dați știre, *tac pișem gospodstvami, i nac nø uce-nite* (aceasta scriem domnia mea, și altfel să nu faceți).

Saam gospodinu veleal (Insuși Domnul a poruncit).

u Ias It. 7144 Iulie 12

Gavril Măteiaș vel logofăt

† DUMITRU

Pecetea domnească în tuș roș, ștearsă.

In dos: *list do Ciogolea Costantin vornic, Borlean uricar za hotar Șendriceani*, (Carte la Ciogolea Costantin vornic și la Borleanul uricar, de hotarul Șendriceanilor).

XXIV. *Fără an (7144) August 30 Dorohoi. Mărturie de cereetarea ce fac Cost. Ciogolea și Borleanul la Șendriceanii lui Onciul Iurașcovicî despre Șilișeul a lui Rugină.*

Intru tot cinstit, și după Dumnezeu mult nedejduitor părintele nostru, dumniului giupânul Gavrilaş logofăt *marire*, pohtim pre milostivul Dumnezeu pace și sănătate dumitale, alt(ă) dăm știre dumitale ca părintelui nostru vinitau Onciul Iurașcovicî cu o cinstită carte a mării sale lui Vodă la Costantin Ciogolea vornicul de Botoșani, și la dumnealui Borleanul uricar, de să strângeți oameni buni bătrâni de pre megiiși și să socotească de pâra Onciului ce are cu Dumitrașco cumnatul lui Rugină și cu Lupul Talpă comisul *prentro* bucată de hotar de Șendriceanii ce o iau acmu cu un uric dela Pătru Vodă, și scrie în uric că au hotărât Gheorghie părcălabul pre acea bucată de hotar, deci pre noi neau pohtit acolo și am mârșu cu boiarii și cu oameni mulți bătrâni de megiiși de la noi la târgu, și au arătat oameni bătrâni cu sufletele sale, tot cu dreptul că iaste aceasta Orlică și pre matca cătră Jidovca până la iazul Pribeagului până în drumul Păscarilor, tot iaste hotarul Șendriceanilor și au hotărât Onciul Iurașcovicî în dzilele lui Alexandru Vodă feciorul lui Iliiaș Vodă cu Rugină și cu oameni buni bătrâni de au fostu la hotărât atunce, ce până acmu tot au ținut tot Onciul, acea bucată de hotar până au murit și Rugină și fără de gâlceavă cu pace, iar acmu Dumitrașco și cu Lupul, ei rădică pără pre Onciul, iar noi am întreat de omini bătrâni, să știe pre unde au îmblat Gheorghie părcălabul de au hotărât și au pus seamne sau stâlpi, deci nu sau aflat nime să știe să fie hotărât, Gheorghie părcălabul dintracei omini bătrâni..., așeau mărturisit acei omini bătrâni cu sufletele sale, innaintea hotarnicilor și noi încă mărturisim cu sufletele noastre, vădzându pre acei omini bătrâni pre unde au arătat și pără acmu de patru ori au socotit acel lucru și sau aflat așea, și au fostu boiarii hotarnici Isac Stârcea și Ionașco Roșca, și Gociul diiacul, și Petre direagătorul de Dorohoi, și Gligore Tăutul, și Ionașco direagătorul de lugșcani, și Gheorghie diregătorul de Buhaice, și Tinașco vatămanul de acole, și au fost și alți omini mulți de pre megiiși, de iasta dăm știre dumitale cu sufletele noastre, iar dumneata vei

face cum te va năstăvi Dumnezeu, și să fi dumneata sănătos, cu pace dela Isus Hristos, amin.

u (în) Dorohoi Avgust 30.

Noi mai micii feciorii dumitale, Ion Șoltuzul de Dorohoi, și Grozav, și Iurașco starii, și Ghiciul i Mitineu, i Gora star, Ion Vocic, i Gligorie Vocic, i Traiula, i Ionașco Latăș, *i inih liidii stari, dobri bit tamo*, (și alți oameni bătrâni și buni fost-au acolo).

Pecetea târgului Dorohoi: „trâg Dorohoi“ p. p.

In dos: list za marturie ot liud. dobrih, ot Dorohoncea za hotar Șendriceani, (carte de mărturie dela Dorohoiani pentru hotarul Șendriceanilor) list za hotar Șendriceani za Jidovca, Pribeag i Orlao (carte de hotar a Șendriceanilor despre Jidovca, Pribeag și Orlao).

XXV. 7145 *Octombre 4 (1636) Iașl.* Vasile Vodă Lupul scrie din nou carte la C. Ciogolea și Borăleanul uricar în pricina hotarului Șendriceanilor despre Șilișeul Lupului Talpă comis.

Io Vasile Voevod bojiu milostiū gospodaru zemli Moldavscoi, scrienti domniia mea la slugile domniei meale, la Costantin Ciogolea vornicul de Botoșani, și la Borleanul uricar, dămuv(ă) știre de cartea ce neați trimes aice la domniia mea printru o pără a Onciului Iurașcovici, ce au avut cu Dumitrașco cumnatul lui Rugină, și Talpă Lupul comisul, pentru o bucată de hotarul Șendriceanilor, care vrea să o ia spre hotarul Șeleșeului, și printraceea ați socotit voi cu oameni buni și bătrâni și sluga domniei meale cum ați aflat cu sufletele voastre, cum acel loc iaste de hotarul Onciului din Șendriceani, deacă veți vedea cartea domniei meale, iar voi să aveți a merge cu oameni buni să puneți stâlpi pe unde aț(i) socotit și aț(i) luat cu sufletele voastre și cu megiiși, pre hotarul Șendriceanilor, de cătră alte hotare, și stâlpii ce iau pus Dumitrașco cu Lupul Talpă să aveți a le lepăda și să pue stâlpii pre unde au fost de vac hotarul de Șendriceani, și așijdere să aveți a face leage Onciului cu Lupul Talpă, printru niște fân, ce sau luat de pre hotarul Onciului săi plătească cum veți afla cu direptul și cu oameni buni și cine va hi arat pre hotarul lui să aibă a lua adzăcea și săi oprească hotarul, cu această carte a domniei meale, nime să naibă a ara sau a cosi făr(ă) voia lui, de iasta

scriem domnia mea, *i nac ne ucinite*, (și altfel să nu faceți).

Sam gospodinu veleal, (Insuși Domnul a poruncit).

u las vleato 7145 Oct. 4

Gavrit Mateiaș vel logofăt

† GLIGORIE

Pecetea ștearsă.

În dos : *list do Ciogolea vornic i do Borleanul za hotaru Șendriceánt* (carte la Ciogolea și la Borleanul de hotarul Șendriceanilor).

XXVI. 7150. (1642). Vasile Vodă Lupul întărește alegerea făcută de Turcul stolnic în Păscari ot Hărlău.

Suret de pe ispisocul dela Vasile Vodă leat. 7150.

Adecă au vinitu înnaintea noastră, și înnaintea al noștri boiari Moldovenești, a mari și a mici slujitorul nostru egumenul și cu tot soborul dela sfânta mănăstire Bărnova, și sau rugat și au ceriut carte dela domnia mea și hotarnici ca să li să aleagă și să hotărască lor satul *Păscari* la ținutul Hărlăului, deci domnia meal am făcut cartia domnească, la sluga noastră Turcul ce au fostu stolnicu, deci el mergând acolo și strângându mulți oameni și mēgiiași de prinpregiur și diregători de Dorohoi, anume Gheorghie și Zaharia șau ales și șau hotărât după hotarul cel vechiu, pre unde au îmblat de veciu și începândusă hotarul dela obârșia părăului pietrii în gios până la o piatră lângă drum, iar de acolo drept la părăul Buhaiului la vadu, iar de acolo în gios până la moara cea veche, iar de acolo drept la deal, la o piatră la poartă, iar dela poartă drept în gios până la coada iazului Cărstii la o piatră, iar de acolo drept la altă piatră, la deal între niște pământuri din gios de drum, iar de acolo drept peste valea Veliceanca până la piatra măgurii piste vale, iar de acolo în sus vale în potriva unei pietre la movilă, iar dela moghila drept la altă piatră din gios din Vircoviciu, iar de acolo iar valea Vricoviciului, iar de acolo apucă troianul până la o piatră Jidanca, iar de acolo drept în apa ezărului, atâta iaste tot hotarul Păscarilor, de căfră alte sate, deci deacmu înainte ca să aibă a ține rugătorii noștri călugări dela sfânta mănăstire ce scrie mai sus tot hotarul satului Păscari cu tot venitul, iar alte sate de prin pregiur să naibă a să amesteca în hotarul călugărilor, iară nici să să mai părăscă în veaci.

„Și sau tălmăcit *la Școala domnească*“.

XXVII. 7168 Mai (1660) Iași. Ștefan Vodă Lupul scrie carte la Toader Gherman să cerceteze încălcarea ce o fac Dorohoianii în Șendriceanii lui Eremia Cărcu.

Io Ștefan Voevod bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi, scriem domnia mea la sluga domniei mele la Toader Gherman den Cordăreani, dămuți știre că domnii mele sau jăluit sluga noastră *Eremia Cărcu* ce au fostu portari pre *târgoveții dela Dorohoi*, dzicându sluga noastră Eremia Cărcu innaintea domnii mele că e hotarul alătura cu *Dorohonceanii* cându acmu, iar *Dorohonceanii* sau sculatu și au aratu pre lângă hotarul lui Cărcu și nau aratu numai în hotarul său, ci au trecutu peste stâlpu și în hotarul lui Cărcu și au stricat și stâlpul, pentru aceea deaca vei vedea cartea domniei mele, iar tu să mergi acolo la satu la *Șeandriceani* și să strângi niște oameni buni de pre înpregiur și să socotești acolo, deace de se va afla că au intratu *Dorohonceanii* peste stâlpul lui Cărcu, și vor fi ei stricatu și stâlpul, iar tu să ne dai știri precum vei soco(ti), de acolo cu oameni buni, și să nu faci întralt chip, *toe pișem* (aceasta scriem).

u las vleit (în Iași la anul) 7168 Mai 11

Saam gospodinu veleal (insuși Domnul a poruncit).

Răcoviță vel logofăt ucil (a învățat)

Pecetea domnească în tuș roș cu exerga: Io Ștefan Voevoda bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi. Capul de bou.

XXVIII. 7177 Mai 6 (1669) Iași. Maria lui Eremia Cărcu face danie jumătate din Șendriceani fiului său de suflet Gavril sin Arsenie Dobrenchi

Adecă noi Maria fata Onciului Iurașcovici giupăneasa răposatului Irimia Cărcu ce au fostu portar, scriem și mărturisim cu cestu adevărat zapis al nostru, netâmplândumise cuconi de trupul meu socotitam și am ținut pre ceastu cucon anume Gavril Dobreanchi, feciorul lui Arsenie Dobreanchie, de mic în casa noastră și lam dat și la învățătură luatulam fiiu de suflet și iam dat dintrale mele ocini ce mis despre părintele meu, ce mai sus iaste scris, și iam dat lui toate părțile mele de ocină ce am în Piedecăuți ce sintu la Cernăuți, cu vecini și cu tot vinitul, și *giumătate de sat de Șendriceani, ce sântu la ținutul Hărlăului*, cu cas(ă) și cu pohoarne gata, și cu giumătate de vecini, ce

sintu de moșie fără vecinii, ce sintu de Costina că aceia sintu a lui Dubău deusebi, acestea ocini și vecini eu leam dat și le am dăruit acestui cucon, ca să hie pomană părinților mei, ca și cându ar hi din trupul meu, așijderea și în viața mea, până voiu hi vie eu ca să aibă a mă ținea și să mă hrăneseu, de pe dânsese, iară după treacerea mea dintraceastă lume deșartă să hie a lui Gavril Dobrinchie, iară cine să va ispiti a străca această a mea danie, măcar și din rudele meale, acela să fie neertat de Domnul Dumnezău, ceau făcut ceriul și pământul și preacinstita lui maică Mariia și de 4 Evangheliști, și de 12 vârhovnici apostoli, și de 318 svenți părinți ceau fostu în Nekeia cetatea cea sfântă și locul lui să hie de sălaș cu Iuda și cu trecliatul Ariia, iară intraciastă tocmală au fostu mulți boiari și feciori de boiari pre anume, dumnealui Andreiaș, ceau fostu clucear mare, și Prodan Drăgușescul biv vel șatrar, i Ștefan Rugină biv vel șatrar, i Gheorghică biv logofăt, Vasile Malaiu logofăt al doile, i Gavril Neaniul biv logofăt, Ștefan Petriceaico vtori (al doile) clucear, i Andreian păharnicul, i Ionașco Bașe biv parcalab, i Zosim Bașotă, i Ștefan Brăescul biv vâtav stolnicei, i Dumitrașco Roșca, i Roman, i Patrașcan i Irimicea vornicii de poartă, i Durașco Isăcescul, i Constantin Cocărăscul, i Ionașco Mateeșescul de Popeani, i Arsănie Volcenschi de Lucoviț, și alți mulți boiari și feciori de boiari, și pentru mai mare credința eu miam pus și pecetea și am rugat pre dumnealor pre acești boiari de au iscălit, și eu Anton am scris să să știe.

u Ias vleato 7177, msta Mai 6 dni (zile).

Maria portăroaia fata Onciului (pecetea Maria), Andreiaș biv vel clucer iscal, Prodan Drăgușescul biv șatrar iscal, az (eu) Rugină biv șatrar iscal, az Gheorghie Gheanghea, biv logofăt iscal. i az Gavril Neaniul biv logofăt iscal. az Ștefan Petriceaico clucer iscal. și eu Chiriac biv vel părcălab, mam tâmplat, mai pe urmă tâmplatumam și eu Andrei Mihuleț uricar iscal, az Ștefanache Sava iscal. încă mam tâmplat la astă danie, Andrian biv ceașnic iscal. az Ionașco Bașe biv părcălab iscal. i az Gligorașco Gherman biv vornic iscal. az Ștefan Brăescul iscal. Roman vornic (pecetea Nicolai), i az Irimicea dvornic iscal. az Ionașco iscal. az Patrașcan vornic iscal. az Dumitrașco Roșca

dvornic, Costantin Cucoran, az Durașco biv staroste, az Costantin Isăcescul iscal. az Drăgușul iscal. încă mam tâmplat la aceasta danie, az Dumitrașco Șeptelici, mam tâmplat mai pre urmă la această tocmală, să se știe, Costantin treti logofăt mam tâmplat mai apoi, însă dintraceastă danie au lipsit Pedecăuții că sau vândut giământate de sat lui Ștefan armașul sinu (fiul) Treascăi, drept noaizăci de lei, pentru datoriia lui Gavril Dobrenchi, ce au rămas, iară a patra parte de Pedecăuți au vândut Gavril Dobrenchi până au fostu viu lui Stefan zet (ginere) Strașcăi ; iară o schimbătură a patra parte au rămas stricat, deci de sa găsi vrun zapis la zet (ginerele) Strașcăi, să nu să fie în sam(ă) pe acea schimbătură de Pedecăuți.

leat 7224 Săpt. 20.

In dos : nota : zapis dela dumneai mătusa Pertiăroae pre Pedecăuți și Șendriceani.

XXIX. 7179 August 20 (1671) Dorohoi, Cercetare de hotarele Șendriceanilor la Jidovca, movila Orlii, în pâra dintre Dubău logofătul și Rugină șatarul.

Milostive și lumninate Doamne, să fii mărie dumitale sănătos, dăm știre mării dumitale, pentru rândul unui hotar din Șendriceani ce iaste *peste iazăr* în ținutul Hărlăului *cei dat de demult din hotarul târgului Dorohoiului*, pentru pâra ce are Dubău logofătul cu șătrariul Rugină printru acel hotar scriind driase bătrâne a lui Rugină cum iaste lor danie și moșie o bucată de loc din hotarul Șendriceanilor, în semne scriind de demult și seamnele scriu *din Jidovca la movila Orlii*, ce iaste acea Orlii un deal și o movilă pre acel deal, iară Rugină dzic(e) că nui locul acela Jidovca undeii piatra ci mai gios, și movila iarăș dzic(e) că nui aceeaia Orli, iară noi milostive doamne robii mării dumitale, *Patrașco Zbiere vornicul de Dorohoi*, și Simion Popa *Cadehrib* și Ionașco *Bădro șoltuzul de Dorohoi*, și Ion Lișcenco ceau fost șoltuz, și Gheorghii diiaconul, și Pirlușco de acolo și Sănic și Condre bătrânul de acolo, și *Gligorașco Furtună* de acolo, și Condre Turcin, și Eremiia Silic de acolo, și Condre de Păscari, și Simion Buțurcă și Vasile Vătămăan ottam, și Mitre de Buhaiciu, și Vasile Candinco și Diiaconul de acolo, și Lupașco vatamanul de Lozna, noi toți mărturisim cu sufletele noastre că știm că după

multă pâra ceau avut Onciul cu Rugină și cu cumnații lui, cari i sau luat și driasele dela divanul mării sale răposatului Vasile Vodă, și sântu direasele acele de rămas la mâna lui Rugină, și după pâra și rămăsătura aceea sau mutat pietrele mai gios la Jidovca, șin movila cei în dialul Orlii carele sântu pietrele și astăzi, șau finut Șendriceani până anțârțu, ce iarăș au început a mestica acel hotar, și trece peste pietri și dzice căi mai gios Jidovca și movila Orlii ce s(ă) scrii în uric, iară noi știm cu sufletele noastre că unĊes pietrele în Jidovca șin movila Orlii, acelai hotarul și acelai semnul după pâra lor și cum scrie uricul lui Rugină, iară mărie dumitale vei giudeca cum va hi voia mării dumitale, și să fi mării dumitale sănătos, ot Hriste amin, (dela Hristos amin).

u Doroĥol vlt 7179 August 20 dni (zile)

az Patrașco vornic iscal.

Gligorașco Furtună iscal.

az Gheorghie diacon iscal.

11 puneri de degete.

† Pirlașco.

XXX. 7207 Iunie 30 (1699). Ilie Enachi stolnic și vameșii cei mari așază plata datoriei femeii lui D. Gherghel către Lazor jidovul în sumă de 548 lei capete și dobânda.

Ilie Enachi vel stolnic, făcutam această scrisoare a noastră pentru o datorie ceau fostu dator Dumitrașco Gherghel, lui Lazor Jidovul și făcând jalobă la mării sa Vod(ă), giupăneasa lui Gherghel pentru camăta banilor asuprind Lazor, neau orânduie mării sa Vod(ă), ca să li luăm sama, și stând noi la sam(ă), de iam socotit, sau aflat, Gherghel dator lui Lazor Jidovul, cu 349 lei, capitele pe ai ceau fost trecuți până la moartea lui Gherghel și dobânda sau socotit pre acești bani ce mai sus scriem 154 lei, cari fac peste tot 548 lei, și aducându Lazor zăloagile ce avea pus, de mâna lui Gherghel înaintea noastră, la vamă, sau prețuit, cu vamășii și cu negușitori, cari sau iscălit, mai gios, din odoare și dintralte ce au fostu, carele scriem mai gios, anum(e): 165 lei niște mărgăritari, și 150 lei de pe 150 berbeci, și 40 lei 2 cai, unul murg și altul negru, și 20 lei 2 inele, unul cu diiamant, altul cu zamfir, și 36

lei o păreche de brățari cu aur, cun inel tij de aur bătut, cari au tras 16 *matcaluri*, *matcalul* câte 2 lei un ort., și 50 de lei o păreache de *sărji* cu 6 picioare zmaragduri, și 20 lei 2 perine zorba de ceale greale bune, și 10 lei un covor bun, și 17 lei 2 cupe de argint ce au tras 90 de dramuri, dramul câte 24 bani și 32 lei, 10 linguri și o căldărușă de argint ceau tras 322 dramuri, dramul câte 13 bani buni, și 7 lei 8 coți de masă de cea leșască bună de pânză, deci acestea toate sau prețluit și sau plinit suma cât au fost datorii 548 lei cu capite cu dobândă și zapisul lui Gherghel ceau fostu la Lazor Jidovul, sau luat și sau dat la mâna giupănesei lui Gherghel, iară pentru alte zăloage ceau mai rămas, sau dat pre mâna lui Andrei Abăza vornicul tatăl giupănesei lui Gherghel, iar pentru acei 150 de berbeci și 2 cai ce fac 190 lei au făcut zapis Abaza vornicul, la mâna lui Lazor Jidovul, precum mergând Lazor pe la Bacău, să dea acelea acolo, iar de nu vor hi berbecii depini să aibă a da vornicul Abăza și berbecii și banii, să plinească și camăta sau socotitu din dzeace 12 întrun an, deci vădzând noi din toate ceau fostu între dânșii, să nu mai aibă a pără unul pre altul, nici giupăneasa lui Gherghel pre Lazor nici Lazor pre dânsa, și luând Lazor berbecii și caii dela Bacău să aibă a da zapisul lui Abăza pe mâna lui Ilie sinu (fiul) Abăza, aciasta scriem.

u Ias leat 7207, luni 30

Ilie vel stolnic iscal, Costantin iscaal, - Tomas paron (față), Coda staroste (grecește), Savvas staroste (grecește), Frangule vornic (grecește), Ștefan Caratzas (grecește), indiscifrabil (grecește).

In dos nota: Zapis pre aședzare ce sau plătitu lui Lazor Jidovul datorie sa denalntea vamășiloar celor mari în zilele mării sale Ioan Antiohie Vodă.

XXXI. 7223 *Mat 20 (1715) Iași*. Cartea lui Neculai Vodă cătră 4 boiari hotarnici să aleagă hotarele Șendriceanilor lui Albotă Clucerul despre Do-roholeni.

† Io Nicolae Alexandru Voevoda, bojieiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi, scriem domnia mea la boiarii noștri¹⁾ Pârful șetrarul și la Gheorghii Gorovei, și lui Gafenco uricarul

1) Adaus de alt condei, *Zbilare șătrarul*.

facem știre că aicea la domniia mea veni Albotă cluciarul, și ne arătă câteva direase dela domni trecuți și mărturii dela hotarnici pe satul *Șendriceani dela ținutul Dorohoiului* (sic) cum iaste direaptă moșie a lui în care direasă scrie căi aleas(ă) și stălpită din seamne în seamne, acmu fiind acel sat *Șendriceani aproape de târgul Dorohoiu*, și fiind locurile pustii și Alboteștii, fiindu așădzați la alte locuri, și pentru neputințe nau putut cerca să hi impresurându Dorohoianii o bucată de loc din hotarul Șendriceanilor, deci vădzându cartea domniei meale, să vă sculați și să meargeți acolo la Șeandriceani, și să chemați pe Dorohoiiani de față, și să aduc(ă) și direase, de or hi avându de seamnele târgului Dorohoiului să s(ă) înfățiașeze cu a lui Albotă, și de vor dovedi dirēasele lui Albotă, pre Dorohoiiani, și so afla că sau trecut piste siamne, și sau împreunat hotarul Șendriceanilor, așea de iznoavă pe direasele lui Albotă, să meargeți din seamne în seamne, și să faceți mărturie la mâna lui Albotă, ca viind aicea să i s(ă) facă întăritură săși ție moșie cu pace, acestea scriem.

u Ias leat 7223, Mai 20.

Pecetea domnească în tuș roș cu exerga: Io Nicolae Alexandru Voevod, bojiu milostiuu gospodaru zemii Moldavscoi. Cap de bou.

Gavril Miclescu vel logofăt.

† HERMEZIUL

XXXII. Fără an (7223) după Mai. Mărturie hotarnică pentru Șendriceani rădicată de Cost. Zbiere și Gh. Gorovei.

Milostive și luminate Domne să fii mărie ta sănătos. facem știre mării tale că neau venit o luminată carte a mării tale ca s(ă) mergem la sat la *Șendriceani ce sântu la ținutul Hărlăului* și să aliagem tot hotarul pen pregiuru satului Șendriceanilor pe direas(e) ce are boiarul mării tale *Sandul Albot(ă)*, ce au fostu clucer cu giupăneas(a) lui *Gavrilaș Dobrenchi* ce noi pe porunca mării tale am mersu și am strânsu, megieș de pren pregiur den sus și den gios, și am luat mărturie a (o)măn(i) care mărturie este făcută de Botici și de Lazor ce au fostu pitar vornicii de Dorohoi, și dela șoltuzul de Dorohoi, cu 12 pargari, și dela mulți vătămăni de pe la sate de prenpregiuriul Șendriceanilor cari au fostu hotarnici de au otărăt acestu loc, în

dzilele lui Alexandru Vod(ă) feciorul lui Iliiaș Vodă, și întâi am mersu în capul hotarului den sus despre hotarul Buhaiului den vale adâncă den ezer dela nește loze, și am purces alătura cu hotarul Buhaiului pe drumul vechiu la deal, unde scrie în mărturie că au fostu stâlpu de piatră și acmu nu sau aflat, și de acolo la alt stâlpu de piatră în sus de drumul ce vine den sus despre Șilișeu, și merge la Dorohoi, care este stâlpu vechiu și dintraceal stâlpu peste valea Buhaiului dreptu într-o sărătur(ă) în costa delului spre apus, unde sântu și puținel(e) loze, și de acolo la del peste nește pământuri ce au fostu arat, Neculai de Lozna ce au fostu prisăcar, pen mijlocul pământurilor și la un copaciu mare în dumbrav(ă) ce iaste buiur vechiu, și decolo într-o poen(ă) ce să cheamă Marcoviț(ă), și pe hotariul vechiu, și de acolo la deal pân(ă) supt codru Lăbușcăi în buriul Lozniei ce au fostu într-un copaciu lângă drumul mare, și acel copaciu ce au fostu cu buiur cădzut și am pus altu buiur întraltu copaciu alătura, cu acela lângă drum, și de acolo părâul în gios pen pădure pân(ă) într-o poen(ă) unde hotarul Cobălei, și de acolo dreptu peste o pădurice dreptu pân(ă) în fân(tă) na Strahovei, alătura cu hotarul Cobălei, și den fâna (sic) Strahovei dreptu peste părâul Cobălei și direptu în del, la un stâlpu de piatră, ce spune în mărturie veche că au fostu și acmu nu lam aflat, de către hotarul Dorohoiului, iar târgoveții de Dorohoi venir(ă) făr(ă) ispisoc și făr(ă) nemic dovadă și dziser(ă) precum nu este ace fântână Strahovei, ce este altă fântână mai sus cătva loc în hotariul Șendriceanilor într-un mijloc de câmpu cari ei fără nemic dovadă au luat și brazda în cap șoltuzul cu doisprădzeci oameni și au dus pe unde au vrut ei, și noi am întrebat dup(ă) ce au mutat ei de au dzis că nui fântâna Strahovei aceia ce spune mărturie veche acel loc ce vine alătura cu hotariul Cobălei pân în fântână ce den sus ce au zis ei căi fântâna Strahovei a cui loc este, căci ei au dzis că nui știu, a Cobălei este au a Șendriceanilor, pentru căci că în mărturie veche spune den fântână peste părâul Cobălei, iar târgoveții de Dorohoi, neau dus la altă fântână care vine mai sus de unde dă părâul Cobălei în Strahova și ne dus(e) peste păr(ă)iu Strahovei la del, și neu coborât pe șesul Buhaiului în gios și neu

duș la un piscu de del (*șters* unde au fostu un vad *pe*) car(ii) dzic delul Țiganilor, așe au dat sem(ă) Dorohoenii că vine hotariul Șendriceanilor, iar mărturie veche spune până la cel cap de piscu că au fostu doi stâlpi de piatră și nici urul nu sau aflat, iar dintracel piscu, trece locul Șendriceanilor peste pârâul Buhaiului, și alături cu hotariul Păscarilor sp(r)e mize-nopte la del pân la un stâlp de piatră vechiu în mijlocul câmpului, și din stâlp iar peste câmpu la râp(ă) la o fântân(ă) și în balta ezerului, tot alături cu hotariul Păscarilor.

Asijdirile milostive Doamne facem știre mării tale, iarăș am mersu peste ezer iar la o bucat(ă) de loc de peste ezer despre răsărit tot din hotariul Șendriceanilor, și pre mărturie ce au hotărât Botici cu Lazor ce au fostu pitar vornicii de Dorohoi, și am luat dela vracnița Șendriceanilor den del de cătră Dorohoi dentrun stâlp de piatră vecniu spre răsărita sorelui, a altă piatră car(e) nu sau aflat desupra Hăleșeului Crăstii și de acolo la movila Barcoviț, de acolo la ezul Tomei Purcariului, și de acolo la stâlpul de piatră ce este pe delul din mijloc de cătră hotarul Păscarilor și de acolo pe delul den mijloc în sus pela movilă ce sânt pe mijlocul delului, iar dela o movilă ce este mai mare pe acel del tocma în drumul ce vine dela Dragole, și apoi în hăleșeul Bogului, și apoi matca în gios până în ezul Pribagului, și la drum până la hotariul Păscarilor, unde este un stâlp de piatră, iar de acolo tot drumul în gios, pe lângă movile pân în (*șters porta*) vracnița Șendriceanilor, la stâlpul de piatră, de unde sau început întâiu, precum pren pregiur este hotariul Șendriceanilor despre iazor pe hotariul cel bătrân.

*robii mării tali Costantin Zbiere Șetar
și Gheorghife Gorovei.*

XXXIII. 7224 Oct. 7 (1715) Iași. Cartea lui Neculai Vcă către Pârvul și Boșată hotarnici să aleagă hotarul Șendriceanilor lui Sandul Albotă clucer despre târgul Dorohoiului.

Io Nicolae Alexandru Voevod, bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavșcoi, scriem domniia mea la boiarii noștri, dumnealui Patrașco Zosin biv vel stolnic și la Costantin Pârvul, biv vel șatraș, facem știre dumilor voastre că mai în trecut dzilelor,

sau fost scris o carte la dumneata Pârvule șetrar, și la Costantin Zbiara șetrarul, și la Gheorghită Gorovei, ca să meargă la sat Șendriceani ce sântu la ținutul Hărlăului, și pe driasea ce are Sandul Albotă cluceriul și Anița giupâneasa lui Gavrilaş Dobrenchii, care scrie din seamne în seamne săi hotărăscă despre toate părțile prin pregiur, și dup(ă) porunca domniei mele au mersu acolo la Șendriceani, și despre alte părți toate au îndreptat hotarul pe seamnele ceale vechi, precum arată ispisocul lui Alexandru sinu Iliăș Vodă, din veleaț 7129 Noem. 18, iar *despre târgul Dorohoiului nam ales, căci sculânduș(ă) târgoveții de Dorohoi, și neavându nimica în mână, ci numai cu gurile lor, au urnit că merge hotarul pe alt loc și nau vrut să meargă pre semniale, precum scrie driasele, precum vădzum și mărturie acelor boiari scriîndu cum pe unde au mersu Dorohoianii, nice cu o dreptate nau mersu, căci că precum scrie dreasăli Șendriceanilor, le împesură o bucată mare de loc, din hot rul Șendriceanilor, și în driasăli arată cum au fost doi stâlpi despre hotarul târgului, și nice unul acmu nu s(ă) află, și vădzându acei boiari acea nedireptate, nau ales hotarul despre târgu ce iau trimes în giudecată, de care lucru am socotit domniia mea împreună cu tot sfatul nostru că *mai de credință sintu dreasăli domnilor bătrâni, decât gurile oamenilor, și unde iaste dovadă cu scrisori din seamne în seamne, nu încape altă credință*, ceiată că vă scriem, vădzându carte domnie mele să mergeți acolo la Șendriceani, și de iznoavă să strângeți oameni buni megiiși și die sus și din gios, și pre ispisocul lui Alexandru sinu Iliăș Vodă, să le hotărăți și despre Dorohoi, pe unde veți socoti că vine dreptu, și unde sar adeverii cau fostu stâlpi vechi, și acmu nu sântu, să puneți alți stâlpi la loc, precum arată dreasale, iară nu pe gurile Dorohoianilor, și precum veți hotără să faceți și o mărturie încredințată dela dumneavoastră, viindu aice ca să li s(ă) facă și dela domniia mea driias de întăritură, aceasta scriem.*

u las let 7224 Oct. 7

Ilie Catargiul vel logofăt

† AXINTIE Uricar.

Pecetea domnească în tuș roș: Io Nicolae bojiu milostiu gospodaru zemii Moldavscol.

XXXIV. 7224 Decembrie 9 (1715). Hrisovul lui Neculai Vodă, prin care se hotărăsc definitiv marginile Șendriceanilor lui Sandul Albotă clucerul despre moșiile învecinate.

† Io Nicolae Alecsandru Voevoda, bojiu milostiu gospodaru zemli Moldavscoi, adecă au venit innaintea domniei mele și innaintea a lor noștri Moldovenești boiari a mari și a mici: boiarul nostru Sandul Albotă, ce au fostu cluciar, și ni să jălui pentru un sat anume Șendriceani dela ținutul Hărlăului, care să hotărăște de o parte cu hotarul târgului Dorohoiului, iară de alte părți să hotărește cu alte hotară dzicându cum acel sat Șendriceanii, giunăte de sat iaste al său a Sandului Albotă, schimbătură dela Gavril hatmanul, gînerile lui Todosie Dubău, ce au fostu logofăt mare, iară lui Dubău logofătul iau fostu danie dela Mariia giupăneasa lui Cărcu portariul, fata Onciului Iurașco, vistiarnicul, iară cialaltă giunăte de sat iaste a Aniței giupăneasa lui Gavrilaš Dobrenchie vornicul pe care sat Șindriceani niau arătat acești boiari ce scriu mai sus, și un ispisoc dela Alecsandru Iliiaș Vodă, în care ispisoc scrie că au hotărât Șendriceanii, Botici vornicul de Dorohoi, și cu Lazor ce au fostu portar, și cu mulți megiași oameni buni, de târgu dela Dorohoi, și alți de pren pregiur, cari scriu tot acuma, în mărturie acelor boiari, cum au hotărât satul Șindriceani, și lau stălpit prenpregiur despre toate părțile pe hotarele cele bătrâne, iară acmu jăluindu Sandul Albotă clucerul, și Anița giupăneasa lui Gavrilaš Dobrenchii vornicul, cum li să impresură locul Șindriceanilor despre o parte și alta, făcutuiam cartea domniei mele la boiarii noștri, dumnealor Costantin Zbiară biv vel șatrar, și la Costantin Părvul biv vel șatrar, și la Gheorghită Gorovei portariul, ca să socotească cu direptate și să îndireapteze atât hotarul Șendriceanilor penpregiur pe hotarul cel bătrân și pe seamnele cele vechi, pre cum va arăta ispisocul lui Alecsandru Iliiaș Vod(ă), deci acești boiari ce scriu mai sus pe porunca domniei mele au mersu la sat la Șendriceani, și au strânsu oameni buni și megiași, din sus și din gios, și sau sculat acei megiași și au luat mărturia lui Boticiu vornicul și a lui Lazor portariul ce să pomenescu mai sus, că au hotărât satul Șindri-

ceanilor, în zilele lui Alecsandru Iliiaș Vodă, și acii au purces megiiășii pe acel ispisoc, și pe mărturie ce scrie din seamne în seamne, începândus(ă) hotarul de cătră Dorohoi din vracnița Șindriceanilor din deal dela stâlpul de piatră spre răsăritu soarelui, la alt stâlp de piatră desupra hăleșteului Cărstii, care piatră nu sau aflat, și de acolo în movila Braicovița, și de acolo la iazul Tomii Purcar, și de acolo la un stâlp de piatră ce iaste pe dealul de mijloc de către hotarul Păscarilor, și de acolo tot dealul în sus, pela movilă ce *snătu* (sic) pe mijlocul dealului, iară dela o movil(ă) ce iaste mai mare tot pe acel deal, la un stâlp de piatră ce iaste lângă drumul ce vine dela Drăgolea, decia în heleșteul Boghiului de acoloa matca în gios, până în heleșteul Prbeșgului, de acolo la deal la drumul ce vine dela Dorohoi, întrun stâlp de piatră, ce iaste lângă drum de către hotarul Păscarilor de către baltă, de acolo tot drumul în gios pe lângă movilă, până iară la *vratnița* Șindriceanilor de unde sau și început hotarul de peste iazer de către Dorohoi și iarăș hotarul Șindriceanilor iaste de către Bohaice, și începe hotarul din valea adâncă din iazul din nește loze ce sau aflat uscate la deal pe drumul cel vechiu, la un stâlp de piatră care nu sau aflat, de acolo la alt stâlp de piatră în deal deasupra Buhaiului, ce iaste lângă drum, și de acolo drept peste valea Buhaiului întră săpătură în creasta dealului, ce iaste despre apus, unde *snătu* (sic) și puțuniale „loze“ și de acolo la deal peste niște pământuri ce leau fostu arat Nicolae de Lozna și în dumbrav(ă) dreptu întrun stejar, ce iaste *buir*, și de acolo în Marcovița, care este o poeniță, și de acolo la deal până supt codrul Lăbușcăi, în buiurul Loznii ce au fostu întrun copaciu lângă drumul mare, și acel copaciu lau aflat cădzut și au pus buiur întralt stejar, lângă dânsul, tot în drum, de acolo tot părău în gios pren pădure, până în poiană unde hotarul Cobălei, și de acoloa pen dumbravă drept peste o pădurice în fântâna Strahovii, tot alătura cu hotarul Cobălei, și din fântâna Strahovei dreptu peste părăul Cobălii, și dreptu la deal la un stâlp de piatră, ce spune în mărturia veche, de către hotarul târgului Dorohoiului, și stâlpul nu sau aflat, iară un om bătrân, anume Nicolae de Lozna, sau sculat și au mărturisit înaintea

acestor boiari ce se pomenescu mai sus, și iau dus la acea fântână dzicându cum el au apucat că iaste hotarul Șindriceanilor și aceala iaste fântâna Strahovei, deci precum au mărturisit acel om bătrân, așa arată și ispisocul cel vechiu dela Alecsandru Vodă, și sau suit acei boiari în deal, într-o moviliță și iară liau mărturisit acel om bătrân dzicându că fiindu el copilândăr și lucrându pe acel hotar, au mersu Cărcu portariul cu mulți oameni, și fiindu și tatăl lui Nicolae acolo, și el împreună cu tată său au audzit din gura lui Cărcu, dzicându precum hotarul lui a Șindriceanilor au fostu până lângă drumul cel vechiu dela Dorohoi, însă acmu târgoveții lăsându săliștea târgului pustie, și aflându loc bun de taină în Strahova, unde nau mai fostu seliștea târgului nici odată, căci iaste loc tot de făneț și de țarină, și vădzându că precum scrie direasele lui Albotă, li vor strica casele, și iar scoate din Strahova, neavându ei nici o scrisoare în mână, cu lăcomie nesocotit au luat brazdă în cap și au mersu peste păraul Strahovei, iară nu a Cobălei, mai pe din gios, ca doi pristeali de sigiat(ă), de unde dă păraul Cobălei în păraul Strahovei, într-o mocirlă în mijlocul câmpului dzicându ei că acolo iaste fântâna Strahovei, și au trecut peste păraul Strahovei, iară nu a Cobălei, și sau suit la un piscu, și au coborât la vali și au mersu pe șesul Buhaiului, pe aproape de săliștea Șindriceanilor, și au vinit la capul unui piscu cei dzic dealul Țigănescu, și leau dzis acești boiari târgoveților de vremea ce știți că merge hotarul pe aicea, dați stâlpii cari scrie în ispisoc, căs doi stâlpi până la acest loc, ei au luat sam(ă) că nau apucat stâlpi ci au arătat o stâncă, deci văzându acești boiari ce au făcut ei căi fântâna aceia, iau întrebat și leau dzis în ispisocul lui Alecsandru Vodă scrie precum până în fântâna Strahovei, miarge hotarul Șindriceanilor tot alătura cu a Cobălei, iară voi ați mutat mai gios, atâta loc care lau ținut tot Șindriceanii până acmu, și liam dzis spuneți acmu acel loc pite Strahova, din ciala fântână de sus, până în ciala fântână a cui iaste, ei au luat sam(ă) că nu știu a cui iaste, și au priceput acei boiari că au luat rău târgoveții brazda în cap, pentru ca să impresure locul Șindriceanilor, ca să nu li s(ă) strice casele, să ias(ă) dela acel loc, și să miargă la seliștea târgului,

deci acei boiari vădzându că nu stau Dorohoianii la dreaptate, și fiindu pricina și despre locu domnescu, nam cutezat a însemna locul Șendriceanilor, și leam dat dzi să vie Dorohoianii cu Albotă la divan, precum vădzum și mărturie dela acei boiari, întraceasta chip, deci la dzi fiindu cu toții aicea și arătânduni Albotă direasele, am socotit împreună cu tot svatul nost u, că unde *snătu* (sic) direas(e) domnești de spun din seamne în siamne, nu trebuie alte mărturii că *snătu* (sic) mai de credință driasele domnilor, decât gurile oamenilor: pentru aceia dară am făcut altă carte a domnii mea(le) de iznoavă la boiarii noștrii dumnealor Pătrașco Zosin biv vel stolnic, și la Costantin Părvul biv vel șătrar, ca să hotărască locul Șendriceanilor, din seamne în seamne, precum arată ispisocul lui Alecsandru Iliiaș Vod(ă) și pe porunca domnii meale, au mersu acolo la Șindriceani, și au strânsu oameni buni. Megiași din sus și din gios, și am îndreptat hotariul Șindriceanilor pren pregiur, pe hotarul cel vechiu, pe siamnele cele vechi, și unde nau aflat stâlpi cum au arătat ispisocul lui Alecsandru Vodă din vleaț 7129 au pus stâlpi și așa au aflat hotarul Șendriceanilor, începându(ă) hotarul de către Dorohoi, din vratnița Șindriceanilor, din dal, dela stâlpu de piatră spre răsăritul soarelui, la altu tâlpu de piatră deasupra hăleșteului, Cărstii, de acolo în movila Braicoviții, și de acolo la iazul Tomii Purcariul, și de acolo la un stâlpu de piatră, ce iaste pe mijlocul dalului de către hotarul Pascariilor, și de acoloa tot dialul în sus pela movile ce *snătu* (sic) pe mijlocul dealului, iară dela o movil(ă) ce iaste mai mare tot pe acel dal, la un stâlpu de piatră ce iaste lângă drumul ce vine dela Dragolea, de aci în heleșteul Boghiului, de acolo matca în gios, până în heleșteul Pribeagului, de acoloa la dial, la drumul ce vine dela Dorohoi, întrun stâlpu de piatră ce iaste lângă drum, despre hotarul Păscarilor despre baltă, de acoloa tot drumul în gios, pe lângă movile, până iară în vratnița Șindriceanilor și la stâlpu de piatră de unde sau început hotarul de piatră (sic) iazer, și iarăși hotarul Șindriceanilor, iaste de către Buhaice, să înceape hotarul din iazer din valea adâncă, din niște loze ce sau aflat uscate, la dial pe drumul cel vechiu, la alt stâlpu de piatră în dial, carele nu sau

aflat, și sau pus altul la loc, și de acolo la alt stâlp de piatră în dial, deasupra Buhaiului, ce iaste lângă drum, și de acolo peste păraul Buhaiului, într-o sărătură în coasta dialului, ce iaste despre apus, unde *snătu* (sic) pușinială loze, și de acolo drept în dumbrav(ă) întrun *buîr* și de acolo la Marcovița, și de acolo la deal, până suplu codrul Lăbușcăi, în *buîrul* Loznei ceau fostu întrun copaciu, lângă drumul cel mare, și acel copaciu, sau aflat cădzut, și au pus *buîr* întralt copaciu, tot lângă drum de acolo tot păraul în gios pren pădure, până în poiana unde hotarul Cobălii, și de acolo pen dumbrav(ă), alătura cu hotarul Cobălii, aicea au dat pricin(ă) Dorohoianii cu gurile lor nevându la mână nici o dovad(ă), dzicând că iaste fântâna Strahovii, mult mai gios, pe cursul păraului care nu miarge acolo la acea mocirlă, unde da samă căi fântâna Ștrahovei, hotarul Cobălii, care sau dovedit din direasele lui Albotă, și cu oameni buni bătrâni, cum nu iaste fântâna care sau dzis Dorohoianii ce iaste fântâna din arini, care iaste în gura vâlciali, ce vine din poian(ă) Ciornolozii, în care fântâna agiunge hotarul Cobălii, precum scrie în ispisocul lui Alecsandru Iliiaș Vod(ă), și așea sau dovedit și au rămas pe Dorohoiani, iară din fântâna aceia a Strahovei, dreptu peste păraul Cobălii, și peste Luncă și dreptu la dial, unde arată ispisocul că au fostu stâlp de către Dorohoi, despre hotarul târgului și nu sau aflat și au pus altu stâlp și de acolo la alt stâlp de piatră, în dial într-o movili(ă) despre hotarul târgului Dorohoiului, de acolo la alt stâlp de piatră, ce sau pus în piscul dialului țigănescu, tot despre hotarul târgului Dorohoiului, și de acolo peste păraul Buhaiului, drept în sus la un stâlp de piatră ce iaste lângă drum, despre hotarul Păscarilor, de acolo în fântâna din răpă, și în iazer, așia pren pregiur au ales hotariul Șendriceanilor pe direase, și cu dreptate, cu mulți oameni precum vădzum și cartea dela acei boiari mari pomeniți întracesta chip, care lucru și domniia mea, dacă am vădzut, am credzut, și am dat și am întărit lui Albotă clucerul, și Anișii Dorenchioae, tot satul Șendriceanii, ca să le fie direaptă ocină și moșie precum sau hotărât și sau stâlpit cu uric de întăritură neclătit și nerușăit pe hotarale cele bătrâne pe unde de veac au imblat iară Dorohoianii.

să hie rămași din toat(ă) liagea ț(ă)rii, și să lipsască și să lipsască (*adaus* toți) de pe locul Șindriceanilor, și nime să naibă a se mai amesteca, nici a pără nici dănăoară în veaci, peste această carte a domniei meale, aceasta scriem, întraltu chip să nu hie.

u las vleit 7224 Dec. 9

Pecetea domnească în ceară roșie căzută.

Ilie Catargiul vel logofăt

† GHEORGHIE HERMEZIU

XXXV. 7228 *Mat 30 (1720) Dorohoi*. O nouă hotarnică a Șindriceanilor, rădicată de Stroici spătar, ban D. Macri și D. Gafenco uricar.

Milostive și luminate Domne să fii măria ta s(ă)n(ă)tos, Facem știre Domne mării tale, că pe luminat(ă) poruncă a mării tale, am vinit la târgu la Dorohoiu, pentru jaloba ceau jăluit mării tale târgoveșii de Dorohoi, pre cum le impresur(ă) Albotă cruceriul o bucată de loc, din hotarul târgului cu hotarnicii ceau hotărât de curându dumnealor Zosăn stolnic, și Părvul șătrar, deci noi am strânsu oameni buni și megiași de pren pregiur și dumnealui Stroici spătar și Dumitrașco Gafenco uricar, și Gheorghii(ă) Gorovei, și Durac, și Ilie vornicii de Dorohoiu, și șoltuzul cu toți târgoveșii de Dorohoiu, și pe ispisocol răposatului mării sale Alecsandru sinu (fiul) Ilieș Vod(ă) din văleat 7129 Noemvrie 18, carele scrie hotarul din seamne în seamne a satului Șindriceanilor, începându(ă) hotarul de către Buhaicea, dela ezer, iaste din valea adâncă dela loze, pe drumul bătrân, la un stâlpu de piatră, de acolo la alt stâlpu de piatră, dela piatră drept peste părăul Buhaiului, la săratur(i) dela săratur(i) în dumbrav(ă) la un buor, de acolo la Marcoviț, de acolo la boorul Loznii supt Lăbușcă, de acolo părăul în gios pân la hotarul Cobălii, la poiar(ă), de acolo peste păduriț(ă) drept la fântâna Strahovei, iar despre hotarul Cobălei, aicia au fost pricina cu hotarul cel nou, făcându cum iaste fântâna Strahovei, ce din arini care iaste în gura vâlcii, și jăluindu Dorohoncenii cum nu iastea cea fântâna Strahovii cu cari li s(ă) impresură locul, și niau arătat altă fântână care iaste pe cursul părăului mai gios în șes, și nu iam credzut, nici întralt

chip na putut adevəri ce au ales șas(e) oameni bătrâni de târgu de Dorohoi anum(e): Timoști, și Iftodi, și Dămiiian, și Zaharie, și Iftimie Crețul, și Horlaci de Cobăla, să giure în sf(ă)nta biseric(ă), cum nu este fântâna Strahovii, cea din arini ce iaste aceasta din șes, și giurându am mutat stâlpii cei noi, și am pus un stâlp la această fântână, și altul am pus piste pârâul Cobălei, în piscul dialului de către hotarul târgului Dorohoiului, precum merge și ispisocul cel vechiu, dela acel stâlp la alt stâlp de piatră, ce iaste în piscul dialului țigăneascu, de acolo în sus, peste pârâul Buhaiului la fântâna la râpi din ezer, despre hotarul Păscarilor, așa pren pregiur, am aflat hotarul Șendriceanilor tot pe ispisocul cel vechiu, Să fii măriia ta sănătos.

din Dorohoiu lt 7228 Mai 30

*Robul mării tale, Dumitru Macri biv vel ban. Stroici spătar,
Dumitrașco Gafenco uricar.*

XXXVI. 7228 Iunie 4, (1720) Deleni. Mărturia a 6 oameni de hotarul Șendriceanilor despre Cobăla și despre locul din luncă, pe care nu-l știu a cui a fost.

Cinstit dumniata Dumitre Măcrii ban marî, fi dumniata sănătos, fac știr(e) dumitale cau vini Sandul Albotă cruceriu și cu Iliia vornicul de Dorohoiu și ne au adus un răvaș dela dumniata în care scri cum jăluindu Dorohoiienii că li să împresur(ă) hotarul și lăsindus(ă) pe noi cum că știm hotaral(e) cum sintu ce noi aciastă dată nam putut vini pentru neputința noastră, iar ce știm mărturisăscu cu sufletul meu înainte lui Dumnedzău șa dumitale că eu despre hotarul Cobălii știu că merge hotarul Șendriceanilor pân în vâlce ce vine din poiana Ciornoloz din vâlce în gios iaste de Cobăla, iar din vâlce în sus de Șendriceani pe suptu luncă tot de Șendriceani, iar lunca a cui iaste moșia no știu, nici la dial pân unde merge hotarul nu știu, dar știu cau ținut un preot de Dorohoiu, *stupi* în lunca Strahovei, șau ținut stupi și târgoveții, iar moșia no știu a cui î nici fântâna Strahovei care iaste, no știu, atâta știu și mărturisăscu înainte lui Dumnedzău șa dumitale șa ceastă mărturiie am făcuto denaint: preotului Gligorică ot Deleni, și denaintea preotului Neculai ot Ocnă, și denaintea preotului Toder

tiș. ot Delen^t, și Gligorie Deleu, și pentru credința noi toți mai
gîos neam pus iscăliturile, să s(ă) criadză.

ot Delen^t let 7228 Iunie 4

Diaconul Toder sinu, diaconul ot Șendriceani, Ereu Gligorie, Popa Neculai ot Ocnă, mam tâmplat, Ereu Toder mam tâmplat. Gligori Deleu vataful la cas(a) dumisale vistenicului.

† NECULAIU vornicul ot Delen^t

XXXVII. 7233 April 24 (1725) Iași. Carte de giudecată a Mitropolitului Gheorghie ce a avut Iordachi Cantacuzino visternic, prin care nepoții lui Dobrenchi lasă Aniței giumătate de sat din Șendriceani pentru plata datorilor unchiului lor cătră soția sa.

Adec noi, Stefan Căpotici postelnic, nepot de soru lui Gavrilaş Dobreanchi, și eu Costantin Pilat șătrariul, ginerile lui Gavrilaş Dobreanchi, scriem și mărturisăscu cu acestu adevărat zapis al nostru, precum să s(ă) știe, că fiind unchiul nostru Gavrilaş Dobrenchie, pe giupăneasa lui Dumitrașco Ghiarghial med (clinicear), mai pe urmă tâmplândusă unchiului nostru moarte, și copii ceau avut, cu unchiul nostru, iară au murit, deci trăgându noi pentru moșie și alte ce au mai rămas de a unchiului nostru, dela dumneaei giupăneasa dumisale, iară dumneaei au arătat, un zapis de 230 de vedre de miere, și pentru această datorie am vândut giumătate de sat de Piedecăuți, dela Ciarnăuți, pentru noădzeci de lei, și o sabie, și un contăș drept 11 lei, cari sau făcut 101 de lei, și 129 de lei, au dat sam(ă) că au plătit dumneaei, și dentracești bani au mai rădicat dumneaei 20 de lei, dzicându că au fostu datorie dumisale întracel zapis a unchiului nostru, și au mai arătat dumneaei și un izvod de ceau cheltuit la pamințile morților a unchiului nostru, și a copiilor, cari sau făcut 67 lei, 3 pot (ronici) făr(ă) 10 lei noi ce au vândut niște nasturi a unchiului nostru, deci noi am tras pe dumneaei la giudecata mării sale lui Vod(ă), și mării sa Vod(ă) niau orându it la sfinție sa Gheorghie Mitropolitul și la dumnealui Iordachi Cantacuzino vistiarnic, să nea ia sama, și să ne aședze, și luânduni dumnealor sama, am rămas noi să mai dăm dumisale Aniței giupăneasei dumisale, din toate socotealile 184 de lei, deci neavându noi să dăm acești bani, am dat dumisale din moșiile unchiului nostru, giumătate de sat de Șendriciani,

dela ținutul Hărlăului, și cu doi oameni vecini, iară din Șindriceani, șasa niam învoit și niam aședzat, și acestu zapis lam făcut denainte a dumjorsale boiarilor celor mari, cari să vor iscăli mai gios, și pentru credința niam iscălit să s(ă) știe, și eu Vas(i)lii Popa uricarul am scris cu dzisa dumisali Stefan Căpotici postelnicului (șters *părcălabul*), și a lui Costantin Pilat șătrariului să să știe.

u las It 7233 April 24

Ștefan Căpotici post. Costantin Pilat biv vel șatrar. iscal.

In dos:

Gheorghie Mitropolit Suceavschi; Ilie Cantacuzino vel visternic, „denaintea noastră sau așădzat și alt ceau mai rămas de a lui Dobrenchie, toate leau dat, niamului, ia numai dzestre ei șau luat după giudecata pravilii“.

„și peste aciastă giudecat(ă) și așădzare cu pravilă, nime nici odănăoar(ă) să nu samestece“.

Nota: „Zapis de cumpărătură dela Ștefan Căpotici pe pol sat de Șendriciani“.

XXXVIII. 7233 April 27 (1725) Iași. Mihai Vodă Racoviță întărește cartea de giudecată între Anița și nepoții ei Căpotici și C. Pilat, dând Aniței Ghergheloaie giumătate din Șendriceani și 2 vecini.

† Io Mihai Răcoviț Voevoda, bojliu miloșțiiu gospodaru zemli, Moldavscoi, adică sau părât di față innaintea domnii meale, și a tot statul nostru, Anița giupăneasa lui Gavril Dobrenchia care au ținuto mai innainte, Dumitrașco Gherghel cu nepotul său Stefan Căpotici post., și cu cumnatul lui Ștefan Căpotici anume Costantin Pilat șătrar, dzicându Anița cum după ceau luato Dobrinchia au avut împreună un copil și o copilă, și sau tământat, diu murit și Dobrinchia și copii amândoi, și nimică altă nu iau rămas dela Dobrenchia fără de cât numai moșia și vecini de car(e) lucru Ștefan Căpotici și Costantin Pilat, vădzându că după ceau murit Dobrinchi, unchiul lor, fecior nu iau rămas, sau sculat, și ceria ce ar fi rămas la Anița pe urma lui Dobrenchia, fiind ei de neamul lui Dobrinchia, iar Anița așeau răspunsu, cafar(ă) de moșii și vecini nimică altă nu iau rămas, pentru căci cându au luato Dobrenchia pe Anița nimica

nau avut Dobrenchie, precum neau mărturisăt și Costanțin Zbiră șăl(rar), că Dobrenchia numai patru boi, și doao vaci, și doi cai, au avut când au luat pe Anița, și încă și pe acele bucate leau prăpădit pără a nu muri Dobrenchia, și încă neau mai arătat Anița și un zapis de 230 de vedre de miar(e), ceau plătit o datorie a lui Dobrenchi la un turcu anum(e) Mahomet, după ce au murit Dobrenchia, șau cheltuit și la griji lui Dobrenchia și la griji copiilor, car(e) pentru aceasta domniia mea, această giudecată am socotit, și iam orânduit la sfinția sa părintele Gheorghie Mitropolitul, și la cinstit și credincios boiarul nostru, dumnealui Iordachi Cantacuzino vel vist., de liau luat samma pre amă(nu)ntul și iau giudecat după cum scrie sfânta pravilă, că Anița nu este datoar(e) să plătiască datoriile lui Dobrenchie, de vrem(e) că feciori nu iau rămas, nici altăceva, și încă câte bucate au avut ea când au luat Dobrenchie, nu i sau plinit dzăstrea, precum arată toată povestea, pe amănuntul în mărturie svinții sale părintelui Mitropolitului și a dumisali Iordachi Cantacuzino vel vist., ce de giudecată și izvodul cel de socoteală, în care scrie că întracea datorie, acele 230 de vedre de miere, și altă cheltuială ce sau cheltuit la moartea lui Dobrenchie, care dintru toată socoteala au rămas 184 lei trii pot (ronici) dați de Anița în datorie lui Dobrenchie, deci așa sau socotit și sau giudecat cu dreptate de vrem(e) că copii nau rămas pe urma lui Dobrenchie, moșii, vecini ceau rămas a lui Dobrenchie, să ia rudele lui, și pentru câtă datorie ar hi rămas, a lui Dobrenchie, să plătească rudele lui toată datoria, și pentru aceai 184 de lei trii pot (ronici) ce au dat Anița în datorie lui Dobrenchie, sau socotit și sau dat o giumătate de sat din Șendriceanji, și doi vecini, din moșiile lui Dobrenchie, și sau așezat întraceiași chip precum arată mărturia, și sau dat și zapisul cel de datorii în sama lui Stefan Căpotici și lui Costanțin Pilat șal(rar). Pentruacea domniia mea, dimpreună cu tot statul nostru, vădzând dereaptă giudecată și mărturie încredințată am dat rămaș pe Stefan Căpotici, și pe Costanțin Pilat din toată legea țării, deacmu înnainte să de bună pace Aniței,

și această pără să nu să mai părăscă peste cartea domniei meale, aciasta scriem.

It 7233 April 27

Vel Vist ucil.

Pecetea domnească în tuș roș: Io Mihail Racoviță Voevoda bojliu milostilu gospodar zemli Moldavscoi. Setevro 1703.

XXXIX. 7235 *Ghenar 9 (1727) Iași.* Cartea lui Gr. Ghica Vodă, către D. Macri ban să infrâneze pe Gherghel Iordachi, care cu tărie a intrat pe partea lui Sandul Albotă în Șendricani.

Io Grigorie Ghica Voevoda bojliu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi, scriem domniia mea la credincios boiarul nostru, dumnealui Dumitrii Macri biv vel ban, facem știrea dumitale că aici sau părăt faț(ă) Sandul Albotă ceau fostu cluc(eariu) cu Iordachi Gherghel, pentru satul Șendriceani, ce sintu la ținuțul Hărlăului, pe apa Buhăului, dzicând Albotă cum au avut pără la Mihai Vod(ă) faț(ă) cu Gherghel, și Mihai Vod(ă) iau orânduit la cinstit și credincios boiarului nostru, dumnealui Sandul Sturdza vel spătar, de iau așădzat cu acea moșie, și iau în-părțit care din cotro a ținea, și liam făcut și cartea, Albotă să fie partea din gios, cu vadul morilor cel vechiu, iar Gherghel să fie partea den sus, după ceau mărșu la țară, Gherghel a cosit fânațul lui Albotă pe partea din gios, în sila lui, fără voia lui Albotă, și el și oaminiu lui, șau luat și dijma din pâne, den partea din sus ceau fost tot ial, deci iată căț scriem dumitale să iei cartea lui Mihai Vod(ă) ce este la Albotă, să o citești și precum sau giudecat, și scrie în carte așa să hie, și ci sa afla cau făcut fân pe partea lui Albotă, săi plinești dijma, iar pentru casa lui Albotă, precum scrie cartea lui Mihai Vod(ă) să hii dumneata zapciu lui Gherghel să facă cas(ă) lui Albotă pe partea lui precum sintu casele lui cu toate heiurile, și iat(ă) că punem dzi de astăzi Ghenar în 9 până la *Simpietru* săi fie casili gata, iar carii nu sar ținea de aceia giudecată, șar vre să mai amestici, să ni faci știre cu o mărturie, și pentru un vad de moar(ă) noao ceau fost făcut Gherghel din gios, de moara cea veche a lui Albotă, săi dai poruncă săl strici, și să lepede

și stâlpii afar(ă), precum scrie și cartea lui Mihai Vod(ă), aiciasta scriem.

u las It. 7235 Ghenar 9

Vel logofăt ucil

Pecetea domnească în tuș roș cu exerga: Io Gregorie Ghica Voevoda bojiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi. 1727 cap de bou.

XL. 7236 Mai 2 (1728) Iași. Cartea lui Gr. Ghica Vodă către D. Macri ban, să pue la cale pricina de moșie între Albotă clucer, și Gherghelești pentru Șendriceani, o-casă și un iaz.

Io Grigorie Ghica Voevoda, bojiu milostiiu gospodaru zemli Moldavscoi, scriem domnia mea la cinstit și credincios boiarul nostru dumnealui Dumitru Macrii vel ban, facem știrea că în multe rânduri ne sau jăluit Albot(ă) ceau fostu clucer, pe Gherghelești pentru o moșie ce au ei depreun la sat la Șendriceani la ținutul Hărlăului, și domnia noastră în trei rânduri iau rânduit tot la dumnealui cinstit și credincios boiarul nostru Sandul Sturdze vel vist(ernic), și dumnealui liau luoat sama pre amănuntul și iau giudecat, și după giudecat(ă), iau făcut și cărți care vii înțelegi dumneata mai pe largu din cărțile de giudecat(ă) ce are Albot(ă), și ei toți calcă giudecata, deci pentru acest lucru iat(ă) că scriem dumitale vininduți carte domniei meale săi trimiți și săi chemi fat(ă), și cu foarte bună dreptate săi aședzi pentru toate ce ar avea, ca să nu aibă Alb(ă) strâmbătate și pentru o cas(ă) ce este săi fac(ă), precum îi scriu cărți să fii dumneata zapciu, să io fac(ă), și pentru un iaz nou ce iau făcut Ghergheleștii carele înneac(ă) vadul cel vechju, a lui Albot(ă), să fii dumneata zapciu și să strici iazul și să lepede stâlpii afar(ă), precum îi scriu cărțile, și de va fi așa cum jeluște Albot(ă) cluc(er), că nu s(ă) ține de giudecat(ă), și calcă giudecata, după fapta lor li să cade și o certare, și precum vei aședza dumneata de acolo mai drept să faci și o mărturie la mâna lui Albot(ă), ca de sari mai tragi unii la divan să avem șt(i)ri, aceasta scriem.

u las It 7236 Mai 2.

locul peceții mici domnești în tuș roș.

XLI. 7236 *Mat* 24 (1628) *Şendriceni*. Hotarnica Şindriceniilor.

Cinstit al nostru mai mare dumnealui Dimitrii Macrii *marile vel* ban să fi dumneata săn(ă)tos, facem ştire dunitale că vini la noi Sandul Albotă cluc(er) cu cinstit răvaşul dunitale, în care ne scrii dumneata precum şau vinit poruncă dela măria sa Vod(ă) ca să aşedzi dumneata pe dumnealui Sandul Albotă cluc(er) cu feciorii lui Dumitraşco Ghe ghel pentru satul Şendriceni, ce iaste pe Buhai în şinutul Hârlăului, şi săi împarţi în doâ cu acel sat, ca săşi fie cineş partea sa căruie dincotro sa vini, care acel sat este danie dela Marie faţa Onciului ce au fost dup(ă) Cărcu portariul, şi pentru câte pricinî au avut între dânşii, săi aşedzi dumneata pentru toate şi dunitali dânduşi altă poruncă dela măria sa Vod(ă), nai putut să mergi şi ne ai o-rânduît dumneata pe noi, pe porunca mării sale lui Vod(ă) ca să mergem în locul dunitale săi aşedzăm pe cum a fi drept, şi să le împărţim satul Şendriceanii în doâ, deci noi pe porunca dunitale am mersu la sat la Şindriceani, şi am socotit acel loc pe unde să vine în giunătăte hotarul, începânduş(ă) despre răsărit din apa ezerului din sus de valea Petrii, drept la dial spre culmea dealului sau pus stâlp de piatră, de acolea tot spre apus mai la deal şi peste o vâlcea în zarea dialului, iar sau pus stâlp de piatră, şi de acolea tot spre apus în dia deasupra pârăului Buhaiului, din sus de movila cea mare sau pus iar stâlp de piatră, de acolo drept la vale. şi peste pârăul Buhaiului, drept în gura pârăului ce vine din izvoru din stâncă, şi pârăul la dial tot pre apus, şi peste stâncă drept în deai, sau pus stâlp de piatră, de acolea tot spre apus şi peste drumul Buhaiului în zarea dealului, sau pus stâlp de piatră, de acolea drept la vale în *vadul Bilii* în drumul Lăbuşcăi, şi drept la dial prin pădure pân în hotarul Loznii, aşea am aflat că este în giunătăte hotarul Şendriceanilor, deci învoinduş(ă) de bun(ă) voe despre amândoâ părşile, au luat Sandul Albotă giunătăte de sat partea din sus, iar feciorii lui Gherghel au luat iar giunătăte de sat partea din gios, de acmu înainte să fie dintraceste pietre în sus, giunătăte de sat Sandul Albotă, iar din pietre în gios giunătăte de sat să fie feciorii lui Gherghel, însă pentru un vad de moară ce este în partea din gios vad vechiu şi

este dat danie lui Dubău logofătul, acel vad să-l fie Sandul Albotă cluc(er) precum îi scrie diata, așijdere și feciorii lui Gherghel să fie volnici aș face moară pe Buhai în sus or unde ar găsi vad de moară pe partea lui Albotă, însă să nu fie nimic stricăciune morii lui Albotă, iar la siliștea cea veche să naibă treabă Albotă, căci sau vinit toată siliștea în partea feciorilor lui Gherghel, iar pentru pomeți căți sor afla pe partea din gios săi fie toți ai ficiorilor lui Gherghel, așijdere și pe partea din sus căți pomeți sor afla săi fie Albotă cluc(er), însă în partea din gios sau dat loc mai mult pentru căci partea din gios este mai proastă și mai îngustă, care am socotit și iam împărțit și ei încă de bun(ă) voia lor au primit și sau aședzat cu voia lor despre imbe părțile, iar pentru casele lui Albotă fiind întâi giudecata ca să le mute feciorii lui Gherghel pe partea din gios căci era să fie Albotă partea din gios, le au fost mutat feciorii lui Gherghel, precum scrie cărțile mării salei lui Vod(ă), iar acmu așa am socotit și iam aședzat săș mute Albotă în cheltu'ala sa casăle unde ia fi voe pe locul său în parte din sus, așa iam aședzat, și să fi dumneata săn(ă)tos.

u Șendricenii let 7236 Mai 24

Mai mic a dumitali, az Costantin Zbiera biv vel șat(rar), az Stroici spăt(ar) iscal; Miron Gafenco, martor și am scis.

Obs. În pachetul de acte al Șendricenilor se află o a doua mărturie hotarnică a acelorași boeri, exact cu acelaș cuprins, Miron Gafenco scriitorul zapisului începuse a scrie al 2-a exemplar pentru feciorii lui Dumitrașco Gherghel, pe aceeași coală de hârtie, cu textul dat mai sus, și apucase a scrie următoarele 2 rânduri: „Cinstit al nostru mai mare, dumnealui Dimitrii Macrii vel ban, să fi dumneata săn(ă)tos, facem știre dumital(e) că vîniră la noi ficiorii lui Gherghel“...

Atrăgându-i-se însă atenția că nu se pot sluji cele 2 părți în pără cu una și același hârtie scrisă la un loc, și că le trebue două acte deosebite pe două coli de hârtie, a lăsat redacția a 2-a neisprăvită și a scris pe altă coală de hârtie, în care textul este exact acelaș, cu aceste mici deosebiri: „pe Sandul Albotă“, îl înlocuește cu „ficiorii lui Gherghel“.

. XLII. 7236 Mai 30 (1728) *Pomârta*. Mărturie hotarnică a lui D. Macri ban, pentru alegerea și împărțirea Șendricenilor în două: între Sandul Albotă cluc(er) și ficiorii lui Dumitrașco Gherghel asemenea, și pentru un vad de moară, pomeți și case,

M(i)l(o)stive și luminate Doamne să fii măriia ta s(ă)-n(ă)tos.

† Fac știre mării tale că vini Sandul Albot(ă) ceau fostu clucer, cu luminat(ă) carte mării tale la noi, să le aședzăm pentru multe pricini ce au avut cu feciorii lui Dumitrașco Gherghel, pentru satul Șendriceani ce este pe părăul Buhaiului în ținutul Hărlăului, și să le împărțim în doâ cu acel sat, ca săș fie cineș parte, unde ia fi voia, deci noi avându poruncă în grab(ă), dela măriia ta, ca să mergem la Cernăuți, nam putut sta ca să le aleagem, ce am ales din boerii mazili, boeri bătrâni, cari știu rândul moșiilor ceau mai hotărât și împărțit moșii anume pe dumnealui Constantin Zbere, ceau fostu șetrar mare, și pe dumnealui Stroici ceau fost spătar al doile, și iam pus în locul meu ca să meargă la acel sat ce scrie mai sus, și să strângă megieși oameni bătrâni din sus și din gios, și nimănui să nu fățarească, ce s(ă) faceți cu bun(ă), dreptate, să înpartă acel hotar în doâ, și pe unde or socoti că să vini drept să pui semni, și mărgându dumnealor acolo și cu alți megieși, depreun(ă), pe unde au socotit cu sufletele lor, că este drept giu(m)ă)tate, de hotar au pus și semne, începându(ă) hotarul despre răsărit din apa ezerului, din sus de valea Pietrii drept la dial spre apus, în culmea dialului, sau pus stâlp de piatră, și de acoloa tot spre apus mai la deal, și peste o vâlcea în zarea dialului, iară sau pus stâlp de piatră, și de acolo tot spre apus, în dial deasupra părăului Buhaiului, din sus de movila cea mare, sau pus iar stâlp de piatră, și de acolo drept la vale, și peste părăul Buhaiului drept în gura părăului ce vini din izvoar(ă) din stâncă, și părăul la dial tot spre apus și peste stâncă, drept în dial sau pus stâlp de piatră, și de acolo tot spre apus și peste drumul Buhaiului, în zarea dialului, sau pus stâlp de piatră, și deacolo dreptu la vale, în vadul Bilii în drumul Lăbușci, și drept la dial prin păduri până în hotarul Loznii, așa au aflat acei boeri că este în giu(m)ă)tate hotarul Șindriceanilor, deci învoindus(ă) ei de bun(ă) voe ai lor, despre îmbe părțile au luat Sandul Albot(ă) ceau fostu clucer partea den sus, iar feciorii lui Gherghel au luat iarăș giu(m)ă)tate de sat parte din gios, de acmu înnaînțe să fie dintraceșă piatră

ce sau pus amu în sus Sandul Albot(ă), care a stălpit giu(m)ă-tate de hotar Șendriceanilor, iar dintraceastă pilatră în gios iar giu(m)ă)tațe de sat să ție feciorii lui Ghearghel, însă pentru un vad de moar(ă), ce este în partea din gios care este vadul vechiu și este dat danie lui Dubău logofătului acel vadu săl ție Sandul Albot(ă) cluceriul, precum îi scrie și direasele, așijdere și feciorii lui Gherghel să fie volnici aș face moar(ă) pe Buhai în sus ori unde șar găsi vadu de moar(ă) pe partea lui Albot(ă), însă să nu fie nemica stricăciune morii lui Albot(ă), iar la siliștea cea veche să naibă treab(ă), pentru căci sau vinit toată siliștea în partea Ghergheleștilor, așijdere și pe partea din sus, câți pomeți sor afla să fie a lui Albot(ă), însă părții din gios sau dat loc mai mult, pentru căci partea din gios este mai proastă și mai scurtă, iar pentru casili lui Albot(ă), ffiindu întâi giudecata, ca să li mute feciorii lui Gherghel, pe partea din gios, căci era să ție Albot(ă) partea din gios întâi, și leau, fostu mutat feciorii lui Gherghel, precum scrie cărțile mării talii iar acmu așa iau socotit și iau aședzat, săș mute Albot(ă) cluceriul casili în partea sa unde ia hi voe, pe partea lui den sus, deci așa au vinit și dinaintea noastră amândoașo părțile, șau primit cu voe lor această împărțial(ă), și aședzare ce sau făcut cu bun(ă) dreptate, și de acmu înainte pe această stălpitur(ă) să aibă aș ține părțile și să aibă aș face și dreas: g(ospo)d pe mărturia noastră de întăritur(ă) neclătit în veci, de aceasta facem și(i)ri mării talli, să fii mărila ta s(ă)n(ă)tos.

u Pomârta It 7236 Mai 30

Robul mării talli, Dumitrii Macrii vel ban.

XLIII. 7236 Iunie 28 (1728) Iași. Hrisovul lui Gr. Ghica Vodă prin care ntărește mărturiile hotarnice de alegerea Șendriceanilor, și dă lui Sandul Albotă cluceriul giu(m)ătatea din sus a Șendriceanilor.

† Io Grigorie Ghica Voevodu boj(iiu) m(i)l(o)st(iiu) g(o)-sp(o)daru zemli Moldavscoi, adec au vinit înaintea domnii meli și înaintea a lor noștri Moldovenești boeri a mari și a mici, Sandul Albotă ce au fost cluceari, și ne au arătat doă mărturii încredințate, una dela cinstit și credincios boiarul nostru dumnealui Dumitru Macrii vel ban, și alta dela boeru nostru Cqs-

tantin Zbiere, ce au fostu șetrar mare, și dela Stroici ce au fostu spătari al doile, scriindu întracele măfuriu precum au mer-su ei pe porunca domniei meli, la *sat la Șendriceni, ce este în ținutul Hărlăului pe apa Buhaiului*, și au strânsu oameni buni megieși de prin pregiur, și au împărțit hotarul satului Șendricenilor în doâ, giumătate de sat parte din gios sau vinit săl ție ficiorii lui Dumitrașco Gherghel, iar giumătate de sat parte din sus, sau vinit săl ție Sandul Albotă ce au fostu cluceri, și măsurând hotarul pe unde au socotit cu direptate că să vine giumătate de hotar, au pus și semne, începândusă hotarul despre răsărit, din apa Ezerului din sus din valea Pietrii drept la dial spre apus în culmea dialului, sau pus stâlpu de piatră, și de acolo tot spre apus mai la deal și peste o vâlce, în zarea dialului iarăș sau pus stâlpu de piatră, și de acolo tot, spre apus în dial deasupra părăului Buhaiului, din sus de movila cea mare sau pus iar stâlpu de piatră, și de acolo drept la vale și peste părăul Buhaiului drept în gura părăului, ce vine din izvor din stâncă, și părăul la dial tot spre apus și peste stâncă drept în dial sau pus stâlpu de piatră, și de acolo drept spre apus, și peste drumul Buhaiului în zarea dialului sau pus stâlpu de piatră, și de acolo drept la vale în *vadul Bilii*, în drumul *Lăbușcăi*, și drept la dial pren pădure, pân în hotarul Loznii, așa au aflat acei boiari cu bună direptate, că este în giumătate hotarul Șindricenilor, și învoindus(ă) ei de bună voe lor, despre imbe părțile, denainte acelor boeri cari mai sus sântu scriși, și dinainte altor megieși, au luat feciorii lui Dumitrașco Gherghel parte din gios giumătate de sat, iar Sandul Albotă, ce au fost cluc(er), au luat giumătate de sat parte din sus, și de acmu innainte așa să ție pe această împărțială, însă pentru un vad de moară ce este în parte din gios, care este vad vechiu, și este *dat danie lui Dubău logofătul, dela Marie fata Onciului Iurașcovic*, acel vad săl ție Sandul Albotă cluc(eriul), pe cum îi scrie diiata, așijdere și ficiorii lui Gherghel să fie volnici aș face moară pe Buhai în sus ori unde sar găsi vad de moară pe partea lui Albotă, însă să nu fie nemică stricăciune morii lui Albotă, însă părțile din gios sau dat loc mai mult pentru căci

parte din gios este mai prostă și mai scurt', iar la săliștea cea veche, să naibă treabă Albotă cluc(er), pentru căci sau vinit toată siliștea în partea Ghergheleștilor, iar pentru pomeți căți sor afla pe partea din gios să fie toți a ficiorilor lui Gherghel, așjidere și pe partea din sus căți pomeți sor afla să fie a lui Albotă cluc(er), deci Domniia mea dac(ă) am vădzut aceste mărturii cu iscălițurile acelor boeri carii mai sus sunt scriși și altor megiași de pe acolo, am credzut, și dela domnia mea încă dăm și întărim Sandului Albotă ce au lostu clucer pe acea giunățate de sat de Șendriceani parte din sus cu pomi ce sar afla pe aceea parte, și cu tot venitul, și pe acel vad de moară ce iaste în partea din gios pe apa Buhaiului, săi fie lui și ficiorilor, și nepoților, și strănepoților lui direaptă ocină și moșie, și uric și întăritură, neclătīt și nerușăit stătătoriu în veci, și altul nime să nu s(ă) aneștițe peste această carte a domnii meli, aciasta scriem.

u Ias let 7236 Iunie 28

Pecetea domnească în ceară aplicată pe hărtie, coală mare turcească, desprinsă și perduță.

Darie Donici vel vornic netâmplândus(ă) vel logofot.

Miron Gafenco pis.

XLIV. 7251 Iulie 12 (1743) Iași. Răvașul logofătului Sturza cătră Căpitan Ion Izmană, în chestia dijmii depe Păscarii mănăstirii Bârnova.

Dumn(e)ta Căp(i)t(an) Ioniță Izmană, s(ă)n(ă)tate îți poftim dela Dumnedzău, aice. ne spusă. Dumitrașco. Gherghel. că având m(ă)n(ă)stirea Bârnova. o moșie. anume Păscarii. ce se hotărește. alătura. cu Șendriceani. Ghergheleștilor. sar fi întinzând omulu egumenului. a impresura în hotarul Șendriceanilor. peste stâlpii. cei de piatră. ce sintu puși semne de hotar. între Șindriceni. și între Păscari. și peste iepisocul Șendriceanilor. ce scrie. în semne. pentru cari. vădzându răvașul nostru. să dai a înțeleage. omulu. egumenului. pentru câtă. dejmă. să află. pe locul acel de pricină. să o strângă. împreună. cu Dumitrașco. Gherghel. și să o pue. osăbi. să ste. poprită. și să faci știre. egumenului. întâiu. săși hotărască pricina. și după ce se va hotără pricina. atunci a cui a rămâne locul. acel de pricină. acela, a lua.

dijma. iar până nu li sa hotără, pricina, dijma să ste poprită, să nu ia nici unul nici alt. aceasta. să fii dum(neta) s(ă)n(ă)tos. al dumatile

Sturzea logofăt.

u Ias It 7251 Iul 12

Observare: În dosarul de acte al mănăstirii Bărnovei (Arh. stat Buc.) găsim cam tot aceste acte ale mănăstirii Bărnova pentru Păscari.

XLV. 7254 *Ghenar* 30 (1746). Izvqd de împărțala moșilor între feciorii lui Lupașcu Gherghel.

Suret de pe împărțare Ghergheleștilor ce au avut cu ginerii înainte dumisale Sandului Sturdză logofăt, care este la mâna dumisale med (elnicar), Niculaș Gherghel și este iscălită de Stefan Gherghel post (elnic), și Gavril Gherghel vel căp(i)t(an), și Neculai Gherghel med (elnicer), și Andrei Vârnab, și Costandin Timuș med (elnicer), și de Sandul Sturdză logofăt.

It. 7254 *Ghen(ar)* 30

«precum niam învoit dinnainte dumis(ali) Sandului Sturdză vel logofăt, pentru moșăia ce avem dela părintele nostru Lupașcu Gherghel, ci au fost jit(nicer), și dela maica noastră Alicsandra, fata lui Stefan Brăescul, ci au fost comis mare și niam împărțit noi frații cu cumnații noștri precum arată mai gios».

Părțile fraților, — partea lui Ștefan Gherghel post (elnic).

„A patra parte de sat de *Rotopănești* din parte de gios dela ținutul Sucevii, parte de gios, cu giământate în vadurile de moară din părâul Brădățalului, cât or fi pe giământate de sat de Rotopănești, și cu giământate în toate hălășteele, și în rămnice, și cu giământate în hălășteul ce se chiamă Liavul din valea Frumoasă, carele iaste osăbi, de hotarul Rotămpăneștilor, și cu giământate în cât loc ari hălășteul,

„ A patra parte din satul *Băișeștii*, din parte de sus, iar la ținut Sucevii, pe apa Moldovii parte de sus.

„Giământate de sat de *Minăuți*, parte di sus, cu giământate în hălăștee și în vaduri de moară, la ținutul Hotinului.

„Giământate din câtă parte sa alegii din satul *Rosii*, de la ținut Bacăului pe apa Bistriții și cu a triia parte din vile de moșie și de cumpărătură în dial la Bălțata di la Rosii ot Bacău

Partea lui Gavril Gherghel căp(i)t(an).

„Giumătate de sat de *Brăești*, parte de sus, cu giumătate în hăleșteul din Brăesa la ținut Hâr(lăului).

„Giumătate de sat de *Criva* parte de sus la ținutul Hotinului pe Prut.

„A trie parte din viile de moșie și de cumpăratur(ă) în dial la Bălțata dela Rusăi ot Bacău.

Partea lui Niculai Gherghel.

„A patra parte de satul *Rotopăneștii* din partea de gios cu giumătate în vadurile de moară, ce sânt în păraul Brădăță-lului, cât or fi pe giumătate de sat de Rotopănești și cu giumătate în toate hăleșteele și în rămnice, și cu giumătate în hăleș-teul ce să chiamă *Liavul* din valea Frumoasă, și cu giumătate din cât loc are hăleșteu.

„A patra parte de sat de *Băișești* de partea de sus iar la ținut Sucevii pe apa Moldovii parte di gios.

„Giumătate de sat de *Criva* partea di gios cu tot vînitul dela ținutul Hotinului.

„Giumătate de sat de *Băscăceni* parte de gios cu a patra parte ce a fost vîndută de maica noastră cumnatului nostru lui Ursachi la ținut Dorohoiului pe Prut.

„Toată partea câtă să va alege din giumătate din părțile lui Grigoraș Iora păharnicul strămoșul nostru din sat din Șetrăreni depe Jijie.

Partea lui Andrei Vârnav ce au ținut pe Safta.

„Giumătate de sat din *Mlenăuți*, parte de gios ce sint la ținutul Hotinului, cu giumătate în hăleștei și în vaduri de moară și în pădure.

„Giumătate di sat din *Băscăceni* parte di sus cu o a patra parte ce am fost oprit pentru comăndul maicii noastre și li sau dat pentru căci nu nem putut cuprinde să o înzăstrăm ca pe alte surori.

Partea Lupului Arhip ce au ținut pe Ilinca.

„Giumătate de sat de *Horobcăuți* parte di sus, ot ținut Hotinului pe Prut.

„A patra parte din *Hrițeni* ce sânt sânt la ținut Dorohoiului pe Prut.

Iar di sar tâmpla să lipsască dela vreun frate, să avem ai scoati altă parte dila toți frații.

Nicolae Gherghel med (elnicear).

XLVI. 7254 *Noem 20 (1745) fără loc.* Peciul lui Ion Iamandi pentru 103 lei datorie lui D. Gherghel.

Pentru o sută trii lei ce măiu fost dator dumn(a)lui cumătru Dumitrașcu Gherghel cu zăpis și perdzindusă zăpisul iam făcut acest *peci* să să știe că banii măiu dat deplin.

Ion Iamandi

lt 7254 Noembre 20

XLVII. 7261 *Mart 22 (1753) fără loc.* Zăpis de danie prin care Ion Gherghel dă nepotului său Alex. Isăcescul a triea parte din Șândriceani, partea sa.

Făcutam scrisore me la mâna dumisale nepotului Alecsandru Is(ă)cescul fiiul varăme Marii fata mătușii Catrinii Gorovei: precum eu dea bun voe me iam dat danie nepotu meu lui Alecsandru Is(ă)cescul, a triea parte din tot satul *Șândricenii ce este la ținutul Hărlăului pe apa Buhaiului*, cu parte ce este peste ezăr la câmpu și cu o livad(ă) ce este pe *apa Biliti* în costiș în pădure ce este pe parte di gios, căci au fostu trii livezi și sau împărțit pe trei frați câte o livad(ă), la fieșcari frate și ace livad(ă) mi sau vinit mie cari avându eu pi nepotumeu Alicesandru agiutor la nevoili meli în viața me, iam dat toat(ă) parte me din tot satul Șândriceni precum scrie mai sus, cu tot vinitul ca săi fie dumisali, dela mini dreaptă danie în veci să m(ă) pomenasc(ă), și după moarte me, și nime din niamul meu sau din rudele meli, să naibă a se amesteca la aciastă parte ceam dato danie nepo(tu)mieu lui Alecsandru, iar carii din nepoții mei sau din verii mei sar amesteca să între piste danie mea, să fie blăstămați de domnul (Hristo)s, și de maica Pricisță, și de 12 apostoli, și de 318 oteți, și să fie trecleți și procliți, și să li fie partea acelora cu Iuda și cu Arie; însă să se știe că aceast(ă) a triia parti de sat din Șândriceani, ce am dato nepotului. Alecsandru. gium(ă)tate dintrăria parte am cumpărato eu di la Alb(ot)ă, iar giumătate este di pi maicăme Anița, și fiindu noi trii frați, *lordachi Gherghel post(elnic), și Dumitrașco Gherghel, și eu Ion Gherghel*, nam împărțit tot satul

Șandriceani în trii părți, iar la un vad de moar(ă) ci esti din partea de gios la acel vad di mor(ă) eu nam triab(ă), că este a frăținimieu lui Dumitrașco, precum arată ispisocili și scrisorili ci sânt pe tot satul Șandriceni, din tot hotarul satului, cari acele scrisori sîntu în mâna cumnatii Mariia ceau ținuto frate mieu Dumitrașco Gherghel, și pentru credința am iscălit, șau iscălit și alți boeri carii sau tîmplat.

1et 7261 Mart 25

Ion Gherghel iscal.

Rali Cara post(elnic) mam întâmplat.

„Acestu zăpis lam scris eu Ion Arbur(e) biv 2 med (elnicer) cu învățătura dumisali badii lui Ion Gherghel“.

XLVIII. 7267 Fevraar 25 (1759) fără loc. Răvașul comisului Gheorghe pentru o baltă de pește ce o dă lui Gr. Gherghel.

Datam răvașul nostru lui Grigoraș Gherghel pentru o baltă cu pește ce este la Dorohoi, care giuătate vine pe moșie noastră, și giuătate pe moșia lor. iam dat voia ca să ia dejmă din pește dela cei ceor prinde pește dintracia baltă și, di pe parte noastră. aceasta.

et 7267 Fevr. 25

Gheorghe comis.

XLIX. 7268 Oct. 8 (1759) Iași. Carte de giudecată prin care A. Isăcescul dă rămas pe Gherghelești, că dania, ce o are dela Ion Gherghel pentru a treia parte din Șandriceni, este bună și teinică.

Facem știre cu aciașă carte de giudecat(ă), că din luminată porunca mării sale preă înălțat, Domnului nostru, Ion Theodor V(oe)voda, sau giud(e)cat de faț(ă), înaintea mea, Alicsandru Isăcescul biv 2 med (elnicear), cu Grigoraș Gherghel ficior lui Dumitrașcu Gherghel, pricina lor intracesta chip am aflat Alicsandru Isăcescul are a triia parte de moșia în moșia Șandriceanilor la țănut Hârlăului, pe apa Buhaiului, daniia cu zăpis dela Ion Gherghel frate lui Dumitrașcu Gherghel, și încăpând el cu daniia intrace moșie, fiind baștină a lui Ion Gherghel au mai cumpărat împreună cu Mariia giupăniasa lui Dumitrașcu Gherghel, muma lui Grigoraș, încă a triia parte din moșia Șandricenii, dela Mariia giupăniasa lui Iordachi Gherghel, și dela

feciorul ei Ion Gherghel din velet 7262, și de atunci și până acmu au stăpânit tot cu pace, ar acmu nui îngăduiește Grigoraș Gherghel a stăpâni ace cumpărătură cerându dreptate, Grigoraș Gherghel fiind de faț(ă), lam întrebat ce area a răspunde și el cum nu area Alecsandru Isăcescul a triia parte daniia de la unchiu său Ion Gherghel nau tăgăduit, și cum că nau cumpărat și ace a triia parte împreun(ă) cu mumăsa. fără cât au răspuns cum că lui i sar cădea a intra cumpărătoriu fiindcă el este baștină moșinaș iar nu Isăcescul, deci la aciasta stând eu a le lua sama după dreptate așa am găsit a fi cu cale și cu dreptate, că de vreme că Alecsandru Isăcescul cu daniia ce iau dat Ion Gherghel este și el drept moșinaș de baștină și volni-a cumpăra și el ca fieștecare moșinaș și cumpărătura ce au cumpărat împreun(ă) cu muma lui Grigoraș Gherghel este bine cumpărat și am hotărât după zapis de cumpăratur(ă) ce are săș stăpâniască moșiia cu bun(ă) pace după cum au stăpânit și până acmu, și după hotărâre giud(e)cățăi, am dat și această carte de giudecat(ă) la mâna lui Alecsandru Isăcescul, aciasta înștiințăm.
1et 7268 Oc(tombre) 8

Ștefan Ruset vel logofăt.

„Neodihnidusă Gligoraș, și Vasilie ficiorii lui Dumitrașco Gherghel pe giudecata ce au avut ei cu Alecsandru Isăcescul biv 2 med (elnicer) la dum (nealui) Ștefan Ruset biv vel log(ofăt) de znoavă, au dat jalbă la măriia sa prea înălțatul Domnul nostru Ioan Theodor Voevod, și măriia sa printra mării sale pecetluită țidulă au rânduit aciastă giudecată, ca să să cerceteze și de noi, și să să îndrepteze. Deci noi dup(ă) înaltă poronca mării sale, fiind și Gligoraș și Vasilie, feciorii lui Dumitrașco Gherghel faț(ă), fiind și Alecsandru Isăcescul iar(ă)și faț(ă), am luatu sama foarte cu amăruntul, aceștii giudecăți, și am aflat giudecata dum(isale), Ștefan Ruset biv vel logofăt, bună și după orânduiala pravilii, și noi încă așa hotărâm de acmu înainte să stăpânească Alecsandru Is(ă)cescul, și daniia și cumpărătura cu bună pace pe zapisele ce are, și mai multă supărare despre feciori lui Dumitrașco Gherghel să nu aibă. Drept aceiia pentru adeve-

rîrea giudecății, am întărit carte aciasta și cu a noastră iscălitură.

Aciasta facem știre.

It 7268 Ghen(ar) 15

Iacov Mitropolit Moldaviei.

Manolachi Costachi vel logofăt.

Vasile Ruset hatman.

In dos nota : Carte de giudecată dela logofăt Ștefan Ruset, — Isăcescul

L. 1765 *Mai 15 (Iași)*. Carte de giudecată a marilor boeri în pâra Gherghelștilor contra lui Alex. Isăcescu pentru dania făcută lui de Ion Gherghel, în a treia parte din Șendriceni.

Pre înălțate Doamni,

Din luminat(ă) poronca mării tale, ceam fost rânduiți prin fidulă cu pecete mării tale, am luat sama jalobei ceau dat la măriia ta, Grigoraș ficiorul lui Dumitrașco Gherghel, și lui Ion ficiorul Mariei Ghergheloaie, pe care au ținuto lordachi Gherghel, asupra lui Alicsandru Isăcescul biv vel vam(e)ș, arătând prin jaloba lor, cum că Ion Gherghel ceau fost frați cu părinții lor, au avut a treia parte din satul Șendricenii dela ținutul Hărlăului, și acmu o stăpânește Alicsandru Isăcescu, dzăcând că iau dato danie, Ion Gherghel, și au cerut dreptate ca să s(ă) strice daniia di la Isăcescu, fiind strein și să rămăe la dânșii, fiind nepoți de frate cu Ion Gherghel, la aciasta întrebânduș(ă) și pe Alicsandru Isăcescul, ce răspunde el, alta nau răspunsu, fără numai au dat sam(ă) că acel Ion Gherghel, cunoscând multă facere de bine și milă dela el, și fiind și el nepot, iau dat danie acia a triie parte di sat, pentru sufletul său, rânduiindul purtător de griji, precum în viață așa și la moarte, pe care danie iau făcut și scrisore iscălită, de dânșul, și de alții, care scrisoare au dat sam(ă), Isăcescul, că neștiind că va să aibă giudecat(ă) nau aduso acmu, dar au arătat un răvaș a lui Ion Gherghel, ce scrie cătră Isăcescul, și înștiințânduș cum că nepoții săi, aceștie, Grigoraș și Ion, iau apucat sălindul, ca să străci danie ceau făcut și să o de lor, și încă iau făcut și carte de blăstăm, cari au primito, precum că cu adevărat au dat danie, iar nau făcut nici o economie, și hotărâște Ion Gherghel în răvașul acesta, cu în-

fricoșat giurământ, precum să iaste dania lui neclintită, căci toate aceli ce lau îndemnat nepoții săi, el nau priimit nici va străca danie ce au făcut Isăcescului, după care răvaș îndată viind la Eș și Ion Gherghel, cel ce au dat danie, pe carile aducându-l înaintea noastră, și întrebându-l, iarăși asemenea au mărturisit cu sufletul său, cum că cu adevărat, au dat danie pentru sufletul său, ace a triie parte di sat, lui Alecsandru Isăces(cul), fiindui și el nepot, dar mai mult pentru mila și grija ce are di la el, înprotiva căriia mărturii sânguri nepoții lui Gherghel, de sus Scriși, nau avut altă să mai răspundă, și osăbit au mai dat sam(ă), Ion Gherghel că și nepoților lui acestora, Grigoraș și Ion liau făcut parte din cele ceau avut, și iau dat putere, dar aciastă a trie parte di sat au oprito pentru sufletul său și pentru grijile lui, și pentru aciasta au dato danie lui Alicesandru vameș, și di când au dat danie sunt acmu 13 ani, și nemic nau dzis, pentru care au dat sam(ă) Isăcescul, că au mai avut giudecat(ă) cu Ghergheleștii, înaintea sfinții sale Iacov mitropolit, și a dum. veliților boeri, și cercetând giudecata, au aflat că să acolisăscu rău, nepoții lui Gherghel, pe care giudecat(ă), i sau făcut și carte să stăpăniască danie neștrămutat, care iarăș ne știind pentru giudecat(ă) au rămas, acas(ă) la țar(ă), ce dar la o pricină ca aceasta, cercetând noi cu amărunt, și de vreme că acea a triia parte de sat, sau dovedit că au fost driapt(ă) a lui Ion Gherghel, și Ion Gherghel cu voia lui pentru sufletul său, au dato danie Isăcescului, pe care iarăși îl face nepot, precum și înaintea noastră, sau vădzut dovad(ă), răvașu lui, și sângură gura lui, au mărturisit că au dat danie, iar nui nici un meștersug la mijloc, și de când au dat danie, au trecut 13 ani, și nepoților sângur Ion Gherghel au mărturisit că din cât iau dat mâna, liau făcut parte, cu toat(ă) dreptatea, noi Doamne după pravilă am socotit că nepoții, lui Ion Gherghel, îmblă fără de cale și fără dreptat(e), căci Ion Gherghel cu lucrul său, fiind drept, au fost volnic săl de, și să fac(ă) ci va vre la un străin, dar cu cât mai vârtos, iarăș la neamul său, și pentru sufletul său, și pentru aceasta am socotit că nau nici o dreptate, nepoții lui Gherghel, și sau dat rămaș, iar Alecsandru Isăcescul, îndreptânduș(ă) săș stăpânească acea a trie parte

de sat cu paci după danie ce are, dar după toate aceste au mai jăluit, Ion ficiorul Mariei Ghergheloe, cum că Alesandru Isăcescul au mai cumpărat giumătate din a trie parte tot dintracelaş sat, dela Marie maică sa, şi când au cumpărat el nau fost, la vrâstă, ci a fost eopil, supt stăpânirea maicăsa, iar acmu, viind la vrâstă, au cerut să întoarcă şi să răscumpere, care la aceasta iarăş au dat sam(ă), Alesandru Isăcescul, că de când au cumpărat sunt 12 ani, şi cu voia lui au cumpărat şi singur, el au iscălit, cari zapis de cumpărătură au dat sam(ă) căl are acasă la ţară, şi a cerut soroc, să i să pue săl aduc(ă), pentru care pricină, au dat sam(ă), Alesandru Isăcescul, cau mai avut giudecată aice la boiari şi are carte de giudecat(ă) în care pre largu arată pricina, cure carte iarăş este a cas(ă) la ţar(ă), ce dar la aceasta nefiind fa(î), zapisul de cumpărătură şi cărţile de giudecal(ă), noi nam putut căuta giudecata, să nu să facă greşal(ă), ce i sa pus soroc Isăcescului, pâr Vinere mare, după vreme lucrului, să vie atunci la Eş, cu toţii, şi săş adu(ă) scrisorile, şi atunci să vă cauta giudecata, şi va lua hotărâre, noi Doamne aşe am socotit, iar hotărâre rămâne la înalt(a) înţălepciune mării tale.

1765 Mai 15

Pre plecate slugile mării tale,

Ştefan Roset vel logofăt ; Ion Paladi vel vornic ; Ioniţă Costandachi vel vornic ; Vasile Roset hatman.

LI. Fără an (după 1765) Mart 17 (Iaşi). Jalba Ghergheleştilor să se giudece din nou la divan cu Alesandru Isăcescul pentru Şendriceni.

Pre Înălţate Doamni:

Iarăş mai jăluim milii mării tale, pentru pricina de giudecată ce avem prin fidula mării tale, la dumnealor viliţii boeri ca să ni e sama pentru a trie parte de sat de Şăndriceni, ci este vândută de un văr primar a nostru Alesandru Is(ă)cescu, cari parti de moşie fiind mai înainte zălojită la noi, şi fiindu noi rudenii de aproape şi răzăş, au hotărât dumnealor viliţii boeri, să întoarcem banii lui Alesandru şi să ni luom moşie căci în zapisul de vânzare noi nu sântem iscăliţi, şi era să ni să facă şi anafora, dar pe urmă eşind vă ul nostru vânzătoriu

acestei moșii, și zăcându că la ace vreme când au vândut ace parte de moșie, nu era de vârstă, și mumăsa lau făcut de au iscălit în zap:s de vânzare, au fostu hotărâtu dumnalor veliții boeri, ca să o răscumperi vânzătoriu, dar acmu fiind că di la luminat divanu mării tale, sau dat să nu fii volnic vânzătoriu a răscumpăra, ne rugăm Doamne să ne iasă dreptate, să nu rămănem scoș de streini, și din baștina noastră ce strămoșească, la cari mărie ta noi sântem veri primari cu acest vânzătoriu, iar Alecsandru nu este *nică* (sic) rudenii, cum și așezare noastră dila părinții și moșii noștri este tot pe această moșie, și în răvaș ce am dat la măriia ta mai înainte, niau eșit răspuns la dumnealui vătah de aprozi, ca să ni scoată înainte dumnilor-sale veliților boeri, ca să ni s(ă) e sama de iznoav(ă), și dum(nealui) ni poartă din ză în ză di atâta vreme, și noi șidem aici di perim și ne rugăm domnii mării tale să ni să lumineze și noi dreptate, după cum sau luminat tuturor dela luminat divanul mării tale, și ce a fi *mala* (sic) mării tale.

Mart 17

Robii mării tale, ficiorii lui Dumitraș Gherghel.

LII. 1766 Iunie 11 (Iași).

Facem șlire cu această carte de giudecată că din porunca pre înălțat domnului nostru măriia sa GrigorieAlecsandru Ghica V(oe)voda, sau giudecat față înaintea noastră *Vasili Gherghel mazil ot Hărlău*, cu dumnealui Alecsandru Isăcescul vel vameș, pricina întracelaș chip este, Vasili Gherghel au dat sam(ă) că are giumătate de sat de Șendriceani ce este pe apa Buhaiului la ținutul Hărlăului de baștină dela moșii și părinții lui, și este și aleasă hotără(tă) de 39 de ani, și are și hotarnică, și au arătat Vasile Gherghel că are și ispisoc de întăritură făcut pe mărturie hotarnică dela măriia sa răposatul Grigorie Ghica V(oe)voda, din vleitul 7237 (sic), și tot cu pace șau stăpănit ace gium(ă)tate de sat de Șendriceni, după hotarale vechi, dar având și vameșul Alecsandru Isăcescul giumătate de sat, tot de Șendriceni în parte... de danie și de cumpărătură tot dela un unchiu a lui Gherghel de cățiva ani, și acmu vameșul Alecsandru neștiindusă odihnit ca să stăpânească moșie ace giumătate de sat după

hotarăle vechi, au luat hotarnic pe șet(rar) Costantin Gândul, și iau dus acolo la Șendriceani și nau urmat să hotărăscă moșie după hotarăle vechi pe ispisocul mării sale răpoosatului Grigorie Ghica Voadă, șau hotărât pin păreri după cum iau fost voe, șau cuprinsu o bucată de loc, din hotarul moșii, adică din giuământate de sat din parte... a lui Vasăle Gherghel, și au pus și petre hotară și Vasăle Gherghel vădzind că i sau făcut strâmbătate și impresurari moșii neurmăud să hotărăscă după hotarăle veche pe ispisocul mării sale Grigorie Ghica Vvoda, au vinit de faș(ă) la divan, și stând la giudecată innaintea noastră, am întreat pe vameșul Alecsandru Isăcescul în potriua jalobei lui Vasile Gherghel ce ari să răspundă, și dum. au răspuns că adivărat au dus pe șăt(rar) Costantin Gândul hotarnic, și după cum au socotit au hotărât și sângur au mărturisit că nau hotărât pe ispisocul mării sale Grigorie Ghica Vvoda, și de vrem(e) că sau hotărât cu greșală, șau impresurat moșie lui Gherghel, după cum nice vameșul Isăcescul la aceasta mai mult nau avut ce să răspundă, carii la aceasta luind noi sama; și adevierindusă pricina întracest aș chip, așam socotit a fi cu dreptate, șam giudecat hotarăle ceau pus șet(rar) Gândul cu greșală să să scoată; și hotarnica Gândului să nu să ție în sam(ă), ce Vasăle Gherghel săși stăpânească moșie ace giuământate de sat, după hotarăle vechi, pe ispisocul mării sale Grigorie Ghica Vvoda, și vameșul Isăcescul peste hotărătura veche, mai mult să nu să întindă cu stăpânire cât de pușin, de vrem(e) că Albotă dela carii au luat Isăcescul moșie, sau mulțumit de au stăpânit... ani, pe hotarnica ce arată în ispisocul mării sale Grigorie Vodă, trebue să să mulțamască și vameșul Isăcescul tot pe ace hotarnică, și să săeși hotarnica Gândului dela vam(eșul) Isăcescul, și la toate după cum scrie mai sus, așe să se urmedză.

1et 1766 Iunie 11

Manolachi Costachi vel logofăt, Paladi vel vornic, Ion Costandachi vel vornic, Cost. Sturdza vel vornic, Vasile Costachi vel ban.

Elll. *Fără an (1768) Mai 31 (Iași).* Jaiba Ghergheleștilor contra hotarnicei lui C. Gândul șetrar, făcută pe Șendriceni pe zisa lui Alexandra Isăcescul vameș.

Prea Înălțate Domni,

Jăluiesc milii mării tale de mari strămbătate, ce trag de către Alecsandru Isăcescul vel vameș, ca milostivi Doamne, având noi o moșie anume Șindricenii în ținutul Hărlăului, care moșie au fost giu(m)ă)tate a părinților noștri, și giu(m)ă)tate a unui Albotă cluc(er), și după multă pâără ce ave între dânșii mărie sa răposatul Grigorie Ghica Vodă, au rânduit hotarnici pe banul Macrii, și pe alții să meargă acolo să hotărească, moșia și săi aședzi precum a fi drept, și hotărând moșia și despărțindo în doă, sau învoit moșinașii, luându Albotă partea de sus, și părinții noștri partea da gios, pe care hotărâre și învoială, este făcut și hrISOVUL mării sale Grigorie Ghica Vodă, și așa pe acea învoială au stăpânit Albotă cu părinții noștri, până când au vându Albotă partea sa, iarăș părinților noștri, și inchiindusă tot satul, au rămas partea de gios la stăpânirea tatălui nostru, iar partea de sus au rămas în parte fraților tătănimieu, și au stăpânit fără nici o pricină, făcânduși tătănisău case și toată aședzarea pe partea din gios, dar Alecsandru Isăcescul luând partea de sus, de câțiva ani danie și cumpărături, dela frații tătănimieu, acmu singur au trimesu hotarnici, de au hotărât partea sa, și hotarnicii nău vrut să caute ispisocul mării sale Grigorie Vod(ă), și învoiala ce au avut între dânșii moșinașii cei mai dinnainte, și părinții noștri, și au stricat învoiala și hotarnica ce veche *ce este de 40 ani*, și au hotărât cum au vrut, luânduse mai toată moșia noastră, și au dato în partea lui Alecsandru făcându hatâr, pentru cari mă rog, milii mării tale, să s(ă) citească innaintea mării tale, ispisocul mării sale Grigorie Ghica Vod(ă), și de a fi de străcaț ispisocul, măriia ta săl strici, iar nu niște hotarnici ce sunt aleși numai de Alecsandru, ce după cum va fi mila și hotărârea mării tale așe va rămânea.

Robii mării tale feciorii lui Dumitrașco Gherghel mazili ot Hărlău.

In dos : adăți hrISOVUL la 3 logofăt ca săl cerceteze.

(Indescifrabit) Mai 31.

LIV. 1772 *Mart 1 fără loc.* Diata lui Ion Gherghel, prin care lasă nepoșilor săi Grigorie, Ion și Vasile, părțile sale din Șendriceni, stricând dania către Alex. Isăcescul.

Adiverez cu această scrisoare a me la mâna nepoșilor mei Grigoraș și Vasile și Ion Gherghel, precum să să știe că de nime silît nici asuprit, leam dat danie a triia parte de sat de Șendriceni, cari moșie este a me dat(ă) de părinții mei, măcar că mai în vremile trecute au fost dat danie dum(i)sale Alecsandru Isăcescul că rămâindu eu la slăbăciuni să mă caute ca pe un părinte al său, șacmu viind vreme aceia și rămâindu eu la slăbăciuni și la neputință, nam cunoscut nici o căutare de către dumnealui, deci eu acmu cunoscându cum că am făcut mari greșal(ă) de am dat moșie străinilor și nam dato nepoșilor mei, am întorsu și am stricatu daniia ce făcusem dumisale Alecsandru Isăcescu și am făcuto nepoșilor mei de mai sus arătați, ca să fie stăpânitori deacmu înainte cum eu așe și fii lor și neam de neamul lor, și scrisorile ce am dat eu la mâna dumisale Alecsandru Isăcescul, să aibă a le lua nepoșii mei la mâna lor, și de acmu înainte de sar întâmplă ca să stric eu această danie, să fiu neertat de domnul nostru Isus Hris(tos), și de prea curata fecioar(ă) măica precist(a), și de 12 sfinți apostoli, și de toți sfinții mucenici, cum și nepoșii mei de nu mar căuta și am purta de grij(i) pân(ă) la sfârșit vieții mele, și dup sfârșire vieții să mă comănde ca pe un părinte al lor, să fie ei supt acest blăstăm, iar alții din nepoșii mei sau din nepoate să naibă treabă, nici a lua nici a da nimic acești trii de mai sus arătați, și la făcutul acestii scrisori sau întâmplat și alții cari mai gios sau iscălit, și eu mam iscălit cu mâna mea pentru credința.

— iet 1772 Mart 1

Ion Gherghel

— Evu popa Luca duhovnicu a dumisale, amu fost la focutu (sic) scrisore (sic) și sintu marturu.

— Eu popa Grigoraș am fostu la făcutul săcrisori (sic) și sintu marturu.

(X) Eu Todere Bilițuchi marturu. (X) Eu Acsinti sluga dumisali giupânului Ion marturu. — Costandin Andrieș amu auzit

din gura dumisale când au dato daniia.—Și eu Andrii căpitan am auzit din gura dumisale cându au dato danie.—Chirilă Izmană am auzit din gura dumsale Ion Gherghel, și sântu martur.—Dumitrașco Gafenco sânt martur.

„Și eu am avut vorbă cu dumnealui Ion Gherghel pent u această danie, și așa mi-a arătat, că din bun(ă) socoteala dumisale, au făcut mai pe urmă această danie nepoșilor săi, și iau străcat dania dumisale ce făcus(ă) întâi vameșului Alecsandru, arătând că după tocmala ce au avut ca săl caute la vremea slăbiciunii, nu iau căutat.

Av(gust) 28

Neculai Crăsteșat(rar).

LV. 1779 Iulie 25 (Iași). Carte de giudecată a lui V. Razul vel log. prin care se dă rămas egumenul mân. Bârnova în pâra de hotar cu Ghergheleștii pentru împresurare de hotarele Șandricenilor despre Păscari.

Din porunca prea înălțatului domnului nostru, măriia sa Costandin Dimitrie Muruz Vvoda, sau giudecat de față înaintea mea, Grigoraș Gherghel, și fratele său Ion Gherghel, feciorii lui Dumitrașco Gherghel, cu Ignatie egumenul dela mânăstirea Bârnova, pricina fiind pentru o bucată de loc, pentru care Ghergheleștii au jăluit că iaste driaptă de hotarul satului lor Șandriceni, ot Hărlău, după scrisori vechi ce au, și călugării dela mânăstirea Bârnova, după vremi au cuprinso cătră hotarul unii moșii a mânăstirii anume Păscari, ce se hotărăscu cu Șandriceani și o stăpânescu Ghergheleștii pe satul lor Șandriceni, au arătat hotarnică și ispisoc de întăritură dela domnul Alecsandru Iliiaș Vod(ă), d'n let 7129 Noemb(re) 18, întru care pre largu să arată tot hotarul satului Șandricenilor, din giur împregiur prin alese și numite semne, la care hotărătură, prin acestași ispisoc arată că au fost 40 de oameni, numiți cu numele lor, din târgu din Dorohoiu. și de prin toate satele de prin pregiur, încă și din satele mânăstirii Bârnovii, din Buhai și din Păscari. Au mai arătat hotarnica și ispisoc de întăritură dela domnul Neculai Alecsandru Mavrocordat V(oe)voda, din let. 7224 Oct. 7, cu 95 ani în urma hotărăturii dela Alecsandru Iliieș Vod(ă), care și atunci cu mulți oameni buni megieși și împregiurași de iznoavă, sau hotărât satul Șandriceani din giur îm-

pregiur, tot asemenea dup(ă) aceleaș semne hotară ce se arată prin ispisocul domnului Alecsandru Iliiaș Vod(ă), nefăcândusă nici cât de puțină schimbare sau strămutare a hotarălor, iar cât pentru împresurare ce o au acum Ghergheleștii, despre mănăstirea Bârnova, au răspuns cum că la moarte părinților lor, rămânând ei copii mici, nici o știință dela părinții lor nau, aciastă împregiurare dela ce vreme sau făcut, moșiia lor despre mănăstire, și cu ce pricină.

Igumenul de Bârnova, au arătat întăritură domnească dela Vasile Vod(ă), din let 7150, pe o hotarnică a moșii Păscari, cu 21 ani, în urma hotarnicii, și al ispisocului ot Alecsandru Iliiaș Vod(ă), după care hotărătură, ce sau făcut la Vasilie Vod(ă), ispisocul acesta cuprinde o bucată de loc din hotarul Șandriceanilor, însă nu arată cu ce pricin(ă), nici de hotarnica sau ispisocul dela Alecsandru Iliiaș Vod(ă) nimic nu pomenește, afară dintru această, igumenul de Bârnova nau avut alt ce să răspundă fără numai că așa au apucat stăpânire, deci întracest chip fiind pricina, nam putut socoti eu, a fi mai bună hotărătură, acea ce sau făcut moșiei Păscarilor, la urmă de cât hotărătura ce sau făcut moșii Șandriceanilor cu 21 de ani, mai înainte, fiind că ispisocul dela Alecsandru Iliiaș Vod(ă), arată pre lămurit toate siamnele hotarălor satului Șandriceni, și ace hotărătura sau făcut cu mulți oameni megieși și împregiurași, încă fiind față și oameni din satul Buhaiul și din satul Păscari, moșiile mănăstirii Bârnovii, și fiind că în hotarnica mănăstirii Bârnova nu pomenește nimic de ispisocul dela Alecsandru Vod(ă) Iliieș, să cunoaște că atunce la acea hotărătura scrisorile Șandriceanilor nau fostu de față, nici om din partea aceia ca să răspundă, și acei ceau fostu hotarnici, au hotărât cum au voit, căci de ar fi fost stăpânul Șandriceanilor cu scrisorile și cu hotarnicii față trebuia să arate acei hotarnici prin mărturia lor, cu ce pricină au anerisit hotarnica Șandricenilor, și cu ce dreptate, au luat ace bucată de loc din hotarul Șandriceanilor, și au lipito cătră moșia Păscari.

Deosehit că de au și hotărât cum au voit acei hotarnici, și cu hotarnica lor au cuprinsu acea bucată de loc din Șandriceani, cătră moșia Păscarilor, dar stăpânire să vede că nau avut,

fiind că Șandriceanii sau hotărât de iznoav(ă); iarăș tot satul din giur împregiur în vreme domniei a răposatului Neculai Vod(ă), cu 95 ani, în urma hotărâturii dela Alecsandru Iliiaș Vod(ă), și cu 74 de ani, în urma hotărâturii moșii Păscarilor ce sau făcut la Vasilie Vod(ă), și hotarul satului Șandriceani, sau urmat tot pe sămnele hotară, ce să arată prin ispisocul de la Alecsandru Iliiaș Vod(ă), și atunce de a sa bună și dreaptă hotărâtură Păscarilor, nime din partea mănăstirii nau eșit să răspundă, cum și de atunci încoace în ce fel a fi fost stăpânirea mănăstirii, nici o încredințare nu sau aflat acmu, mai vârtos, că la pricina de împresurare de hotar și de au stăpânit, la acea stăpânire, nu să pune temeaiu, fiind stăpânire cu rea credință, Din toate aceste: cunoștința me au dat cum că hotarnica mănăstirii Bârnovii iaste cu greșală făcută, și după dreptate ce am cunoscut am giudecat, săși stăpânească Ghergheleștii moșia lor, Șandriceanii dup(ă) dreapte hotarale ei ce să arată prin ispisocul domnului Alecsandru Iliiaș Vod(ă), care ispisoc arată și hotarul Păscarilor pân(ă) unde iaste, și că'ugării dela mănăstirea Bârnova peste aceale seamne hotară nici o dată să nu treacă, nici să să întindă mai mult cu stăpânire pe ace bucată de loc, neavând nici o dreptate.

Vasile Razul vel logofăt

1779 Iulie 25

„Sau trecut la condica de giudecăți, al dum(isale) vel' logofăt: Dumitrașcu logofăt.

LVI. 1782 Iulie 10. Scrisoarea lui Iordachi căpitan către Gr. și Ion Gherghelești pentru fânul de pe Șendriceni.

Cinsti(ți) și al mei ca niște frați dum(neata) frate Gligoraș i dum(neata) frate Ioni cu frățască dragoste și cu fericit(ă) sănătate mă închin Dum(ne)v(oastră, pentru niște iarbă ce am fost poftit pi dumta, în anul trecut pe moșie dumn. întrun hârtop de la val(e) de movil(a) Braicovici și miași fost dato și am cărat, poftescu pe dumn. să mio dați si pe acest an, și oi foarte mulțami dumn. însă și dijmă voi da pe cât fân va eșă, și sunt al dumn. ca un frate.

Iordachi căpitan

1782 Iulie 10

LVII. 1784 Iulie 28 (Ian). Cartea lui A. C. Mavrocordat Vodă, către Iordachi Canta spătar să cerceteze și să hotărască partea de moșie din Ședriceni a lui Ion Gherghel.

Io Alecsandru Costantin Vvoda, bojiu milostiuu gospodaru z(emli) Moldavscoi. Cinstit, credincios boiarul, domniei meale dum. Iordachi Canta, biv vel spăt(ar) is(pravnic), de ținut Hărlăului, sãn(ă)tate, să face știre că domnii meale au jăluit Ion Gherghel mază delă acel ținut, arătându că la acel ținut, ar fi avându giumątate de sat din moșia Șandriceani, parte din sus baștină și cumpărătură cu scrisori, și sar fi împresurându de către unii și alții, pentru care au cerut dreptate, iată scriem dumnevoastră din mazilii acelui ținut să rânduiești doi mazili pe care veș socoti a fi oameni de ispravă, și cu știință la hotărât, cari mergându la stare moșii, și străgându pe toți răzășii și împregiurași, să fie față, și după scrisori și dovezi ce vor fi să aleagă și să hotărască dreaptă parte jăluitoariului ce va fi făr(ă) de pricină stălpindusă cu pietre hotară împregiur, dând și mărturie hotar-nică în sãmne iscălită, în care să să arăte suma stânjănilor în lungu și în curmezișu, cum și petrele hotară pe la ce locuri sau pus, și cum sau deosebit parte jăluitoariului de către ceilalți răzăși, în care iscălindus(ă) rânduiești mazili, cum și toți răzășii și alți împregiurași, câți să vor întâmpla față la hotărât, apoi să o încredințezi și cu a dum(itale) iscălitură, cu cari viind aice și cercetânduș(ă) de dum. vel logofăt, de va fi făcută cu dreptate și cu primiiere despre toate părțile, i să va da jăluitoariului și carte gospod, pentru stăpânire, iar fiind pricina între răzăși, cu petri hotară să nu să stâlpească, ci să de mărturie la ce parte, sa căde și cu zi de soroc, să vii la divan.

Aceasta scriem.

1784 Iunie 28

Adresa pe cămașa hârtii: Cinstit credincios boiarul domnii meale, dum. Iordachi Canta, Cozino biv vel spătar, ispravnic de ținutul Hărlăului, *datise zdraviem*, — de hotărât — Ion gherghel, sau trecut la condică, — prociit vel logofăt.

LVIII. Fără an (1787) Iunie 22 (Iași). Jalba lui Ion Gherghel contra lui Petre Chiear din Dorohoi, că-i ineață moara cu chiaua, ce a făcut pe apa Buhaiului.

Prea înălțate Doamne :

Jăluiesc înălțimii tale, pe un Petre Chioar, din târgul Dorohoiului, că moșia mea Șandriceani, hotărândușă cu târgul Dorohoiului, și având eu o moară întrun vad ce este vad vechiu pe moșie me Șandriceani, unde și părinții mei au stăpânit moara, și apucândușă) acel Petre Chioar din Dorohoiu, au făcut *chioi de sumani* șau eșit mai gios denaintea morii mele pe curgere părăului, pe hotarul târgului Dorohoiu, și fiindcă au ezit iazul sus, sau suit apa pe moșie me, și miau înecat moara, încât nu poate să facă cât de puțin lucrare,—și eu după datoriia ce am avut, iam zis acelu Petre Chioar, să nu ezească să să facă chioi acolo unde nau fost vad nici într-o vreme, că mia îneca moara și om ave giudecată, și atunce au zis că dacă mia îneca moara el a răspunde la paguba mea, și a strica iazul, iar acmu după ce mi au innecat moara și șede innecată, umblă cu alte urneli și răspunsuri, pentru care mă rog înălțimii tale, să fiu rânduit cu carte g(os)pod, la dum(nalor) ispravnicii de ținut Dorohoiului, fiind și acel Petre șăzătoriu acolo, ca să mă giudec, și ori săș rădice *chioa* denaintea morii, ca să mi s(ă) îndrepteze moara, după cum din vechiu, ori să aibă voe a muta apa, pe alt loc, iar pe moșie me și săm fac moară aiure tot în hotarul moșiei mele, devreme ce sau acolisit acel supărător de au făcut *chioi* șau ezit unde nau fost iazu nici odată, și mi pricinuește de istov stricăciune morii mele, și după cum a fi mila înălțimii tale.

Robul mării tale.

Ion Gherghel ot ținut Hărlăului.

In dos: Mergi la dum(nalui) vel logofăt. (1787) Iunie 22.

(indescifrabil) cluc(er).

LIX. 1787 Iuni 24 (Iași). Cartea lui A. Ion Ipsilant Vodă, cătră ispravnicii de Dorohoi, să cerceteze pricina între Ion Gherghel și Petre Chioarul pentru innecul morii depe apa Buhaiului.

Io Alecsandru Ion Ipsilant V(oe)voda : bojiu milostiu gospodaru z(emli) Moldavscoi. Credincios boiarii domnii mele domn. Iordachi Darie biv vel pah. i Matei Milo biv vel stolnic, ispravnicii de ținutul Dorohoiului s(ă)n(ă)tate, iată jalba ce au dat

domnii mele Ion Gherghel din ținutul Hărlăului, asupra unui *Petre Chioariul* din târgul Dorohoiului, sau trimis dum. jaloba din care toată pricina pre larg o veți înțelege, deci fiindcă jăluitoarul arată că cu ezătura iazului ce șau făcut acel Petre pe locul târgului Dorohoiului în părăul ce ar fi având și jăluitoarul moară pe moșia sa Șendriceni *ot Dorohoi*, iar fi înecat moara lui de tot de să păgubește, șau cerut dreptate, pentru aceia scriem dum. aducând pe acela față, să cercetați cu amănunt pricina aciasta și cu giudecată precum va fi drept să le hotărâți, dând și carte de giudecată la care parte se va căde, și aducând pe jăluitoar cu dreptate ce veți cunoaște că are, iar când pricina va fi întralt chip și cu giudecata dum. nu se va odihni vreo parte acolo, atunce cu mărturii de toată curgere pricinii pe larg ce veți da la care parte se va căde, puindule zi de soroc să vie la divan, ca de aice să li să hotărască cum a fi mai drept.

Aciasta scriem.

1787 Iunie 24

Pe cămașa hârtii adresa: Credincioși boțarii domnii mele dum. Iordachi Darie biv vel pah(arnic), i dumnului Matei Milo biv vel stol(nic), ispravnicii de ținut Dorohoiului *datise zdravile*. — Ion Gherghel — Procit vel logofăt, sau trecut la condică, Andrei Condicar.

Pecete în ceară roșie, cu care s'a lipit plicul, cu exerga: Io Al. Ion Ips(İlant) Vv.

LX. 1790 August 7 (Iași). Cartea divanului Cnejnii Moldovei către ispravnicii de Hărlău în pricina dintre Gherghelești și M. Costachi pentru o moară de pe apa Lăbușcăi.

Dela divanul Cnejnii Moldaviei către dumnealor ispravnici de ținut Hărlăului.

Grigoraș Gherghel, și Ion Gherghel prin jaloba ce au dat divanului au arătat că ei avându la acel ținut moșia Șândricenii, i dumlui pah(arnic) Mihalache Costache, fără știre, șar fi făcut moară în capul moșiei lui, pe părăul *Lăbușcăi* unde să hotărâște cu moșia Lozna ce o are cumpărată cu anul dela Vasile Potlog, cum mai pe largu veți înțelege pricina și din jaloba lor care vi sau trimis, deci cerșind dreptate, iată scriem dumv. făcând știre, pah. Mihalache săș trimeată vechilul ca să să cercezeze pricina aceasta și cu giudecată să le hotărâți cum a fi drept,

după care să dați și mărturie de giudecată părții ce se va căde, că de nu sar odihni vreo parte acolo cu mărturie, și cu zi de soroc, după vremea lucrului să vie la divan să li s(ă) hotărască cum va fi drept.

Sturzea—I. Canta vornic.

1790 August 7

Depaste vornic.—Cost. Greceanu vornic.—Costantin Ghica hatman.—Mihai Jora vornic.—Procit logofăt.

Adresa pe cămașa hârtiei: Dela divanul Cnejei Moldovei, către dumnealor ispravnicii de ținut Hârlăului.—Grigoraș și Ion Gherghel.

Pecetluită cu ceară roșie, cu exerga: † Pecete divanului Cnejei Moldaviei. Coroană, cap de bou, stea între coarne, soare, lună, cruce încadrată în o poartă.

LXI. 1791 Iunie 14 fără loc. Cercetarea ce o face Cozmiță căpitan de Iași în chestia iazului și a morii ce a făcut M. Costachi în apa Lăbușcăi despre malul Ghergheștilor.

Dumnealor Grigore Gherghel și Ion Gherghel, aducând carte divanului, către dumnealor boerii ispravnici de ținut Hârlăului, pentru o moară ce au făcut, dumnealui, pah. Mihalache Costachi, în părăul Lăbușcăi, având în orândă luată moșia Lozna dela dumnealui pitar Vasile Potlog, jăluindu divanului dumnealor Ghergheștii, că nu primesc ca s(ă) să facă ace moară întracel părău, fiind un vad de moșia dumilorsale Șendriceani, și un vad de Lozna, și fiindcă dumnealor boerii isprav(nicii) nau putut să vie să cerceteze pricina aceasta, având trebuințele ținutului, mau rânduit pe mine în locul dumilorsale, deci viind eu la locul acela unde iaste acea moară făcută, am făcut cercetare cu amănuntul cetind și scrisorile Șândricenilor întru care arată că hotarul Șendricenilor dinspre Buhaiu și despre Lozna este supt Codrul Lăbușcăi, și de acolo părău în gios până la hotarul Cobălei, la poiană, carele în părăul acesta Lăbușcă este făcută și moara, unde cu adevărat este un mal al moșiei Șendricenilor, și un mal de Lozna, am mersu și la dumnealor Vasăle Potlog pitar, și iam arătat cartea divanului, ținându ca s(ă) arăte și dumnealui scrisorile Loznii de pot ca să ste împotriva scrisorilor Șendricenilor, și dumnealui au făcut arătare că schimbătura ce au (fă)cut cu dumnealui aga (șters *banului*) Toderașco

Balșu, încă este nesfârșit nedându-i încă scrisorile moșii și nu știe de au vreo putere ca să ste împotriva scrisorilor Șendricenilor, dar scrisorile Șendricenilor au cetit cu amănuntul și au zis că sunt bune și adevărate sămnille hotară și nu poate nime ca s(ă) treacă peste aceste semne hotară, și că ace moară este cu greșală făcută de dumnealui pah. Mihalachi Costachi, în pă-rău acela neavând despre nime dată voie ca să s(ă) facă întru acel părau moară sau întralt loc, arătându-i și *contrahtul* dumisale pah. Mihalachi Costachi întru care nu scrie ca s(ă) facă moară, și deosebit că un mal este a Șândricenilor unde este ezătura morii, dar și casa morii este făcută în malul Șândricenilor, deci eu după cercetarea ce am făcut, și după răspunsurile ce au dat dumnalui pit(ar) Vasile Potlog, am dat această mărturie la mâna dumilorsale, Ghergheleștilor.

Costandin Cozmiță biv vel căpitan de Iași.

1791 Iunie 14

Dela isprăvnicia Hârlăului.

După cartea cinstitului divan ce niau adus Grigoraș Gherghel și Ion Gherghel, pentru pricina unii mori ce au făcut dum-lui pah. Mihalachi Costachi pe hotarul moșii lor Șândriceni, întru care ni să poruncește ca să mergem la stare locului să facem cercetare aceii mori, și după cum vom afla să dăm mărturie la partea ce sa căde, și neputând noi merge la fața locu-lui am rânduit pe căpitan Costandin Cozmiță, care mergând la fața locului de au făcut cercetare, și după cum au aflat, au dat și mărturie în scris, care aducândo la noi o am încredințat și cu a noastră iscălitură.

Ion Razu stolnic

1791 Iulie 23

LXII. 1791 Ianie 15 fără loc. Alegerea hotarelor Șendricenilor despre Lozna (apa Lăbușcăi pe o distanță de 1290 stânjini) și despre Cobăla (din poiană până la fântâna Strahovei).

(Copie). După jaloaba ci au dat către pre cinstit divan Cne-jiei Moldovii, Grigoraș și Ion Gherghelești, Iordachi Bosie post-(elnic), cu(m) li să împresoară hotar(ul) moșiei Șendriceni a dumilorsale, ci este la ținut Hârlăului de cătră împregiurași, și

cinstit divan rânduindune pe noi după poruncă am vinit la stare moșiei și făcând de știre tuturor împregiurașilor, dumlui sărdar Ioniță Sturza, stăpân moșiei Derohoiului, ci să hotărește pe din gios cu moșia Șendriceni, neîntâmplândusă aice nau avut ci săi răspundă, iar despre moșia Buhaiului nu sau găsit nici o pricină, și mergând noi la hotar din colțul moșiei Șendriceni despre moșia Loznii supt dealulul Lăbușcăi, scriu hotarnicile vechi a Șendricenilor de mai înainte, cum și ispisocul răposatului Neculai Vodă, adiverește că au fost buor întrun stejar, lângă drumul cel mare, care noi nu lam găsit, dar găsendusă oameni bătrâni anume diaconul Costandin din Buhaiu, i Petre Lungul, i Tudosă Bețic, i Axinte din sat Șendriceni, neau arătat unde au fost buor, unde și noi am pus doi petre hotar, una fundul moșiei Șendricenii despre Lozna, și alta coasta moșiei despre Buhaiu, nefiind nici o pricină, și de acolo după scrisorile vechi, am purces în gios pe părau! Lăbușcăi, pâra în poiana ce o arată în scrisoarea Cobălei, unde aice au stătut pricină căpitan Gheorghe Cuciucu, stăpânu Cobălei, zicând că nu este aceia poiana Cobălei, ci altă poiană mai de sus, și întorcândune înapoi cu căpitanu Gheorghe să arăte unde iaste ace poiană, neau arătat o poiană în deal, nu pe curgerea părauului Lăbușcăi, după cum scrie scrisorile vechi și fiindcă hotarnicile Șandriceanii și ispisocul răposatului Neculai Voevod scrie că din bourul Loznii, ce stă supt dealul Lăbușcăi, tot părau! în gios prin pădure pâra în poiana ce este hotaru moșiei Cobălei, unde aice este și capul moșiei Loznei din gios; dar spre aflarea adevărului am făcut funie de 30 de stânjini și stânjenul de 8 palme gospod., și am măsurat din bourul Loznii cel de mai sus, și pâra în poiana ce au zis căpitan Căpitan Gheorghe Cuciuc unde sau găsit 9 ogdoane, cari fac 270 stânjini, și îndată sau cunoscut după arătările moșiilor ce sintu împregiur că nu se poate a fi o moșie întreagă în această sumă de stângenii, și mergându cu măsura tot înainte pe părau! Lăbușcăi, pâra în poiana unde sau dovedit că este adevărată, sau mai găsit 31 de odgoane cari fac peste tot capul moșii despre Lozna 40 de odgoane, și aice stându și moșia Lozni și răspunsurile scrisorilor vechi, cum și mărturia oamenilor bătrâni pomeniți mai sus, nau rămas

cuvântu căpitanului Gheorghe Cuciuc, apoi purcegându noi coaștele moșiei Șendricenilor și alături cu moșia Cobăla, cu hotarnica veche a Șendricenilor în mână, unde zice că din poiana Cobălii drept prin dumbravă și peste o pădurice până în fântâna Strahovei în arini ce este în gura văii Ciornolozii, care și aicea iarăș căpitan Gheorghe Cuciuc au stătut pricina zicând că nu este fântâna aceia ci e altă fântână mai din gios pe cursul pârăului, dar dumnealor Ghergheleștii îndată lau întâmpinat cu hrisovul răposatului Neculai Vvodă, din let 7224 unde lămurit o arată că pentru această pricină al fântânilor sau giudecat clucer Albotă stăpânul Șendricenilor cu târgoveșii din Dorohoiu, și sau socotit că tot fiindu de obște a mării sale a fi fântâna aceia din sus, care o cer și acuma Șendricenii, iar nu acea ce zice căpitan Cuciuc, însă mulțumindusă căpitan Cuciuc după hotărâre acei hotarnice veche spre a sa îndreptare au scos o hotarnică a banului Macrii cu velet den 72 cu patru ani mai în urmă, unde este iscălit și clucerul Albotă, și cetindusă zice numitul boiari hotarnic după alte semne a moșii Cobălei, că au vinit cu hotaru în pârăul Cobălii și pe curgerea pârăului în g'os până în fântâna Strahovei, unde au stătut moșia Cobăla de către Șendriceni, nearătând nici o pricină, care îndată cunoștința neau dat această hotărnicie, că de ar fi fost vreo cerere de împresurare de către boerul Stroiciu stăpânul Cobălei, să putea să arăte și în hotarnică, și nici stăpânul de Șendriceni *clucerul Albotă nu ar fi iscălit*, apoi neam întorsu înapoi la poiana Cobălei, și în marginea poenii de sus în dreptul capătului moșiei Loznii, am făcut groapă și am lepădat doi bolohani di puiatră, unul fundul moșiei Șandriceni, și altă puiatră coasta moșiei despre Cobăla, și lângă hotarnica veche drept prin dumbravă am făcut sămn intrun stejar și drept înainte pravățul și alături cu moșia Cobălii lângă drumul Cobălii am făcut alt semn intrun stejar cum și groapă și iarăș am lepădat un bolovan și de acolo tot înainte alături cu hotaru Cobălii deasupra păduricii între răspântiile drumurilor sau făcut gropă și sau lepădat bolovanu, și de acolo peste pădurice în costișa văii ce vine din Ciornoloză dinspre Șandriceni, în dreptul pravățul fântânii Strahovii din gura văii am făcut groapă și sau lepădat bolovanii,

și de acolo dreptu în fântâna Strahovii în gura văii Ciornoloz în arini, undi adivirește hrisovul răposatului Neculai Vvod, iarăși am făcut groapă și am lepădat bolohan, și așa sau încheiat hotarul Șandricenilor despre hotarul Cobălii și după tăria scri-sorilor vechi și adiverirea sămnelor noi am dat stăpânire dumi-lorsale numiților de sus Gherghelești pe semnele arătate de noi în sus, iar cea de săvârșit hotărâre rămâne la prea cinstit divan.

A dumneavoastre prea plecate slugi,
Ștefan Vârnav pitar, Grigoraș Criste pitar,

1791 Iunie 15

LXIII. 1793 *Mat 9 (Iași)*. Cartea lui M. C. Suțu Vodă către ispravnicii de Hârlău, să aleagă giumătate sat de Șandriceni partea lui Ion Gherghel.

Io Mihail Costandin Suțul Voevod bojiu milostiiu gospo-daru zemli Moldavscoi.

Cinstiți credincioși boerii domnii meli, Iancu Racoviță biv vel spătar, i dumneta lordache Canano biv vel ban, ispravnicii de ținutul Hârlăului, sănătate i boerul nostru Ștefan Ciogole vornic de poartă, vi s(ă) face știre că prin jalba ceau dat dom-nii mele Ion Gherghel, au arătat că *pol* sat de moșie, Șendri-ceani dela acel ținut ar fi a sa direaptă de baștină cu scri-sori, și fiind nehotărâtă partea sa osăbit de către ceilanți ră-zeși, au cerut ca să i că aliagă și să i să hotărească, pentru aceia scriem Dumv. aducând de față și pe toți răzășii acei mo-șii, și după scrisori dovezi, ce vor fi având, să faceți cu amă-i nunt cercetare, și prin carte de giudecată după cum va fi drept să li hotărâți, și după giudecată di să va dovedi că jă-luitor are *pol* sat, în moșia Șendriceni, și fiind trebuință de ho-tărât din partea dumn. veți orându-i doi mazili de ei ținutului, care să fie cu înțelegere și cu știință la hotărât moșii, ca împreună cu vornic de poartă să meargă la stare moșii, unde fiind de față și toți răzășii, și măsurând moșia în stânjeni, atât în lung cât și în curmeziș, să aleagă și să hotărească direaptă parte jăluitorului, acea *pol* sat de Șendriceni, și pela locurile ce să va cădea să să pui și petri hotară, dând și mărturie hotarnică în sămne și în stânjeni, după rânduială, în care să să arăte

somile stânjănilor, i petrile hotară pela ce locuri sau pus, și cum sau deosebit partea jăluitarului de cătră ceilanți răzăși, pe care iscălindo vornic de poartă, și rânduții mazili, să o iscălească și toți răzășii și alți care se vor întâmpla de față la hotărât, pe care cercetândo și dumn. și fiind făcută cu dreptate să o încredințați și cu al dumv. iscălitură, iar când la hotărât va naște pricină dispre răzăși sau megieși, atunci cu petri hotară să nu se stâlpească, ce să se facă hartă asămine și în tocma de stare moșie, și cu marturie dumn. dată la partea ce se va căde, puindule zi de soroc după vremea lucrului să vie la divan, ca să li să hotărască.

1793 Mai 9

Procit vel logofăt. — sau trecut la condică.

Pecetea domnească în tuș roș cu inițialele: Io. Mh. Cost. Sț. Vv. 1793.

LXIV. 1793 Iuni 8 (Hărlău). Scrisoarea is. de Hărlău, pentru alegerea a 2 mazili să hotărască moșia Șandriceni.

Cinstit dumneata căpitane, Costandin Cozmiță, i dumneata căpitane, Costandin Dociul, fericită sănătate, poftim dumv. dela Dumnezău, ca să vă dăruiască, Dumnalui Ion Gherghel, miau adus luminată carte mării sale, lui Vodă, după cerere ce au făcut ca săș hotărească pol sat, de moșia Șandriceni, cum pe largu veți înțelege, Dumv. din carte gospod, deci iată că în locul nostru vă rânduim pe dumn. ca mergând la stare numitii moșii, dimpreună, cu dumnealui Stefan Ciogole vornic de poartă, să faceți urmare la toate întocma și pe depiin, după cum prin cartea gospod, să poruncești, și să avem și noi răspunsu, ce urmare, veți face.

a Dumnavostră.

Iancu Racoviță spătar, lordache Kanano ban.

93 Iuni 8.

LXV. 1793 Iunie 15 fără loc. Hotarnica Șandricenilor.

Facem știre cu această mărturie hotarnică, că din luminată poruncă pre înălțatului domnului nostru măriia sa Mihaiu Costandin Suțul Voevod, fiind rânduți cu luminată cartea mării sale, după jaloba ce au dat dumlui Ion Gherghel, arătând că în moșia Șandriceni dela ținutul Hărlăului, ar fi având giu-

mătate de sat parte din sus dreaptă a sa baștină și cumpără-
rătură cu scrisori. și au cerut să i să aleagă și să i să hotă-
rească osebit de ceilalți răzăși, deci după luminată porunca
mării sale, am mersu la numita moșie Șandriceni și cercetând
toate scrisorile sau dovedit că această giuătate de sat de Șan-
driceni, parte din sus este driaptă a sa baștină și cumpărătură,
și vrând noi ca să aflăm marginile acestei moșii pe unde să
hotăraște de giur înpregiur, niau arăfat un ispisoc dela răposatul
domn Alexandru Iliaș Voevod din velet 7129 Noembrie 18, în-
tru care scrie că să începe hotarul de către Buhaice dela ezăr,
este din valea adâncă dela lozii pe drumul bătrân la un stâlp
de piatră, de acolo la alt stâlp de piatră, dela piatră drept
piste păraul Buhaiului la sărătură, dela sărătură în dumberă,
la un bour, de acolo la Marcoviț, de acolo la lunca Loznii supt
Lăbușcă, de acolo părau în gios până la hotarul Cobălei la
poiană, de acolo piste pădurice drept la fântâna Strahului, iarăși
despre hotarul Cobălei, și iarăș dela fântâna Strahului peste pă-
răul Cobălei, la deal drept la stâlp de piatră dispre hotarul
târgului Dorohoi, iar de acolo la alt stâlp de piatră, de acolo
în sus peste păraul Buhaiului la fântâna din răpa din ezăr, des-
pre hotaru Păscariului, peste tot înpregiur [hotarul este satului
Șandriceni.

Și niau mai arătat și alt ispisoc hotarnic dela răposatul
domn Neculai Alexandru Voevod, din veleat 7224 Dek. 9, care
hotărește și întărește toate semnele și hotarele moșii Șandri-
ceni, despre toate părțile prinpregiur, după cum mai sus sau
arătat, și prin ispisocu domnului Alexandru Iliaș Voevod.

Osăbit neau mai arătat un ispisoc hotarnic dela răposatul
domn Grigorie Ghica Voevod, din velet 7236 Iunie 28 întru care
scrie că sau învoit Ghergheleștii și cu Sandul Albotă clucer,
rămâind giuătate de sat partea de gios a Ghergheleștilor și
giuătate de sat parte de sus a lui Albotă cluceru, începânduș
despărțirea hotarului moșii în două dinspre răsărit din apa eze-
rului, din sus de valea Pietrii drept la deal spre apus în cul-
mea dealului, sau pus stâlp de piatră și de acolo tot spre a-
pus mai la deal, și peste o vâlce, în zarea dealului, iarăș sau
pus stâlp de piatră, și de acolo tot spre apus în dial deasupra

părăului Buhaiului, din sus de movila cea mare sau pus iar stâlp de piatră, și de acolo drept la vale, și piste părăul Buhaiului, drept în gura părăului ce vine din izvorul din stâncă și părău la dial spre apus, și peste stâncă drept în deal sau pus stâlp de piatră și de acolo tot spre apus și peste drumul Buhaiului în zarea dealului, sau pus stâlp de piatră, și de acolo drept la vale în vadul Biliu în drumu Lăbușcăi și drept la deal prin pădure pân în hotarul Loznii. și niau arătat un zapis din velea 7238 Sept. 6. dela Sandul Albotă cluceriu, i dela soțul său Marie în care scrie că de a lor bună voiă de nimene săliți nici asupriți, au vândut a lor direaptă ocină și moșie, giu-mătate de sat de Șendriceni, ci iaste pe apa Buhaiului în ținut Hărlăului, parte din sus dumilorsale Ghergheleștilor drept optzeci lei, care zapis este iscălit de mulți marturi și megieși, și după ce cu amănunt cercetare am făcut acestor scrisori și altele sau dovedit că această giu-mătate de sat parte din sus este direaptă a dumisale Ion Gherghel, iar giu-mătae de sat parte din gios este a dumisale Ralițai giupăneasa răposatului Grigoraș Gherghel, i a dumisale Iordache Bosăe postelnicul, și mergând noi dimpreună cu răzăși din partea din gios și cu alți oameni bătrâni și megieși, ca să adiverim sămnele și hotarale din sus dispre moșia Buhaiului, a Mănăstirii Bărnova, am mârșu întâi la apa ezărului în vale adâncă după cum se arată în scrisorile vechi de mai sus pomenite că să începi hotarul, unde am făcut semn groapă din sus de o sărătură, iar pîiatră nam pus ne fiindu nimene din partea mănăstirii și din valea adâncă am purces spre apus pe drumul cel vechiu la deal alături cu moșia Buhaiu până în semnele dealului, în dreptu drumului vechiu, unde scrie că au fostu stâlp de pîiatră, și acum nu sau aflat, și sau făcut iarăș semn groapă, și de acolo drept la alt stâlp de pîiatră vechiu în dealul deasupra Buhaiului, ci este lângă drumul cel mare care sau găsit, și de acolo la vale peste părău Buhaiului întro sărătură în coasta dealului, ci este despre apus, sau găsit piatra hotar vechiu, și fiind pîiatra cu semne în pământu, am pus și noi altă pîiatră hotar, lângă acea veche, și de acolo drept în dumbravă, unde arată toate scrisorili vechi că au fost bour și acum sau găsit căzut, la care niau mărturisit

unu Chiriac Mitocariu, om bătrân din satul Buhaiu, ci au apucat bour Iutracel copaciu, și piatra lângă acel bour, care pîiatră fiind acoperită cu pământ, nu să vede, și săpând în dreptul rădăcinii mai la deal am găsit pîiatra hotar vechiu, lângă care pîiatră am pus și noi altă pîiatră hotar, și de acolo drept peste pârăul Biliu, în dial la Marcoviț, într-o poeniță sau pus pîiatră hotar lângă un ștejar, și am făcut și bour, și de acolo alături cu moșia Buhaiului, la dial și la vale peste o vâlce, până în bouru vechiu supt Lăbușcă lângă drumul mare, care bour sau găsit și acmu, și la acest bour se sfârșește lungul moșii Șandriceni, după cum scriu și hotarnicele cele vechii, și iarăș niam întorsu la apa Ezărului, unde arată ispisocul domnului Ghica Voevod, că să disparte giunătate de sat parte din sus de parte din gios, din sus de valea Piietri, am purces drept la dial spre apus în muchea dealului, sau găsit piatră hotar vechiu, și fiind pîiatra mică asămîne cu pământu, am pus și noi altă pîiatră hotar lângă aceia, și de acolo tot spre apus mai la dial peste o vale în zarea dealului iarăș am găsit piatră hotar vechiu, și deacolo tot spre apus în deal deasupra pârăului Buhaiului din sus de movila cea mare, sau găsit iarăș hotar vechiu și de acolo drept la vale peste pârău Buhaiului, drept în gura pârăului ce vine din izvoru den stâncă și până la deal, tot spre apus și peste stâncă drept în dial la alt hotar vechiu, care pîiatra fiind mică am pus și noi altă piatră hotar lângă aceia, și de acolo tot spre apus peste drumul Buhaiului, în zarea dialului, la alt hotar vechiu, și de acolo drept la vale în *vadul Biliu* în drumul Lăbușcăi, și nefiind pîiatra hotar din vechiu am pus noi pîiatra hotar, iar de aicea din vadul Biliu nefiind pădure împărțită, din dial spre apus până în *pârăul Lăbușcăi, ci este fundul moșiei Șandriceni*, și voind răzășii ca să dispartă și pădurea cu pietre hotară după cum și la câmpu este dispărțită, am făcut odgon de doaăzeci și trei de stânjeni, cu stânjenul de opt palme gospod. și am măsurat din hotar din poenița Marcoviței în gios în curmeziș moșia pe drumul ce merge la Cobăla pînă la un loc și rămâni drumul din a stînga, și apucă prin pădure tot drept, pînă în hotarul moșii Cobăla ce este în dreptul poenii Cobălii, la care măsură sau găsit șasăzeci odgoane și trei-

zăci stânjeni, și stând răzășii la invoială, după cum liau fost invoiala și la câmpu, sau dat în partea de sus 22 odgoane și 16 stânjeni, iar în partea din gios au rămas 37 odgoni i 20 de stânjeni, fiind loc cu pădure mai mult, și am pus piatra hotar despărțitoare în marginea drumului, ce merge la Cobăla, lângă un stejar, și am făcut și bour și din piatra aceasta tot spre apus înainte piste părau sac prin pădure la deal și peste altă vâlcea, în zarea dealului păraului Lăbușcăi, și drept acest loc iarăș sau măsurat moșia în curmeziș din bourul vechiu ce iaste lângă drumul mare, supt dealul Lăbușcăi până în notarul Cobălii din poiană, la care măsură iarăși sau găsit 52 odgoane, 12 stânjeni, i dândusă în partea din sus 22 de odgoni de șase stângeni, iar în partea din gios au rămas 30 odgoane i 6 stângeni, și sau pus piatră hotar în muchea dealului, despre păraul Lăbușcăi, lângă un stejar și am făcut și bour, care piatră hotar trece drept în matca păraului Lăbușcăi, fiindcă matca păraului Lăbușcăi, este fund moșii Șandricenilor despre moșia Lozna și așa sau încheiat această giumătate de sat parte de sus cu sâmne și pietre hotară de giur împregiur, după care am făcut și noi această mărturie hotarnică, la mâna dumisale Ion Gherghel, și am iscălit.

Ștefan Ciogole vornic de poartă.

1793 Iunie 15

Costandin Docuil, căpitan hotarnic.

LXVI. 1803 Iulie 17, (Dorohoi). Cercetare pentru datoria lui Lupul Prutianul, către Măriuța Gherghel și împlineala a 2 boi.

Dela isprăvnicia Dorohoiului,

Lupul Prutian din sat Buhaiul di la acest ținut aducând luminată carte mării sale lui Vodă din veleat acesta 803, Mai 10, poruncitoare pentru doi boi ceau jăluit înălțimii sale că i sau luat di către Dumneaei, pităreasa Măriuca Ghergheloaei pentru 53 lei, 30 par(ale) cu care el nar fi fost dator, ci silit fiind iau luat zăpis de chezăș, și platnic pentru alții, pentru care cere să se odihnească, viind de față și dumneaei pităreasa Măriuța Ghergheloaei după cercetare ci sau făcut au arătat un zăpis din anul 802 Iuni 24, dat de 7 oameni din satul Buhaiu, în care este și Lupul Prutianu prin care să îndatorează că au să plătească 53 lei, 20 bani, dumisale pităresei din 83 lei, 90 bani, pentru

44 fălci ceau fostu datorie, bez 30 de lei ceau dat, cari zapis este încredințat și de dumlui căminar Enache Vârnav ceau fost ispravnic la acea vreme la acest ținut, deosebit au mai arătat dumneaei pităreasa alt răvaș tot din anul 802 August 15, prin care arată că sau plinit doi boi dela Lupul Prutianul împotriva altor 53 lei, 90 bani, nedând banii la vederea zapisului, și prețu luânduș) de târgoveții din Dorohoiu, drept 55 lei, sau dat la mâna dumisale pităresei, supt vade de 2 săptămâni, dând Lupul Prutianul banii săi de boi, iar trecând vadeaoa să rămăe boi de istov a pităresei, întorcând 1 leu 30 bani, ceau trecut peste datoria zapisului, și deosebit au mai arătat pităreasa alt răvaș tot din anul 802 Noembrie 23, prin care scrie dumlui căminar Enaché Vârnav că cu toate că sau hotărât vade pentru boii ce i sau împlinit, dar puindusă în lucrari ca să să scoată banii să nu înstrăineze pe boi, care la aceasta sau și dovedit că sau și împlinit banii di pi la alții și sau dat în mâna Lupului Prutianu, ca săi ducă dumneaei pităreasa și săi de banii, și ei neducând banii iau străcat lăsând supt tăcere până acum, ci au mersu de au jăluit mării sale lui Vodă arătând că au dat zapis de sălă, și că nar fi fost datoriu, care și aceasta sau dovedit neadevărat arătare pentru că zapisul iau dat cu a lor primire la is(prăvnicie) și legați chizăși să plătească unul pentru altul, și așa și is(prăvnicia) de atunce, după zapisul lor au împlinit banii dela acest Lupul ca de la unul ce era îndatorit a răspunde, și cu toate dovezile câte mai sus au arătat dumneaei pităreasa și acum nau pricinuit ai da boi dândui banii ce prin zapisul lor sunt datori, întracestaș chip fiind pricină sau dat aciastă adiverință la mâna dumisale pităresei Măriuței.

Gheorghios caminarios (grecește).

Michai Costache spătar.

803 Iulie 17

LXVII. 1803 Noembrie 10 fără loc. Scrisoarea lui Ioan Ursoian către pităreasa Maria Gherghel să vină la hotărât Buhaiul și Păscarii.

Cu bună dimineața mă închin dumitale cucoană pităreasă Măriuță, și dumnevoastră alți boeri răzăși de Șandriceni.

Iată și al doilea răvaș înștiințaz pe dumv, că din luninată, porunca mării sale lui Vodă, fiind rânduit să hotărâsc moșiile mănăstirii Bârnova, Buhaiul și Păscarii, am venit acum la starea

locului fiind rânduit cu mine și un mazil din partea dănilor-sale boeri is(pravnicii) și după poruncă de astăzi voim să punem triaba în lucrare, deci dumv. urmând poruncii mării sale aveți datoria să veniți aici cu toate scrisorile dumv. vechi și noaă, ce veți fi având, ca să fiți de față la toată cercetare, și hotărătura ce vra să facă, și sămi arătați semnele hotarălor, să nu să facă vreo greșeală, căci de veți pricinui dumv. a nu veni, eu după poruncă domnească voi face cuviincioasa cercetare și dumv. nu veți putea zice pe urmă că nu vam făcut înștiințare după datoria mea.

Sluga dumv.

Ioan Ursoian biv treti logofăt.

1803 Noembrie 10.

LXVIII. 1804 Mai 17 (Iași). Cartea lui A. C. Muruz Vodă, către ispravnicii de Dorohoi, să cerceteze pricina de hotar între Șendriceni și V. Potlog. stăpânul Loznei.

Io Alecsandru Costandin Muruz Vvodă, cu m'la lui Dumnezeu domu țării Moldaviei, cinstiți credincioși boeri domnii meli, dumv. ispravnicii de ținut Dorohoiului sănătate: jalba ce au dat cătră domniia mea, Gheorghii Cucuc și Maria Ghergheloaia pit(ăreasa), vi să trimete din care pre largu veți înțelege, arătările ce fac pentru împresurarea moșiilor sale, ce stol(nic) Vasile Potlog liar fi făcând acum cu pricina hotarălor moșii sale Lozna, deci fiind că stolnicu Potlog, după jălobă ce au dat cu arătare că pentru schimbul ce au avut, cu dumnealui vornicu Theodor Balș, din pricină că nu iau dat, dumnealui vornic scrisorile moșii Lozna i sar fi împresurând moșia sa Lozna, de cătră moșiile megieșite, i sau dat carte domnii meli în cursul acestui anu la trecuta lună Fev. 25 cu cuprindere ca săș stăpânească stolnic Potlog moșia sa în toate sămnele și hotarele ei, după cum sau stăpănit de dumii vornic Theodor Balș, cum și de stolnicu Potlog pără atunce, acum jăluitoarii aceștia arată că stolnicu Potlog au trecut din sămnele stăpânirii ce au avut moșia Lozna până acum, și vrea să ia loc din moșiile jăluitoarilor, fără a se cerceta de rânduiții hotarnici, și fără a să pune la cale, prin rânduiala giudecății divanului, pentru aceia scriem dumv. să cercetați atât stăpânirea moșii.or jăluitoarilor, cum și

stăpânirea moșii Lozna pe unde au fostu, până la vreme ce i sau dat cartea domnii meale de stăpânire, și numai până acolo să se urmezi stăpânire, atât de cătră stolnic Potlog, cum și de către jăluitori, iar mai mult să nu îngăduiși a să întinde nici o parte nici alta, pără când stolnic Potlog își va sfârși pricina cu dumlui Theodor Balș, iar pentru niște piatră, și alte venituri ce arată jăluitarul Gheorghie Cuciuc, că stolnic Potlog, cu înfindere ce acum au făcut, iar fi luat iarăș să cerceteze și de va fi trecut stolnic Potlog, din stăpânirea moșii sale ce sau urmat mai înainte până când i sau dat carte gospod de stăpânire, numai decât să le impliniți, acele ce va fi luat și să le dați jăluitarilor, iar de va fi pricina întralt chip, să înștiințați.

1804 Mai 17

Adresa pe cămașa hârtiei: Cinstiți credincioși boeri, domnii mei, dumv. ispravnici de ținut Dorohoiului, să să de cu sănătate.

Gheorghie Cuciuc—procit vel logofăt—sau trecut—Matei Condicar.

Pecete în ceară roșie, cu inițialele: Al. Cst. Mz. Vv. 1793, cap de bou, paserea.

LXIX. 1805 April (Iași). Cartea lui A. C. Muruz Vodă, cătră megieșii Șendricenilor să vină cu actele lor la hotarnica ce o va face Andronachi Donici ban.

Io Alexandru Costandin Moruz Voevod, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldaviei. Fiindcă Iordachi Bosie biv vel sulgeriu, i pităreasa Măriuța și Costache Gherghel cu frații săi, prin arătata carte, domniei meale au luat hotarnic pe dumlui banu Andronachi Donici, ca să le hotărască moșia Șendriceni ce acum este la ținut Dorohoiului, iar mai înainte au fost la ținutul Hărlăului, și să le o scoată de supt împresurare, ce au arătat ca ar fi suferind, pentru aceia dar se dă în știre și tuturor megieșilor cari să vor fi megieșind cu numita moșie Șendriceni, ca fiște carile îndată ce vor lua știre că au mersu hotarnicul rânduit la starea locului, să meargă cu scrisorile ce vor avea să stea față, până când să va da sfârșit cercetării, sau săș triimată vechil, căci carii nu vor urma a merge cu scrisorile, precum nici vechili aș triimite, rânduitul hotarnic va da sfârșit

cercetării după porunca cărții domnești, și pe urmă orice arătare vor face, cuvânt de îndreptare nu vor ave.

1805 April

Procit vel logofăt.

Pecetea domnească în tuș roș cu inițialele: Io Al. Cst. Mz. Vv. 1793. Cap. de bou, paserea.

LXX. 1805 Iunie 12 (Iași). Cartea logofeției mari către egumenul Bârnovei să fie față la hotărâtul Șendricenilor de către banul Andronachi Donici.

Dela logofeția ce mare,

Cătră cuvioșia sa Sofronie egumen sîntei mănăstiri Bârnova. Fiindcă dumneai pităreasa Măriuța Gheorgheloi, cu cercetarea ce sau făcut în anii trecuți moșiei Buhaiul a mănăstirei Bârnova dela ținut Dorohoiului, arătândușă cu nemulțumire asupra acei cercetări de către trei logofăt Ion Ursoian sau făcut, cu cuvânt de împresurarea moșii dumisale Șendriceni, cu osebită cartea mării sale lui Vodă, au luat hotarnic și dumneai, pe dumlui ban Andronachi Donici, dela care boer sau văzut o înștiințare, arătând că la viitoarea lună August, va merge la fața jocului de va da sfârșit cercetării, pentru care să scrie cuvioșii tale ca la ace vade ori însuși sau vechil deplin răspunzător cu toate scrisorile săfi triimeți ca să de sfârșit după poruncă.

1805 Iunie 12

Costandin Greceanu vel logofăt.

sau trecut

LXXI. 1806 Fevr. 8 Schiță de plan a moșilor vecine cu Șendriceni.

Pe o filadă se însamnă cursul moșiiilor ce-și dau cap în apa Buhaiului; Derța și Hilișeul lui Curtu, a lui Gafenco, a Nacului și a lui Vârnav, cu următoarea notă scrisă de Iordachi Bosie sulger :

„Otsprezăci scrisori a moșii Șăndriceni am luat dela dumneai Cucoana Măriuța pit(ăreasa): pân să va faci hartă și mărturiia de Dumlui banu Andronachi Donici și pân ne vom giudeca și iarăș să le dau înapoi și am iscălit.

1806 Fev. 8

Iordache Bosie sulger.

A P A B U H A I U L U I

a lui Gafenco	a Nacului	a lui Vârnav	Derțica
			Hilișău lui Curtu

Obs. În dos este un alt plan al moșiilor ce cad pe Buhai și arătat locul supus în discuțiune, cu o notiță în limba greacă, prin care se arată că și-au luat pe *sufletele lor* mărturia asupra locului cu pricina.

LXXII. 1809 April 4 (Dorohoi). Jalba lui Gh. Cuciuc și pităresei Maria Ghergheloaie în pricina moșiilor lor despre Lozna lui V. Potlog stolnic.

Pre Înălțate Doamne,

Jăluim înălțimi tale pentru supărare și împresurare ce vrea să ne facă moșiilor noastre dum. stolnic Vasile Potlog, că având dum. o moșie anume Lozna la ținutul Botoșanilor luată cu schimbu dela dumn. vornic Theodor Balș, și această moșie fiind megieșită cu moșiile noastre ce sânt la ținut Dorohoiului dum. stolnic, fără să urmeze după căzuta orânduială și obiceiul pământului, adică dacă ar fi avut vreo împresurare de cătră moșiile megieșite, să cade întâi să de jalobă la înălțime ta și cu poruncă săș ducă hotarnici să cerceteze la stare locului și de sar fi dovedit împresurare atunce prin rânduiala giudecății poate să pui stăpânire, iar dum. stolnic, aceste neurmândule, nu știm cu ce chip și cuvânt, șau scos carte domnească deschisă poruncitoare cătră dum. vornic de Botoșani, ca să să facă oprire moșii lor megieșite (adică locurile acele care dum. cu prăpus zici că ar fi de trupul moșii Lozna și că sar fi împresurat de cătră moșiile megieșite), pără când să va sfârși pricina între stolnic Vasile Potlog și între dum. vornic Theodor Balș, au pus cu puterea ispravnicilor și stăpânire pe drepte moșiile noastre niau luat și câteva pietre ce le avem scoasă pentru zidirea casăi mele.

Milostivi Doamne atât noi și părinții cum și moșii noștri din vechime, șau stăpânit moșiile noastre cu stăpânitorii moșii Lozna tot cu aceleaș margini și sămne hotară pără acum nestrămutate, și nici o pricină nau fost între noi și între stăpânitorii moșii Lozna, fără numai acum dum. stolnic Potlog găsește

chipuri de pricini ca să pui silnic stăpânire pe moșiile noastre fără nici un cuvânt.

Pentru care ne rugăm înălțimii tale să ni să de o luminată carte de poruncă cătră dum. ispravnicii de ținut Dorohoiului, să nu ni să facă oprire să ni stăpânim moșiile pe acolo pe unde din vechi leam stăpănit pără când dum. stolnic Potlog cu hotarnici rânduți și prin rânduiala giudecății de va avea vreo împresurare să să îndrepteze cum și piatra și alte venituri ceau mai tras să ni să împlinească, ca să nu ni să de zăticnire la zidirea casei ce am început să fac.

Pre plecați la mila Înălțimii tale,

Gheorghe Cuciuc și Mariia Ghergheloaia pităreasa.

Rezumatul cancelariei, „arată că stolnic Vasile Potlog neurmând după rânduiala și obiceiul pământului ca întâi săși ducă hotarnici ași de ar fi avut vreo împresurare moșiia sa Lozna de la ținut Botoșanilor, de cătră moșiile megieșite a jăluitoilor să să fi îndreptat, prin drumul giudecății, au luat carte domnească cătră isprăvnicie și numai după pripus și părere sa au făcut oprire unor locuri din moșiile jăluitoilor luându-le și câteva pietre ce ave jăluitoii pentru zidirea casei, cum și alte venituri, care moșie jăluitoii le stăpănesc din vechime, tot după aceleși sămni și hotară fără nici o pricinuire de cătră stăpânitorii moșii Lozna, Să roagă să li să de cartea gospod de poruncă cătră isprăvnicie, ca să nu fie opriti a nuș stăpânii moșiile până când stolnic Potlog își va duce hotarnici, și de va avea vreo împresurare să se îndrepteze prin rânduiala giudecății, iar piatra și alte venituri ce liau luat să li să împlinească.

809 April 4.

In dos: Mergi la dum. vel logofăt de țara de gios.

Vtori (a 2-a) logofăt.

LXXIII. 1809 Mai 6 fără loc. Scrisoare de așezare până la facerea hotarniceii Loznei, între Vasile Potlog stolnic, stăpânul Loznei, și C. Gherghel și lordachi Bosie sulger, stăpânii Șandriceniilor.

După jaloaba ce am dat cinstitului divan asupra dumisale Costachi Gherghel pentru arsul unor garduri dela niște livezi, care livezi sunt piste părau dela bordeii a unor oameni ai miei,

cum și bătaia a unui sătean al meu tot dela acelel bordei de pe moșie me Lozna, luându-i și trei boi în pricina a treizăci și trei cară nuele ce am tăet și cu oamenii mei, cu știință că ar fi pe moșie me Lozna, după hotarnica ce am din anii 1784 April 5. După care jalobă a me rânduindusă de cătră cinstit divan pe dumalui logofăt Costantin Tăutul omul divanului cu porunca înscris ca dimpreună cu un om din partea ispravniciei Dorohoiului să cerceteze pricinile jalobei meli; deci rânduiți viind la stare locului, atât logofăt Costandin Tăutul cât și omul rânduit din partea dumilorsali ispravnicilor de ținut Dorohoiului logofăt Chirică unde sau aflat și dumnalui *sulger lordachi Donici, unul din stăpânitorii moșiei Șândricenilor*, cum și Costachi Gherghel, carele au scos un ispisoc dela domnu! Alexandru Iliiaș Vvod. din let 7129 Noembre 18, prin care aduce hotarul Șendricenilor dinspre Lozna, până la locul ce să numește Lăbușcă, unde ar fi fost și boor și acum nu să află, și de acolo părăul în gios pără într-o poiană ce să hotărăște moșia Cobăla a lui Gheorghie Cuciuc cu Șândricenii, la care văzând că hotarnica me numi dă nici un sămnu de hotar despre Șândriceni, ce numai mă aduce cu colțul capătului din gios a moșii Loznii până în părăul săc și stă, întru acestaș chip sau făcut între noi punere la cale și învoială, întâi pentru pricinile mai sus arătate de ardirea gardurilor, bătaia omului meu, luare boilor de dum. Costachi Gherghel, cum și nuelile ce am tăet eu, cari după arătarea ispisocului ce sau văzut pe Șândriceni la mâna dumisale Costachi Gherghel ce și mai sus este pomenit, să nu facem nici o pretenție unul dela altul, ci au rămas pace între noi, a-sămine și pentru ca să nu mai nască pricină între noi până la hotărâre ce este să să facă moșii mele Loznii de cătră toate megieșitele moșii după cartea cinstitului (divan) ce am scos eu întru acest curgătoriu an 1809 Fevr. 20, ca să ni să hotărăscă moșie me Lozna despre alte moșii, nici eu să trec mai mult de supt Lăbușcă și părău în gios până la poiana ce să hotărăscă Șândricenii cu Cobăla, nici dumlor să treacă piste părău, iar pentru niște livezi ce sănt peste părău despre Șendriceni săș ia dumlor dejma dela oameni miei, cari această scrisoare are puterea ei numai până când se va hotărâ, și atunce precum

dreptate să va alege și va urma stăpânirea fieștecăruia, făcându(ă) două asemenea scrisori, unul la mâna altuia. și am iscălit.

1809 Mai 6

Vasile stolnic.

Denaintea noastră făcândușă această invoieală cu bună primire ca niște cercetători pricinilor ce din porunca divanului am fost rânduiți, am încredințat și noi cu iscăliturile noastre.

1809 Mai 6

Chirica logofăt, Costandin Tăutul logofăt de divan.

I.XXIV. 1810 Iunie 6. Hotarnica Șendricenilor ridicată de banul Andronachi Donici.

Din luminată porunca pre înalțat domnului nostru Alexandru Costandin Moruz Vvoda, rânduit fiind prin carte gospod ca să hotărâscu moșie Șândricenii care acum este la ținutul Dorohoiului, iar mai înainte din vechiu au fost la ținutul Hârlăului, precum să dovedește din scrisorile acestii moșii împreună și cu altă osebită carte de poruncă cațră toți megieșii înpregiurași, ca fieștecarele din megieși indată ce vor lua porunca, să să arâte cu scrisorile ci vor ave, și să ste față până când să va da sfârșit cercetării, sau săș trimată vechili neputând a merge, însuși, căci carii nu va urma a merge cu scrisorile, sau nuș vor trimite vechili, rânduitul hotarnic să de sfârșit după porunca gospod, și in urmă orice arătări se va face de cătră unii ca aceia, cuvânt să nu le rămăe.

Deci eu după poruncă am mers la numita moșie, unde am urmat precum mi se poruncește, și cercetând am aflat precum în gios să arată, că după glăsuire hotarnicelor vechi ci miau arătat stăpânii Șândricenilor, am început mai întâi a face cercetare despre Dorohoiu de la semnul ce să pomenește în scrisori *Vracnița* Șândricenilor, de la un stâlp de piatră ci am găsit vechiu. pe care îl arată și ispisocul domnului Alexandru Ilieș Voivod din 7129 Noembri 18, și alt ispisoc hotarnic de la Neculai Alexandru Voivod din 7224 Dechembrie 9 ; și de acolo am purces drept spre răsărit la alt stâlp de piatră iarăși vechiu, care am găsit pus diasupra heleșteului Cârstei bătrânul supt coasta despre răsărit între niște sărituri, și de acolo la movila Braicovița, care cade in capul unei văiugi, și de acolo la iazul

Temei Porcariului iar de acolo la un stâlp de piatră în dealul din mijloc de cătră hotarul Păscarilor, de acolo în sus la movile, spre acel dial din mijloc, și de la o movilă ci este mai mare vrând a trece înainte până în drumul Dragoli, și drumul la vale până în heleșteul Boghiului și de la heleșteu matca în gios la iazul Pribeagului până la drumul vechiu la hotarul Păscarilor precum scriu scrisorile Șendricenilor, dar aice au dat pricină dumnaui Vasile Varuav, arătând că Șandricenii nar trece mai înainte cu stăpânire, ci ace bucată de loc este a moșiei Hilișeului danie dată mai din vechiu de cât hotarnica Șandricenilor, pe care ar fi avându și scrisori imputernicite ca să stăpânească locul acela ; iam cerut să arâte scrisorile acele ce zice că ăre și au dat samă că nar fi la dumnealui, ci sânt la unul din răzăși și, anume *Andrei Gafenco*, cari să află cu locuința în Bucovina Kesaricească, și nu poate acum să le aducă și de va fi trebuință le va aduce, spre cercetare la divanul gospod ; apoi eu văzindu înpotrivire ci fac, nam mai silit mai mult și rămâne întru această pricină să șă hotărăscă prin drumul giudecății divanului, că de nu vor ave scrisori mai vechi de cât ispisoacele Șandricenilor să meargă cu stăpanire Șandricenii prin semnile mai sus pomenite, și de la movila aceea întorcândumă spre apus, am mers linie până la o piatră, ci sau găsit pusă *despre hotarul Păscarilor*, aice iarăși, au dat pricină stăpânii Șandricenilor, că ace piatră nau știință de cătră cine este pusă, căci hotarul Șandricenilor este până la drum săpat mai gios spre baltă, care drum și astăzi să cunoaște precum au fost din inechime, iar acolo unde să află piatra, drum nu este. Deci și aice au rămas tot după hotărâre ce vor ave la înfățișare scrisorilor în divan, iar de la această piatră mam întors în gios la amiazăzi pe lângă movile până iarăși la vracnița Șandricenilor la stâlpul de piatră despre Dorohoiu, pe cum am aflat prin pregiur că este hotarul bătrân de peste ezer după scrisori ; apoi am mers și la *hotarul de cătră Buhaiu*, în margine ezerului despre apus în vale adâncă, unde și acum să cunosc puținile lozii ce nici le pomenescu hotarnicile vechi, și de acolo am mersu spre apus pe drumul bătrân, carele și acum este oareșice cunoscută săpătura lui din vechiu până la un stâlp di piatră ce sa găsit față,

și de acolo la alt stâlp de piatră hotar care este pus lângă drumul ce merge de la Dorohoiu la Hilișeu și, Buhaiu în margine drumului despre răsărit; și din piatra aciasta drept piste pâraul Buhaiului la sărături la un stâlp de piatră hotar, de la sărături tot înainte unde arată hotarnicile vechi că au fost dumbravă la un bour, carele bour sau aflat și acum cu piatra hotar lângă dânsul, iar dumbrava sau aflat tăiată, și de acolo peste vale la Marcovici în coasta văii dispre apus unde și acum este poeniță, sau găsit piatra hotar și bour întrun stejar, și de acolo tot înainte piste o văiugă că să trage în sus prin coastele moșiei Buhaiului și piste un deluț mic până la bourul Loznei supt Lăbușca, unde aicea stă și moșia Buhaiului cu colțul cel din gios, fiind că capul moșiei Buhaiului lovește în coastele moșiei Loznei, precum și Șândricenii, unde miau mărturisit atât oamenii bătrâni din Șândriceni, cât și din Lozna, că au apucat bour întrun stejar lângă drumul mare. cări acum sau aflat tăet, arătându-mi și rădăcina copacului în care au fost, unde înpotrivinduse aice stăpânul Loznei dumnealui stolnicu Vasile Potlogu, zicându numai cu gura, cum nu este acolo Lăbușca, nici să mulțamește cu arătare acelor marturi, ci dumnealui încă își va găsi alți oameni marturi carii vor încredința prin giurământ că este mai inapoi unde să numește locul Marcovița, iam cerut să arăte scrisori de are, și au răspuns că nu are, ci aceste zise a dumisale stolnicului de cătră mine sau socotit a fi fără temeiu întâi pentru că și hotarnicii acei din vechi nu pute a numi doă semne tot în trun loc, al doile; că nici drum mare acolo nu este, precum să arată prin hrisovul hotarnic din 7224, ci precum mergu semnele și hotarăle din apa ezerului și vin până în Marcoviț la poeniță, asemenea și acest semn cel pomenește hotarnica veche, că au mers de acolo la bourul Loznei supt Lăbușca, care semn și loc fiind că este în drumul mare este știut de toate satele și de toți târgoveții din târgul Dorohoiului, care și stând eu în locul acela ca vreun ceas, și întrebând pe trecători drumeți cum să numește locul acolo, fieștecarile făce arătare că este Labușca, iar la locul ci stolnic Potlog zicej nici drum mare nu esti, nici au putut să fie vreodată; fiind locul cu depărtare de drumul mare, și este de dovadă că de

acolo de la Lăbușca și pârăul merge în gios, până la hotarul Cobălei la poiană precum scrie și în ispisocul hotarnic, care pârău este însemnat și pe hartă, iar alt pârău nu este cam să să înceapă de lângă hotar.

Deci văzând pricinuire stăpânului Loznei pietre hotare nu am pus la acest loc colțul moșiei Șândricenilor despre Lozna, fără numai sau făcut sămnu groapă până când stăpânul moșiei Loznei să va înfățișa cu marturii ce zice că are înainte giudecații divanului ca să să de hotărâre, de unde întorcându-mă în gios cursul pârăului am mers până în colțul moșiei Șândricenilor cel din gios la poiană; aice chemând pe dumnalui Gheorghe Țuciuc stăpânul Cobălei și arătându-i locul și poiana, iarăși nu sau mulțemit, ci dinpotrivă au făcut arătare, că nar fi poiana acee; ci altă poeniță mult mai sus pe cursul acelu pârău, zicând că aceia ar fi hotarul Șândricenilor și că cu impresurare să întind stăpânii Șândricenilor de stăpănescu până acolo iar vreo dovadă din scrisori nau arătat, fără numai răspunzând căși va găsi dovezi întru aceasta. Deci și aice fiind pricină iarăși pietre hotară nam pus până când vor ave înfățișare la divan, de unde să li să dea hotărâre prin drumul giudecății precum să va găsi a fi cu cale iar socotința me iaste pentru ca să lipsască toate pricinile din mijloc să să de locul de pricină în doă; apoi de la colțul acest de pricină, am mersu peste o pădurice drept la *șântăna Strahului*, precum iarăși este arătată prin uricul hotarnic, care este în gura vâlcii ce vine din poiana *Ciornolozii* iarăși despre hotarul Cobălii, și iarăși de la fântăna Strahului drept peste pârăul Cobălei și drept peste un piscușor ci este piste pârău despre răsărit în coastile casilor din Strahova, și din piscușor drept în zare dialului între doă movilițe ce sânt în pravăț drept, iar din movilițe să întoarce hotarul asupra miezului nopții pravăț drept în piscul dialului țigănescu, precum la acest loc iarăși fiind pricină și cunoscându-să inpresurare Șândricenilor de cătră dumnalui spatar Ioniță Sturza ștăpânul moșiei Trestienii ot Dorohoiu, sau dat locul impresurat, făcându-să și scrisoare de învoială la Mai 18 a anului curgător, după care învoială sau tras și linie pe hartă, și din piscul acela peste pârăul Buhaiului drept la o piatră hotar

ci este în podiș, și de la piatră la fântână la răpă din ezer despre hotarul Păscarilor, și așa încheind peste tot hotarul moșiei Șândricenilor prin pregiur am făcut aciastă mărturie hotarnică și am dato dumisale sulgerului lordache Bosăe; i dumisale pităresei Măriuța Gherghel și dumisale Costachi Gherghel; stăpânilor aceștii moșii Șândriceni împreună și cu harta ci liam făcut, să le fie spre îndreptare întru toate pricinile ci mai sus să arată.

1810 Iunie 6

Andronachi Donici ban hotarnic

LXXV. 1814 Mai 15 (Iași) Cartea logofeții cătră ispravnicii de Dorohoi în pricina pentru Buhaiul a măn. Bărnova și Lozna a Potlogeștilor, o pădure tăiată

De la logofeția ce mare.

Cătră cinstita ispravnicie ținutului: Dorohoiului.

După arătare ce au făcut cuvioșia sa Serafim igumenui mănăstirii Bărnova, cum că moșia Buhaiul (a numitei mănăstiri) de la acel ținut, după hrisoave domnești și alte scrisori din invecime sau urmat stăpânirea ei cu nestrămutare în toate hotarale ei, iar de la o vreme în coace, dmlui: stolnic Vășile Potlog cu moșia sa Lozna ar fi trecut peste semnele și hotarale vechi a moșiei Buhaiul: peste zarea dealului, inpresurând o bucată de loc din moșia mănăstirii, încă și pădurea aparține ce au fost pe acea moșie a mănăstirii și o au cuprins stolnicul: cu impresare; au dat dumlui voe de sau tăiat tot felul de lemn, stricându(ă) mai de tot acea pădure. Drept aceea fiindcă dumlui stolnic să afla în neputință de slăbăciunea boalei ce lau cuprins și nu poate de a veni însuși să stea la înfățișare cu cuvioșia sa numitul egumen: ci dumnaei stolniciasa Safta soția stolnicului să afla sorocită la 15 a viitoarei luni Iunie fără sminteală să să afle la divan în alte pricini de giudecată ce are cu alții să scrie Dumv. ca mai mult pe locul de pricină a moșiei Buhaiul de la acel ținut, să nu îngăduiți a să face mai mult, după primirea aceștia nici cât de puțin stricăciune, a să mai tăia ori despre care orice fel de lemn ci mai vârtos să arătați dumisale stolnicesei, ca aducânduși scrisorile și dovezile ce va avea și în pricina aciasta, nu mai decât la sorocu¹

arătat ce șau pus la 15 Junie să să aple la divan spre a sta în giudecată precum cu alții ce mai are pricini după cum sau zis, asemenea și cu cuvioșia sa numitul egumen, căci nefiind următoare a veni nici la această vadea, cu hotărârea să știe dumnaei stolniceasa că va fi adusă cu zapciu și *va plăti greale clubote*. Deci Dumnevoastră atât de primirea acesteia, cât și de cercetarea ce veți face fără întârziere să aibă logofeția înștiințare.

1814 Mai 15

T. Balș vel logofăt.

„Sau trecut la condica logofeției“.

LXXVI. 1814 Septembrie 29 fără loc. Cercetarea ce pitarul Costachi o face în pricina pentru pădurea tăiată între Lozna stolnicesei Potlogesă și Buhaiul, moșia mănăstirii Bărnova.

Cu multă plecaciune, înștiințaz cinstiții vorniciei.

Fiind eu rânduit din porunca cinstiții vorniciei ca să merg să cercetez între moșie Lozna ținut Botoșanii și moșie Buhaiu ținut Dorohoiului, pentru o bucată de loc de pădure păzită, di pe care au mers lăcuiitorii satului Lozna să tae după porunca dumisali stolnicese Potlogesă stăpâna Loznii unde mergând și tăind li sau luat cinci care câte în doi boi de cătră vataxu din sat Buhaiu, pe cari leau dus la dumlui medelnicer Gheorghii Dumitriu, după poruncă mergând la starea locului unde fiind și din partea cinstitei isprăvniciei rânduit dumlui logofăt Chirica care aflândușă bolnav au pus pe ginerele dumisale post lordachi Leca din partea dumisale, am intrat în cercetare, și am aflat pricina întracest chip, că dumnaei stolniciasa Potlogesă au poruncit lăcuiitorilor din Lozna să tae lemne pentru trebuința dumisale depe o bucată de loc ce dumnaei trage acel loc cătră hotarul Loznii, și mergând și tăind cu adevărat li sau luat cinci cară câte în doi boi, pentru ce au tăiat pădure acum și mai înainte în multe rânduri ce au tăet, din partea dumnaei stolniceasa au fost pristavul cel are, și din partea stăpânirii Buhaiului, au fost dumlui med clucer Gheorghii, și cerând dela pristav cu ce dovezi trage dumnaei stolniceasa ace bucată de loc, cum și dumnalului medelnicer să dovedească di este di trupul moșii Buhaiu, și pristavul au răspuns că nu are scrisori la sine, și dumlui medelnicer au răspuns că au stăpânit locul acela și scrisorile

sânt la sfânta mănăstire Bârnova a căriia este vecinică stăpânire moșii Buhaiu, dar spre dovadă au poftit pe megieși să scoată scisorile, și scoțând dumlui Costachi Gherghel un ispisoc de o sută și mai bine de ani, în care după ce începe în semni dela câmp spre pădure a hotără moșia Șendriceni, margine din sus dinspre Buhaiu, alătore coaste acele două moșii și dispre Lozna unde stau cu capul moșiile numite în coastele Loznii, zice că au mersu pără supt Lăbușca, și de acolo mergu Șendriceni, cu Lozna, despărțind capul Șendricenilor de către coasta Loznii pe părăul Lăbușcăi în gios, și au mai arătat și o scrisoare a dumisale stolnic Vasile Potlog cu care întărește acel hotar că ștau Șendriceni, în părău Lăbușcăi, cu aceste dovezi dumlui medelnicer sau îndreptat că moșie Buhaiu este însoțită cu Șendriceni, cari dela un loc să încep și tot dela un loc să și sfârșesc acolo supt Lăbușcă unde dela hotarul ce astăzi Șendricenii stau, nu poate dumnaei stolniceasa a scurta moșia Buhaiu, adică cu o bucată din coasta Loznii să treacă pe lângă colțul Șendricenilor și să meargă pe lângă coasta Șendricenilor, să facă cap moșii Buhaiului mai spre răsărit acolo unde ceri să ei pădure, și dela hotarul Șendricenilor unde stă și Buhaiul alătore, pâr la locul ce au tăet este mult loc cu pădure stricată, și eu nu am avut poruncă a prețelui păgubirea pădurii, cum cere dumlui medelnicer, ce atâta numai am cercetat să dovedesc locul acela a cării moșii este, și așa am dovedit că este a moșii sfintii mănăstiri Bârnova, și dumnaei stolniceasa cu împresurare trece, și nam lipsit a înșliința pe cinstita vornicie.

Și spre încredințare urmează a me iscălitură,

K. pitar.

1814 Sept. 29.

LXXVII. 1815 *Ghenar 12 (Iași)*. Iajoba Măriuței Gherghel contra Saffei Potlog pentru pădurea tăiată cu samavolnicie.

Prea înalțate Doamne,

La ținutul Dorohoiului având a me moșae anume Șândriceni, este o îndelungată vreme de când o stăpânesc în pace după puterea scrisorilor ce am, acum să acolisăști de sine înputernicindusă dumnaei stolniceasca Saffa Potlog (șters Zoita), ci este cu răzășie lângă această moșie a me, și fără a sta în

giudecată îmi tae pădurea supt nici un fel de dreptate ; mă rog înălțimii tale ca să i să triimată luminată poruncă, ca ori să să depărteze de am strica pădurea, sau de are vreo pretenție prin drumul giudecății săș caute.

A Inălțimei tali pre plecată, Mariuța Gherghel pităreasa.

in dos : mergi la dumnului vel logofăt, 1815 Ghenar 12.

vtori (al 2-le) logofăt.

LXXVIII. 1815 Ghenar 13 Iași. Cartea lui Sc. A. Calimach Vodă către Ispravnicii de Dorohoi să cerceteze pricina între Maria Gherghel și Safta Potlog pentru pădurea tăiată.

Io Scarlat Alexandru Calimah Voevod, cu mila lui Dumnezeu domn țării Moldovii.

Credincioși boeri domnii meli dumv. is.(pravnici) de ținut Dorohoiului sănătate, din cuprinderea jalbei veți înțelege dumv. arătare și cerire ce face jăluitoarea că dumnaei stolniceasa Safta Potlog ar fi tăind pădurea ce este pe moșia dsale pităreasa Ghergheloaia, supt nume că ar fi a dumsale stolnicesei, deci cerând punere la cale jăluitoarea să scrie dumv. ca să înfățoșaji pe dumnaei stolniceasa Potlog sau de nu va putea dumnaei să stei în cercetari săș rânduiască vechil deplin răspunzătoriu și cu scrisori și hotarnica ce va ave asupra moșii megieșite cu moșia jăluitoarei, și împreună cu vechilul jăluitoarii cu cari să trimeată și copia de pe hotarnică, încredințată și de dumlui vel logofăt să faceți cercetare cu amăruntul scrisorilor : amândorura părților : și de să va dovedi că pădurea este pe moșia jăluitoarei precum arată, dumv., atunci nici decum să nu îngăduiți pe părâte mai mult a tăie din pădure de pe moșia jăluitoarei punând la cale odihna sa ca să nu mai jăluiască, iar dacă la cercetare ce veți face să va dovedi pricina întralt feliu, cu cercetare și punere la cale dumv. să va arăta vreo parte cu nemulțămire, atunci cu mărturia dumnevoastră ce veți da la parte ce se va căde arătătoare de curgerea pricinii pre larg, puindule zi de soroc să vii la divan de unde vor lua ce după dreptate hotărâre.

1815 Ghenar 13

Locul pecetii domnești în tuș roș cu inițialele : Io. SK. AL. KLM. VV 1806 cap de bou.

vel logofăt ; după rânduială, Loiz paharnic.

LXXIX. 1815 *Februar 11 Dorohoi*. Răspunsul isprăvniciei de Dorohoi că în pricina dintre Lozna și Șendriceni, Zoița Potlog își are mărtiile sale la Iași și nu se poate face cercetare.

Cătră cinstita logofeție ce mare,
Dela isprăvnicia Dorohoiului.

După luminată carte gospod. din 13 a trecuti luni Ghenar, ce niau adus dumnaei pităreasa Măriuța Ghergheloae, pentru împresurare ce ar fi pătimind moșia dumisale Șandriceni de sus despre moșia Lozna, ci este megieșită, tăindusă o bucată de pădure în partea dumnaei stolniceasa Safta Potlogeasa, sau scris din partea isprăvniciei dumisale stolniceasăi ca ori însuși sau vechil săș rânduiască cu scrisorile moșiei unde este și vechiul dumisale, pităresei cu hotarnicile și alte scrisori ca să s(ă) cerceteze și să să pue la cale după poroncă, și dumnaei neviind față au trimes răspuns cătră is(prăvnicie), că scrisorile moșii dumisale Lozna le are la Eș la dumlui vornicul Neculai Hrisoverghi, epitropul dumisale, și neputânduș(ă) da sfârșit pricinii aceștia prin cercetare nam lipsit a înștiința.

1825 Fevr. 11

K. Roset sardar (grecește).

Nicolaos : sardar (grecește).

Adresa cătră cînstita logofeți ace mari, dela isprăvnicia ținut Dorohoiului.

LXXX. 1825 *Iulie 1 (Iași)*. Cartea mării logofeții cătră ban Chirică Stamate să facă cercetare pentru a se ști care este apa Lăbușcăi hotar între Lozna și Șendriceni.

Dela logofeție ce mare,

Cătră cinstit dumnalui, banu Chirica Stamate.

Pentru pricina ce urmează între dumlor banu Costache Gherghel, și sardar, Enacachi Gherghel stăpânitorii moșii Șandriceni, și între stăpânitorii megieșitei moșii Lozna, după cererea dumilor sale Ghergheleștilor, găsiindusă de cuviiuță a să urma o foarte cu amănuntul, și în frica lui Dumnezeu cercetare ca să să dovedească *cari este cel adevărat părau a Lăbușcăi*, adică acel carel fac stăpânitorii Șandricenilor, sau acela cil numescu stăpânitorii Loznii, drept aceia să scrii dumitale ca urmând aceiași cercetare și dovedire dacă mai mult nu va rămâne pricina

de nemulțămiri acolo, să să pue și piatră hotară, după cartea de mări înainte, de cătră boerii rânduși, iar fiind vreo pricină petri să nu pui, ci să rămâi până să va vide cercetare dumitale, de către divan, și să va da hotărâre, însă toată cercetare să se urmeză în ființa atât a stăpânitorilor Lozni, cât și dumilor sale Ghergheleștilor, ca nu în urmă să aibă vreun cuvânt: că sau urmat în neființă cercetarea dumată și hotărătura.

1825 Iulie 1

T. Balș vel logofăt.

LXXXI, Octombrie 20 fără loc. Jalba Ghergheleștilor în pricina dintre Lozna (Potlogeștilor) și Șandriceni pentru tăerea unei pădure.

Pre înălțate Doamne,

Pentru despărțirea moșii noastre Șandricenii de la țanul Dorohoiului de cătră moșie Lozna a clironomilor stolnicului Potlog, rânduindusă hotarnic după cerere dumlorsale, ni sau luat din veche stăpânire o mare parte de loc, și sau dat cătră hotarul moșiei Loznei de care jăluind noi înălțimel tale, că nici o înfășoșare cu dmlor: stăpânitoarele Loznei, nam avut, nici scri-sorile tot nu lam avut la fața locului ca să le arătăm rându-țului hotarnic, și că ne cunoaștem asuprași cu petrile ce sau pus, sau dat porunca înălțimei tale, ca pădure de pe locu: ci noi lam stăpânit, și dumnalor îl pretenderisesc să ste oprită, precum și venitul locului de pricină până când ne vom giudeca, în lipsa noastră dela Eși nu știm ce jalobă va fi intinsu cătră înălțime ta dumnalor, că li sau dat poruncă spre a să ridica *săcfestru*, și să ia locul în stăpânire, pe care locu puțin venit este altu, de cât o apărătură cu mare cheltuială păzată de cătră noi carele de să va tăia ne cunoaștem tare în strâmbă-țași, ne rugăm înălțimii tale, ca pre deoparte să să opriască cu totul taere apărătorei de cătră amândoași părțile, până când ne vom giudeca la divan și înainte înălțimei tale, și pe de altă parte să să îndatorească pe dumnalor stăpânitoarele de Lozna a veni sau însuși în giudecată, ori săși triimată vechil pe cine vor socoti (afară de Gheorghe Banariu), de aceasta ne rugăm și va fi vecinică pomenire înălțimii tale.

A înălțimii tale. pre plecate slugi,

Costachi Gherghel banu, Enacachi Gherghel sardar, Nastasăia Bosăe căminăreasa, Ioan Gherghel.

LXXXII. 1825 Octombrie 24 (Iași). Cartea marelui logofeții cătră vornicia de Botoșani în pricina de pădure tăiată între Lozna Potlogheștilor și Șândriceni Ghergheștilor.

De la logofeție ce mare.

Cătră cinstita vornicie de Botoșani.

Fiind că la hotărătul ce sau făcut în anul acesta spre despărțire moșii Lozna a clironomilor răposatului : stolnic Potlog de cătră moșie Șândriceni a dumilorsale boerilor Gherghești, sau dat o bucată de loc din Șândriceni cătră moșie Lozna, care din scrisorile câte sau văzut la fața locului sar fi dovedit că ar fi din trupul moșii Lozni și pără acum sar fi stăpănit cu împresurare de cătră Șândriceni, asupra căriia părți de loc au dat jaloabei dumnalor : boeri Gherghești, prin care arată, că ar mai ave și alte scrisori, cari la acel hotărăt nu sau văzut și că pe ace bucată de locu, ar fi o apărătură, care sar fi tăind fără cruțare de cătră stăpânile Loznii, făcând cereri ca să aibă giudecată la divan cu stăpânirile Loznii, și ace apărătură să ste păzită pără se va isprăvi giudecata. Drept aceia prin porunca mării sale lui Vodă, să scrie dumv. ca mai întâi să faceți cunoscut stăpânilor Lozni, ca îndată sau însuș, sau vechil deplin răspunzător, săș trimită aice cu toate scrisorile, ca să stei în giudecata divanului, și al doile atât ace apărătură cât și tot lemnul ce va fi pe locu tăiat acolo, să stei păzit și oprit, neîngânduindui dumv. a să tăe, sau a se ridica de acolo, pân la cincisprezăce a viitoareii luni Noembre, și dacă pără atunce nu va sta vreo parte în giudecată, pentru ca să să dei hotărâre, apoi veți ave al doile poruncă în ce chip să să urmezi.

1325 Octomvrie 24

Theodor Balș vel logofăt.

LXXXIII. 1825 Decembre 2 (Iași). Cartea marelui logofeții cătră Zoița Potlog pentru cercetarea pricinii de pădure între Lozna și Șândriceni Ghergheștilor.

De la logofeție ce mare.

Cătră cinstite dumnalor Căsandra și Zoița Potlog.

Fiind că la înfățoșarea ce a avut dumnaului banul Enacache Gherghel cu vechilul dumnevoastră, pentru pricina de hotar, ce urmează între moșia Lozna și între moșia Șândricenii, nemul-

țamiși arătândușă, dumlor : banul Gherghel, cu harta înfățoșată de vechilul dv. și cerșind a să urma de iznoavă cercetare pentru dovedire sămnilor cuprinsă la ispisoacele domnilor Iliiaș și Neculai Vvod : și a să faci de iznoavă *hartă gheometricască* de stare locului, i sau dat aciastă voi în vade de doâ luni, să s(ă) dei sfârșit acestii cercetări, până când de nu să va sfârși cercetare arătată, să rămâi pricină, este pădure apărătură, păzită de dmlor : Ghergheleștii, ca să nu să strice de cătră nici o parte cu hotarare din porunca mării sali lui Vodă, să scrii dv : ca să nu tăeși măcar un lemn de pe locul de pricină precum sau scris și osăbită carte logofeții, cătră dumlor vornicii de Boțoșani, ca să nu să tae nici de cătră o parte, și de primirea acesteia și urmare întocmai, să înștiințați la logofeție.

1825 Dekem. 2

T. Balș vel logofăt.

LXXXIV. 1825 *Dechembrie 2.* Cartea maril logofeții către ban Enăcachi Gherghel în pricina de pădure între el și Zoița Potlog, stăpâna Loznei.

Dela logofeția ce mare,

Cătră cinstit dumnalui banul Enăcachi Gherghel.

Cerire ce ai făcut cătră divan după înfățișare ce ai avut în divan, cu vechilul dumilorsale Casandra și Zoița Potlog pentru pricina de hotar ce urmează între moșia Loznă și între moșia dumv. Șândriceni, ca să s(ă) facă de iznoavă cercetare prin boeri hotarnici la fața locului, și *hartă gheometricască*, de starea moșiilor, sau priimit, precum și de a să puni *săcvestru* pe pădure ce este pe locul de pricină, iarăș după cererea ce ai făcut, sau scris carte logofeții, atât cătră dumlor dregătorii de ținut, ca să s(ă) pui săcvestru pe pădure, cât și cătră dumlor Potlogeștilor, pentru care după cerere ce ai făcut de a să pune vade doi luni, iată dar că după cerere, prin această carte, ți să pune vadeoa cerută, însă caută ca până la împlinirea vadelii cerute, să să facă cercetarea aceea, și harta de starea locului, căci din împrotivă urmând mai multă prelungire, să va da locul de pricină, în vecinica stăpânire moșii Loznii, și în veci pricina aceasta nu sa mai căuta.

1825 Dekv. 2

T. Balș vel logofăt.

LXXXV, 1826 *Ghenar 29*. Cartea mării logofeții cătră D. Beldiman vornic în pricina de pădure între Șendriceni Ghergheleștilor și Lozna Potlogștilor.

Cătră cinstit dumnealul Dimitrie Beldiman vel vornic al țării de gios.

Înștiințare dumitale din 26 a curgătorului Ghenar : am primit la logofeție, prin care arăți că acum fiind vreme de iarnă și pământul înghețat, nu să poate face nici o lucrare pentru rădicarea planului moșiilor *Șendriceni a dumisale boerului Costachi Gherghel și ban Enacachi Gherghel* și a moșii Lozna a dumisale Casandra și Zoița ce sânt la ținut Dorohoiului, la care dumta ești rânduit prin cartea mării sale lui Vodă, din curgătorul an, iară în primăvară să va puni în lucrare cercetarea rânduită, să face știut dumitale că de vreme ce acum din pricinile arătate nu să poate urma cercetarea rânduită, apoi va rămâne până în primăvara viitoare, când va fi vreme lesnicioasă spre săvârșirea poruncii întocmai după cartea mării sale lui Vodă, făcândușă înștiințare în scris dela logofeție și cătră Casandra și Zoița stăpânitoarele moșii Lozna, să fiia îngăduitoare până în primăvară, și până atunce când să va face cercetare cu ridicarea planului de cătră dumta, și până la hotărârea giudecății divanului, Dumnealor să nu să atingă de tăerea pădurii de pe locul de pricină, însă i sau hotărât banului Gherghel că până la sfârșitul viitoarei luni April, să ia sfârșit toată cercetarea la fața locului, căci dela arătata vade mai prelungind să va întări stăpânirea dumisale Zoiței Potlog stăpânitoarea Loznii.

1826 Ghenar 29

Vasile Roset vel logofăt

„sau trecut *D. med (elnicer)*.”

LXXXVI. 7150 *April 6 (1642) Iași*. Vasile Vodă Lupul întărește lui Onciul Iurașcovici fost parcalab satul Șendriceni. dat lui danie de înaintașii domni.

Cu mila lui Dumnezeu Noi Io Vasile Voevod, domnul țării Moldovei ; înștiințare facem cu această carte a noastră tuturor cui pre dânsa vor căta sau cetindu-li-se o vor auzi-o ; adică această adevărată slugă *Onciul Iurașcovici* fost parcalab miluitune-am spre el cu osebită a noastră milă și i-am dat și i-am în-

tărit înșine lui de la noi în a noastră țară a Moldovei din privilegiiile și diresele ce el are de danie și de miluire de la Radul Voevod și de întăritură de la Gașpar Voevod și de la Miron Barnovschi Voevod și de la Moise Moghilă Voevod satul Șendriceni din ținutul Hârlăului pe apa Buhaiului, care acela sat mai înainte fusese domnesc ascultător de ocolul târgului Doroheiului și datu-l'a lui și l'au năluit acei de mai înainte domni pentru slujba ce le-a slujit din tinereța sa. Drept aceea acel de mai sus zis sat Șendriceni din ținutul Hârlăului, pe apa Buhaiului ca să fie și de la domnia mea direaptă ocină și danie și miluire și uric și întăritură cu toate veniturile lui și copiilor lui și nepoților lui și strănepoților lui și înprăștiaților lui și la tot neamul lui ce i se va alege mai de aproape nerușeit nici o dănăoară în veaci : iar hotarul celui sat Șendriceni să fie despre toate părțile pe ale sale vechi hotară, pe unde din veac au umblat. Iar la aceasta este credința a noastrei domnii mai sus scrisă, Noi Io Vasilie Voevod, și a prea iubitului fiu al domniei mele Ștefan Voevod și credința boiarilor noștri, credința dumisale Toderășco marele vornic al țării de gios, și credința dumisale Petriceaico marele vornic al țării de sus, și credința dumisale Gavril hatman și părcălab Sucevei, și credința dumiilor sale Balan și Apostol părcălabi de Hotin, și credința dumiilor sale Savin Prăjescul și Pătrașco părcălabi de Neamț, și credințe dumiilor sale Gheorghită și Lambrino părcălabi de Roman, și credința dumisale Apostol Catargiul postelnic, și credința dumisale Gligorie Ureache spătar, și credința dumisale Gheorghe paharnic, și credința dumisale Iorgachi Catacozino visternic, și credința dumisale Toma Catacozino stolnic, și credința dumisale Coste comis, și credința tuturor boiarilor noștri a mari și a mici. Iar după a noastră viață și domnie, pe cine Dumnezeu îl va alege din copiii noștri sau din al nostru neam, sau pe oricare altul Dumnezeu îl va alege să fie domn în țara noastră a Moldaviei, acela să nu strice a noastră danie și miluire și întăritură, ci să-i dea și să-i întărească și să-i înoiască, căci că și lui îi iaste direaptă danie și miluire dela alți de mai înainte domni, pentru a lui direaptă slujbă, ce el a slujit din tinerețea sa. Iar spre mai mare tărie și împuterire a tuturor celor de mai sus scrise, po-

runcit-am înșine la al nostru credincioș și cinstit boiarin dumisale Gavrilaš Mateiaș marelui logofăt să scrie și a noastră peceate să o lege de această adevărată carte a noastră.

Scris-a Grigorie în Iași la anul 7150 April 6 zile. (1642).

Io Vasilie Voevod.

Obs. Documentul e scris pe pergament și se păstrează la d-na Melania Gherghel, născută baron de Capri, în Cernăuți, de unde l'am copiat.

Pecetea este atârnată cu șnur roșu-albastru. Se cetește exerga:

Peciat Io Vasilie Voevoda, bojiu milostiu gospodaru zemli Mo'dav-scoi., vleit 7142. Cap de bou.

LXXXVII, 7261 (1750) *Iași.* Din hotarnica Dorohoiului se vede bine care era hotarul moșiei Târgului Dorohoi despre Șendricenii lui Gherghel.

Copie... facem știre că Aristarho biv vel spatar niau arătat noao un testament de la domniia sa Ioan Vvod din vlet 7255 întru care arată ca lau miluit pe dumnealui cu o bucată din hotarul domnesc al târgului Dorohoiului, din margine din sus a siliștii târgului Dorohoiului și pe de ceia parte de Jijia, din hotarul dumisale Sandul Sturzii biv vel logofăt și până în alte hotare a satelor din ținutul Dorohoiului, ce se megieșesc cu locul domnescu. Așijdererele și pe di astă parte de Jijia cu Strahova și până în hotarul Șendricenilor și a Cobălei și a Tra-bujenilor și a Broscăuților, ce sânt de ținutul Hârlăului, și în sus până în capul ezerului și alături cu siliștea Păscării ce sânt a mânăstiril Bârnovii. La care loc așe arată testamentul domniei sale, trimiținduse hotarnici din porunca gospod pre dumnelor Ioan Izmană biv vel șătrar și pre Miron Goroveiu biv cămăraș de ocnă, de au strâns oameni buni megieși, anume Dumitrașco Gherghel mazil din Șendriceni și preotul Ivașco protopopul din Dorohoiu, și preotul Gligorașco ottam și Vasilie Davidescul vornicul ot Dorohoi târgoveți vechi, Vasile Custină vornicul ot Broscăuți, și alți târgoveți din Dorohoiu. Și au hotărât din giur împregiur începândusă hotarul acelui loc *dispre apus dintro fântână cei zice Strahova; unde să hotărăște cu hotarul Șendricenilor moșia Ghergheleștilor, de acolo înspre miazănoapte peste păraul Strahovei, și la dial în zarea dealului la un stâlp vechiu de piatră, de acolo tot alături cu Șendricenii spre miazănoapte la vale, până la alt stâlp de piatră în*

șesu, de acolo tot pe șesu la un capu de dial ce să cheamă Țiganu, unde sau aflat iară stâlpu de piatră în țărmurile părâului ce să chiamă Buhaiul, pâră acolo merge hotarul Șândricenilor, iar de acolo trece peste părâul Buhaiul și merge alături cu hotarul Pășcarilor pe șesu tot spre miazănoapte, și prin capul ezărului pe din gios și peste Jijia tot înspre miazănoapte alături cu hotarul Pășcarilor, la dial unde sau aflat iarăș stâlp vechiu de piatră, de acolo tot spre miazănoapte peste o vale ce să chiamă Hliboca, și până în zare dealului, la alt stâlpu de piatră veche într-o movilă, de acolo la vale tot spre miazănoapte alături cu hotarul Pășcarilor până într-o vale ce se chiamă Veliicăi; iară de acolo purcede alături cu hotarul Măgurii, moșie mânăstirii Suceviții, și merge până la un stâlpu de piatră vechiu ce iaste între doao dumbrăvițe, de acolo tot spre miazănoapte, alături cu hotarul, Măgurii, prin capul unei văi ce să chiamă Bulaica, de acolo pe podișu până în drumul cel mare, la un stâlp de piatră vechiu, la niște movile, de acolo să întoarce spre răsărit pe drumul cel mare al Căcăcenilor, până într-o fântână ce se chimă Putreda, unde să împreună cu hotarul dumisale Sandului Sturza biv vel logofăt. ci iaste iarăș d'în hotarul domnescu al târgului Dorohoiului, dată danie dela domnia sa Costandin Neculae Voevod, De acolo dela fântâna Putreda merge spre amezăzi alături cu hotarul dumisale logofătului Sturzii, până la o movilă ce să cheamă Găunoasa, de acolo tot spre amezăzi alături cu hotarul logofătului Sturzi, la un stâlpu vechiu de piatră, de acolo tot drept înainte spre amiazăzi până în capul unei văi ce să chiamă Zahorna, de acolo tot alături cu hotarul dumisale logofătului Sturzii, pe coasta la alt stâlpu de piatră unde au fost o moară a Halungăi, în apa Jijiei... și peste Jijie și peste șesu alături cu hotarul Broscăuților, iar a dumisale logofătului Sturzii, și la dial tot spre amezăzi până într-un stâlpu de piatră ce să chiamă Beldiman, și pe muchia dealului tot spre meazăzi, alături cu hotarul Trăbușănilor, moșie iarăș a dumisale logofătului Sturzii, până în zarea dealului la un stâlpu vechiu de piatră, De acolo purcede alături cu hotarul Cobălei moșia lui Stroici, și tot spre amezăzi pe podiș până în fântâna Pirlușcăi ce iaste lângă drumul cel mare, de acolo se întoarce hotarul târgului

spre un părauț la dial, până în zarea dealului, unde se cheamă Vratnița, de acolo drept la vale spre apus la fântâna Putreda și tot la vale, alături cu hotarul Cobălei, la alt stălp de piatră, deasupra iazului lui Melinciuc, de acolo tot alături cu hotarul Cobălei, piste șesul Strahovii, de unde sau început întâi a să hotără, și afară de acest lucru sau lăsat și târgoveților pentru hrana lor toată siliștea târgului în spre răsărit până în apa Jijiei și din spre apus cu locul cel de livezi, cu pomeți; drept aceia și domniia mea după ispisocul domnii sale Ioan Vodă, am întărit și domniia mea dumisale de mai sus numitului cinstit și credincios boiarului domniei mele Aristarho biv vel spătar pre această bucată de loc de danie ce are cu ispisoc dela domniia sa Ioan Vodă hotărâtă cu seamnele ce arată mai sus, ca să fie a dumisale și giupăneasei dumisale și cuconilor și nepoților și strănepoților dumisale, și dela domnia mea dreaptă ocină și moșie cu tot hotarul și cu tot venitul neclintit nici o dănăoară în veaci.

Cf. Iorga Documente vol XIX. 7.

LXXXVIII. *Fără an, lună, zi și loc (după 1791 Iunie 15). Nota de măsoriștea laturii Șendricenilor dinspre apa Lăbușcăi.*

Măsura ce sau mă(su)rat funt (sic) moșii Șendriceni, despre Lozna, din semnul cel a Lăbușcăi, cornul moșiei dispre Buhaiu, măsurândușă în gios fundul pără în hotar Cobălii unde zicem noi.

9 *odgoane* sau găsit din Lăbușca până în părauț ce zice capitanu Gheorghe că este hotar dumisale.

41 *odgoane* sau găsit din hotarul Lăbușcăi și pără în piana ce zicem noi măsurândușă pe părau, după cum hotărăște hrîsovul.

OBS. Notele sant luate după hotarnica țipitarului Ștefan Cerchez și pitarului Gr. Cristea din 1791 Iunie 11, în care se ocupă de pretenția căp. Gh. Cucuic asupra hotarului Șendricenilor dinspre Lozna și Cobâla (pag. 71).

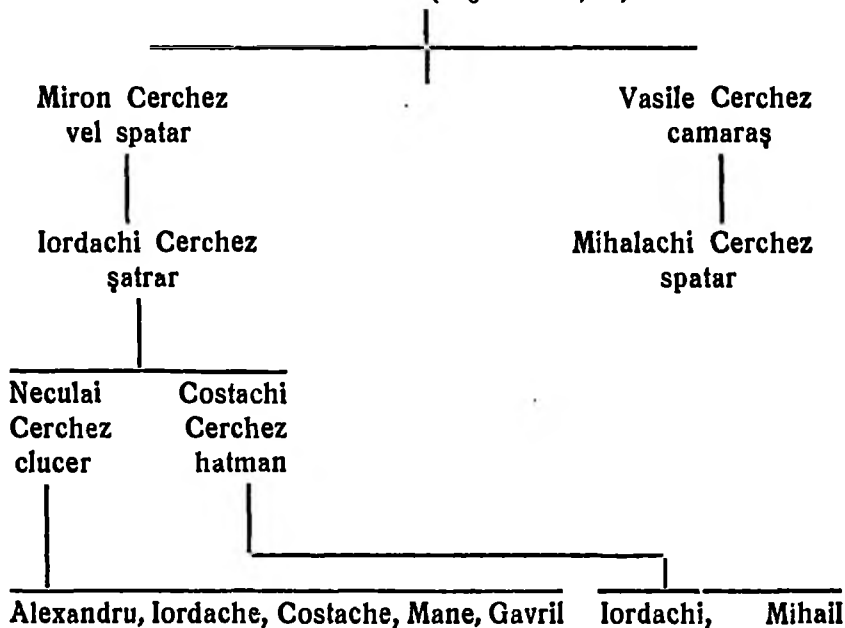

LXXXIX. *Fără an, lună, zi și loc.* Note de spița neamului Cerchez, curgători din vornicul Andronachi Cerchez.

„de la Costandin Duca Voevod“

Andronachi Cerchez
vel vornic de țara
de gios (7251)

Axana (Iorga Doc. X, 77)

Obs. Spița e după 1845. Intru cât C. Cerchez a fost proprietar în Șendriceni, încă din 1846 (dosar 728 din 1846 Trib. Dorohoi), până în 1873-1a-nuarie 16, când moare (notițe pe un Penticostar la biserica „Adormirea“ din Șendriceni, deși după dosar 3789 din 1870 se arată că atunci se face cata-grafia defunctului C. Cerchez (Trib. Dorohoi).

In complectare vezi despre Cerchezeștii în Ispisoace și zapise IV. 2, 8.

Andronic Cerchez e mare spătar în 1690 (7199 Sept. 20), Uricar VII, 44, și în 1691 April 19 (7199). Ion Antonovici „Doc. Bărlădene III 94“.

INDICE ALFABETIC

- A**
Abaza Andrei vornic 28
acolisi (a se-) 92
agă 51.
Albotă Sandul clucer 29, 32, 33,
35, 37, 39, 43, 45, 46, 47, 48,
49, 50, 51, 61, 72, 75, 76.
Alexandru Vodă (Lăpușneanu) 1.
Alexandru Ilieș (Rareș) Vodă, 8,
10, 14, 21, 30, 32, 33, 24, 35,
36, 37, 38, 61, 64, 65, 75, 85,
86.
Andrei condicar 68.
Andrei, căpitan 63.
Andreica paharnic 25.
Andreica vataman de Cobâla 78.
Andrieș C. clucer 25, 62.
Anton diac 25.
Apostol parc. de Hotin 99.
Arbure Ion med, 54.
Arhip Lupul 52.
Arhip Ilinca 52.
Aristarh spatar 102.
Avraam uricar 2.
Axinte uricar 9, 32, 62, 71.
- B**
Bacău (ținut-) 51, 52.
Băcioc Coste vornic 3.
Bădro Ioan șoltuz de Dorohoi 26.
Băisești 51, 52.
Balan parcalab 99.
Bârnova mânăstire 19, 23, 50,
62, 64, 65, 76, 79, 82, 92, 100,
egumen de-63.
Barnovschi Moghila Miron Vvd.
13, 99.
Bașe Ionașco parcalab 25.
Bașe Teodor vornic 80, 81, 83;
logofăt 91, 95, 96, 97.
Balțatul (deal-) 51, 52, ban 73.
Banariu Gh. 95.
Bașotă Patrașco vel logofăt 14,
16, 18.
Bașotă Zosin 25.
Băscăceni 52.
bătrâni „oameni de târg de Do-
rohoi“ 39, 102.
Beldiman D. vel vornic 98, 101.
Betic Tudora 71.
Bilauca, vale 101.
Biliiă, apă 53, 77, vadul Bilii 45,
47, 49, 76, 77.
Bilințchi Toader 62.
Bistrița, apă 51.
blăstăm mare 2, 3, 25, 53.
Bobești 11.
Bodiul *Boghiul* (heleșteu) 7, 8,
26, 31, 34; iazul-19
boi, i-a luat 12 boi, 15
Borleanul uricar 5, 14, 15, 16,
17, 18, 19, 21, 22.

- Bosie Iordachi postelnic 70, 76 ; sulger, 81, 82.
- Bosie Nastasia căminăreasa 95.
- Botici, vornic de Dorohoi 29, 33 ; ureadnic de Dorohoi 7, 8.
- Botoșani 17 ; vornic de -12, 21, 22, 83, 96 87 - ținutul - 83, 93 soltuz de 17.
- bour, boor, buîr, buor 76, 77, 88.
- Brădățulul, poiană 51, 52.
- Brăescul Ștefan vatav za stolnicei 25, 52.
- Brăescul Alexandru 51.
- Brăiasa, heleșteu 52.
- Brăești sat 52.
- Braia 8.
- Braicovița, movilă 7, 9, 34, 36, 65, 86.
- Bran *star* (bătrânul) 19.
- brazda în cap. „au luat - 35, să le punem-cum iaste leagea 17.
- Broscăuți 100, vornic de -100.
- bucovină (pădure) care iaste supt -1, 3, 5.
- Bucovină Kesarokrăiască 87.
- Buhaice sat 5, 6, 7, 8, 9, 13, 19, 21, 34, 36, 38, 75 ; Buhaiciul 17 ; diregător de -21, vataman de -6, 21.
- Buhaiul, apă 3, 23, 38, 39, 43, 44, 45, 46, 47, 59, 63, 71, 75, 76, 79, 82, 87, 88, 89, 100, 102, sat -78, 80 ; moșia -76, 82, 91, 92, valea -34, 37, 38 ;
- buîr 34, 37, 38, 71.
- buriul Loznei 30.
- Buțurca Simion, vataman de Păscari, 7, 8, 26.
- C**ăbești 11.
- Căcăceni (Dimăcheni) 101.
- Cadehrib popă Simeon 26.
- Calimah T. Ion Vodă 54, 55.
- Calimah A. Scarlat Vodă 93.
- camăraș de Ocnă 100.
- camătă „din zece 12“ 27, 28.
- căminar 79.
- Canano Iordachi ban 73, 74.
- Canta Iordachi spatar 66.
- Canta Ion vornic 69.
- Cantacuzino Ilie visternic 41.
- Cantacuzino Iordachi vist. 40, 42.
- Cantacuzino Toma stolnic 99.
- căpitan 5 62, 63.
- Căpotici Ștefan post 41.
- Capri 100.
- Cara Rali postelnic, 54.
- Carataș Ștefan 28.
- Cărcu Eremia portar 24, 33, 35, 45.
- Cărcu Maria 24, 33.
- Catargiu Apostol post. 99.
- Catargiu Ilie vel logofăt 9, 32, 38.
- Cepișcă Costin 8 (v. șlicar).
- Cerchez, spița -103.
- Cernăuți 47 100 ; staroste de -2 ; ținutul -24, 40.
- Chesaro Crăiască (Bucovina) 87.
- Chiriac parcalab 25.
- Chirica log. 85, 86, 91.
- chioâ de sumane 67.
- Chioar Petre 67, 68.
- chizeș 78.
- ciobote, va plăti și grele -91.
- Ciogole Cost. vornic de Botoșani 21, 22.
- Ciogole Ilnat parcalab 11.
- Ciogole Ștefan, vornic de poartă 73, 74, 78.
- Ciornolozii poiană 37, 39, 72.
- clironomii 95, 96.

- cnejia Moldovei 68, 69.
 clucer 29.
 Coadă staroste 28.
 Cobâla, sat, 7, 8, 9, 30, 34, 37, 38, 69, 71, 77, 85, 89, 100, 101; hotarul—39, poiana—71, 72, păraul—7, 8, 9, 75.
 Cocorâscul Cost. 25.
 Cocoreani 8.
 comis 54.
 condicar 68.
 Condre star (bătrânul) 26.
 Contăș 40.
 Cordăreni 24.
 Costache Manolachi vel logofet 56, 60.
 Costachi Mihalache paharnic 68, 69, 70.
 Costachi Vasile ban 60.
 Costandachi Ioniță vornic 58, 60.
 Costandin din Buhaice 28, 71.
 Costandin *treti* logofet 26.
 Costâna 25.
 Coste comis 99.
 Costin Șlicarul 7, 8, (vezi Ce-pișca).
 Costâna Vas. 100.
 Cotnari vii de la—11; dealul Ploscu de la—11.
 Cozma star 7, 8.
 Cozmița C. capitan de lași 70, 74.
 Crețul Iftime 39.
 Cristea star 7, 8. iazul—23; he-leșteul—7, 8, 34, 36, 86.
 Cristea Grigoraș pitar 73.
 Cristea Ionașco 19.
 Cristea Neculai șatrar 63.
 Criva, sat 52.
 Cuciuc Gheorghe căpitan 71, 72, 80, 84, 85, 89, 102.
 cupar 15.
D Damian 39.
 Dan 8.
 danie 56, 57.
 Danovici uricar 12.
 Darie lordachi pah. 67, 68.
 datisea zdravem 66.
 Davidescul V 100.
 Deleni 39, 40.
 Deleu Grigore vataș 40.
 Depaste vornic 69.
 Derțca 82.
 diac. 6, 25.
 Dima 8.
 Dimitrie 8.
 diregător. 6 (de Buhaice. de Iug-șani, 21, de Dorohoi) 21.
 direse de rămas 21, 27.
 divan, „să vie la—“ 26; să se afle la divan 91.
 divanul Cnejeii Moldovei 68, 69.
 Dobreanschi Gavril 24, 25, 29, 32, 33, 40, 41, 42.
 Dobreanschi Arsenie 24.
 Dobreanschi Anița 32, 33, 37, 40, 41.
 Dociul Cost. capitan 74, 78.
 domnesc „loc—“ 4, 36.
 Donici Darie vornic 50.
 Donici lordache sulger 85.
 Donici Andronachi ban 81, 82, 90.
 Dorohoi, târgul—17, 22, 27, 30, 38, 60, 75, 78; ținutul—52, 89, 91, 93, 95, 98 diregător de—19, 26, 23; șoltuz de—4, 7,

- 8, 17, 22, 26, 29, ispravnic de
-67, 68, 78, 80, 84, 85, 94,
ureadnic de-4, 7, 8; vornic
de-26, 29, 33, (Botici) 38, 39,
100; pãrgari de-4, 7, 8, 9;
tãrgoveþii de-24, 32; bãtrãni de
-30; moþia tãrgului-71, ce-i
de hotarul tãrgului,-26, 32;
ocolul-1, 2, 4, 5, 6, 11, as-
cultãtor de ocolul tãrgului-1;
scaunul la-18, i-am luat ber-
becii þi iam dat la scaun la-
18; seliþtea tãrgului-pustie 35,
100 drumul cel vechiu de la-35,
drumul ce vine de la-34; sã
nu-l invãluieþi cu tãrgul-4, 5,
protopop de-100.
- Dorohoncenii 24, 28.
Dracea Iuraþco 11.
Drãgane *star* 18.
Drãgãnescul Ionaþco, 19.
Dragole 7, 8, 31, 34, 36; dru-
mul-19, 87.
Drãguþescul Prodan þatrar 25.
Droni 18, 19.
drumul cel mare al Dorohoiului
1, 71, 88.
Dubãu Tudosã vel logofãt 25, 26,
33, 46, 49.
Dubrov 7, 8.
Duca C. Vodã,-103.
Dumitraþco 17, 19.
Dumitraþco ginerele lui Ruginã
14, 21.
Dumitraþco cumnat lui Ruginã 22
Dumitraþco log. 65.
Dumitraþco biv þoltuz 18.
Dumitru uricar 16.
Dumitru þoltuz de Botoþani 17.
Dumitriu Gh. medelnicer 91.
- Durac 38.
- egumen (-la Bãrnova) 63.
Enachi Ilie vel stolnic 27, 28.
Eremia 18.
Eþi (Iaþi) 95.
ezerul 23, 38, 49, 75, 100; vaea
adãncã a-30, 76.
- F**ãdor 18,
fãrtoc de vie la Cotnari 11.
fiu de suflet 24.
Frangole vornic 28.
Frãþian Ionaþco 18, 19.
Frumoasa, vale-51.
Furtunã Gh. 26, 27.
- G**afenco Andrei 87.
Gafenco Dumitru 38, 39, 63.
Gafenco Miron 28, 46, 49, 50.
Gãgiul, 8, 18.
Gãndul C. þatrar 60.
Gaspar Vodã Graþian 3, 4, 5, 99.
gãunoasa, movilã 101.
Gavril 8.
Gavril dic biv ureadnic 8.
Gavril hatman þi parcalab Suce-
vei 33, 99.
Ghenghea Ionaþco vel logofãt 2,
4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 16, 25.
cãnd a fost cu-la Þarigrad 5.
Gheorghe diacon 27.
Gheorghe Mitropolit Moldovei
40, 41, 42.
Gheorghe parcalab 21. pahar-
nic 99.
Gheorghe diregãtor 17, 21, 23.
Gheorghe comis 54.
Ghiorghieþ caminãr 79.

- Ghiorghiiță parcalab 99, log. 25.
 Ghiorghiiță diacon 26.
 Gherasim 8.
 Gherman T. 24.
 Gherghel Dumitrașco med. 27,
 40, 41, 45, 46, 47, 49, 50, 53,
 54, 55, 56, 59, 61, 63. mazil 100.
 Gherghel Ion 53, 54, 55, 56, 57,
 58, 62, 63, 65, 66, 67, 68, 69,
 70, 73, 74, 76, 95.
 Gherghel Maria 54, 56, 58, 78
 (pităreasa) 79, 80, 81, 84, 90,
 93, 94.
 Gherghel Costachi 81, 84, 85,
 90, 92, 94, (ban) 95, 96, 97, 98.
 Gherghel Vasile 55, 59, 60, 62.
 Gherghel Neculai 51, 52, 53,
 (medelnicer).
 Gherghel Grigore 54, 55, 56, 57,
 62, 63, 65, 68, 69, 70, 76.
 Gherghel Gavril căpișan 51, 52.
 Gherghel Anița 41, 53.
 Gherghel Iordachi 43, 44, 53
 (postelnic) 54, 56, 65, (capitan).
 Gherghel Ralița 76.
 Gherghel Enacachi sardar 94,
 95, ban 96, 97, 98.
 Gherghel Alexandra 51.
 Gherghel Ștefan postelnic 51.
 Gherghel Lupașco jicnicer 51.
 Gherghel Melania 100.
 Ghica Grigore Vodă 43 44 48
 59 60 61 75 77.
 Ghica Gr. Alexandru Vodă 59.
 Ghica Costachi hatman 69.
 Ghiciul 22.
 giura (a-) să giure în biserică
 39.
 Gociul diac 13 14 17 21.
 Gora star 18 22.
 Gorovei Miron camaraș de ocnă
 100.
- Gorovei Gheorghie 28, 31, 32.
 32 (portar) 28.
 Gorovei Catrina 53.
 Gorovei Maria 53.
 Greceanul Cost. vornic 69 82.
 Grigore 8, 19 (voit).
 Grigore diac 23, 100.
 Grigore preut ot Deleni 39-40.
 Grigoraș popă 62.
 Grigorașco popă 100.
 Grozav, șoltuz de Dorohoi 17 22.
 Grozăvescul Ionașco 6.
- H**ărâu 12, 591; ținutul-1 3 4 23
 24 26 32 31 41 43 44 45 47
 52 59 67 68 69 70 74 76 100;
 ispravnic de -66 73.
 Haragă diac 9.
 Hacico șoltuz 11 hatman 33.
 Halunga, moară-101.
 hartă gheometricească 97.
 Hermeziu Gh. uricar 29. 38.
 Hilișeu 87, -Curt. 82, -Crâstea
 31; -Gafenco 82 - Naculai 82;
 Varnav 82.
 Hî'boca 101.
 Horbul Simeon 8.
 Horiaci de Cobăla 39.
 Horobcăuți 52.
 Hotin, ținutul-51 52, parcalab
 de-99.
 hriable (iaz) 7 8.
 Hrisoscoileu Aristarh spătar 100.
 Hrisoverghi Nec. vornic 94.
 Hubar Gligore 7 8.
 hutar 2.
- I**acov Mitropolit Moldovei 56.
 Iamandi Ioan 53.
 Iași 2 3 4 5 10 13 14 15 20 23

- 24 25 29 32 38 44 50 51 57 100,
(Eș) 58; vel capitan de - 70.
iaz, 68; vadul - înecă 44;
lezăr, 26.
Iftodî 39.
Ignat diac 10.
Ignatie egumen Bârnova 63.
Ihnat vataman de Buhaicea 6.
Ilcescul Isac 18.
Ilcescul Iosef 19.
Ilea 8.
Ilie vornic de Dorohoiu 38, 39.
Ilișești 17.
învățătură, "l'am dat la - 24.
Ion șoltuz de Dorohoiu 22.
Ionaș zet (ginere), Cristei 18.
Ionașco star (bâtrân) 8 18 21
Ionașco diregător de Iugșăni 21.
Ipsilant I. Alex. Vodă 67.
Irimia vornic de poartă 25.
Isăcescu Alexandru 3 5 54 55,
56 57 58 59 60 61 62 63.
Isăcescul Durașco 25.
ispravnic (diregător, ureadnic) 66.
Iugșeni 21.
Iurașco star (bâtrânul) 22.
Iurașcovici Onciul vatav de Su-
ceva, 3 4 5 6 8; staroste de
Cernăuți 2; parcalab, 5 8 9
10; vornic 11 12 13 14 15 16
21 22 24, visternic 33 49.
Iurașcovici Angheloea 3 5 8
Iurașcovici Maria 24 49
Izmană Chirilă 61.
Izmană Ioniță capitan 50. șătrar
100.
jicnicer 51.
Jidanca 23.
Jidovsca 17, 19, (piscul) 26 27.
Jidovul Ioan 6 (dregător), uread-
nic 6.
Jidov Lazor 27.
Jijie 52, 100.
Jora Grigore paharnic 52.
Jora Mihai vornic 69.
Lăbușcă, 7 9 75 77 78 85 88 89
92 102; pârâul - 68 69 71, 94
(care este cel adevărat pârâu
al -); - dealul - 71 codrul - 30 34
37 38 69; - drumul - 45 47 49
76.
Lambrino parcalab de Roman 99.
Lașco protopop 100.
Lateș Ionasco 22.
Lazor portar 33; biv pitar 7 8;
vornic de Dorohoi 29.
Lelea vataman de Târnauca 6.
leage 17, a rămas din toată lea-
gea țării 38.
Leca Iordachi posteinic 91.
leșască, țara - 3 „cu oaste - sau
sculat asupra domniei mele“ 3
Liavul; heleșteul - 51 52.
Lișcanu șoltuz 26. logofăt 91.
logofeția cea mare 94
Loiz paharnic 93.
Lozna 26 30 34 37 38 45 57 49
69 71 76 80 81 83 85 88 89
91 92 94 95 96 97 98 102; de
ținutul Botoșani 84; buorul - 7
9 30 75, vataman de - 26.
Luca preut 62.
Lucoci uricar 3 4 10.
Lucovița 25.
Lungul Petre 71.
Lupașco vataman de Lozna 26.

- Lupul Eremia 11.
 Lupul cuparul zet Rugină 65.
 Lupul Vasile Vodă, 16 19 22 23
 98 99 100, 27 32 64 65.
 Lupul Ștefan Vodă 24 99.
- M**acri Dumitru ban 39 43 44
 45 46 47 48 61 72.
 Macarie, 7, 8.
 Măgură 7 3 101.
 Mahomet, turc 42.
 Malai Vasile, *vtori* logofăt 25.
 Malic 7 8.
 Marcovița 7 9 30 34 37 38 75
 77 88, poeniță.
 Mardare diac 20.
 Mârze vel vornic 2.
 matcal-uri, 28.
 Mateiaș Gavrilaș vel logofăt 20
 21 23 100.
 Mateșescul Ionașco 25.
 Mavrocodat Alex. Neculai Vodă
 28 31 33 63 65 71 72 73 75
 86 101.
 Mavrocordat Ion Vodă 100, 102.
 Mavrocodat C. Alexandru Vodă
 66.
 mazili 66 73.
 Maxim 8.
 medelnicer 54.
 Melinciuc, iazul—102.
 Miclescu Gavril vel logofăt 29.
 Mihnea Radu Vodă 2 11 12 99.
 Mihul Dumitru 11.
 Mihuleț Andrieș uricar 25.
 Milo Matei 67 68.
 Miron biv *voit* 19.
 Mișco Pavăl 6 8 19.
 Mitocariu Chiriac 77.
 Mitineu 22.
- Mitrofanici Gh. șoltuz 7 8.
 Micescul Ionașco 6.
 Miș. 8.
 Mlenăuți ot Hotin 51 52.
 moară 43 44 45 47 48 49 68
 71.
 Moghilă Eremia Vodă 1.
 Moghilă Costantin Vodă 1 2 3
 5 10 11.
 Moghilă Simeon Vodă 17.
 Moghilă Moisă Vodă 13 99.
 Moghilă Barnovschie Vodă 13
 Moisă 18.
 Moldova 1 seq.
 Moldova, apă 12 51.
 moșie cu vecini 25.
 Muruz Cost. Dumitrie Vodă 63.
 Muruz C. Alexandru Vodă 80
 81 86.
- N**acul diregător 15.
 Nalivaico Ion biv șoltuz 6.
 nasturi 40.
 Neaniul Gavril biv logofăt 25.
 Neamț, parcalabi de—99.
 Nebojato *vtori* (al 2-a) logofăt
 2 4.
 Neculai vornic ot Deleni 40.
 Neculai preut ot Ocna 39 40.
 Neculai de Lozna prisăcar 30 34.
 Nicolaos sardar 94.
- obiceiul „cum iaste—“ 17.
 Ocnă 39 40, camaraș de—100.
 odgon 71 77 78, 102.
 Onciul vataman 7 8.
 Onciul parcalab 17 18 19, sta-
 roste 16.
 Onciul Marie 45.
 Onco Ioan 18.

- Onic Gligore 18.
 Orăș Vasile vel vornic țării de sus 1 3 4 5 10 11, hatman 8 12.
 Orăș Maria 12.
 Orla, movila 26 27.
 Orlica 21.
 ot (din, dela) 25 68.
 ozer (iezer) 7 8 9.
- P**ăscari 7 8 17 19, 21, drumul-23 26 31 34 36 39 50 64 65 75 79 87 90, 100, 101.
 pădure, tăere de-91 93 95 96.
 Paladi Ion vornic 58 60 postelnic 25.
 pamițele 40.
 parcalab 25.
 părgari 4 7 11.
 Părvul Cost. șatrar 31 32 33 36 38.
 Pătrașco vel logofăt 3, vornic țării de gios, 25 27, parcalab 99.
 Pavăl star (bătrâul) 7 8 18.
 peciul 53.
 Petre diregător de Dorohoiu 21.
 Petre valea-45 47 49 75 77.
 Petru Vodă 21.
 Petriceaico Ștefan 2 Clucer 25, vornic țării de sus 99.
 Piedecăuți 11 24 26 40.
 Pilat Cost. șatrar 40 41 42.
 Pirlușcă 26 27 pitar 78, 101.
 pohoarne gata 24.
 pol (giumătate) 73.
 Pomărla 19 48.
 Popa Vasile uricar 41, portar 24
 Popeni 18 25 postelnic 70.
 Potlog Vasile pitar 68 69 70, stolnic 80 81 83 84 86 88 92. 95 96.
- Potlog Saffa stolniceasa 92 93 94 97.
 Potlog Zoița 92 96, 97 98.
 Potlog Casandra 96.
 potronic 40.
 pravilă, am giudecat după-51 57
 Prăjescul Savin, parcalab 29.
 pretenderisi (a-) 95.
 preț „pentru 2 boi bunii, 1 falce și 2 fărtae de vie la Cotnari“ 11.
 Pribeagul, iazul-7 8 19 21 31 34 36 87.
 pristav 91.
 prișteală de săgeată 35.
 Prut 11, 52.
 Prutean Lupul 78 79.
 Putreda, fântăna 101, 102.
- R**acovița Ioan spătar 73 74, vel log. 24.
 Racovița Mihai Vodă 41.
 Razul Vasile logofăt 65 70.
 Roman, parcalabi de-99.
 Roman vornic de poartă 18 25.
 Romașco 17.
 Ropcianul Gligore 11.
 Roșca Ionașco 21.
 Roșca Dumitrașco vornic de poartă 25.
 Rosii sat 29.
 Rotopânești 51 52,
 Rugină Ștefan șatrar 2 12 13 14 15 16 17 19 21 22 25 26.
 Ruset Cost. sardar 94.
 Ruset Ștefan logofăt 55 58.
 Ruset Vasile hatman 56 58, vel. log. 98.
 săcvestru 95.

- Samson 19.
 Sănic 26.
 sardar 94.
 Sava Ștefan 25.
 Sava staroste 28.
 scoala domnească 23.
 Selic Eremia 26.
 Selip Gavril 19
 Sinite Vasile *star* (bătrân) 6.
 Siripe Gh. diac 6.
 Siul Petre 18.
 Sofrone egumen la Bârnova 82.
 Soloneț 9.
soroc „s'a pus soroc“ 58
 spătar 66.
 stâlp sdrobot 6.
 Stamate Chiriac ban 94.
star (bătrân) 6 7 8 18 19 22 26
 18.
 staroste 2.
 Stefa ot Buhaice 18 19.
 Ștefan Dumitrașco vel log. 12.
 Ștefan Diacon 6 8.
 Stârce Ioan 16.
 Stârce Isac soltuz de Dorohoi,
 17 19 21, stolnic 80.
 Strahova, fântâna—7 8 9 30 34
 35 37 38 39 72 73 75 89 (Stra-
 hului); 100 pâraul—35 39.
 Strașco Ștefan 26 (Trească).
 Stratulă 7 8 18.
 Stroici *vtori* (al 2-a) spatar 38
 39 46 47 49 72 101.
 Sturza Cost. vornic 60 100 101.
 Sturza Sandul spătar 43 44; lo-
 gofăt 51 69.
 Sturza Ioniță spătar 71 89.
 Suceava 3 11 12; vatag de—3;
- ținutul—51 52,
 sulger 81.
 Sucevița, mănăstirea 101.
 Suțu C. Mihai Vodă 73 74.
 Șaidir logofăt 14.
 Șalipco Gavril 18.
 șărgi 28.
 șătrar 25.
 Șândriceni 1 2 3 (ce-s pe apa
 Buhaiului), 4 5 6 7 (vracnița-)
 8, 10 (supt bucovină în ținutul
 Hărlăului), 11 (pe Buhaice la
 Hărlău), 12 13 (stâlpu-) 15 16
 17 18 19 21 22 24 26, 29 (ce
 ascultă de ocolul târgului Do-
 rohoiului), 32 33 36 39 99 100
 101 (hotaru-) 40 43 44 45
 46 47 48, (partea de jos a—o țin
 Alboteștii, iar partea de sus
 Ghergheleștii), 49 50 53 54 56
 58 59 60 61 62 63 64 65 66
 67 68 69 70 71 72 73 74 75
 76 77 78 79 81 (ot Dorohoi,
 iar mai înainte au fost de ținut-
 ul Hărlăului), 85 86 87 89 90
 92 94 95 96 97 98
 Șătrăreni 52.
 Șeptelici Dum. 26.
 Șerbăuți 6.
 Șilișeu (vezi Hilișen) 2 15 17 18
 19 22 30.
 șlicar (cepișcă), 7 8.
 șoltuz 18 28 4 7 11.
 șurin (cumnat) 22.
 tălmăci (a-) l'am tălmăcit depe
 sârbie pe rumânie 9.
 Talpă Lupul comis 16 17 18 19

21 22.
 târgovești de Dorohoi 72.
 Tăutul Gligore 21.
 Tăutul Gavril 11.
 Tăutul Costachi logofăt de di-
 van 85 86.
 Tersanca 6.
 Tihmar 8.
 Tinașco, vătăman 21.
 Timofte 39.
 Timuș Cost. medelnicer 51.
 Toader uricar 15.
 Toder preut ot deleni 40.
 Toltri ot Cernăuți 11.
 Toma diac 12-28.
 Toma purcariul, iazul-31, 34 36,87
 Tomești 15.
 Tomșă Ștefan Vodă 2 3 5 10 11.
 Traiulă 22.
 Trească Ștefan armaș 26(Strașcă)
 Trestina 89.
 Trete (al treilea) log. 26.
 Tudor 11.
 Turciu Crudul 26.
 Turcul stolnic 23.
 Țarigrad 3. 4. 5. 11, când a fost
 cu Iurașcu Gheorghe vel lo-
 gofăt la-5.
 Țigan, dealul-31.
Ughi 11 (galben)
 ureadnic 4. 7. 6. 13. 14 (de
 Dorohoi).
 uricar 2. 9. 32. seq.
 Urlea, movilă 17 79.
 Ursachi 52.
 Ursoiu Ioan treti logofăt 80. 82.
Vadeaoa 91.

Valea adâncă a ezerului 34, 36,
 38, 75.
 Vârnav Andrei, 51 52.
 Vârnav Safta 52.
 Vârnav Vasile 87.
 Vârnav Enache 79, căminar.
 Vârnav Ștefan pitar 73.
 vatag 3 91.
 vataman 6, 7, 8, 21, 26.
 vazum 36.
 vecini 24, 41.
 vedre de miere 40.
 Veliceanca. valea-23.
 viclenie 3.
 visternic 41.
 Vlaicu Iurașcu 6
 Vleșiu 18.
 Vlașco star 19.
 Vocinc Ion 22.
 Vocinc Gligore 22
 Vocinc (șoltuz) 19.
 Volcinschi Arsănie 25.
 vornic, vel-28, de poartă 73.
 vracniță 8, 31, 34, 36, 86, 87,
 (-Șândricenilor).
 Vricovici 23.
 vtori (al doilea) 92.
Za (de) 25.
 Zaharie 8, 23, 39.
 Zapciu 44.
 Zastovna, la Cernăuți 11.
 Zbiare Patrașcu, vornic de Do-
 rohoi 26.
 Zbiare Pârvul satrar 28.
 Zbere Cost. șătrar 31, 32, 33,
 42, 46, 47, 49.
 Zeț (ginere) 24, 26.
 Zi „și le dete zi“ 15.
 Zasina Patrașcu stolnic 31, 36, 38.

TABLA DE MATERII

Anii	Pagina
6975 <i>Oct. 9</i> (1467). Misiunea diplomatică a lui Șandrică Dorohoianul pe lângă CurteaRegelui Cazimiral Poloniei.	IX
7119 <i>Iunie 12</i> (1611) <i>Iași</i> . Costantin Moghilă Vodă dăru- ește lui Vasile Orăș, vornic țării de sus, seliștea Șen- dricenilor la Hârlău sub bucovină, atârnătoare de o- colul Dorohoiului, stând pustie dela Alexandru Vodă Lăpușeanu	1
7177 <i>August 8</i> (1614) <i>Iași</i> . Cartea lui Ștefan Vodă Tomșa căt-re Rugină din Șeleșeu pentru încălcare de ho- tare în Șendriceni.	2
7124 <i>August 15</i> (1616) <i>Iași</i> . Radu Vodă Mișnea dăru- ește lui Onciul Iurașcovici staroste de Cernăuți, satul Șen- driceni, fost a socrului său Orăș biv vornic și per- dut în hitlenie, sculându-se cu Costantin Vodă asupra lui Ștefan Tomșa Vodă.	2
7128 <i>Septembrie 24</i> (1619) <i>Iași</i> . Gaspar Vodă întărește dania lui Onciul Iurașcovici vatag la Suceava, seliștea Șendriceni, ce-o are zestre depe femeea sa Anghe- lina, fata lui Orăș vornic	3
7128 <i>Septembrie 24</i> (1619) <i>Iași</i> . Gaspar Vodă scrie carte la Șoltuzul de Dorohoi că a dat Șendriceanii lui On- ciul Iurașcovici, vâtag de Suceava, și dar să nu-l supere	4
7128 <i>Mart 8</i> (1620) <i>Iași</i> . Gaspar Vodă întoarce lui Onciul Iurașcovici vâtaf de Suceava-seliștea Șendriceani pen- tru slujbele date țării la Țarigrad.	5

<u>Anul</u>	<u>Pagină</u>
Fără an, <i>Febr. 16</i> (după 7128) <i>Dorohoi</i> . Cercetare ce se face pentru un stâlp stricat la Șendriceni despre Buhaică	5
7128 <i>August 5</i> (1620) <i>Dorohoi</i> . Alegerea făcută în hotarul Șendricenilor despre Dorohoi.	6
7129 <i>Noembrie 18</i> (1620) <i>Iași</i> . Alexandru Vodă Iliaș întărește alegerea hotarelor Șendricenilor despre Dorohoi după mărturia hotarnică a lui Boticiu.	8
7129 <i>Iunie 29</i> (1621) <i>Iași</i> . Alexandru Voevod Iliaș întărește Onciului Iurașcovici siliștea Șendricenilor supt bucovină la Hârlău	10
7130 <i>Noembrie 26</i> (1621) <i>Iași</i> . Ștefan Vodă Tomșa întărește lui Onciul Iurașcovici staroste seliștea Șendricenilor	10
7133 <i>Noembrie 14</i> (1624) <i>Suceava</i> . Uric mare dela Radul Vodă Mihnea, prin care întărește Onciului Iurașcovici cele ce are dela soacra sa Maria lui V. Orăș vornic, în Șendriceni, 2 vii la Cotnari, Zastavna, Toltri, Pidecăuși, Bobești și Căbești.	11
7133 <i>August 6</i> (1625) <i>Hârlău</i> . Cartea lui Radu Vodă Mihnea către Onciul Iurașcovici staroste, oprind fânul cosit de Rugină de Șeleșeu.	12
7136 <i>Octombrie 31</i> (1627) <i>Iași</i> . Miron Barnovschi Vodă carte către urednicii de Dorohoi, în pricina dintre Onciul de Șendriceni și Rugină de Șileșeu pentru fânul cosit.	13
6139 <i>Februar 3</i> (1631) <i>Iași</i> . Moise Vodă Moghilă carte către Gociul diac pentru stricarea unui stâlp la Șendriceni Onciului după Buhaicea.	13
Fără an, <i>Noembrie 12</i> (câtre 7140). Cartea lui Pătrașcu Bașotă logofăt către Borleanul uricar în pâra dintre Onciul și Dumitrașcă ginerele lui Rugină pentru alegere de hotare.	14
7141 <i>Octombrie 10</i> (1732) <i>Iași</i> . Cartea lui Alexandru Iliaș Vodă către Borăleanul uricar în pâra dintre Onciul și Lupul Talpă cupar, ginerele lui Rugină pentru fânațe.	14

<u>Anii</u>	<u>Pagina</u>
Fără an, <i>Februar 20 (7141) Iași</i> . Cartea lui Ghenghea log. către Borăleanul uricar în pâra dintre Onciul și Lupul Talpă cupar pentru un stâlp și pentru cosit fân pe nedreptul	15
7143 <i>Iunie 6 (1635) Iași</i> . Cartea lui Vasile Vodă, Lupul către Borleanul uricar și I. Stârcea în pâra dintre Onciul și Lupul Talpă cupar pentru Șendriceani și fânul cosit.	16
7143 <i>August 4 (1635) Dorohoi</i> . Mărturie de cercetare ce face Borleanul uricar și Stârcea în hotarul Șendricenilor despre Șilișău a Lupului Talpă comis	16
7144 <i>Septembr. 14 (1635) Dorohoi</i> . Cartea boerilor rânduiți să cerceteze hotarele Șendricenilor despre Șeleșeu în pricina dintre Onciul și Lupul Talpă comis	18
4144 <i>Mai 19 (1636) Iași</i> . Cartea lui Vasile Vodă Lupul către diregătorii de Dorohoi în pâra dintre călugării de Bârnova și ginerii lui Rugină pentru alegerea hotarelor dintre Șendriceani, Buhaicea și Păscari	19
7144 <i>Iulie 12 (1636) Iași</i> . Vasile Vodă Lupul scrie carte la Ciogole și Borăleanul uricar în pâra dintre Onciul și Dumitrașcu, ginerele lui Rugină pentru Șendriceani și Șilișeu	20
Fără an, (7144) <i>August 30 Dorohoi</i> . Mărturie de cercetare ce face Cost. Ciogolea și Borleanul la Șendriceni lui Onciul Iurașcovici despre Șilișeu a lui Rugină.	21
7145 <i>Octombrie 4 (1636) Iași</i> . Vasile Vodă Lupul scrie din nou carte la C. Ciogolea și Borăleanul uricar în pricina hotarului Șendricenilor despre Șilișeu Lupului Talpă comis.	22
7150 (1642). Vasile Vodă Lupul întărește alegerea făcută de Turcul stolnic în Păscari ot Hărlău.	23
7150 <i>April 6 (1642) Iași</i> . Vasile Vodă Lupul întărește lui Onciul Iurașcovici fost parcalab satul Șendriceni, dat lui danie de înaintașii domni.	98
7168 <i>Mai (1660) Iași</i> . Ștefan Vodă Lupul scrie carte la Toader Gherman să cerceteze încălcarea ce o fac Dorohoianii în Șendricenii lui Eremia Cârca.	24

<u>Anii</u>	<u>Pagina</u>
7177 <i>Mai 6 (1660) Iași.</i> Maria lui Eremia Cărcu face danie jumătate din Șendriceni fiului său de suflet Gavril sin Arsenie Dobrenchi	24
7179 <i>August 20 (1671) Dorohoi.</i> Cercetare de hotarele Șendricenilor la Jidovca, movila Orlii, în pârre dintre Dubău, logofătul și Rugăna șatraru	26
7207 <i>Iunie 30 (1699).</i> Ilie Enachi stolnic și vameșii cei mari așează plata datoriei femeii lui D. Gherghel către Lazor jidovul în suma de 48 lei capete și dobânda	27
7223 <i>Mai 20 (1715) Iași.</i> Cartea lui Neculai Vodă către 4 boiari hotarnici să aleagă hotarele Șendricenilor lui Albotă Clucerul despre Dorohoeni	28
Fără an, (7223) după <i>Mai.</i> Mărturie hotarnic pentru Șendriceni rădicată de Cost. Zbere și Gh. Corovei.	29
7224 <i>Octombr. 7 (1715) Iași.</i> Cartea lui Neculai Vodă către Pârful și Boșată hotarnici să aleagă hotarul Șendriceanilor lui Sandul Albătă clucer despre târgul Dorohoiului	31
7224 <i>Decembrie 9 (1715).</i> Hrisovul lui Neculai Vodă, prin care se hotăresc definitiv marginile Șendriceanilor lui Sandul Albotă clucerul despre moșiile învecinate.	33
7228 <i>Mai 30 (1720) Dorohoi.</i> O nouă hotarnică a Șendricenilor, rădicată de Stroici spătar, ban D. Macri și D. Gafenco uricar.	38
7228 <i>Iunie 4 (1720) Deleni.</i> Mărturia a 6 oameni de hotarul Șendricenilor despre Căbala și despre locul din luncă, pe care nu-l știu a cui a fost.	39
7233 <i>April 24 (1725) Iași.</i> Carte de giudecată a Mitropolitului Gheorghie ce a avut lordachi Cantacuzino visternic, prin care nepoții lui Dobrenchi lasă Aniței giumătate de sat din Șendriceani pentru plata datoriilor unchiului lor către soția sa.	40
7233 <i>April 27 (1725) Iași.</i> Mihai Vodă Racoviță întărește cartea de giudecată între Anița și nepoții ei Căpotici	

<u>Anii</u>	<u>Pagina</u>
și C. Pllat, dând Aniței Gheorgheloea giurătașie din Șendriceni și 2 vecini.	41
7235 <i>Ghenar 9 (1727) Iași.</i> Cartea lui Gr. Ghica Vodă către D. Macri ban să înfrâneze pe Gherghel Iordachi, care cu tărie a intrat pe partea lui Sandul Albotă în Șendriceni.	43
7236 <i>Mai 2 (1728) Iași.</i> Cartea lui Gr. Ghica Vodă, către D. Macri ban, să pue la cale pricina de moșie între Albotă clucer și Gherghelești, pentru Șendriceni, o casă și un jaz.	44
7236 <i>Mai 24 (1728) Șendriceni.</i> Hotarnica Șendricenilor.	45
7236 <i>Mai 30 (1728) Pomârla.</i> Mărturie hotarnică a lui D. Macri ban, pentru alegerea și împărțirea Șendriceni- lor în două: între Sandul Albotă clucerul și ficiorii lui Dumitrașco Gherghel asemenea, și pentru un vad de moară, pomeți și case	46
7136 <i>Iunie 28 (1728) Iași.</i> Hrisovul lui Gr. Ghica Vodă prin care întărește mărturiile hotarnice de alegerea Șendricenilor, și dă lui Sandul Albotă clucerul giu- mătatea din sus a Șendricenilor	48
7251 <i>Iulie 12 (1743) Iași.</i> Răvașul logofătului Sturza către Căpitan Ion Izmană, în chestia dijmiilor de pe Păscarii mânăstirii Bârnova.	50
7254 <i>Ghenar 30 (1746).</i> Izvod de împărțeala moșiilor în- tre feciorii lui Lupașcu Gherghel	51
7254 <i>Noembr. 20 (1745) fără loc.</i> Peciul lui Ion Iamandi pentru 103 lei datorie lui D. Gherghel.	53
7261 <i>Mart 22 (1753) fără loc.</i> Zapis de danie prin care Ion Gherghel dă nepotului său Alex. Isăcescul a treia parte din Șendriceni, partea sa	53
7261 (1750) Iași. Din hotarnica Dorohoiului se vede bine care era hotarul moșiei Târgului Dorohoi despre Șen- dricenii lui Gherghel	100
7267 <i>Februar 25 (1769) fără loc.</i> Răvașul comisului Ghe- orghe pentru o baltă de pește ce o dă lui Grigore Gherghel	54

<u>Anii</u>	<u>Pagina</u>
7267 <i>Iunie 8 (1759) fără loc.</i> Hotarnica Silișeului rădicată de Tanasă Meleghie vornic de poartă.	.XXXI
7268 <i>Oct. 8 (1759) Iași.</i> Carte de giudecată prin care A. Isăcescul dă rămas pe Gherghelești, că dania ce o are dela Ion Gherghel pentru a treia parte din Șendriceni, este bună și temeinică	54
1765 <i>Mai 15 (Iași).</i> Carte de giudecată a marilor boeri în pâra Ghergheleștilor contra lui Alex. Isăcescu pentru dania făcută lui Ion Gherghel în a treia parte din Șendriceni.	56
Fără an (după 1765) <i>Mart 17 Iași.</i> Jalba Ghergheleștilor să se giudece din nou la divan cu Alexandru Isăcescul pentru Șendriceni	58
1766 <i>Iunie 11 (Iași)</i>	59
Fără an (1768) <i>Mai 31 Iași.</i> Jalba Ghergheleștilor contra hotarnicei lui C. Gândul șetrar, făcută pe Șendriceni pe zisa lui Alexandru Isăcescul vameș.	60
1772 <i>Mart 1 fără loc.</i> Diăta lui Ion Gherghel, prin care lasă nepoșilor săi Grigorie, Ion și Vasile părțile sale din Șendriceni, stricând dania către Alex. Isăcescul.	62
1779 <i>Iulie 25 Iași.</i> Carte de giudecată a lui V. Razul vel log. prin care se dă rămas egumenul mân. Bârnova în pâra de hotar cu Ghergheleștii pentru împresurare de hotarele Șendricenilor despre Păscari	63
1782 <i>Iulie 10.</i> Scrisoarea lui Iordachi căpitan către Gr. și Ion Gherghelești pentru fânul depe Șendriceni.	65
1784 <i>Iulie 28 (Iași).</i> Cartea lui A. C. Mavrocordat Vodă, către Iordachi Canta spătar să cerceteze și să hotărască parțea de moșie din Șendriceni a lui Ion Gherghel.	66
Fără an (1787) <i>Iunie 22 Iași.</i> Jalba lui Ion Gherghel contra lui Petre Chioar din Dorohoi, că-i înecă moara cu chiuș, ce a făcut pe apa Buhaiului.	66
1787 <i>Iunie 24 Iași.</i> Cartea lui A. Ion Ipsilant Vodă, către ispravnicii de Dorohoi, să cerceteze pricina între Ion Gherghel și Petre Chioarul pentru înecul morii depe apa Buhaiului.	67

<u>Anii</u>	<u>Pagina</u>
1790 August 7 Iași. Cartea divanului Cnejnii Moldovei cătră ispravnicii de Hârlău în pricina dintre Gherghel-lești și M. Costachi pentru o moară de pe apa Lăbușcăi.	68
1791 Iunie 14 fără loc. Cercetarea ce o face Cozmiță căpitan de Iași în chestia iazului și a morii ce a făcut M. Costachi în apa Lăbușcăi despre malul Gherghel-leștilor	69
1791 Iunie 15 fără loc. Alegerea hotarelor Șendricenilor despre Lozna (apa Lăbușcăi pe o distanță de 1290 stânjâni) și despre Cobăla (din poiană până la fântâna Strahovei).	70
1793 Mai 9 Iași. Cartea lui M. C. Suțu Vodă către ispravnicii de Hârlău, să aleagă giumătate sat de Șandriceni partea lui Ion Gherghel	73
1793 Iunie 8 (Hârlău). Scrisoarea is. de Hârlău, pentru alegerea a 2 mazili să hotărască moșia Șendriceni	74
1793 Iunie 15 fără loc. Hotarnica Șendricenilor	74
1803 Iulie 17 (Dorohoi). Cercetare pentru datoria lui Lupul Prutianul, către Măriuța Gherghel și împlineala a 2 boi.	78
1803 Noembrie 10 fără loc. Scrisoarea lui Ion Ursoian către pităreasa Maria Gherghel să vină la hotărât Buhaiul și Păscarii.	79
1804 Mai 17 (Iași). Cartea lui A. C. Muruz Vodă, către ispravnicii de Dorohoi, să cerceteze pricina de hotar între Șendriceni și V. Potlog stăpânul Loznei	80
1805 April (Iași). Cartea lui A. C. Moruz Vodă, cătră megieșii Șendricenilor să vină cu actele lor la hotarnica ce o va face Andronachi Donici ban	81
1805 Iunie 12 (Iași). Cartea logofetei mari către egumenul Bârnovei să fie față la hotărâțul Șendricenilor de către banul Andronachi Donici	82
1806 Fevr. 8. Schiță de plan a moșiilor vecine cu Șendriceni	82
1809 April 4 (Dorohoi). Jalba lui Gh. Cuciuc și pităresei Maria Gheorgheloaie în pricina moșiilor lor despre Lozna lui V. Potlog stolnic.	83

<u>Anii</u>	<u>Pagina</u>
1809 <i>Mai 6 fără loc.</i> Scrisoare de așezare până la face- rea hotarnicei Loznei, între Vasile Potloc stolnic stă- pânul Loznei, și C. Gherghel și Iordachi Bosie sul- ger stăpânii Sendricenilor	84
1810 <i>Iunie 6.</i> Hotarnica Șendricenilor ridicată de banul Andronachi Donici.	86
1814 <i>Mai 15 (Iași).</i> Cartea logofeții cătră ispravniciei de Dorohoi în pricina petru Buhaiul a măn. Bârnova și Lozna a Potlogeștilor, o pădure tăiată.	90
1814 <i>Septembrie 29 fără loc.</i> Cercetare ce pitarul Costachi o face în pricina pentru pădurea tăiată între Lozna stolnicesăi Potlogesei și Buhaiul, moșia mănăstirii Bârnova	91
1815 <i>Ghenar 12 (Iași).</i> Jaloba Măriuței Gherghel contra Saftai Potlog pentru pădurea tăiată cu samavolnicie.	92
1815 <i>Ghenar 13 Iași.</i> Cartea lui Sc. a Calimach Vodă către ispravniciei de Dorohoi să cerceteze pricina în- tre Maria Gherghel și Safta Potlog pentru pădurea tăiată	93
1815 <i>Februar 11 Dorohoi.</i> Răspunsul Ispravniciei de Do- rohoi că în pricina dintre Lozna și Șendriceni, Zoița Potlog își are hârtiile sale la Iași și nu se poate face cercetare	94
1825 <i>Iulie 1 (Iași).</i> Cartea mării logofeții cătră ban Chi- rică Stamate să facă cercetare pentru a se ști care este apa Lăbușcăi hotar între Lozna și Șendriceni	94
<i>Fără an, Octombrie 20 fără loc.</i> Jalba Ghergheștilor în pricina dintre Lozna (Potlogeștilor) și Șendriceni pen- tru tăierea unei pădurice	95
1825 <i>Octombrie 24 (Iași).</i> Cartea mării logofeții cătră vor- nicia de Botoșani în pricina de pădure tăiată între Lozna Potlogeștilor și Șandriceni Ghergheștilor	96
1825 <i>Decembre 2 (Iași).</i> Cartea mării logofeții cătră Zoița Potlog pentru cercetarea pricinii de pădure între Lozna și Șandricenii Ghergheștilor	96

<u>Anii</u>	<u>Pagina</u>
1825 <i>Dechembrie</i> 2. Cartea mării logofeții către ban Enăcachi Gherghel în pricina de pădure între el și Zoița Potlog, stăpâna Loznei	97
1896 <i>Ghenar</i> 29. Cartea mării logofeții către D. Beldiman vornic în pricina de pădure între Șendricenii Ghergheleștilor și Lozna Potlogeștilor	98
Fără an, lună, zi și loc (<i>după</i> 1791 <i>Iunie</i> 15). Nota de măsurătoare laturii Șendricenilor dinspre apa Lăbușcăi .	102
<i>Fără an, lună, zi și loc</i> . Note de spița neamului Cerchez, curgători din vornicul Andronachi Cerchez	103
1860 <i>Octombrie</i> 7. Carte de blestem a Mitropolitului Sofronie pentru Șendriceni.	LX